

પ્ર. ૬.

[ઉદ્દેશ્ય તા.

ના ઉસ્તાદી.

ધત્યાદી ગાયનો, રખતાઓ, ગઝલોના લોકો મળી
૭૦૨ ગાયનોનો પોતા સંગ્રહ.]

સંગ્રહ તા. ૧૯૨૦.

ભાગ બીજો.

બહાર પાડનાર:-

રતનજી કાવસજી લાલી,

માલેક પરશ્વન મ્યુઝીક ગાર્ડ, સ.

ત

ગાયન સંગ્રહ, ભાગ પહેલો. રચના મ્યુઝીક ગાર્ડ, મોહલ
મ્યુઝીક ગાર્ડ કોલેજ, કાંઠા.

સર્વ હક કર્તાના સ્વાધીન.

આ પુસ્તક નં. ૨૩૭, બજારગેટ, કોટ, મુબઇ મધે આવેલા "નવરંગ પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસ" માં તેના માલેક મીં અરદેશર પરશ્વજી દેશામ્ને છાપ્યું છે. અને
મીં રતનજી કાવસજી લાલીએ ચઢાવી દાકિમ, જુના મોદીખાના, કોટ,
મુબઇ મધેથી પ્રગટ કર્યું છે.

કીમત રૂ. ૧૫.

ઈ. સ. ૧૯૨૦.

કેમ

તમારે ત્યાંના તગ્ન, તમજ નવજાત, વગેરેના શુભ
પ્રસંગે પેરોણાઓને રીજવવા માટે શું કરશો?
એકમેકના કોઠાં ભોપતાં અવાચી ખાતાં રાખશો
કે ગાનતાનના હીલખુશ રંગ રાગથી તેવોનું
મન રંજન કરશો.

તમારા પેરોણાઓને હસતા રમતાં ઘરે મોકલવાનું
હોના માથે લઈએ છીએ, તમારે ત્યાંના એવા
કોઈપણ શુભ પ્રસંગે અમે ગાયનની બેઠક કરવા
તૈયાર છીએ. અત્યાર વેરમાં અનેક આબરૂદાર
મંડળોમાં એવી બેઠકો ફેતેહમંદીથી કરી અમે
ઘણીએક સરટીફિકેટો મેળવી છે.
એકવાર કામ આપી ખાત્રી કરી જોશો.

મેહરની કંપની,

વાહડયાળના આતશમેહરામની સામે,

સુખડની દુકાન,

ઘોભીતલાવ. મુંબઈ.

સંગ્રહ કરતાના બે બોલ.

હબરો હબર શુક ગુનરૂ તે પાક પરવરદેગારના કે, મારા લાલી ગાયન સંગ્રહના પહેલા ભાગને બહાર પાડવાને હજી તો આઠ માસ થયા નથી તેટલામાં તેની છપાવેલી સઘળી નકલો લગભગ એકે એક ખપી ગઈ છે. અને તેથી તેનો બીજો ભાગ એટલે કે બીજાં ૭૦૧ ગાયન પ્રબલ સમક્ષ ધરવાને બીડું ઝડકવાનું મને ઉત્તેજન મળ્યું છે. પણ એજ વખતે મારે ભાર મૂકીને જણાવવું જોઈએ, કે મારા એ પહેલા ભાગનું જે ઝડપી સેલ થયું છે, તે સર્વે પ્રીય ખેરખાહો કે જેઓએ એ મારા સંગ્રહની એક યા વધુ નકલો ખરીદવાની મહેરબાની કરી છે તેઓનેજ આભારી છે. વળી આ બીજા કે આટલી મોટી સંખ્યાની નકલો આટલા થોડાજ વખતની અંદર ચટણી થઈ ગઈ છે તેજ એજ પુસ્તકના ઉપયોગીપણીની ધરખમ સાબિતી પુરી પાડે છે.

કાગળના દુકાળના આ અર્થવામમાં કે જે વેળાએ સંખ્યાબંધ વારતાનવેશો અને ગ્રંથ કરતાઓ પોતાના ગ્રંથો બહાર પાડવાને હારી ખાય છે તે વેળાએ આ દળદાર સંગ્રહ બહાર પાડવાને જો મેં હાથ ભીડી હોય તો તે મેં ઉપર જણાવ્યા મુજબ મારા ખેરખાહો અને મારા મરંજી બહેર ખબર આપનારા ભાઈઓનેજ આભારી છે. વળી જે કદરહાનોએ મારા પહેલા સંગ્રહથી સતોષ પામી અને એક એવોજ બીજો વધુ સંગ્રહ સંગીતના ક્ષેત્રમાં પેશ કરવાને આગ્રહ કર્યો, તેઓના ઉત્તેજનથી જ આ કમતરીનને બીજો ભાગ બહાર પાડવાને પ્રયત્ન કર્યો હોય તો તેમાં અનન્યજન જેવું નથી.

વળી આવા પુસ્તકો બહાર પાડતી વેળાએ એકજ માણસ સર્વે દીશામાં પુગી વળી શકતો નથી અને તેથી કરીને મારા જે ભાઈઓ મીઠ મેહેરજી સુખડવાલા, કે જેવણ એક રમુજી ગાયનકાર છે તેવણે માહુરા કેટલાંએક ગાયનોમાં જોઈતી મદદ આપી છે તેમજ કેટલાંએક એ ભાઈના પોતાના જોડેલાં ગાયનો આ સંગ્રહમાં સમાવવામાં આવ્યાં છે તે ભાઈનો ઉપકાર માનું છું. તેમજ મીઠ નવલ વાહડયા કે જેવણે બહેર ખબરો મેળવવામાં તેમજ બીજી આબહોમાં જે કીમતી મદદ કરી છે તે માટે એ ભાઈનો પણ ઉપકાર માનું છું.

દુવાગીર સેવક,

૧૪૧, જુને મોદીખાને
કોટ, સુબહ.

}

રતનજી કાવસજી લાલી.

હેલો હે, સાહેબજી! બેઅણી માથ કરજી? કાંઈ ડીઢરી
બરાબર જારે છે કે?

નહીં તો મુઝાતા ના.

તમારી આંખે જો કમનસીબે બરાબર દીરતું ને હોય,
અંદર બળતરા બળતા હોય, - પાણી ગળતું હોય યા દુઃખતી
હોય તો અમારી સલાહ લેવા પધારો. અમે જો બાળતનો
બોહોસો અનુભવ ધરાવ્યે છીએ.

શેઠના

અધર્સ

ચશમાવાલા.

વેસ્ટ એન્ડ રીતિંગ
સામે

ચરની રોડ,

મુંબઈ.

મેસર્સ દીનશાહ દસ્તુર કંપનીવાલા.

અમે વરસોના પુરાના અનુભવીઓ છીએ.

મનપસંદ કામ! સસ્તુ દામ! એક વાર અજમાયશ લેશોજી.

નવી દુનીઆ નવો વેપાર,
ઝવેરી કુંપનીમાં ચાલો ચાર.
થોડે નફે બોહોસો વેપાર,
ખાત્રી કરી શાઈકલ વાપરો ચાર.

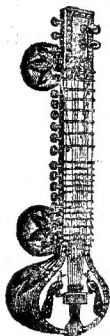
મારા મહેરબાન ધરાકો:—

હમોએ શાઈકલના તથા શાઈકલનો દરેક મેકરનો શામન વીગેરેની નવી દુકાન
ખોલી છે. તેથી મારા માનવંતા ધરાકોને અરજ છે જે જે તમે હમારી દુકાનપર
એક વખત આવી ખાત્રી કરો. કે કેટલો શસનો માલ છે. બીજું હમો શાઈકલનો
પાકો બઢીનો રંગ, તથા ચુલાનો, પ્રામસ બાબા ગારીઓ, વીગેરે દુરસ્ત કરીએ
છીએ તથા નવા તરાઈસીબો પશુ હમારે ત્યાં જથ્થાબંધ મલશે.

એફ. એ. ઝવેરીની કુંપની.

મીનસીસ રોડ, કાલબાદેવી—મુંબઈ.

ખાત્રીપુર્વક વાજાંત્ર કયાંથી મેલવશો ?

જો આજે સવાલનો ફડચો કરવો હોય તો હમાઈ લોકપ્રીય અને માનીતું થયલું મ્યુઝીક એમપોરીયમમાં ફક્ત એક જ વાર પધારી તમારા મનપસંદ વાજાંત્ર જેવાં કે દીલરૂબા, સીતાર હાથના તેમજ ફોલડીંગ હારમોનીયમ, આમેઝોન વગેરે મલશે વાજાંત્રો લગતી દરેક છુટક ચીજો, પાકકા પોલાદી તેમજ પંચરશ્મી તારો વગેરે જથ્થાબંધ તેમજ છુટક કાકાવત ભાવે મલશે. જુના વાજાંત્ર નવા જેવી રીતે રીપેર કરી આપવામાં આવશે. ફક્ત એક જ વાર પધારવાથી તમે હમેશના હમારાજ ધરાક થશો એમ હમો ખાત્રી આપીએ છીએ. વાજાંત્ર ખાસ ઓરડરથી પણ જનાવી આપવામાં આવશે.

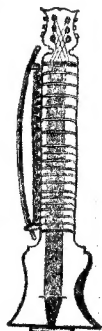
દીલરૂબા સીતાર-તંબુરા-હારમોનીયમ વીં

દરેક ગતના વાજાંત્રોની ખોટી જાણીતી અને આગેવાન ફુકાન.

માલિકની જાતી દેખરેખ હેઠલ કામ થાય છે.

તા. ૬૦-માલ લેતી વખતે હમારા નામનું રેજીસ્ટર્ડ લેખલ જોઈ તપાસી લેવાની હમો ભલામાજી કરીએ છીએ.

એડ્રેસ નોંધી રાખશો.

ખચુમીયાં સીતારવાલા.

ચરનીરોડ જંકશન-મુંબઈ-૪.

The Kalkadevi Shorthand & Typewriting Institution.

Established 1898.

EFFECTIVE COACHING—EXCELLENT RESULTS.

THE ONLY SUCCESSFUL AND THEREFORE THE BEST

Special arrangements for Parsee LADIES

SUBJECTS TAUGHT:-

Book-Keeping, Accountancy, Shorthand & Typewriting.

AND ALL COMMERCIAL SUBJECTS.

STUDENTS PREPARED FOR THE RECOGNIZED LONDON

EXAMINATIONS.

Testimonials From Member of Parliament & Other Europeans,

Particulars and the Highest Bonafide Press & Other Opinions From

GOPALDAS LALDAS,

MANAGING PROPRIETOR.

Opposite Bhangwadi, Kalkadevi Road—BOMBAY.

લાલી ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૨ જો.

સંગીન બકાવલી.

ગાયન ૧ છં.

કલ્યાન-ગરબી.

કુદરત રહમતકા હય યા રખ તુ ઇસરાર.—કુદરત.
હાજિર નાજિર તુ, હય કાદીર માહિર તુ,
ગાલિખ ચુકરાનો ગફ્ફાર, રાઝિક, રહમા, રહમતદાર.—કુદરત.
સાંક, સુખદાં, સરજનદાર. તાલિખ તોખા કા સત્તાર.—કુદરત.
ખાલિક, યઝદાનો કહદાર, વાઝિખ, હુશાનો જખ્ખાર.—કુદરત.

ગાયન ૨ જી.

ઝિન્ઝોટી-હુમરી.

બજ જખ હવસકી ખાંસરિયા,
ગોપી બને હય હવસી સારે, સયતાં સાવણિ.—બજ.
કુખુધ આયે લાલચમે સારે,
જમના સમઝકે જમ સાગરમે કુખુધી તો મારે.
પડે નકં કુન્દમે બેચારે,
ખેવનહારા ઇસ્ક નહીં તો કોન ઉન્હે તારે ?
ગધ કુખ ઉનકી નાવરિયા.—ગોપી.

ગાયન ૩ જી.

છતા-ભયરવ-હુમરી.

કર બયાં તું અખતક થી કહાં નિહાં ?—કર.
કેયું છે હાલ હય, કયા મલાલ હય, જલ્દ કર બયાં ?
રહતી હય અખ તું આજ કલ કહાં ?—કર.

ગાયન ૪ મું.

પહારી-હુમરી.

નાચો ગાના, નાચો ગાના થો તેરા અય દિલરયા ! હય અબળ દિલકુશા !—નાચો.
શાગ થો તેરે બયરામ ભરે હયે. મીઠી સદા ઐર શીરી આદા—નાચો,
અય રહઅફળ ! બકાવલી કહાં હય, અબતક ન આઇ સમય ધરકા કયા ?—નાચો.
કયા બો પસ્તોકે પરદેસે સાયદ, બકે રહી હય કહી ઐર બ—નાચો.
ધુન હય ઉસીકી તુ ઉસકો ખુલાકે, ધરકે હકીકીકા ગાના સુના—નાચો.

ગાયન ૫ મું.

શેઅર.

“ દિલ હય ગિળયે રંજ ગિગર હય ગિળયે રંજ,
પયદા કિયા હય હમકો ખુદાને બરાયે રંજ.
હાસિલ કિસિસે કુછ નહીં હોતા સિવાયે રંજ,
રનિયામે લાઇ હય સુઝે કિસમત બરાયે રંજ.”

ગાયન ૬ મું.

બરહુસ—ગજલ.

જહાંમે હમ જિયે કયા આજકે લિયે ?
જવાનીમે ચલે, ન અમશ કુચ કિયે !—જહાંમે.
સુનેગા થો ખબર, તો જાગેગા બો મર,
સમયસે જિસકે આજ હમને જ દિયે.—જહાંમે.
ઉસે આય દાદરસ ! તું સમ દેના બસ,
જો હાથમે લે સર દિરા મેરે લિયે—જહાંમે.

ગાયન ૭ મું.

We are all jolly good fellows—air.

ન આંખસે ગયા હું, ન કાનસે ગયા હું ?
કયા આંખ દ્વાર ડાલૂ, યા કાન તોર હું.—ન.
જો દેખબી કિયા, તો કયા ખુરા કિયા,
ખરાબ હું, ખુરા હું, તુમહી બતાવો કયા હું ?
ખુશીકા ઐલિયા હું, આહું સો કરે.—ન.
તું કોન બેહયા હય ? તું કોન બેહયા હય ?
બતા તું કોન હયરે, બતા તું કોન હય ?—જો

ગાયન ૮ મું.

જહાલા—હુમરી

કુસરવાર કયસા ? કુસરવાર કયસા ?
ખરાબ કામ હય કયા, શુનાહ કોન અયસા ?—કુસરવાર.

ખૂન ક્રિયા નહીં, માત્ર લિયા નહીં,
 દે ડાલતા હું મયે આપ ચાર પયસા.—કુસરવાર.
 અકલબી હય મુઝે, હોશભિ હય મુઝે,
 મયે આદમી હું, ન જાન મુઝે બેયસા.—કુસરવાર.

ગાયન ૯ મું.

લહોરા—ખમાચ.

મસ્ત મુછન્દર, હમતેક લન્દર, ભૂતનાથ કહલાતે હય,
 ધુલ ડાલ કે આંખોમેં હમ હલવા રાતી ખાતે હય—મસ્ત.
 ટોપીકા પયગમ કરતે, સિરકા પયર ખનાતે હય,
 તીન બંદકા જમા પદને હંદ મંદ દિખલાતે હય.
 તુમ જાદુ રોના સીખો તો સિખલાતે હય.
 તુમ બેટા બેટી માંગો તો દિલવાતે હય.
 જાનતર દેતે હય, મન્તર દેતે હય,
 જાડ કું કબી કરતે હયે તઅવીજ દુઆ ખતલાતે હયે.—મસ્ત.
 હય નારસિંગ ખીર, હય નારસિંગ ખીર,
 બયતાલ ભૂત ખીર, બયતાલ ભૂત ખીર—મસ્ત.

ગાયન ૧૦ મું.

ઝિંઝોટી—ગજલ.

ચાંદ ગાયબ હુવા ખુશીદ નમદાર હુવા,
 જલ્લગર કયું નહીં અખતક વહ મેરા ચાર હુવા!—ચાંદ.
 શબકો સોચા થા વહો પહલમેં મેરે રસ્કે કમર!
 સુખકો પાયા નહીં જખકે મયે બેદાર હુવા.—ચાંદ.
 મૈતસે મિલનેકા દકરાર કરંગા મયેબી,
 ઉસ મસીહાકો મેરે મુઝસે જો દનકાર હુવા.—ચાંદ.
 શમચકી તરહસે જલજલકે હું ખસ મયેભિ તમામ,
 રૌનકે બગમેં રહીય આજ જો વહો ચાર હુવા.—ચાંદ.

ગાયન ૧૧ મું

Palkoe Bearer—air.

લાવ દો મુઝે ઇનઆમ, બેદ લા દિયા તમામ,
 જાન પર ખેલકર લા કલામ.
 ચાર પાંચ દેવ, પહલવાન ગેવ,
 મકસે કર લિયા ગુલામ.
 ટોંક દો પીઠ, ટોંક દો પીઠ,
 બોલ દો આફરી હગર;

કયા કામ કર આયા, કયા નામ કર આયા,
 કિસ કદર હું નદર હુશિયાર.
 ઓહ ! આયા ખાના લગજતદાર, પાયા તુરી, મગર, હાર,
 કર લાયા સખ કાર.
 નારિયલબી દિયા, પાન ફુલબી દિયા
 હાય બાંધકે કિયા સલામ

ગાયન ૧૨ સું.

પીલુ—લાવની.

યક બેકસકો દેખ નિસિકતા આંખ ખયાના નહિં ચાહિયે.
 માર ઝાલના, જિલાના, છોરકે જાના નહિં ચાહિયે.
 જિસ રસ્તેમેં સાફ જરર હો ઉસમેં જાના નહિં ચાહિયે,
 સમજ ખુઝકે, કદમ આફતમેં ઉડાના નહિં ચાહિયે.
 કારે ખયરમેં જહાં તલક હો દેર લગાના નહિં ચાહિયે.
 જરેસે ડરેસે, કિસીકા રંજ ખડાના નહિં ચાહિયે.
 રાગરમેં રહ મગરસે હરગિજ ખયર ખડાના નહિં ચાહિયે.
 ખફા હો રાજા, કબી ઉસ કામમેં આના નહિં ચાહિયે.
 આપ જલે તો જલે, કિસીકા આંચ દિખાના નહિં ચાહિયે.
 જલા હુવા દિલ, કોઈ જિનહાર જલાના નહિં ચાહિયે.

ગાયન ૧૩ સું.

પહારી—ઝીન્ઝોટી.

કોનયહે દુખિયા ! ગરીબ પરી મેરી થી જો અય છુદા !
 હરી, બરી, સદા વધામેં ખરી.—કોન.
 છોરકે પરસ્તાન હુઈ પથ્થર યહાં મેરે ફિરાકમેં, સદકે તેરી વધાકે !
 આફસોસ દિલારા યહ ખલા કયા પરી, કયા લુટ આ પરી,
 હુઈ મુઝપર ન માર કયું કબકા ?—કોન.

ગાયન ૧૪ સું.

પરજ—ગજલ.

કહતી હો જો તુમ ઇન મુલે ગુલજશોકો દેખો,
 ગુલ દેખું મયેં કયા, તુમ મેરે રખસારોકો દેખો.—કહતી.
 દિખલાતી હો કયા તુમ મુઝે શકલે મુલે નખિસ,
 નાદનોં મેરી ચંશમકે ખીમારોકો દેખો.—કહતી.
 મહે સેવતી, મહે ચમ્પા હય વહે સોસનોં શખ્ખુ,
 ખસ નામકી સખ મેરી પરસ્તારોકો દેખો.—કહતી.

ગાયન ૧૫ સું.

રાગ—ગજલ.

કરકે બેસ બેગીકા, તેરી રાહમે આયા,
તેરે ખારો ઉલકતને લાખો રંજ દિખલાયા.—કરકે.
ચંદરા હુરકા પાયા, મુખરા નૂરકા પાયા,
તેરે હુનો ખુબીસે, મહેરે માહ શરમાયા.—કરકે.
મિલતુ છોર તરસાના, અખતક બહુત તરસાયા,
મેરી જાન! દુરકતસે મયે હું સખત ગભરાયા?—કરકે.

ગાયન ૧૬ સું.

રાગ—ભાંડ—હુમરી

જરા મુંદકો સમ્માલો! દફ્ફઅ હો, જાવો, મત બકો!
જરા રહમ ન છોરો મેરી જાન! જુલ્મ મત કરો.—જરા.
આશિક હો કિસકે બતાવો અય સુરત હરામ,
અયસે ઈશકકે હય મેરા દુરસે સલામ.—જરા.
આશિક હું જાની તુમારા મયેતો લા કલામ,
તેરી ગલી છોર મુઝે ખુલ્લ હય હરામ.—જરા.
ગયે હો અપની શકલ પ અલ્લાહરે કયા કુલ!
મુંદતો જરા દેખો મેરે તલવેકા હય ધૂલ.—જરા.
જંગ લિયા, સોગ કિયા, તેરે લિયે માન!
યાતો મિલે તૂ મુઝે, યા જાન મેરી જાન.—જરા.
કયદ કરા ફૂગી મયે ગર લોગે ન તુમ રાહ,
કયદ કરો ખાનયે દિલમે મુઝે અય માહ.—જરા.

ગાયન ૧૭ સું.

રાગ—દેસ—કહારવા

મળ જીનેકા આયગા,
દિલબરસે જાળ દોલ મિલ જાયાગા—મળ.
મયે વસલતકા જામ, પિયે પાયે આરામ,
ગુન્યા મતલબકા ખિલ જાયાગા.—મળ.
જો હય મેરા શુલકામ; જો હય નાગુક અંદામ,
ઉસકે ઝેસમે દિલ જાયાગા—મળ.
સતમ હોગા જો રામ, નિકલ જાયેગા કામ,
જખમે દિલ અપના સિલ જાયાગા—મળ.
રહે તાલિબ મતલૂબ; સદા દિલમિલ કે ખુબ
ખારા જો હમસે દિલ જાયાગા.—મળ.

ગાયન ૧૮ મું.

પહારી—કુમરી.

ચલ ઘોરે અસવારે, ચલ ઘોરે અસવારે.—ચલ.
 ટિકટિક ટિકટિક હાકું ઘોરા, સટસટ કોરા મારે.—ચલ.
 નાન, કવાળ વ્યાર ભાણ જિસપર એવરા ખોતલ મારે.—ચલ.
 બલબલ જા તૂ, પાર બના તૂ, દેખ મેરા સિન્ગારે.—ચલ.

ગાયન ૧૯ મું.

ખેહાગ—કુમરી.

જોખના અકારત જાય, મોરી યુધ્યાં,
 નહીં કોઈ સાથ હય છવલ રયામ.—જોખન.
 કયા ચંદા બિન રયત સોહે, કયા ટુલોં બિન હાર,
 કયા મોતી બિન જવદરી, કયા સાજન બિન તાર.—જોખન.
 ટુલા યુલશન ટુલસે હય, ખયડેં ઉસમેં કાગ,
 યુલયુલ બિન યુલગરમેં લગે ચમનકો આગ!—જોખન.

ગાયન ૨૦ મું.

Brie-a-Brac-Polka—air.

અહહા! ઘોરા મેરા ચલતા કયસા ઝમઝમ થમથમકે,
 ધીમી, તુર્કી, સરપટ, દુલકી, ચમચમ બિજલીસા ચમકે
 હાંકું ઘોરા, જરકે કોરા—હો—હો—હો,
 છન ઉતાઈ તો ચુમકાઈ.—હો—હો—હો.
 નહીં કોઈ મુઝસા ઘોરેવાલા, બુઝા હું તો મુંહ કાલા,
 ટિકટિક કરકે ઘોરેવાલા, લે અપના ખુરપી જાલા.
 ચલો ચલો તુમ, હટો હટો તુમ, બચો બચો તુમ.—અહહા!

ગાયન ૨૧ મું.

પીલુ—લાવણી.

દેખો અય શહનદી જરા થ્હે કિસકે હથેં અલમાસ,
 કહતા હય થ્હે બિખારી કે મેરી મિલક હય બે વસવાસ.—દેખો.
 દેખકર ઇસકે હાથમેં હીરે હયરાં હુવા મયેં જબ,
 ઇસકો પકરકર રાગજીકે ખ્હોંચા હું નજદિકે તથ.
 ચતરાવતકે સાયહ હોં, થ્હે કહને લગે શહ ખાસ,
 કહતા હય થ્હે બિખારી કે મેરી મીલક હય બે વસવાસ.—દેખો.

ગાયન ૨૨ મું.

પીલુ—લાવણી.

લાયે જિસકે પાસ હમેં તુમ, હમ ઉસકે મઅશુક !
 આપી અપને મુંહ પર તુમને દાગી હય બંદૂક.
 કહતા થા મયેં વહાં, મેરે મુંહલગો ન તુમ એ દબ,
 ટાંગ તુમારી આંકે ઉઘડી પરી ગલેમેં અબ.
 આપી બંદ હુને, ખોલા થા મેરે લિયે સંદૂક.—આપી.

ગાયન ૨૩ મું.

Sweet Dreaming faces—air

જળ તલક ફિસીકા બખ્ત હો ન વાર,
 બાગમેં નસીબ દાગ હો ઉસે હગર.
 દેખતે ન પાયેથે અબી બહીર,
 સપદ કયદકે હુસે ખારકે શિકાર.—જળ.
 એકકા ફલકને કર દિયા વહ હાલ,
 એકકા દિખાયા કયદકા મલાલ !
 હાય ! ઓ જયાગે ! હાય ! બદ ખિસાલ !—જળ.
 એક દિન હમ ઉસકે બિન મુઝકો એક સાલ,
 કયદમેં ન ડાલ, તુ જાન લે નીકાલ.
 અય ફલક જે તુ કરે લાખ પાયમાલ,
 જાવું મય બકાવલી જુલ કયા મગલ !—જળ.

ગાયન ૨૪ મું.

“Ratai madame”—air.

હમ સબને આસ પાઈ, જે સાચત નેક આઈ,
 સબ હાથ ઉઠાકે બાઈ, શુક કરો હર આન.
 સાચિત વહા પ રહના, ગો લાખોં રંજ સહના,
 વહે પયરહન જે પહના, હક ઉસ પ મહેરબાન.

(કોરસ.)

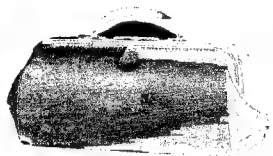
તાજુલમલુક હય શાદ ! બકાવલી આપ્યાદ !
 નિત વફાહી કરતે થે, મરનેસે નહિં ડરતે થે,
 તાજુલમલુક હય શાદ ! બકાવલી આપ્યાદ !
 એકએક પર જે મરતે થે, હયેં રૈનકદાર ઇસ આન.

MYSO— CHROME.

at your service
THE HOUSE FOR
THE RIGHT STUFF
AT THE RIGHT
PRICE.

"The Durable" in Tan or
Black Chrome Calf with
Stout Waxed Chrome soles,
all hand-sewn Unrivalled
for Field Service and Mon-
soon Wear.

Sole Agents
for
**MYSO-
CHROME
GOODS.**

"Life Long Friends," Only the best
available leather is used in the manufac-
ture of these bags, and frames and
fitting are of the first English make.
These bags can be thoroughly relied on
for strength, durability and good value.

Write to-day for Price to
**Messrs W.
Narwekar
& COMPANY.**
213, Hornby Road, Fort,
BOMBAY.

Brogue Shoes in Tan or Black
Chrome Calf and Stout Chrome
Soles, Bristle Sewn.

દિલેર દિલશેર

ગાયન ૨૫ મું.

રાગ—કાલિગરા—લાવણી.

સખ કામ બનાના આતા હય, હર રંગ જમાના આતા હય.—સખ-
સંદુક રાતકો તોડું, બંદુક બાતકી છોડું, આંખ એક લાતમે ફાડું,
કોઈ મરતા મિરતા આવે, ઉરકો બન્દા કચ્ચા આવે,
દુખલે પતલેકો દે મારે, કુતે બિલ્લીકો દુતકારે,
કુછ મારભિ ખાના આતા હય—સખ.
કુછ જેખ કાટકે લેલું, સો હાથ દાવકા ખેલું,
સો હંગકે પાપડ ખેલું,
અંધે બહરકો લલકારે, મુરગી કાડું કળા મારે,
સોના દેખું ગોતા દેદું; લડકા હોતો લડકે ખેદું,
હર ફનકા બહાના આતા હય—સખ.

ગાયન ૨૬ મું.

રાગ—મુલ્તાની—ધ્રુપદ.

આયે પરન્દે સુનાયે મરત સદા ઝૂમ ઝૂમ સાત સાત—આયે.
ખિલે કુલ જાત જાત, કિયે લખલ હીરે માત,
આઈ રસમરી પ્રમાત, જાત રાત—આયે.
જાજમ લાસાની, સખજે ખિલાયે ધાની,
ગાને તપુર સખ મિલકે, ખિલખિલકે તિરાને સુહાને હકકાની.
ચાંદકી સાફ રૂપેરી નુરાની ચાદર તાની,
બાદે બહાર લહકાતી દહકાતી ગુલોંકી પેશાની નુરાની—આયે.

ગાયન ૨૭ મું.

ખિરાવલ—હુમરી.

મિલી અચ્છી હમે તહરીર, ખુલી હમ દોનોંકી તકદીર—મિલી.
ફજલે ખુદા હય, દુર બસા હય,
ચલો વહાં અબ બનકે અમીર, મેરે મુશીર—મિલી.

ગાયન ૨૮ મું.

રાગ—જિલા—હુમરી.

જે ખાના આપ ખાના, હમકો ખિલાના.
મત ગરમાના, મત શરમાના, મત હંસના હંસવાના,
ન ગુલ મયાના યા દરરાના, ચારાના અંદાજ દિખાના—હમકો.

ખાના પીના મળે ઉડાના, લે દેકે ભાગ આના,
ફેસનકે રસ્તે મત જાના, ફેસ જાના તો જન બચાના—હમકો.

ગાયન ૨૯ શ્રું.

ખિહાગ—હુમરી.

ખિલ ખિલ છિટક છિટક રહી ચાંદની,
બનઠન આઇ જયસી ગોરી બોરી કામિની—ખિલ.
તારે તમામ ખિલ રહે બરે તુર નગ જયસે નેક અનેક જડે,
સોહે કયસી તારે બરી પ્યારી પ્યારી યામિની—ખિલ.
આઇ બહાર મોતિયા ખિલે ડાર, જામી જુહી દાર સિંગાર ખિલે,
ડાલી ડાલી લાલી જયસી સુહેવાલી બામિની—ખિલ.

ગાયન ૩૦ શ્રું.

સિંધ—ભેરવી—લાવણી.

બને હો નાદાન તુમ કે લડકે, ઇલાહી તોયા ઇલાહી તોયા,
જો બયઠે હો ઇસ જગહ અકડકે, ઇલાહી તોયા ઇલાહી તોયા.
હલાક તુમ આપ હોગે બેશક, હમેજિ તુમ લે મરોગે બેશક,
મરોગે તુમ દારહી પ અદકે, ઇલાહી તોયા ઇલાહી તોયા.
હમારી અબબી સલાહ માનો, હમેં ગર અપના રશીક જાનો,
યહાંસે સુપચાપ યઝદો તડકે, ઇલાહી તોયા ઇલાહી તોયા.

ગાયન ૩૧ શ્રું.

રાગ—કલ્યાન—લાવણી.

મનલબકે ફિસ્તીમે બયઠે હિમ્મતડો પતવાર કરે,
બહારે જહાંગે મુશકિલકે મૈાજોકો વોહી પાર કરે.
દારમિ હો તો દારસે જ છોટા ન કબી જિનહાર કરે,
હિમ્મત બાંધે ખારકોલી વહ સુલહસ્તા યા દાર કરે.
હું મયેં સરપર તોરે દિર તું ખોદ હમ કયું બેકાર કરે,
દાર પ અદનેવાંલેકો આહે તો ખુદા સરદાર કરે.

ગાયન ૩૨ શ્રું.

રાગ—કલ્યાન—લાવણી.

આફતમેં કયું હમકો ડાલે જાતા હમ લાહૌલ વલા,
સમજાતા હું જખતો તૂ ટરરાતા હમ લાહૌલ વલા.
મત લે સરપર જોખમ યહ હમ ચલનેકા જિનહાર નહીં,
શેરકે મુંહમેં છુસકે કયા તૂ પાતા હમ લાહૌલ વલા.
અંબા હમ ગિરતા હુય કુવેમેં સઝ નહીં પડતા તુઝકો,
આંખ ઉસપર ઉલ્ટા હમકો દિખલાતા હમ લાહૌલ વલા.

ગાયન ૩૩ મું.

રાગ-જિલા-હુમરી.

કયસી સોભા ચંદ્ર બદનકી, દેખત સુધ પુધ મધ તન મનકી—કયસી.
 દેત કટારી વહ મતવારી, દબ સયનનકી હબ નયનનકી—કયસી.
 મધુર મદન મનમોહન મૂરત, ચંચલ ચાલ અપલ ચિનવનકી—કયસી.
 કાદિરને મન છીન લિપો હય, વા બિન નાંહી જન બચનકી—કયસી.

ગાયન ૩૪ મું.

રાગ-પીલુ-ગજલ.

ક્રિયાથા જગજગે દિલને તેરે મુઝપર અસર પહલે,
 તેરેલી પુશ નિગાહોંસે લડી અપની નજર પહેલે.—ક્રિયાથા.
 જગતક સુરજ થા છિપા મહપર થી કયા આવ્ય,
 નિકલાં જગ્ય પુરશીદ તો શીકા હય મહતાય,
 લિયા દિલશેરને દિલ જોકે થા પુશખત પર પહલે.—ક્રિયાથા.
 કાપુમે જગ્ય દિલ નહીં, મેરી કયા તકરીર,
 દિલકી હય સારી ખતા મયોં ખુદ હું દિલગીર,
 હુધ મજબુર આવ્ય, સુખતા થી અય બેખબર પહલે.—ક્રિયાથા.

ગાયન ૩૫ મું.

રાગ-કલ્યાન-તિરાના.

પાછ હય સુખત ખૂબ અવ્ય રહી ન કમી,
 પુશી હુધ પુરરમી, ન રહા નિશાને ગર્મ, બેકલી રમી,
 બાલ બાલ સય, ખાલ ખાલ સય, હાલ ચાલ સય,
 મિલા હસય વ નસય અવ્ય ગમ ખમી,
 ફરેય જગલ તમામ થી વહ જમી—પાછ.
 ચાર ગારે ચોર દિલશેરકા વહ થા, બેસ બના નવાગકા,
 કલામ ઝુઠં, નામ ઝુઠં, ખુલી નલાખી હમદમી,
 તલાશ મેરે ફિકકી થમી થમી—પાછ.

ગાયન ૩૬ મું.

રાગ-દેશ-હુમરી.

જિયા કરકર તોરી કાહે બરબર આવે છતીયાં,
 કયસી બતીયાં, કરસે ઝુઠહિ સુનાવે.
 કાહે તુ બયાનક મુંહ અપના બિચકાવે—જિયા.
 ચલ તુ વતન અપને ચલના, અવ્ય હય લાજિમ,
 વહાં બાતોં હયેં કઇ બનાના,
 ફિરતો ગુજર ઝટપટ જાવે દુખકી રતીયાંરે—જિયા.

ગાયન ૩૭ સું.

રાગ-અષ્ટોત્ર.

ઓ હરરાત પુર વહરાત તુ જાગતક હય સાત,
 હિમ્મતકી બાજી હય માત
 હય આકૃતકે હયજતસે સુહજત દિન રાત,
 હિમ્મતકી બાજી હય માત.
 તુ જંગલમે આઠ કહલાઈ શયતાન,
 તું દંગલમે આઠ ચરરાયા ધન્સાન,
 નાકામી બદનામી હય તેરી સઉગાત,
 હિમ્મતકી બાજી હય માત.
 હિમ્મતકી બાજી હય માત,
 તુ બદમે જે આતી, નેકાસે ગર જતી,
 તેા હુતી કયા બાછીસી આત.—ઓ.

ગાયન ૩૮ સું.

રાગ-ભયરવી-ગઝલ.

હમસરે ચસ્મે ખુતાં શામે સહર ગદિસમે હું,
 ચરખસા અય વ્યાસમાં વાહો પહર ગદિશમે હું.—હમસરે.
 કાર હય કિરનાહિ મેરા રાત દિન પરકારસા,
 તું દિમાગે સાહિબે દોરાને સર ગદિસમે હું.—હમસરે.
 તાલિબે દોદારે સફી હું મગર અય દોસ્તો,
 મિસ્ત્રે સાગર કિસ લિબે મયે ઉઝ્જર ગદિસમે હું.—હમસરે.

ગાયન ૩૯ સું.

રાગ-ધૃષ્ટોત્ર.

મળ કરોઆર મળ, મળ કરો, નાચો ગાવો, બળવો—મળ.
 જુમ હો મુદામ, ગમકો જરા દેકે રળ,
 વાર મળ, પાર મળ, માર મળ, ખાવો પિયો, નાચો ગાવો—મળ.

ગાયન ૪૦ સું.

રાગ-જિલા-ગઝલ.

યા રખ મયે ગિલા કિસ્સે કરે કૌન મેરા હય,
 ફરિયાદરસ અય તૂહી બસ અય બારે ખુદા હય.—યા.
 કિસ્તી મેરી ગિદાબે હિલાકતમે ફરી હય,
 અય બહરે કરમ દેખ કે વૂ ઉકદા કુશા હય.—યા.
 ગુલબાર ન છોડેગી કબી ખુલખુલે શબદા.
 સેવાદ અગર જુબહાનિ કર કાલે તો કયા હય.—યા.
 આલુદા ચુબાર ઉસ દુખે દિલબરકો ન દેખુ,
 હો જાનુ તહે ખાક વહી મેરી દુઆ હય.—યા.

ગાયન ૪૧ સું.

ઈંગ્લેન્ડ-નર્થ.

નહીં મેરા વહ રંજ જો ટાલેસે ટલ જાય,
લગા હય હુન જિસ ચીજમેં એસક વહ ગલ જાય.
ગમેં નિહાંકી હો ખજર ફિરકે દિલકો હાય;
ફલકસે દિલકે હાય કય ગમકા લાદલ જાય.
દેખું કયા દિખલાય ખુદા, દેખું, કયા ચલ જાય,
જાયે હસરત જાનકી યા દમ અવલ જાય—નહીં.

ગાયન ૪૨ સું.

રાગ-પાહાડી—તિરાના

અય બાધ કયા અજાય પડા હય બેહિસાય,
મેરે સરપર, મેરે ધરપર. નામ કુબા હય—અય.
મિલા હય મિટીમેં નામ હમારા સારા, દામ હમારા સારા,
મેરે પરવર, મેરે દાવર, કહર ચહ કયસા હય—અય.

ગાયન ૪૩ સું.

નસીય નસીય એ નસીય એ—રાહ.
પનાહ ખુદાકી પનાહ! પનાહ ખુદાકી પનાહ!
ન લાયે જો ઐરત, ઉઠાયે ન આફત,
ઉમરબર—ખુદાકી પનાહ!
નિકાહ કિયા જય નિકાહ; નિકાહ કિયા જય નિકાહ,
તખ ઐરતને પકડા, દિલા રોટી કપડા,
ગયા ડર—ખુદાકી પનાહ!
અલીલ હુઉ બીબી આહ! અલીલ હુઉ બીબી આહ!
મરી સાલ બરમે, રહા કુછ ન ધરમે,
મિટા ધર—ખુદાકી પનાહ!
તપાહ હુવા મયે તપાહ! તપાહ હુવા મયે તપાહ!
ન કોડી કહનકો, ન પયસા દહનકો,
ગયા મર—ખુદાકી પનાહ!
ફકીર હુવા મયે ફકીર, ફકીર હુવા મયે ફકીર,
હકીમોંકા ખચો, દવાહકા પચો,
પડા સર—ખુદાકી પનાહ!
અમીર મિલી યક ફિર ઐર! અમીર મિલી યક ફિર ઐર!
દિયા જવ દિખાઈ, કિયા ફિર સગાઈ,
લિયા જર—ખુદાકી પનાહ!
અજાય પલાહી અજાય, અજાય પલાહી અજાય!
વહ આઈ મેરે ધર, તો પહલેસે બદતર,
સરાસર—ખુદાકી પનાહ!

ગાયન ૪૪ મું.

રાગ-આસા—ગજલ.

સાથ ઉરકા મુઝે હર તાર ગવારાહી થા.
 ઉરકી દુરીમે તો મરના મુઝે પ્યારાહી થા.—સાથ.
 બનભી કયું ન ગયાં લેકે તૂ મેરી દિલપર,
 દિલતો ઉલટતમે તેરે કળસે હુવા રાહી થા.—સાથ.
 મુઝ બિચારીકો કહીંકા ન ક્રિયા તુને હાય!
 કયા તુઝે લૂટનેકા દિલ થલ હમારાહી થા?—સાથ.

ગાયન ૪૫ મું.

રાગ-માંડ—ગરબી.

શાદી મુબારક બાગબરી જમજમ સોહે સોહાગ,
 ચમનસી રહે તુ પ્યારી શાદ હરી, હો સદા રંગરાગ,
 મેરી તેરી હો આંકે હુરોં પરી—શાદી
 કંગના બધાય નાજુક નાજ બરી, મેરી બનરી નદાન,
 જગતમે રહે તેરી નામવરી. અવશ હોં નવ જવાન,
 ન કમ હોમે દમબર રાહત જરી—શાદી.

કીસમતકા સીતારા ઉર્ફ અલીબાબા ઐર આલીસ ચૌર.

ગાયન ૪૬ મું.

“મેરે ગમકા તરાના મુનીયે શીસાના”—તર્જ.

તેરા પલટા જમાના ગમખી બળના પાયા શહાના અવશ હય મુદામ,
 બરકે પયમાન સાકી પીલાના દારે પુરાના અવશ હય મુદામ.—તેરા.
 છાપ ઘટા ધનધોર ચમનમે આઈ બહારસ્તાન,
 ખુલખુલ કુમરી ફુલ રહે હય મુન્ને કુવે શાદમાન;
 ગાના બળના કુમરી તરાના હય શાદીયાના અવશ હય મુદામ.—તેરા.
 જમે શરામે નાખકા પીના હો કરકે ખુશહાલ,
 દોસ્ત તુંબહારે શાદ રહે ઐર દુસ્મન પાયેમાલ;
 શાદી મયાના દેના દીલાના ખાના પીલાના અવશ હય મુદામ.—તેરા.

ગાયન ૪૭ મું.

“જળકે કલનડર બન બન શીરકર.”—તર્જ

બંદએ પરવર કીબલએ બરતર કયું કર પેહ હરમાતે હય,
 નાહક આદમ રંભે અલમ ગમસે હરદમ ધબરાતે હય
 નહીં ફાકેકી પરવા હય દો દીન પેહબી લેજે લેલ,
 દેખો બાલો દાતાકે ન્યારે ન્યારે ખેલ,

ચાસરકી થેહ બાજકા હય ઝીતા હારા ખેલ.—તર્જી,
જળ કે તવંગર ચખે સીતમગર કે ચકકરમેં આતે હંય,
જુતા પુરાના ઉધાર નીસદીન મોચીસે સીલવાતે હંય;
કોઈ કરતા શીરતા ધર ધર દુકડે રાટીકા સવાલ,
રખા સુખા દુકડા ચખાએ હય કંગાલ,
લેકીન સાખીર શાકીર આખીર હોતે હંય નેહાલ—કોઈ.

ગાયન ૪૮ સું.

“મને પયસાનો છે ખ્યાર”—તર્જી.

સારી પયસેકી બહાર, પયસેસે કારોખ્યાર,
પયસેકાં ખ્યાર, પયસેસે ચાર ગાર તાખેહાર,
ગંવાર હો યા ચમાર યા હો કોઈ કુમ્હાર,
પયસે હો ચ્યાર તો ખેશુમાર કહેલાયે ઇજ્જતદાર;
પયસેકી સબકો ચાહા મોતાજ હો યા શાહ,
પયસા, પયસા, પયસેકી વાહ વાહ,
કોઈ પયસેકા મજૂર ફંચકે હય જી જરૂર,
કદ ઉસકો ધુર સગ ખેકુસર હો દુર બેશઉર.
પ્રેમી હો યા હજ્જતમ પર હોખે પાસ દામ,
સગ ખાસોઆમ સઆસઓ સલામ ઝુકે ઝુકે કર સુદામ,

ગાયન ૪૯ સું.

“કોઈ રખકી મરજી કયા જાને.” એ રાહ.

સુખીયા દુખીયા કે કયા જાને વોહ અપની મૌજ ઉડાજાને.
ખે દર્દી પરકી ખીતીકા અપને લેખે ફૂા જાને.—સુખીયા.
તુંમને ખુદકો આલા જાને, દોલત હશમતવાલા જાને,
ગયરત ઇજ્જતવાલા જાને, ઓર હમકો રીઝલા જાને,
હમને તુમકે કાલા જાને, મુજી ડસનેવાલા જાને.—સુખીયા.
તુમને ખુદકો અયસા જાને, કયા જાને ઓર કમસા જાને,
જે જયસા હો તયસા જાને, હમકો ખોટા પયસા જાને,
તુંમને હમકો જયસા જાને, હમને તુમકો વયસા જાને, સુખીયા.

ગાયન ૫૦ સું.

“સરવર સરદાર”—તર્જી.

બહાદુર જંગી સારે નંગી મ્યાન કરો શમશીર,
જવાન સંગી હંય ઉમંગી રંગી આલમગીર.
બર્કા બાલા ખંજર બીછવા ઢાલ કમાનો તીર,
માલ ખખના જેવર ગહેના રખના બા તૈકીર.

સખ બનજરે હમને મારે રાહ રવાં બે પીર,
દેવ બશરકો શેર બખરકો હમને ડાલેં ચીર,
પારસ લનડન બરમન જરમન મુલતાનો કશંમીર,
શીરતે હરદમ રસતમસે હંમ જંગલ હય જંગીર.

ગાયન ૫૧ મું.

“જુઓ પેલી ચપેલી.”—તર્જ.

ચપો મેરે જંગી જરે આજમાઓ,
તલવારેં સખ નંગી લેકે અબી જાઓ,
મુદદકો તંગી હાલ કબી પાઓ;
તોબી ઉસપે રહમ નહીં ખાઓ ખાઓ ખાઓ
ડાકા વહાંપે ડારો, ડારો ડારો,
ગરદન કીસકી મારો, મારો મારો,
હીમત નહીં હારો, હારો હારો;
કદમ ઉઠાઓ ઝટ કદમ ઉઠાઓ.

ગાયન ૫૨ મું.

“હાલ ફકીરી” —તર્જ.

કર્મ ટલેના ધર્મસે ટાલા, હોગા વેહી હય જો હોનેવાલાજી.
ચાતુર કર કોટી ચતરાઈ લેખ ન મીથ્યા જાય,
ડગ ડગ પલ પલ બવ જલ થકમે સમક્ષ તેહારે ધાય,
સૃષ્ટીકા સપના દ્રષ્ટીમે ડાલા, લોભી લોભમે પડ ગયાથાલાજી.
સાહુને સન્યાસ લીયા સંતોને રમાયા જોગ,
જોગીને જપકે તપસાઇ અચલ નીભાયા સોગ;
જોગીકા આશન હય મીર્ઘ છાલા, કાનન સુંદ્રા હાથન માલાજી.
પતી મોરા હીનભાગ અભાગન હું મો જાકી નાર,
અન-બન કારન બન બન ભટકત કીર્પા કર કીરતાર;
ડસે હય તનમન કષ્ટકા કાલા, દુખ સાગરમે ઠારા હય પાલાજી.

ગાયન ૫૩ મું.

“હુધ ફતાહ હુધફતાહ” —તર્જ

હુધ આમદ હુધ આમદ હુધ ધનસાંકી,
કથું કર આમદ હોકર બેગમ, હરે તીલસ્સમ ખોલા ઇસદમ,
સોનેકો કરદે શીગાર હમ શીગાર હમ શીગાર હમ.—હુધ.
ખીસમીલ હોગા વહાં થેહ મંજબુર બદનસે સરકો કરેજેહમ દુર,
હંય મીસલે ફસ્તમ તયાર હમ, તયાર હમ તયારહમ.—હુધ.
સમ સમ સુનળ ફારન ખુલજા ફરશનપર હય મૈતકા ફંદા,
કરેજે ઉસકો શીકાર હમ, શીકાર હમ શીકાર હમ.—હુધ.

ચુરણ.

ગાયન પદ સું.

મય દહેલીસે હું આયા. અચ્છી અચ્છી ચુરન લાયા,
 છસને એક જરાસી ખાયા ઉસને બેહદ લગજત પાયા.
 છસને ચુરન તેરી ખાયા ઉસને લગજત કુછ ન પાયા,
 બલકે આખરકો પચતાયા ચેહ તુ કયસી ચુરન લાયા.
 જો કોઈ ચુરન મેરી ખાવે ઉસકી ખીમારી સખ જાવે,
 મીસ્લે રસતમ વેહ કહેલાવે કુશ્તી દેવોંકા લડાવે.
 તેરા ચુરન જો કોઈ ખાવે ઉસકો બદલજાબી હો જાવે,
 ગરદન ઉસકી માત દબાવે સીધા સોનાપેરમે જાવે.
 ચુરન મેરા જાતીતુસ છસકો ખાએ તુર્કી રસ,
 ચેહરા રૌશન હો ફાતુસ જાવે ખીમારી કાપુસ.
 ચુરનવાલા હય મનહુસ ઇસકા બાઇ હય કનહુસ,
 બાવા ખીલકુશ મખખીચુસ ડાલા ચુરનમે હંચ ધુસ.
 મય હું ચુરનકા બયપારી શીરકર આયા દુન્યા સારી,
 તુ હય તાડીકા બડારી તુઝકો ગધેકી અસવારી.
 દેખો ચુરનકા બયપારી પંસકો લકવેકી ખીમારી,
 બાવા દહેલીકા પનસારી અમમાં મીરટકી બરીયારી.
 જા જા ચહાંસે એ કંગાલ જા કર કાલે તીતર પાલ,
 બાવા બેચે આટા દાલ બાઇ મુર્ગિકા દલ્લાલ.
 શેખી મતકર એ મુરદાર મેરે આગે બદકીરદાર.
 ટે ટે મતકર નાહનજાર તુ હય મોઝીયા ચમાર.
 ટર ટર મતકર એ ચંડાલ બકવે તેરી કયા મગલ,
 કરડું જુતોંસે મુંહ લાલ સરકે ઝડ જાએજે પાલ.
 શીરકર આયા હાંદુસ્તાન મેરી દહેલીમેં દુકાન,
 તુ તો બચ્ચા હય નાદાન મય હું તેરા બાવા જાન.
 ચુરનવાલા બેઇમાન ઇસકા બાઈ હય શયતાન,
 બાવા બેચે કચ્ચા પાન બેટે ઉનકે બાંકે ખાન.

ગાયન પદ સું.

“ન બોલો તારા તારા”—તર્જ.

ન બોલો મેરા મેરા, ન તેરા ન મેરા, ન બોલો મેરા મેરા,
 હો જમકા જો હરા તો તેરા ન મેરા, હો સહેરા બસેરા.—ન બોલો.
 મુન્દર ચેહ બાંગ ડેરાચન્દર દેમાગ તેરા,
 મન્દર મુરખ અધેરા, હો જમકા જો હરા તો તેરા ન મેરા—ન બોલો.

કોન દુન્યા મે કહેા જાંએ જાનીદ રહા.
ખીદો આદમ ન રહા જામ ન જમશીદ રહા,
દુન્યાસે જાનીયે જાના હય એક દીન, કહેના યેહ મનીયે જાના
હય એક દીન.—મેરા.

ગાયન ૫૬ સું.

“અયો સાહેબ જલ્દીએ જાઓ.”—તજ.

જરા આહીરતા આહીરતા આઓ, મીયાં
જરા પયરોંકા ધીરે ઉઠાઓ, મીયાં,
નહો આગે બહડે તુમ જાઓ;
જુડીયાં ટુડીયાં નહિ બજાઓ. જરા.
ગીનીયે ગીનીયે પાઈ કુલ,
એક કદમકી હોગી જો જુલ.
સારી યેહ મહેનત હો જાગેરી કુલ.—જરા.

ગાયન ૫૭ સું.

આમીલ કામીલ ફાનીલ કહેા અમ.”—તજ.

મારે મારે સારે સીના ચીરે, લુટે કુટે જાકે જહાંગીરે,
લપટે જપટે સખકે સખ, મારે સીના હમદમ છોડે કબ.
જંગી સંગી રંગી એકજીરે, એકદીલ હીલ મીલ રીલ પીલ દારોગીરે,
તોડે ફોડે ઘેરે જબ ફના હોવે દુશમન પુરકન તખ,
જા જટપટ મારી તલવાર ખુન બહાયા તનસે ચાર,
છોડે ન હમ જહા જનહાર મારહી કાસે એક દમને બદકાર.—મારે.

ગાયન ૫૮ સું.

“ઓ તેમ તેમ ઓ તેજે આબદાર.”—તજ.

ઓ કીના કીના કીના જલ્દી હો બેદાર,
આજ બેશક સીના કરે ઉસકા મય શીમાર.
તેજે આબદાર, હો જા હોશીવાર,
કરદે બલીબાબાકા એક દમને તું શીમાર.—ઓ કીના
ખીજલીસી તું અબ અમક અમઅમ અમ તલવાર,
ખુન પીના ઇનસાનોકા હયગા તેરા કાર,
ખજર તુબી વાર કરના ઓ ખુખાર,
ખુન ખુન ખુન કરનેયે હોજા તેમાર.

ગાયન ૫૯ સું.

“સમજ ગંવારી તુએ ગધિકા સવારી.”—તજ

અજબ તુમહારી સારી બાને ખારી ખારી,
જોકે તુમને યેહ ખીચારી હો બડે ચતર,

આચાજી કહાની ખાતે નહ યા પુરાની ખાતે,
 છોડો ચેહ દીવાની ખાતે હીસામ પર. ખાતે હીસામ પર.
 કામ હય જરૂરી ગયે કરતે હો. મજદૂરી,
 મહેનત પાઓ પુરી પુરી થત ચેહ હય મગર,
 નયન બંધા તેરે દોનો, નયન બંધા તુજે પતા ખતા,
 મંચ પાઉં ખતા ચલ સાથ નીડર, ચલ સાથ નીડર.

ગાયન ૬૦ સું.

“વોહી તર્જ.”

અરે ઝો મસાની તુ હય પીપલકી ભવાની,
 કરતી શીરતી હય શયતાની કયું ઇધર ઉધર,
 વાહરી ઝો ચચાની તેરી ખાતે હંચ દીવાની
 યાકે મેરી હય ગયખાની કુચ્છ ખીયાલ કર, કુચ્છ ખ્યાલ કર.
 ખુખ તેરે ચાલે મેરી આંખે તું બંધવાલે
 કોઇ કુવેમે તુ ડાલે જાઉં બે જોતમર, જાઉં બે જોતમર,
 કૌન ખલા તુ હય ખલા, કૌન ખલા તેરા દાખુ મલા,
 ધર જાઉં ચલા ચલ સડક ઉધર. ચલ સડક ઉધર.

ગાયન ૬૧ સું.

“સનમ સનમ નાહી ડર.”—તર્જ

જલીમ જલીમ નહોં છોડું અબ તુજે,
 જખતક ન પાઉંગા તખતક આતીશ કબ હય ખુજે;
 હરામ હરામ આખો દાના હય મુજે.—જલીમ.
 કસમ કસમ ઇનામ, જાકર ઇસીઆન,
 જંગ ખરપા કરે નહી કીસસે ડરે ચાહે જીસે મરે,
 કોતીલ બન લું કીના તખત જતન કોઇ સુજે,
 હરામ હરામ આખો દાના હય મુજે.—જલીમ.

ગાયન ૬૨ સું.

“અલગેલી નગરી.”—તર્જ.

રંગીલી દુન્યા દેખી ખાલી ગુલકારી,
 ન્યારી ન્યારી સારી પ્યારી પ્યારી હમ.
 રંગારીકી હોશીયારી રંગ ન્યાસ સખકા,
 પહેચાની જાની સાની જાને હરખારી.—ગુલકારી.
 રંગ દંગ જુહા જુહા કાલા જોરા સખજન,
 અસમાની ધાની આખી ખાકી જરકારી.—ગુલકારી.

ગાયન ૬૩ શું.

“જોતલી માત તારે આધારે આપી.”—તર્જ.

પીતમ ખારે મોઢે દરશન દીખવારે,
 તોઢે ખીના છના સીના કાઢકે સદારે.
 માન મોરી બહેના કહેના માત જારે
 બુરી ચેહ બાતો ન કહેા ન હો દુખીયારે;
 તનસે મોરે જાન પ્રાન તુ નીકસ જારે,
 ચીનતા ચીતમે ચટકે ચટકે મોહ ન સતારે;
 ચોંતાકો તજ કર બજ હર દવારે,
 પીતમ પીયુ સીખારે બહોં ખારે,
 જાની તુ રક્તકા પાની નહોં બનારે;
 માને જાને નાહોં ચેહ મનાએસે જીયારે.—પીતમ.

ગાયન ૬૪ શું.

“નાગર નંદાજીકો લાલ.”—તર્જ.

આકર દેખો અય જીશાન બાહરે મુજને નીશાન.
 કરકે ધરકે ચેહ પહેચાન ગયા હીકમતસે,
 ફરજકો સંગ લાયા કરકે ચેહ દંગ,
 બધા નયનનકો તંગ કયસી ગતસે.—આકર.
 કરદી મયનેબી નીશાની સારે ધરપર ઉસકે સાની,
 જીસે જાવે ન પહેચાની ઉસી રહેજનસે,
 હું મય હરાન દેવે ખાલીકે જહાન,
 તુમેહ જાનકી અમાન મુજ દુશમનસે.
 તો પર સાહેબે જીશાન તેરી લોંડી ચેહ હરઆન,
 લેકર બલાએ કુરઆન હોવે તનમનસે,
 દુશમને નાપાક જીને મરનેસે બેઆક,
 વોહ હય ફરેબી ચાલાક બરા હરકનસે,
 મેરે ખાલેકે જહાન હોવે અધા વોહ શયતાન,
 પાએ ધરકા ન નીશાન મરે હસરતસે.—ફરજકો.

ગાયન ૬૫ શું.

“તર્જ ધમ્માલ.”

પીલી પીલી મંગોલીસે જંગબારી હાંપાગેમાં,
 જંગબારી હાંપાગેમાં, જંગબારી હાંપાગેમાં.—પીલી.
 ખેસા ટુ ટુ અંબીરીયાં કુલુ કુલુ ખેલનીયાં,
 શીદી બાઈ મંગોલીયાં, જંગબારી હાંપા ગેમાં.—પીલી.
 જાંબો જાંબો ખુલુજના, ચાલા ચાલા મવાલીયાં,
 બાવાગોરી ધમ્માલીયાં, જંગબારી હાંપાગેમાં.—પીલી.

હૈવા હૈવા સમુરીનાં, હાદી હાદી સમાનીનાં,
શીદી રોહી જમાલીનાં, જમખાલી હાપાગેમાં.—પીલી.

ગાયન ૬૨ મું.

“Madam Angot Air”

લડકરે મરના મહેશર કરના ખંજર ધરના ગરદન પર,
જંગ મચાના ખુન બહાના જાન મંવાના અનધન પર,
હીકમત કરના શીતરત કરના આદત ધરના દુશમન પર,
યા મરજના યા જર પાના કયુંકર જાના આસાન પર.
લાયા હય બદઅખતર ચેહ લુટ મેરા સખ ધર,
કીના લું અખ ઉસપર યા ખુદા મય જાહે મર,
કબ કો પાટું કાંટા છાટું ઉસકા સર,
વોહ બદ ગોહર જાવે ગર મર લુટું લુટું ઉસકા ધર મંય.—લડકર,

ગાયન ૬૩ મું.

“કુઆ ચાખુ ગરદન દાખું.”—તજ.

અય મરદાનો જંગી જવાનો શેરે જ્યાનો આઓ,
દેર લગાઓ વકત ગુમાઓ ફેર કયા પાઓ આઓ.—અગ
બદલે કંકરકે પથર અખ સર પર ધર દે માફંગા,
આગ લગા હું ધર દર પર સખ જલ બલકર રહેજાઓ.—અય
હાએ બેસારે જાનસે મારે ચેહ તો સારે ગયે ઇસ જા,
અખ કયા કરના યહાંપર રહેના બેહેતર નહીં ચલ ધાઓ,
મર ગયે સારે સાથી હમારે અખ કયા જંગ મચાઓ.—મર.
ભાગ ચાલો અખ લાગ કરો કુઆ રાગ નયા તુમ લાઓ,
ધરપર ચલકર બેસ બદલ કર યહાંપર શીરકર આઓ.—મર.

બુલબુલે બીમાર ઉર્ફે જવાની ઔર જધી.

ગાયન ૬૮ મું.

કાશી-જલ્લા-હુમરી.—એક ચતર નાર કર કર સંગાર.—તજ.
બોલ મીઠું સુખન-હરી કિરખ બીખાન,
નહીં કીજાએ ગુમાન-જાઆ કરે કુરખાન,
મીઠું મીયાં તું માન-તોહે મોરા માન દીનારે=બોલ.
એક પખી ચતુર-ખાતોમે મધુર,
ખનમાંકી શીકર મોરી દુર તું કર,
લાયું હું ચરન-તોહે મોરા મન દીનારે=બોલ.

ગાયન ૭૩ સું.

ગજલ કટ્યાન—તફા અપેસાળી હોતા હપે.—તર્જ.
હીજમે' છતા હપે કાષ આશકે નાદાન નહીં,
આશકે નાદાન નહીં, મજતુએ એ જાન નહીં—ટેક.
છિક્ક એક શોઆલા હપે, છસ્સેન બપે ઉરકે મુરીદ,
જો ફસે દામે મોહખતમે' ઉસે ધ્યાન નહીં.—હીજમે'.
મકતમે' છિક્કમે' ગરવે કયુ સેના સખક,
જો સળ હોગી મુજે જીસે રહે અનજાન નહીં.—હીજમે'.
અપે દીલ છિક્કમે' 'આરામ'કી ઉમ્મીદ ન રખ,
મુશ્તમે' રંજ ઉઠા, હો અખસ હપેરાન નહીં.—હીજમે'.

ગાયન ૭૪ સું.

જાગેદી—ગજલ—સંભાલો તેજે અદકો.—તર્જ,
કીસમત કયા રંજ દીખાતી હપે વો દેખીયે જરા,
કયા કયા તમાશા ચે લાતી હપે વો દેખીયે જરા.—કીસમત.
દેખે જરા ચહે દીઝકે પુલા કૌન લેતા હપે,
તસ્વીર કીસકી ખાતી હપે વો દેખીયા જરા.—કીસમત.
અહાં તો ફસાઇ મુઝકો ચે પુઝહેકે દામમે,
અખ ઉરસે કયુ' છુડાતી હપે વો દેખીયે જરા.—કીસમત.
ખાતા નહીં હપે મુઝકો તો વાલી મકાકાં ચે,
જવાંસે કખ મીલાતી હપે વો દેખીયે જરા.—કીસમત.
“આરામ” તખલી પાલુંગી દીલખર મીલેગા જખ,
ગરદીશ કહાં શીરાતી હપે વો દેખીયે જરા.

ગાયન ૭૫ સું.

ખમાચ-કુમરી.—દેખો જોરા જોરી.—તર્જ.
જાઓ જાઓ મવાંસે કાહે નયન લડાવેજી,
બોરી બોરી મોકો સમજત નાહી-કહે દેખત—જાઓ.
હટો હટો ચહાં જાઓ પબરાવ હપે,
છતીઆં ધડક રહી મોહે ના સજન ફસાવો.—જાઓ,

નિગાહે ગફલત.

ગાયન ૭૬ સું.

See Saw—Air.

સોળ, સોળ અપ હમારે જીગર,
સોળ, સોળ બાગોવાર તજર કે જીગર કે,
સોળ સોળ અપ યુસેતર કરાર બહાર,
સોળ સોળ હમારે ફસરે પીસર.—સોળ.

ગાયન ૭૭ મું.

અજલ-તલ્લુલ લકેજ.

સમક્ષે તૌરસે એક સત ઇસિ અનજ મનમે યે,
નસીમે સુહાગકે માનિન્દ કોઇ દમ અમનમે યે,
હવા ખાનેકુ યાં મિસ્લે સખા આપેયે આલમમે,
નિહાયત ગર્મ વાં સૌકે સફર રખતે વતનમે યે,
મેરે તરકે મે હક હય નીહસ સુખુલ, નિહસ નરગિસકા,
પ્હ દોવારી સમેરે યે કુલ હસ્તીકે અમનમેયે.

ગાયન ૭૮ મું.

જલા-ગઝલ.

દરીયાયે મુહમ્મતશૈ કિનારા નહી કરતે,
જ હુમે મગર દમ કબી મારા નહિ કરતે,—દરયાયે.
દિલ દોસ્ત પરસ્તોંકા પરસ્તાર અપના,
હમ કયાખા વ ખુતખાના ગવારા નહિ કરતે.—દરયાયે.
કરતે હો કે “તાલીય” હય ખાકી યાતમે સામીલ,
બા વર કબી કદના પ્હ તુમારા નહિ કરતે.—દરયાયે.

ગાયન ૭૯ મું.

જલા-ઝી-ઝાદી-અજલ.

કહો ન લામ-કાફ ખટા કરો મુઆફ,
તુમારે દોનેસે નહિ હું મય ખીલાફ.—કહો.
દુખાકે દીલ કોઇ ન આપા બર કબી,
કરે અગર હજાર પ્હ કઅમેકા તવાફ—કહો.
કરો ન તુંમ ગળખ તુમારે બે તલખ,
કરૂંગ જલ્દ સખ હીસાખ અપના સાફ—કહો.

ગાયન ૮૦ મું.

કાફી-કુમરી.

અય ધાર જાની, દીલદાર જાની.
મય વાહુ સદા જ્યાં પિયાવાર જાની.
તુમ પર બલદાર જાની—અય.
બેચળે બેચળે લાખુ કહિસે
પાસ મેરે રહે ધરે જોયે આજતક
નીકલી ઇસ્કે વામસે કાર જાની ધાર જાની—અય.

ગાયન ૮૧ મું.

અયરવી-કુમરી

આહત ખુશ તેરી સારી હમે અય દીલપર નેક અંજામ—આહત.
સીરત ખારી સુરત ન્યારી, આલચલન દીલદારી.
આહે જોતું કામ ખુશ ખુ, કર પ્હો હય અલદામ—આહત

ગાયન ૮૨ મું.

ગજલ-તાહતુ લલકૂજ.

કયા વકત હય, કયા બખત હય. હર લહનનિરક સખી હય,
સખીકા અમતો તખત હય. ઇસ આલમે અમ સારમે,
કામ હયના કાજ હય, કળેપ બડતા બ્યાજ હય,
હિર કોડમે એક ખાજ હય લય સન્સ કારો બારમે.
લય સન્સ હકકે પામપર, લય સન્સ નાકો નામ પર
લય સન્સ પર જન પર, હર હર રંગો કે તારમે
લય સન્સ ઉકતે બયકતે લય સન્સ છુરતે પયહતે
લય સન્સ ખા હી અયેહતે જર કુયા લો બગરમે.

ગાયન ૮૩ મું.

કાફી તીરાના,

ખાતે કયસી એ હંગાકી તું સુનાવેજી જલાવે,
બહરે ખુદા કરકુછતો હયા સુને જા વહ દીવાના બનાવે-ખાતે
જલ્દ ચહાસે કર મુઠ્ઠ કાલા, સુરત હિર ન દેખાતું,
ઝૂંઠ સારા સર કયું હય બકના કર કુછ ખૈદિ ખુદાતું.
દેખતે ખુદારી હોની સારી, સજાતું પાવે માર ખાવે.
બાગ અબી દરપરે-ખાતે.

ગાયન ૮૪ મું

Far Far Away

અયય ધગાયે ઉરકો ગર, કોઇ કયા મંગલ ?
ખાકજે વાલે સુરજ પર કોઇ કયા મંગલ ?
દેખનહું મયે ખુદ જાતક માનું ગામવન તબતક
ખાન છે શીરલાયે લખતક કોઇ કયા મંગલ ?
કયા મંગલ, કયા મંગલ ? -અયય.

ગાયન ૮૫ મું

જીએદી-હું મરી,

બરાતુતું લુલ કરતા હય. શીક નહિ પૈસેકી તુઝે ઔરત પર મરતા હય.
નહા હય ઇસમે કયા પાના રોના ધોના ઉલ્લુ હોના નાંદક ગમ ખાના.
નહી કુછ ઇસમે હાથ આના, જલના મરના દાના હોકે બનતા દીવાના.
કય ઇસે કોઇ સુ સુધારતા હય-શીક નહી.

ગાયન ૮૬ મું

બયરવી-ગજલ.

હોર જબસે ગયા બેવહાતું મુઝે માર કારી બીર હકીકતારી હોર.
આંખ તરસે દરસકો બરસ તો ગયા બીન બક બક કરે ઇનતેબરી
જન અપના સનમ તુજકો બચેતો જહા કાર, તેરી બનીથી પુંબરી,
કોન અયસી બધ ચુક બરી પીયાવાદ સારીબી સારી હમારી હોર.

ગાયન ૮૭ મું.

ધમેજી તર્જ.

ઇસ મયખાનેમે ઉલફતકે, જે હય મયશે સર શાર,
 હુશિયારીમે દીવાના હય, અસ્તીમે હય હુશિયાર.
 કયા ઇજ્જતશે, કયા હુરમતશે, શીર ઉસકો હય દરકાર,
 હાંસીલ હય ઉશરો સખ નીઅમત, જે હોવે વસલેયાર,
 દાનાબી હય દીવાના ઉલફતમે ? ઉલફતમે !
 ગળના, જના, મરગળના ઉલફતમે ! ઉલફતમે !

ગાયન ૮૮ મું.

પહારી—ગઝલ.

જનખો અપના ફિરાકે યારમે,
 જન આઝમેગી દીત્રે અગયારમે.—જ.
 ડાલ આપક પર શીકનમત રંજશે,
 મોરચા અરચા નહિ તરવાસમે.—જ.
 સખ કર ફરમે ખિન્નમે હંદલીઅ,
 શીર ખીલેગા ફુલ ઇસ યુલ્લગરમે.—જ.
 જજખયદીલ ખીચલાયેગા તેરા,
 હય અગર તું તાલીમે દીદારમે.—જ.

ગાયન ૮૯ મું.

કાલીગડા—લાવણી.

નીતરંજ ઉઠાયા હમને, આરામ ન પાયા હમને—નીત,
 અમને દેખા ન શુલ દેખા, નતો હમને ફિજન દેખા,
 કફસમે બેકસી કં સમય અપનેકો સદા દેખા,
 ન અપને નખલે અશરતકો કબી ફુજા ફુલા દેખા,
 જે દેખા સો ન દેખા, હાય ! ઇશશુલશનમે કયા દેખા,
 જાત દાખી ખાયા હમને—આરામ.

સએકુસ સુલેમાન

ગાયન ૯૦ મું.

ઝીન્હોદી—કુંમરી—કચસી આવેરે કલ મોરે.—તર્જ.

ખાંક ડાલેરે કયું જગર પર,
 સોને કયું મેરી મેરી કચકે ઘર પર.—ખાક.
 દે દે સુઝે મેરી માઅસુમા વર્ન,
 ડાહુગી ફુલ અપને સર પર, જગર પર.—ખાક.
 તકતી હું રાહ મેરે તુરે ઘસરકી,
 આંખે લગી મેરી દર પર, જગર પર.—ખાક.

ગાયન ૯૧ મું.

પીલુ—ગજલ.—કૌન જંગલમે જા તુ ફસારે.—તજ.
 ન અખ ગુજરી જાતોંકા અફસોસ કર તુ,
 કુછ આઇન્દાની શીક પર કસ કમર તુ.—ન અખ.
 હુવે ફાંકેકો ઘરમે દો દીન વ લેકીન;
 નહીં લાંતા હએ પએદા કુચ્છ કરકે જર તુ.—ન અખ.
 હએ ખીન દુધ કે, લખ પર ઇસ તીફતકે દમ,
 કર ઇસકે તડપને પ દુક એક નજર તુ.—ન અખ.
 હુવા હાતસે અપને ખુદ ખવાર ખવારે,
 જુવેમે જરો માલ સખ હાર કર તુ.—ન અખ.
 જે કુચ્છ હોનાથા વ્હો તો સખ હો ચુકા હએ,
 જા અખ કરને મજદુરી ખવારે મગર તુ.—ન અખ.

ગાયન ૯૨ મું.

ગજલ—તાહતુલ લફજ.

ઇતમે દીન નાદાન રહા, અખ ફાએમ હો કર આકીલ કયા?
 બહાર એર આઈ ખીજાં, તમ હોના ગુલ પર માઈલિ કયા?
 લાજમ તો થા કરની હીફાજત પહેલેહી અપને ખીરમનકી,
 ચુન ગમ ચીડીયે ખેત, અખ હો પચતાનેતી હારીલ કયા?
 જા કુચ્છ કર કર મજદુરી લા પૈસા તાકે હોવે ગુજર,
 દુધ ખીન પહે મરે હએ બચ્ચા, બએશ હોકે કાલીલ કયા?

ગાયન ૯૩ મું.

ઝીંઝોટી—લાવની—સુંદર પીયા પીયા.—તજ.

ગએ ગમ તુ જીસ જાએ નહીં, વ્હો જગે જેહાંમ નહીં કહીં,
 હર એક દીલમે ઘર હએ તેરા, ખાલી તુઝસે નહીં જમીં.
 મુફલીસહી બાશાદ નહીં, આહલે દૌલતખી આગ્નઈ નહીં,
 ખેગમ હોગા દહરમે જેવ્હો આદમકી ઓલાદ નહીં.
 મેરા પીદર સરદારે જેહાં, વ્હોખી કરતાહએ દીન રાત ફુગાં,
 કયું હએ મુંજતર ઇતનાં વ્હો પહે હોતા નહીં હએ ભેદ અયાં.

ગાયન ૯૪ મું.

જુલા—કાફી—કોઈ ઘડી ન વસ્લકી.—તજ.

શએતાનકો જે તુને કાયા યાંદ અએ બશર,
 ઉસ શાહાને સુની તેરી ફરીયાદ અએ બશર.—શએતાનકો,
 ફારન મુઝે મદદકે લીયે તેરી ભેગ્ન હએ,
 ખન્નાસ નાંમ મેરા હએ રખ યાદ અએ બશર.—શએતાનકો.
 શાંમો સહર ગુલાંમી જે મેરી કરેગા તુ,
 કર દુગા એક પલમે તુઝે શાદ અએ બશર.—શએતાનકો.

ગાયન ૯૫ સું.

ખરહુંન્સ—લાવની.—ખેરદી દગા તેરે દીલકા—તર્જ.

અએ શાહોંકે શાહ મેરે વાલી, હું ગુલામ મએ તેરા,
 સખત મુદલસીને ઇન દીનો એરે હાએ ! મુઝે ઘેરા.
 લગા મોડને મુહ મુઝસે, અપનાં વ એમાના,
 બહોબી ગએર હુવા હએ હાએરે ! છસે અપના મએ જના.
 રખ સર પ મેરે તુ જહ્દી, અય તાજે શાહાના,
 તા હો જાવે મેરા દુર સારા રંજ અલમ પાના.
 રહું તેરે મએ જેરે ફરમાં, ટલે દુખ અગર મેરા.
 સખત મુદલસીને ઇન દીનો એરે હાએ ! મુઝે ઘેરા.

ગાયન ૯૬ સું.

છલાં—કલ્યાંન—લાવની.—પ્રીતમ પ્યારે સોગા.—તર્જ.

હવસકો હમને જાનહીં હએ—પુરાઇકા ખમના હએ.—હવસકો,
 ઇસ હવસસે સએકડો હો ગએ જેરે ખાક,
 પાક ઇનસાકો પેહી કરવી રહે નાપાક,
 હવસસે પુર જમાનાં હએ,—પુરાઇકા ખમના હએ.—હવસકો.
 હએ હવસકે હર્ તીન, હએ ચૈર સીનો વાવ,
 તીનોબી બેનુકુત હએ, કયા હાએદા ઇનસે વાવ,
 કયા હાસીલ ઇનસે આના હએ.—હવસકો.
 મએનબી આ લાઝયએ ખેલા જુવેકા ખેલ,
 દૈલત મેરી સય બહા લે ગઇ હવસકી રેલ,
 મોહબીસનો દીવાના હએ—પુરાઇકા ખમના હએ.—હવસકો.

ગાયન ૯૭ સું.

કલ્યાંન—ગજલ—હુબકર દીલમે મેરે.—તર્જ.

હાએ ! મુદલસી જો કોઇ તુટકે જરદાર બને,
 મુદલસી ઉસકે લીયે કયું નહીં તલવાર બને ?—હાએ !
 ન બડાકે કીસી દુશમનોકોબી યા રય તુ ષટા,
 બલકે જો હોવે સીપાહી બહોબી સરદાર બને.—હાએ !
 જરે શુલ બાગમે જય દુજદે ખીજાને છુટા,
 હોકે પગમુરદા બહો ઇદ્રસાસે સય ખાર બને.—હાએ !
 બાગયાં હોતા નહીં મેહેરયાં તુતો મુઝપર,
 પુર શીઝ કઇસાં મેરે બખતકા શુલજાર બને.—હાએ !
 સુના ફરીયાદ હમારીકી નહીં તુ અએ ખુદ,
 એસે દુન્યામે કયા હમહી શુનાહગાર બને.—હાએ !

ગાયન ૯૮ મું.

તાલતુલ લક્ષ્મ-ગજલ.

જો ઇસ મેરી બેટીકા લીલાલ પાલે,
 હરએક ઉસકી મુશકીલકા અલાલ ટાલે.—જો.
 નહીં પરવરીશ ઇસકી હમસે હુવી જમ.
 સરે રાહ ઇસ અએકા હમને ડાલે.—જો.
 ન ઇસકા દુખાનાં કબી દીલ ખુદારા,
 પડે ગમકે હએ ઇસકે સીનેમે ડાલે.—જો.
 રહે જીસ રોજ ખુશ હોવે હદસે જીયાદા,
 તો જીસ રોજ ખન તુ રહે હરસે પડાલે.—જો.
 લીલાલ રહે ઉસ અસેમે કાઈ ખોલે,
 તો સર અપને ઝુકી કસમકી બલા લે.—જો.

ગાયન ૯૯ મું.

કાહાનડા—ગજલ—હોરીકી બીનક મોરે.—તર્જ.

ઓ ખાલેક! તુ ખારીન્દ! ખુદાયા! ખુદાયા!
 રખ ઇસ પર અપના તુ સાયા ખુદાયા.—ખુદાયા.
 નીગાહ્યાંની ઇસકી તુ કાન્ને હમેશાં,
 નહીં સુખ રહે અએને પાયા ખુદાયા.—રખ.
 તુ પૈશાક નેકીકા પહેના તા ઇમકા,
 કહે નેક અપના પરાયાં પરાયા ખુદાયા.—રખ.
 ખખરદાર દોલતસે મુઝ બેવાકી રહે,
 તરે જીએ રહે અએ આયા ખુદાયા.—રખ.

ગાયન ૧૦૦ મું.

જીલા—મઝમ સાહબ લાંગીયા બોલો.—તર્જ.

ખાવા સાદખ તુમડી બરો, તુમડી બરો,
 ખએર કરો, પૈસા ધરો, તુમડી બરો.—ખાવા.
 ચોરીબી કીર્મ, ખુનભી કીયા, કીસેભી કતર,
 એક બાકી બીકથી સો તુમડી મેરી બર—ખાવા.
 સોનાં દેહો, ચાંદી દેહો, દેહો ખુખસા માલ,
 બરદો, બરદો, તુમડી બરદો, લાલાજીકે લાલ—ખાવા.
 થા મએ નૌકર સાદીકા, અખ હો ગયા હું બાટ,
 બાટકો રૂપએ દીજો સાટ, બનેગા ઉસકા ઠાટ.—ખાવા.
 ખાનેકો તો ખુખ મીલા, નહીં મીલી શરાબ,
 સવાલ ઉસકા કરતા હું મએ દે દે કોઇ શીતાબ—ખાવા.

ગાયન ૧૦૨ મું.

ઝીંઝોટી—ગજલ—ગએતુસ સતમકો છોડકે.—તર્જ.
 દુનીયાંએ દુકે વારતે કયા કાંમ કરતે હએ,
 ઇસિ કુફકે લીયે તરક ઇસત્રાંમ કરતે હએ.—દુનીયાંએ.
 શએતાનોકે ગોલાંમેકી હએ આ કેયત ખરાય,
 દો રોજ પહેલે દુનીયાંમે આરાંમ કરતે હએ.—દુનીયાંએ.
 સય હમ સમઝતે હય વલે કરતે નહીં હએ કુચ,
 નોશ એક સરામે હીસકાહી ગમ કરતે હએ.—દુનીયાંએ.
 કયાં હો ગયા ફાર, બલા બએગા કાંલાં,
 હમ હર તરાહસે બકે ઉસે રાંમ કરતે હએ.—દુનીયાંએ.

ગાયન ૧૦૨ બું. જલ્લા—પાહાડી ઇંચેશુ તર્જ.

મેહેર કર હમ પર આ ગફદાર, બદે તેરે લાચાર,
 નહીં તુઝ સીવા કોઈ ગમખવાર, અપની પનાહમે રખ તુ હરખાર.—મેહેર.
 સય અબ્દ તુમાઅયુદ, સય ફાંની તુ મૈઅયુદ,
 સયકા હએ તુ મકસુદ, હર હમ્દકા માહમુદ—મેહેર.

ગાયન ૧૦૩ બું.

થેમન કદયાંન.—દુલદન માંગે સવારંન તર્જ.

દહતહો કયું અએ જાંવરા આપનાં, અપનાં,
 વહે સય અપનાં અપનાં, અરે સમઝો સપનાં.—કદત હો.
 ન સુદર યુધ જર્મતકી તોહે કાંમ આવે,
 યસ એક કાંમ આવેગા. હર નાંમ જપના.—કદત હો.

ગાયન ૧૦૪ મું.

બીલાવલ—હુંમરી—આવો પીતમ આવો.—તર્જ.

એટી હમારી, એટી હમારી, એટી હમારી લાવો,
 જાન મયે લુંગા વર્ન તુમ્હારી, એટી હમારી લાવો.—એટી.
 થેહી હએ વહે આંખ કલેજ, થેહી હએ વહે નાંક કાંન,
 થેહી હય મેરી પુતલી પ્યારી, એટી હમારી લાવો.—એટી.

ગાયન ૧૦૫ મું.

ઝીંઝોટી—જગત જવનાં—તર્જ.

ફનાં જેહાં ફનાં, મકી મકાં ફનાં, હએ પાકી તેરી જાન, જમીં જમીં ફનાં
 શજર હજરે ફના, મેહેરે કમરે ફના, ફના મલાએક જાન, હએ કુલ બસરે ફના.
 ખુદાસે દીલ લગા, હએ ઇસમેહી બલા ફનાં તુ એક રોજ હોગો બરમગલા.
 હએ દુન્યાં ખેવકા, ન ઇસપ હો ફીના, હુંવી હએ કાસકી વહે, ખીવાલકર જરા.
 ખુદા, ખુદા, ખુદા, વહે વીદે રંખ સલા, વહાં વહાં તુએ હએ ઉસકા આસરા.

ગાયન ૧૦૬ મું

દેશ-હુમરી--ચાહે સૈયાં માર ડાલો. તર્જ.
જળતો મએલી મોરે પ્યારે. સંગ ચલુ તુમ્હારે,
સંગ ચલુ તુમ્હારે, પ્યારે. જમે હએ હમારે.--જળતો.
બેસ બદલ કર સીપાલીકા જાની,
રજો ગમમે હમની કીરસા લેવેગે તુમ્હારે--જળતો.

ગાયન ૧૦૭ મું

કાફી-જગલ-કતલ કરનેકો આસકકો તર્જ.
મેરી સુરતકો દેખો ઐર, જમાલે ચારકો દેખો,
હએ ઇસ સુરત પર વ્હો માર્હલ, ખીયાલે ચારકો દેખો.--મેરી.
બટકતે આએ આશક ઐર, રહે આશમમે મઆશુક,
વ્હો કહેતા હએ મએ તટકુગા સવાલે ચારકો દેખો.--મેરી.
યુલે નૌરોમલ પ્હો ઐર, જગલમે બટકના હએ,
તુમ આએ ગીલમાનર સોચો જવાલે ચારકો દેખો.--મેરી.
વ્હો હએ મેદતર ચલો તુમ છોડ કર બસ ઘરહી દીવખરકો,
શીરો લોટકર જળ, તખ વીસાલે ચારકો દેખો.--મેરી.

ગાયન ૧૦૮ મું

જલા-અરહુસ-કાઇ ધડી ન વરલકી--તર્જ.
મુઝકો ન કરકે જુખ્દ વ્હો કાતીલ ચલા ગયા,
કયુ યુગ દીલકો છોડકે બીસમીલ ચલા ગયા.--મુઝકો.
બલીમને લ ગયા નહીં મુઝકો તો અપના સાત,
પર લેકે દીલ પ્હો કર મુઝે મેદીલ ચલા ગયા.--મુઝકો.
અસા કુચુર કયા હુવા જા આજ મેરેસે,
હો કર ખાકા વ્હો હુર શીમાલે ચલા ગયા.--મુઝકો.
ઉસેહી જો કે લુગી મએ અખ મરદમે વીસાલ,
જો એક નીગાહશે કર મુઝે ધાઇલ ચલા ગયા,--મુઝકો.

ગાયન ૧૦૯ મું

પીલુ--લાવની--દુખી દીલે હાલ કપેશ્વર.--તર્જ.
પ્યારી હમારી માઅસુઆકો કાચું દીએ તુમને જાન.
ઉસકે ખીન નહી ચએન પાવે દીલ મેરા એક આન.
વાલીદને જળ કહા તુમારે હો ગઈ મએ મજબૂર,
લે ગયા દીવાંના ઉસે મએ રોતી રહી રન્જુર.
પ્હો ચા પીદરહી ઉસકા ગરતો કરતે ચેહી મન્જૂર,
ઉસકોબી ધર અપનેહી હમ રખ લેતે અએ હુર.
લાવું ઉસે મએ કરકે તલાશ અસે હો ન કહીં હએરાંન,
ઉસકે ખીન નહી ચએન પાવે દીલ મેરા એક આન.

ગાયન ૧૧૦ સું. ભચ્ચેરવી—ગજલ—પુલ્કયુલે શયેદાને પુછા—તર્જ.

ગો મચ્ચે યુંસુદ્ધ હું મગર મેરાં ખરીદાર ચૈર હચ્ચે,
દેખનેવાલા મેરી ખુશીકા બાબર ચૈર હચ્ચે.—ગો.
હમકો ચુલતો સમજા હચ્ચે અચ્ચે જાગ, પર રહે પાદ રખ,
ચુલશને દીલકા હમારે પુલ્કયુલે જાર ચૈર હચ્ચે.—ગો.
છોડ કર ગીલમાનદુકો તુઝપ માઘલ ફેંસી હું?"
તુ અચ્ચે બદકાર ચૈર હચ્ચે, ચૈર વહે મેરા પાર ચૈર હચ્ચે.—ગો.
પુત તો હું મચ્ચે, પર પુતરી તુ નહીં મેરાં પતીદ,
અત્ર નીકત્ર હો દુર અરે મેરા. મરતાર ચૈર હચ્ચે.—ગો.

ગાયન ૧૧૧ સું. પીલુ-હું મરી.—મોરે બાંકે સાવરીયા તર્જ.

રહેતો તોરા સજન હચ્ચે, અરી દીવાંની,
કાંપને તોરા કયું લગા મન હચ્ચે.—રહેતો.
ખન્નાસકે જાદુસે રીઝ રહે બન કર,
સહેતા રંજે મોહન હચ્ચે, અરી દીવાંની.—રહેતો.
ગીલમાનરે અસ્વી શકલમે આકર,
મીલતા અચ્ચે સીમતન હચ્ચે. અરી દીવાંની.—રહેતો.
દેખ ફરાંમતસે મેરી રહે જંગલ,
અબી હોતા અમન હચ્ચે, અરી દીવાંની—રહેતો.

ગાયન ૧૧૨ સું. આસસવરી—મસનવી—રાગ હું મચ્ચે કામકા—તર્જ.

ફજલે ખુદા તુંમ દોનો પર રહે અરે હર આન,
બાકી ન દુનીયામે કાઈ તુમસે રહે અદમાન-ફજલે.
સુનલે અરે ગીલમાનરે કહેતી હું મચ્ચે જો બાન,
મચ્ચેને તુઝકો બખ્શી હચ્ચે ઉસ દીન જો શમશૈર.
આસમાની તેગ હચ્ચે વહે બેશક અચ્ચે દીલેર.—ફજલે.
ઉસકો લેકર તુ બચા માઅસુમાકી બાન.
કરતી રહુંગી મચ્ચે તેરી ખુદબી મદદ હર આન—ફજલે.

ગાયન ૧૧૩ સું. લાવની—કાલીગઝા—હું તો ગામરેની ગોરી—તર્જ.

હું મચ્ચેતો પાગલખાં દાનારે. હું મચ્ચેતો પાગલખાં દાનાં,
આકીલ હું, સખ દીવાંને મુઝે કહેને હચ્ચે દીવાંનાં—હું.
અચ્ચે બહાદુર પાગલ સાદીકને ફરમાયા,
તુને ગીલમાનરેકા કાટકે સર જો લાયા,
ફરતો લાખોંકા માંલો જર મેરેસે પાયા.
કાંમ હચ્ચે છતનાં બજ લાનારે, કાંમ હચ્ચે છતના બજ લાનાં,
આકીલ હું, સખ દીવાંને મુઝે કહેતે હચ્ચે દીવાંનાં—હું.

ગાયન ૧૧૪ સું. પીલાવલ--ગજલ--અદાએ તેરી રહે જાદુબરી હએરે--તજ

હએ રખ અચ્છે, હએ આંખ અચ્છી, દહન અચ્છા,
સરાપા તેરા હએ, અએ, ચુલપદન અચ્છા.--હએ.
દીલો જાંસે ન કયું હું તુજપે મએ માધલ.
હએ કદ અચ્છા, હએ લખ અચ્છે, બદન અચ્છા.--હએ.
તેરી રક્તાર અચ્છી, અચ્છી હએ ચુદનાર,
હએ નાજ. અચ્છા, અદા અચ્છી હએ ચુદનાર.--હએ
મેરે પર મેહેરબાં અખ હોકે કરે જાનાં,
તુ બાત અચ્છી, કલામ અચ્છા, સુખન અચ્છા.--હએ.

ગાયન ૧૧૫ સું. લએરવી--ગજલ--તેરે માનીંદ અગર--તજ.

અદમકો છોડકરે હસ્તી તલક કરતે ધુગાં આએ,
તલાશે ચારમે દેખો કહાંમે હમ કહાં આએ.--અદમકો.
નહીં પાયા પતા તેરા કહાં જા કરે છુપા હએ તુ.
મકાંકો છોડ તુઝકો ધુંડતે તા લા મકાં આએ.--અદમકો,
સુઝે મીજગાનો અખરેસે ઇશારા કરતે હએ કાતીલ,
નીશાંતા તુઝકો કરને લેકે હમ તીરે મકાં આએ.--અદમકો.
સખા બહારે ખુદા મેરા સુનાના દાલ જા કરે તુ.
પસંદ ઉસ ગઅરતે ચુલકો જો મેરી દીસ્તાં આએ.--અદમકો.
તુઝદારી હુરવશ મરતી હએ જો મીલમાનરે ખારે,
નહીં અએ કાશ તુમ લેને ખઅર તકલી મહાં આએ.--અદમકો.

ગાયન ૧૧૬ સું. ઝીન્જેટી--હુમરી--પરદેસન જુગની-તજ

નહીં મુઝસે કરે તુ જો ચારી. હોગી તેરી બહોતલી ખવારી,
મુઝે જો ખુત જાન પુનદી--હુરે અરે જો હુર--નહીં.
તુહએ શઅઆતો મએ પરવાનાં, તુહએ પરી તો મએ હુંદીવાના,
તુઝે કખતક જાં સમજાનારે.--નહીં.
ન મએ શઅઆ ન તુ પરવાના, મએ પરી ન હએ તુ દીવાનાં.
દમ દે કે ન દાંમમે લાનારે. બહો કરેગા તેરી ખવારી,
મએ જસકી હું રે ખવારી, મેરા મીલમાનરે હએ પુનરી.
હુર અરે હો હુર--બહો.
મેરા દરજા ઉસે હએ બેહતર, જો કહાતા હએ તેરા દીલખર,
હએ ઉસકેસે મેરે નૌકરે--
બહો હએ હાતી તુ હએ મચ્છર, તુ ગદા હએ બહો હએ તવંગર,
તુ ચુલાંમ હએ બહો બધસરે--બહો.

ગાયન ૧૧૭ મું. એડાગ-કુમરી-જન્દગી બરબાદ હયે-તર્જ.
જપસે જુદા મેરેસે જો વહે તુરે અએન હયે,
તપસે ન એક પલખી મેરે દીવકો અએન હયે.-જપસે.
હયે મુએ નીન ઉતકા ધ્યાન, મુઝસે મીલેજે વહે કપ આન,
જલદ મીલા તું અએ મુગલાન, વહે અર્જ દીન ઔર રએન હયે.-તુરે.
મરતા હું મએ મેરે પીસર, હુરવશ લેતી નહીં ખયર,
તુમ્હારે બીન શાંમે સહર ગમકાહી શોરે હએન હયે.-તુરે.

ગાયન ૧૧૮ મું. કાલીંગડા-કાહારવા.-છોરી બગ્મનકી-તર્જ.
તુમને રોના નહીંરી, તુમને રોના નહીં,
શોર કર કર નીન્દ મેરી ખોના નહીં.-તુમને.
હુકકા કહેતા ચુડ ચુડ ચુડ ચુડ, ચીલમમે નહીં ચતરાધ,
તંબાકુ તો સડી મીલી ઔર અધુનખી નહીં ખાઈ.-તુમને.
દીન નીકલેહી મએ તુમ્હારે દુશમનકી લું જાન,
સચ્ચા મુઝકો તબહી સમજના તુમને પાગલખાન.-તુમને.

ગાયન ૧૧૯ મું. કલ્યાન - ઇંએજી રાહ.
કરો કરો સદા નેકહી કામ-ચલો ચલો રાહે હકપ તમામ,
રહો રહો દુર બલસે મુદામ-હયે અપનાં પેહી કલાંમ-કરો.
રહો રહો નેક્રીસે કાએમ જીસકા નામ-ખેશક હયે વહે દુન્યામે જન્દા મુદાંમ,
નહીં નહીં જાત ઉસે તાબ કાયાંમ-હયે અપના પેહી કલાંમ-કરો.
હુવા હુવા સએરે સુલએમાં તમામ-કીજે કીજે તસદી મોઆફ ઓહો આમ,
રખો રખો મેહેરયાંની હમ પ મુદામ-હયે અપના પેહી કલાંમ.-કરો.

જુલમે અજલમ ઉર્ફે જૈસા યો વૈસા લો.

ગાયન ૧૨૦ મું જીવા-ઝીંઝોટી-ગજલ.-દારે ફનાસે દીલકો ઉડાએગા-તર્જ.
દીલકો હમારે ધરક બુતે દીલરવાસે હય,
હો વરલ ધરસે પેહી દોઆ અપ જુદાસે હય.-દીલકો.
આયા તો હય તુ કાકુમે પેચાંકે પેચમે,
આયા દીલ સંખલ કે સાંમના કાલી બલાસે હય.-દીલકો.
શાહદ વહે ચુલકે કુએસહી આપ હય નસીમ,
દીલ બાગ બાગ મેરા જો થંકી હવાસે હય.-દીલકો.

ગાયન ૧૨૧ સું

આસાવરી-ગજલ.—અરે લાલ દેવ ઇસ તરફ જલ્દ આ.—તજ
 યે કયા બકતે હો ખુદાસે કરો,
 ન ફરસે કબી બાત ઐસી કરો.—યે.
 હું મએ તુકે ઇજજત પ દે દુંગા જન.
 સમજને હો કયા તુમ સુઝે, મસખરો ?—યે.

ગાયન ૧૨૨ સું

મજકુર તજ.

સીપાહી ફરો તુમ ન તાખીર અય.
 કરો ખખત અસબાબ યે સબકા સય.—સીપાહી.
 ન એક પૈસેકા બાકી તુમ રખો માલ,
 હો વર્ના તુંમારે પ શાહી ગજબ—સીપાહી.

ગાયન ૧૨૩ સું

જલા-ઝીન્ઝાદી-ગજલ.—લસ ઉસ ગુલે રાઅનકા-તજ

કયા રંગે ખીગડને લગા દુન્યાકે અમનકા,
 ખુલખુલ કે એવજ ગુલ પ હય ગુલ જગો જગનકા—કયા.
 કયું છીનતા હય નખલસે ગુલખુરોંકી ચાદર ?
 ગુલચી તુભી એક રોજ હય મૌહતાજ કફનકા—કયા,
 તુ પરદા દરી ગુન્ઝોકી ચાહે હય 'કયું' નાદાન ?
 લાયા થા કાંઠાં તુંને લીખાસ અપને બદનકા ?—કયા.
 અય બાદે ખીખાં છુટતી હય તુ જરે ગુલ,
 પર રીક્કા ચલેગા ન વહાં, ચાંહકે અલનકા—કયા,
 નીસબત હયે તુઝે રૌનકે ગુલશનસે કયા અય જગ ?
 ચીલકા ન ખા મગજ તુ તીફલાંને અમનકા.—કયા

ગાયન ૧૨૪ સું

ઝીન્ઝાદી લાવની.—અલ સાત મેરે મેરી જન—તજ.

કરેગા કખતક જહાંમે જુઠી ખુદાઇ એ શીરઐન ?
 ન હોગી સુસાકી તેરે પર કયા ચડાઇ એ શીર ઐન ?—કરેગા.
 ઘેજનહો હશમત, યે ફૌજને લશકર પર હય અબસ મગર,
 કરેગા એકહી સીપાહી તુઝકો ખુદાકા જબ મજબુર,
 ન હાતસે ઉસકે તુ પાવે હરગીજ રેહાય અયશીર ઐન—કરેગા.
 અય ભાઇ અલના કે હમકો ઇજજત હમારી હય ખ્યારી.
 યે સુલક પર તેરે આવે અજલમ કહેરે જખખારી,
 દુવાઇ હય, યે દુવાઇ હય, યે દુવાઇ અય શીર ઐન—કરેગા

ગાયન ૧૨૫ મું. **જીજા-બરહ-સ-લાવની.**-મેહી દગા તેરે દીલકા-તર્જ
કયું હમસે ખદા નવ્વાય હુવે, કીધ હમને કયા તકસીર ?
કબ્જેમે ઇસે કરનેકે લીચે નહીં રહી કોઇ તદખીર.—કયું
અય હાય ન બહે આવેગી કબી, તુમ છોક દો ઉસકા નામ,
સંગ મલેકા હબશનકેહી સુખમે ઉઝ સુખરો તમામ.
અય તખ્તનસીં દરવાર ચલે, શાહીકે અલાવે કામ.
ધર બયકે તુમ્હારે આઝે ખુદ, કયું કરને હો ખુશ કાંમ ?
અય હાય બહે છત્તાર આવગી નહીં, બાગી હય બેધીર-કબ્જે.

ગાયન ૧૨૬ મું **જોગીયા આસાવરી ગજલ.**—અય આન નજર તાલીમે-તર્જ.
કર યાદસે તેરી મુઝે ગાશીલ ન ખુદાયા.
જુજ તેરે હું મઝે ગઝેર પ માહલિ ન ખુદાયા.—કર.
તુ મુઝસે ચુનાહાગાર પ ફજલ ઇલાહી,
મઝે હું તેરે ઇનસાફકે કાળીલ ન ખુદાયા.—કર.
હય નજ તેરે વારતે ઝેક આજેજ મેરી,
ઐર ઇસકે સીવા હય મુઝે હાસીલ ન ખુદાયા.—કર.
દરીયા તેરી કુદરેજકા હય બહે જીસમે કે લાખો,
હુમે વલે પાયા કીસે સાહીલ ન ખુદાયા.—કર.

ગાયન ૧૨૭ મું. **કલ્યાન—ગજલ-તુમ સલામેત રહે.**—તર્જ.
બાઇકા મુઝકો દે અલકાય અય મુરદાર નહીં.
મેરી હમશીર તુ હોનેકે સગ્નવાર નહીં.—બાઇકા.
બાપ ઐર લાદેકી ઇજ્જત પ ઉડી તેરસે ખાક,
પૈદા હોતેહી મરી કયું તુ અય બદકાર મહીં?—બાઇકા.
આશમા તુ બની ખજલમકી અરી તુર-નીસા!
ગૂતસે તેરી થી ઉમીદ રહે જીનહાર નહીં.—બાઇકા

ગાયન ૧૨૮ મું. **લઝરવી-ફુજરી-સુખ કીસકે સુખરે મઝે સાત.**—તર્જ
રહે મુઝ પર કયા બહોનાંન, બસ મેરી ચલી હય જાન-રહે.
મેદુન્યામે મુઝે સખને સતાયા, મઝેને કીસીકાબી નદુખયા,
એકબી મેરા હોને ન પાયા, પુરા કોઈ અરમાન.—બજ.
ખાલીકો માલીક દારો દાદર, આતી હું મઝે તેરે દરવાર,
મરનેકા નહીં ગમ મુઝે જીનહાર, કાયમ હો ઇમાન.—બસ.
તેરા મુઝે તુ દે અય ખીરાદાર. હું અપના ખુદહી મઝે સર,
હથ મે તા ન કરે તુઝે દાવર, ખુની મેરા અય જાન-બસ.

ગાયન ૧૨૯ મું

બચ્ચેરવી-ગજલ-ફેર દુવારા ઇશકકા-તર્જ.

ખુબરધોમે ન તો મએ નેક અનાવારોમે હું.
નામ અય નેકો ન લો મેરા મએ બદારો મે હું.—ખુબર.
હો સીતારા આકે છનકે તાલ્લીમે ખાલે સીયાહ,
રોશનામે અખે મએ અય બંદો સીયાહકારોમે હું.—ખુબર.
મેરી રસવાઈકા શેહરા કયું ન હોવે ચો તરફ,
જઅકે મએ ચૌરંગ અય કામીલ ચાર તલવારોમે હું ?—ખુબર.
નેક શાહખાદે ન મુઝસે મીલકે હો તુબી ખરાય,
હાસેકામે ફાજોરોમે મએ ગુનાહગારોમે હું ?—ખુબર.
રૌનકે આલમ મેરેસે ખુબસુરત હય બહોત,
છનકુ મએ અદનાસે અદના કદશ બન્દારોમે હું—ખુબર.

ગાયન ૧૩૦ મું

કદયાન ગજલ-રસ્તો મેં ફક કે જો હો સામેત કદમ નહીં-તર્જ

અન્દર જગી કે ઇશક હય ઇશક આસમાનમે,
લ્ચ્છ ઇશક કે સીયા નહીં કૌનો મકાનમે.—અન્દર.
પથ્થરબેંબી હય ઇશકે, છસે કહેતે હએ શરર,
મે ઇશક આદમીબી હુવા હય જહાનમે ?—અન્દર.
કાઅબેકે ઇશકસે હુવે કારીર ખુદા પરસ્ત,
ઇશકે સનમસે જલ ગયા મોમીન મસાનમે—અન્દર.
શાહો ગદાકી ઇશકમે હરગીજ નહીં તમીજ,
શાને જુલયખાં દેખ તું યુંસુફકી શાનમે.—અન્દર.
અલતા હએ તો તુ અલ અય નફર મેરે સાથ અય,
ધ્યાંન હય લગા હુવા મેરા ઉસ મેરી જાનમે—અન્દર.

ગાયન ૧૩૧ મું.

ઝીન્જોટી ગજલ.—આગે તુ હરસે ઇસ કદર-તર્જ

કળે કાસીકી આઇ હો તો મુઝકો બ્હો ઉધાર દે,
હય બારે જાં તને નહીંક પર કાઇ જીત્તાર દે.—કળ.
તેરસે કુછ મેરા બલા ન જૌર અય ફલક હુવા,
ફરીક્તા મૌતકા કલાં હય ઉસકા તો પુકાર દે.—કળ.
સબેકો તો નેહાલ કી, ન હમકો પાએમાલબી ?
હરએકકો ગુલ દીયે, હમે તુ ખારતો બહાર દે ?—કળ.
એ મતલબી જહાંનમે, નહીં કાઇ અમાનમે,
ગજલકે વાસ્તે પીદર પીસરકો છસે ખાર દે.—કળ.
કાસીકો દેવે દીલ કહીં, દીવાના રૌનક અય નહીં,
હાં, એ નહી અજબ કે બ્હો ખુદા પ જહનીસાર દે.—કળ.

ગાયન ૧૩૨ સું.

પીલુ ગજલ.—દીવાના તેરાં આશકે જર હું મઝે-તર્જ.

પરીર મઝે આયા હું દીવાના હો કર,
જહું તુજ પ અય શમ્ય પરવાનાં હો કર.—પરીર.
શરામે મોહખતકા નીરશા ચડા હય,
શીર ઝુમતા અય તો મસતાના હો કર.—પરીર.
પીયું સૈકસે મઝે મયં ઇરક આકસોસ !
તેરે પાસ અય સ્કરી પયમાના હો કર.—પરીર.
સનમ મુઝકોં અપનાં સમઝ તુ ખુદારા,
કે મઝે સળસે આયા હું બેગાના હો કર.—પરીર.

ગાયન ૧૩૩ સું.

જલ્લા બરવ-લાવની-કાલી ઘટા કાયલ બન નમ-તર્જ.

લો જખી ઉસહી પાય, હમ ધુંડને જસકો આઝે,
ખુબ આપસમે રહે લડે હય, જખી જખી હોકે પડે હય.
કયા વાર પ વાર જડે હઝે, કૈસે દોનું, જકે કડે હઝે,
જ ખોતે હઝે રહે તડપ કર,
ઇન્હે લેકે ચલો અઝે ખીરાદાર,
તા ઇલાજે શાહી હો ઇનપર,
લો ઉડાવો ઇનકો ચાર, તુમ અય એક બાર,
તા રાહત પાઝે—હમ ધુંડને જસકો આય.

ગાયન ૧૩૪ સું.

આશાવરી ગજલ.

અગર આપકો ગૌર મેરી રહેગી.—તર્જ

મેરેસે તુઝે દીલ લગાના નહીં થા,
તો સુરતબી મુઝકો દીખાના નહીં થા ?—મેરેસે.
જલા કર મુઝે સદ મેહેરી નકર તુ,
અગર યુહી થા તો જલાના નહીં થા ?—મેરેસે.
ન મન્દુર ખીલનાના થા પાસ તુઝકો,
તો દુન્યાસે મુઝકો ઉઠાંના નહીં થા ?—મેરેસે

ગાયન ૧૩૫ સું.

મજકુર તર્જ.

જો અન્ધાહી અલ્લાહ તુઝકો ખનાતા,
તો સુરત મેરી દેખને તુ ન પાતા ?—જો.
નહીં મેરી તકસીર આ હિજો ખીલ્લાંહ.
ખતા રહેતો ખલીક હય તુ દીખાતા—જો.
મઝે અઝે ખુડહે હું તેરી બેટીકે માનીન્હ.
કયું બેશર્ખ તુ મુઝસે દીલ હઝે લગાતા.—જો.

ગાયન ૧૩૬ મું.

ભચેરવી બજલ.—નામ જનનકા ન લે પાર.—તર્જ.

ન મીલા અયન તથે ચરખે કોહન દીલકો મેરે,
 નીત નય રોજ રહે રન્જો મોહન દીલકો મેરે.—ન મીલા.
 જો સીતમ ચુજરા વ્હો ખામોશ સદા કુચ્છ ન કલા,
 ગોયા શીકવેકે લીધે થા ન હલન દીલકો મેરે.—ન મીલા.
 ખાકમે મીલનેંકીહી અખ તો બસ હમીદ રહી,
 દરનકા ધ્યાન હય શકિ કદન દીલકો મેરે.—ન મીલા.
 કોઈ દીખલા હો મુઠે મુઠકે અદમકા રરતા,
 નહીં જાતા હય યહે હસ્તીકા અલન દીલકો મેરે.—ન મીલા.

 નાળો.

ગાયન ૧૩૭ મું.

પૂરીયા—ગત.

સૂધ યુધ બિસરી મનકી ?
 તજ ગયે પ્રીતી પી નયનનકી.—સૂધ.
 છૂટા પ્યારા, રહા પ્યારા, દતીને સુખ લૂટા સારા,
 સજની ઇસ ચિન્તાને મારા—સૂધ.
 તન મન જરો, અબરન પ્યારો સાતનકે સસંગ પી મનહાર.
 ગિયા હય હમારા દુગિયારા—સૂધ.

ગાયન ૧૩૮ મું.

બિહારી—ગત.

યુલશન આગાદ હોવે સુલતાની,
 શાહા ! હોવે રહમાનકી મિહરયાની જાવેદાની પાની—યુલશન.
 અધે સરકાર હો તુમ, આલી દરયાર હો તુમ
 તુમ હો ઇન્સાનકે વાલી, વાલી વાલી,
 જગકે સુલતાન, આલીશાન, આલી ખાનદાની.—યુલશન.

ગાયન ૧૩૯ મું.

જિઝોટી—કાહરવા.

અરિ દુનીયા ! હાય ! દુનીયા હય મતલબકા નામ !
 હાય જગમેં ગરજકા હય કામ,
 આપા—ધાપી તમામ, નહીં ઇસમેં કલામ.—અરિ.
 જગમેં ગરજ હય તો અપની ગરજ હય,
 અપનેહિ મતલબકા સખકો મરજ હય;
 મતલબકી ખિદમત, ગરજકા સલામ.—અરિ.

ગાયન ૧૪૦ મું.

બરવા—કહરવા.

રેવરી ! રેવરી ! દીવાનોઠી રેવરી !
 દીવાનોઠી રેવરી, મરતાનોઠી રેવરી !—રેવરી !
 ઇમાં ગેવાય જે ઉસ મેઝમાંઠી રેવરી !
 માંગે જે ઉધાર દેકે ઉસ ઇન્સાંઠી રેવરી !
 ઔરતસે ભેદ કહે, જોરકા કહના કરે,
 ચારો હય એયસે અયસે નાદનોઠી રેવરી !—રેવરી !
 જે આમદસે જકરે ઉરાતા હય પયસા,
 તો ચારો હય ઉસકાજી હાત્ર અયસા તયસા;
 જે ખેસમને કામકરે નાકામ ઉસ હવવાનોંઠી;
 રેવરી ! રેવરી ! રેવરી ! રેવરી !—રેવરી !

ગાયન ૧૪૧ મું.

ઝિંઝોટી—પહારી—હું મરી.

જિંથો દુનીયામેં તુમ, ન તુમસા ઇનસાદિ કો હય કદિ,
 ઇનસાદમેં, અદતાદમેં, કોઇ નહિ, કોઇ નહિ.—દુનિયામેં.

(દોહરા)

લોગ ખુશી હયે શાદ હયે, આયા સુખકા દોર,
 રોજ દુઆયે માગકે કરે ખુશીકા તોર.
 મુબારિક વહ દોલત, અહ શાકત અહ, ઇજ્જત.
 સલામત હો ગયતક જતિ.—દુનિયામેં.

ગાયન ૧૪૨ મું.

જીલા—ઝિંઝોટી દાદરા.

શાદમાં, શાદમાં, સારા આલમ હુવા શાદમાં.
 હો સલામત ગદામે દોલત વહ શાહી,
 વહ બખશિશ રહે જનેદાં—શાદમાં.
 ખજકમેં શાદ રહો તુમ, શાદ આપાદ રહો તુમ;
 ખુશીસે રાજ કરો તુમ;
 કરે પૂરી ખવાલિશે મેયુમ્માં, દાયમાં, રખે જમાં—શાદમાં.

ગાયન ૧૪૩ મું.

સોરઠ—હું મરી.

આસમાં હાય દે ન ગમ,
 નાકમેં આયા અય તો દમ.—આસમાં.

(દોહરા)

સચ્ચેકી વહાં હાર હય, ઝુટા પાયે જીત,
 સતવંતાકો શોક હો, જગડી અયસી રીત.—આસમાં.
 નેકી દુઃખ હય, પાપ સુખ, સાચ ન પાયે અયન,
 કલજુકમેં હય અયગસે, ખેધર્મી દિન રયન્ક—આસમાં.

ગાયન ૧૪૪ મું

ઝિંજોટી—કહરવા.

કાલિ કાલિ જઈએં પ જીયા લલચાય
તકતકે મારે નજરિયા રામ.—કાલી.
એક તો ગોરી તેરા ચંદાસા મુખરા,
દુજે નયનાં નિપટ મતવાર;
તીજે નયનોમેં અંજન લગાયા,
કયા જાડુ ડાલા સુંદરિયા રામ.—કાલી.

ગાયન ૧૪૫ મું

ગારા—ઝીન્જોટી.

બનો ખ્યારી ન ખર, યહે હય કયા આશકાર, ધીરજ ધેરા હમ નિસાર.
કરો દીલ ઉસ્તવાર, જીમેં સખો કરાર, ધીરજસે આરામ આવગા.—બનો.
સારી ભરી બેનેવાલા વોહી હય,
જોહી હય પરવરદિગાર, ઉસકો હય છખિતવાર, માનો માનો!—બનો.
જહિરમેં તો હય સખ બહુત સખત કહિન કામ,
સમજો તો હય હસ કામકો અંજનમેં આરામ.
કરે ગમસે સયુરી જો તુ ખૂબર બને શાદ તુ, ખરી નેક ખૂ—બનો.

ગાયન ૧૪૬ મું

માંડ—કુંમરી.

છલિયારે મોસે કર ગયોરે છલકી બતિયાં
છલકી બતિયાં, બલકી બતિયા, હલકી બતિયાં, છલકી બતિયાં.—છલિયારે.

દોહરો.

મૂરખ તિરિયા, બાલી ઉમરિયા, ન જાનું કુછ પેંચ,
ન સમઝી અધર્મ હોગા યું પાપી સતપત બેચ.
કીની બતિયાં, ધરકી છતિયા, આઈ સજની, ગમકી રતિયાં—છલિયારે.

ગાયન ૧૪૭ મું

ઝિંજોટી—કહરવા.

મિયાં સુનો સાચી ખાત, દુનિયા મકકારી રંગ દંગકી,
દુનિયા બઝકારી, ઝંપારી, મકકારી રંગ દંગકી.—મિયાં.
જગમેં દગાકી, જફાકી, હય ધોકેકી ખાજ,
કુલે ફલે કરે ખાત, દુનિયાં મકકારી રંગ દંગકી.
દુનિયા હય પાપી, સંતાપી, ઉથાપી વ તાંપી,
નહો દેતિ સતકા સાત, દુનિયા મકકારી રંગ દંગકી—દુનિયા.
ચારો વફાસે, હયાસે આ ગારિ નહો ચલતી,
યહો સમ્યા ખાત માત! દુનિયા મકકારી રંગ દંગકી—દુનિયા.

ગાયન ૧૪૮ સું.

ચમન—કલ્યાન.

આપે કયું આં ખોલો ઝટપટ,
 ખટપટ સોરી છોરો ખોલો કરો છગ્ગદાર;
 પંચી રાહી બેચુનાહ હમ દોનોહયે સરદાર, સરકાર—આપે.
 બેદી નાહી હયે રહે સરવર, રાહી હયે રહે સાથા પરવર,
 દેખા બાલા સમ્યે હયે રહે, જના હમને આછે હયે રહે.
 જળ પહચાના તુમને દાના, તમ મયેનેબી તુમકો માના,
 છોરો બાહ અપના હય રહે વાર—પંચી.

ગાયન ૧૪૯ સું

ઝિંઝોટી-લાવની.

છત્ક બુરા જગલ, કિસસે દિલ ન લગાના,
 છયલા તુ દિલકો સબાલ, કિસીમે દિલ ન લગાના.—છત્ક.
 મજનુંને ઉલટતમે કયા ફલ ઉઠાયા ફરદાદને મુહતમે જી જેવાયા,
 વામિકકો અજરાને કયા કયા જલાયા, રાંઝેકો જના વખાલ.—કિસીસે
 એક તો ઉસકે ધર પર જના ફરે અપના માલ ખિલાના,
 તોને અપની લાજ ગવાના, ચૈયે હુયે ખેદાલ—કિસીસે,

ગાયન ૧૫૦ સું

સુરપરદા બીલાવલ—પદ.

બજો તુમ હરી નામ મનમાં, મનમાં, તનમાં, ક્ષનમાં—બસ થામ લો—તુમ
 પરબત ભૂમિઆર ચન્દર સૂરજ ખરી જોત ફયલાય—રામા,
 સસારકો રચકે હરને ચાહી ચકતાઇ, ચકતાઇ, ચકતાઇ,—લો હરી.
 ધરતિ સાધકર અચરજ રંગી નયે સુભાવ દિખલાય.—રામા,
 આકાશ પર ચમકા તારા કીની રસનાઇ, રસનાઇ રસનાઇ.—લો હરી.
 અમ્બર બચકર હર ગુની જગધર ધરે ધ્યાન મુસકાય.—રામા,
 યુદ્ધી દેકે માનવકો બસ ચાહી સમ્યાઇ, સમ્યાઇ, સમ્યાઇ.—લો હરી.
 ધ્યાન ધ્યાનસે સુનો બધ સાધુ, કહે ‘છયલ’ સમગ્રાય.—રામા,
 તુમ આપમેં હરકો દૂકો દાનાઇ સિરગાઇ, સિરગાઇ, સિરગાઇ,—લો હરી.

ગાયન ૧૫૧ સું

મુસદ્દસાત—શેઅરખાની.

નહીં જળ ઉનકી રહી હુકૂમત જે સારિ દુનિયાપે હુકમરાં થે,
 મિલે બહ સખ ખાકમેં સરાસર જે નામવર ચકકથે જહાં થે.
 હુવે બહ મિટીમેં મિલકે મિટી ખમ્મને જે ખાકમેં નિહા થે,
 કિધર ગયે તેરે આપ દાદા ? બહુત બહ મગરૌરૌ પહલવાં થે.
 તુએબી યક દિન યુંહી હય મરના, તો ફિર બલા ઇસ્સે પાથગા કયા ?
 હુપાકે દોરે જમીં ખમ્મના બલા તેરે હાથ આપગા કયા ?

ગાયન ૧૫૨ સું

મજકુર તજ.

રહેં ન જાળ નામવર સલાંતી, તો કબ હુકમત તેરી રહેગી ?
 ખળને જાળ ખાકમેં મિલે સખ, તો કબ યહ દૈલત તેરી રહેગી ?
 જો છ નિશાં હુવે તો ન જાહો હશમત તેરી રહેગી ?
 ન રહે ખળના, ન મુદકો લશ્કર, ન શાનો શોકત તેરી રહેગી ?
 જો હય જમાનેકિ બુહિ આદત, તો દિર તો તુમી નહીં રહેગા !
 તલખ તુ કરતા હય કિસ લિયે જર ? ખળનાબી તો યહી રહેગા !

ગાયન ૧૫૩ સું

પીલુ—ખરવા—દાદરા.

અયસા ન કરના ગુમાન, મયે તેરે કુરખાન જાન,—અયસા.
 રહે જાનો મન મેરા, રહે માલો ધન મેરા,
 સર મેરા, તન મેરાં, મેરી શાંત, હયે તેરે કુરખાન જાન—અયસા:

શેઅર.

આરાજૂ હય તેરે કદમેં પે મેરી જાં નિકલે,
 આખેં તખ્તેસે મલું તો મેરા અરમાં નિકલે.
 દિલસે તુ દૂર કર રહે ધ્યાન, મુઝકા તું બેવકા ન જાન,
 સય મેરી અજ માન ! માન ! મયે તેરે કુરખાન જાન,—અયસા.

ગાયન ૧૫૪ સું

મજકુર તજ.

ખ્યારે તેરે ખ્યારી શાન, તુંજ પે દિદા મેરી જાન.
 બાતોમેં દિલદારી નયના હય મતવારી,
 જાદૂ બરી સારી, સયન બાન.—તુઝપે,

શેઅર.

જુલ્ફકે ઇશ્કને જાના મુઝે જાંજલ કિયા,
 તેરી રક્તારને જાલિમ મુઝે પામાલ કિયા.
 છોકા હુબાતિ હય આન બાન, તુઝમેં નિરાલી હય જાન, શાન,
 ખ્યારા તૂ લાસાની બેગુમાન ! તુઝપે દિદા મેરી જાન,—ખ્યારે.

ગાયન ૧૫૫ સું

જુલ્લા—દાદરા.

ગુલશન ખિલા હય, મળ હય,
 ખુશ રંગ ખુલો બરા હય, ચલતી હવા હય, ફિજ હય;
 ચન્ડુએ બોલી બોલેં, ડાલી ડાલી રોલેં,
 ખુલે નયે, નયે સોહેં, દિગર જિગરે મોહેં;
 ખિલ ખિલ કલી, લાલી, મએ બાલી, ગુલસે નિરાલી,
 ફજલે યજ્ઞાં હય, મળ હય,
 ગમ રંગ દિલસે મિટા હય, મૈસમ બહારી બના હય;

હુમ હુમ ચાલ આયે, હીલ મિલ નાયે ગાયે,
રંગ બને, કરે હુમ, હુમકે હુમ હુમ;
બર બર પીયે, આલી, નિશાલી, મયકા પિયાલી—ગુલશન.

ગાયન ૧૫૬ મું.

અમાચી—ગત,

નહીં મિલતા હય બિકતા રહે પ્યાર કહીં જન !
નહીં દિલકો મુહમ્મતકા ક્યાન.—નહીં,
સુન તુ નાહાં નારી, બાતેં મેરી સારી,
યારીસે દિલ આરી, ઉલફત હય કુલ ન્યારી;
નહીં પ્યારી, કગારી દિલહારી તુ માન.—નહીં,
કયસે કુરખા જાવૂં ઉલફત કયુંકર લાવૂં,
ઐયારી દિખલાવું, ઠેકર તમ તો ખાવું;
જુકી યારી હય સારી નાકારી નિહાન.—નહીં.

ગાયન ૧૫૭ મું.

પહારી—ઝીઝાદી—ગજલ.

ના સમજેયે બલાખાના હય ઇસદુનિયાકા મયખાના!
મયે ગમસેબિ ઇસ મયખાનેમેં બરતા હય પયખાતા.—ન.
સુરેશ અયશમેં મસર થે હમ કયા સમજતે થે,
ફકીરાંનાબિ હોતા હય, પહાંકા તાજે શાહના—ન.
ગુરેશ માલો દોલત લશકરે શૌકત પ નાગાં થે,
ખખર કયાથી પરગાએક દિન હમકાબિ ગમ ખાના!—ન.
મકામેં જખત હય રોકો જખાં ફરિસે અફસૂં,
ન કહવાયે કહીં દીવાનાપન રહે તજેં મસ્તાના.—ન.

ઇનસાફે માહમુદશાહ ગજનવી.

ગાયન ૧૫૮ મું.

કલ્યાન—ગજલ—તફૂકા ઐસાબી હોતા હએ.—તજેં

સાકીયા જામમે દે બારએ આહમરહી મુઝે,
ચાહીયે ખુલ ના તો ચાહીયે કૈસરહી મુઝે.—સાકીયા.
આતા હએ બાગ પસંદ, ઐર ન ગુલેતરહી મુઝે,
મએ ગુલગુંકી ખરીદારીકો દે જરહી મુઝે.—સાકીયા.
રહે દેખા હએ કે નહીં હોના મુઝે દારે કરાર,
મીસ્લે પયખાના તહે ચખ્ખ દે ચકકરહી મુઝે.—સાકીયા.
ઊરસે કાશીર હો બશર, ઇસ્સે શુનાહગાર બને,
ખુત પપરસ્તીસે પસંદ હએ મએ આહમરહી મુઝે.—સાકીયા.

ગાયન ૧૫૯ મું.

માંડ—ગજલ—

જમશેદકા તો જામ ફકત યા જઈતુમાં,
સાગીર મગર હમારા હએ કૌનો મઠાં તુમાં.—જમશેદકા તો.
નીરશમે ઇસ્કે ઉડતા હએ બેપરકે આદમી,
કયું કર શરાબકો ન કહે આસમાં તુમાં?—જમશેદકા તો.
બેહક કીસીને પીછ તો હએ શયતાં તુમા શરાબ,
હદસે પીચે તો હોવે ખુદાએ જમા તુમાં.—જમશેદકા તો.
વજહુલકમરકો કાલ કીસી હલેસે કરે,
તદખીર થેહી હોવેગી ગન્જ નેહાં તુમાં.—જમશેદકા તો.

ગાયન ૧૬૦ મું.

જુલા બરહુન્સ—ગજલ.—શય ગુજર મઘ ગુફતગુમે.—તર્જ.

અજદહાકે બરમે હો, યા શેરે નરકે બરમે હો,
પર બશર યા રય ન કાઠબી બશરકો બરમે હો.—અજદહાકે.
બરમે હાકીમકે નફર મર હો તો કુચ્છ જોયાબી હએ,
પર ન હાકીમતો કાઠ ઘા રય નફરકે બરમે હો.—અજદહાકે.
થે નફર હઝાનસે મેરે પીદરકે બરમે લાખ,
હાએ! અય ઉરકા પીસર અંસે નફરકે બરમે હો?—અજદહાકે.

ગાયન ૧૬૧ મું.

કલ્યાન—ગજલ.—અજબ સનમકી આદાએ દેખી.—તર્જ.

ફરીક્તા જસ ઘરમે મૈતાકા હો. ગુઝરે ઉસ ઘરમે રાત કૈસી?
ગુલામ તુ જાં નીસાર હો કર, સીખાતા હએ મુઝકો બાત કૈસી?—ફરીક્તા.
લહુકા પ્યાસા મેરે હએ હઝાન, અજબ નહીં જો મેરી લે વહો જાન.
ખીગાડ કર મેરે જરખે હમાંન, દગા કરે બદ સીફાત કૈસી?—ફરીક્તા.
પીદરસે કહેતાથા મેરે મગરર, કે મએ તો લાઝબેસે હું સદા દુર,
જો દેખી દોલત, તો ખીગડી નીયત, દીખાઘ આખીરકો મત કૈસી?—ફરીક્તા.

ગાયન ૧૬૨ મું.

જુલા કલ્યાન—મસનવી.

સખ કર સખ ન તુ આંતસેશમરીર નીઠાલ,
કલે દુશ્મનકે લીધે ખન્જરે તદખીર નીકાલ.
તેરી શમશીરસે તો કતલ હો હો ચારહી બસ,
તોગે તદખીરકા હએ લાખોકો એક વારહી બસ.
જો મરે કન્દસે કયુ જહૂર ઉસે દેતા હએ?
મીઠી બાતોસેહી કયું કામ ન કર લેતા હએ?
અપના વીધો હએ માંસ જાએ તો કયા હએ કમ ખાત,
પાસ હઝાંકે ચલે કોઇ ખના કર હમ ખાત.

ગાયન ૧૬૩ સું. બીલાયલ—ગજલ.—આવો પીતમ આવો પીતમ.—તર્જ.

કચ્ચા ચાપુ, ગરદનદાપુ, તુઝકો દેવે જો આગર,
તેરા કમતર, મેરે અફસર, સદકે તુઝ પર હોયે હદખાર—કચ્ચા.
અમીરે ચોલા, મેરે માલા, ઉરકેબી તો યે આકા,
ઉન્કા ફદજાન્દ, હોયે તુ દીલજાન્દ, તેરા લે બહો છ બદકાર?—કચ્ચા.
દે અપ રૂપસત, માહિતલઅત, તેરી આફત હું મઝેં ટાલ,
ખુનસે હો તર, ઉસ્સા સખ ઘર, ઐસી ખીચું મઝેં તલવાર.—કચ્ચા.

ગાયન ૧૬૪ સું. કચ્ચાન—ગજલ.—મુર્ગદીલ મત રા.—તર્જ.

સખતો દઝેં શુલશનમે, લેકીન હોયે કહાં મેરા નયાજ?
મીરલે પુ કયા હો ગવા શુલમે નેદાં મેરા અયાજ?—સખતો.
રાહમ ખાતા હોયે બહો રફે શુલ શરમાઝેંમે,
બસ ધસી બાઇસ નહીં હોતા ગપદાં મેરા અયાજ.—સખતો.
ઉરકે દેખે બીન નહીં દીલકો હમારે હોગા ચઝેંન,
ગવો લે આવો કાઇ હોવે જહાં મેરા અયાજ.—સખતો.

ગાયન ૧૬૫ સું. કૌંસીયા—ગજલ.—તુઝકો ગઝોરોસે નમીલનાં—તર્જ.

અચ્છી સુરત ક્યા કરે હમ, અચ્છી બસલત ચાહીયે,
હો પરીર કાઇ તો કયા, આદમીયત ચાહીયે.—અચ્છી.
બીના આહમકસેતો, નાખીનાબી આઝીલ ખુબ હોયે,
ચરમકી બીનાઇ કયા, દીલમે બસારત ચાહીયે.—અચ્છી.
જરકી લાલચસે ખુશામેદ જો નફર ખેહદ કરે,
ઐસે બન્દે પર સદા સાહેબકી લખાનત ચાહીયે.—અચ્છી.
ખુબર હુન્યાંમે દસમે દો, બધક એક લાખમે,
આહમકો કદ્ર ઇન્કી, યાકે ઉરકી ઇજ્જત ચાહીયે?—અચ્છી.
રૌનકે આલમ હોયે, આલમમે ફકત મેરા અયાજ,
છરસે છનત તુમકો, કયા ઉસસે અદાવત ચાહીયે?—અચ્છી.

ગાયન ૧૬૬ સું. આસાવરી ગજલ.—સર પીટકે જૈનામ.—તર્જ

હય તલખતો નખલે સખ, મેકીન ફલ દસકા શીરીન અથ બસર હય,
ખુદા પ રખે હય જો બરોસા, ઉરકે હીસેકા ઘે સમર હય.—હય.
સદા જમાનેમે હય દો રંગી, થી કલ ફરાખી, તો આજ તંગી,
ન બહો રહી હય, ન ઘે રહેમી, અબસ પરેશાં કયું બે ખબર હય?—હય.
જો સખ કરકે દરખત બઝેંકે, તો સખ આ આકે ઉન્પ બરસે,
નહીં હય જાંદારમે તાહમ્મુલ, બટકતા શીરતા ઇધર 'હધર હય.—હય.

ગાયન ૧૬૭ સું.

બરહન્સ—કુંભરી—રામ પર રખ ગરવા.—તર્જ.

સાજ ચેરેકો નાહીં વ્હે સાજે રાજ,
ગરવા કૈસા તુમરે લાથું મએં તો મોરે સરતાજ,—સાજ.
ગુપ્તી ઉઠાવનહારા મએં તેરા, મીતકા દરજ નાહીં હએ મોરા,
રાજ તું, મએં તોરી લાંડીકા ઓરા. ખાકે પસા હું તોરાહી નાજ.—સાજ.

ગાયન ૧૬૮ સું.

જેગીયા—આસાવરી—ગજલ.—એક આગ નજર—તર્જ.

જો અસ્લ હય વ્હો અસ્લકી હાલતકો ન જુલે,
જુલે ન અજલ જો વ્હો કીયામતકો ન જુલે.—જો.
હય તાજે શાહાનેસે કુલાહા કોહના ઉસે ખુખ,
અદલમકે પીસરકી જો હીકાયતકે ન જુલે.—જો.
જખ દલકે ગદા થી. તો થી જરરીન કખા કખ ?
રાહતમે બસર પહેલી મુસીયતકો ન જુલે.—જો.
તહે બંદકે એવજ દકને દીર્ઘ અખ રેશમી સુરવાલ,
તીસપરબીતો દુન્યાંકી મોહખતકો ન જુલે.—જો.
તા હશ તુઝે ખાકમે હોના હય બસર હય,
દો દીન હો છપરખટ, તો વ્હો આદતકો ન જુલે.—જો.

ગાયન ૧૬૯ સું.

કાહ્યાનડા—ગજલ.—અદલાહો અદલાહ.—તર્જ.

હીકાજતમે રખે જો દાદાર હમકો,
તો દુશમનસે કયા હોવે આગર હમકો ?—હીકાજતમે.
હએ સાથ અપને કાશી, વ્હો એક દોસ્ત અપનાં,
અહાતા હય દીલસે જો હરખાર હમકો.—હીકાજતમે.
તુ ઇસ રીનકે શાહીકો લેકે ઘર જા,
અકેલાહી જાને દે ગમખવાર હમકો.—હીકાજતમે.

ગાયન ૧૭૦ સું.

કલ્યાન લાવની.—ભર જોખનમે મન મોહનસી.—તર્જ.

હોતી મુઝેથી હરકત જીસે મએંને ઉસે શીન્નાર કીયા,
રવાં ગલે પર અપને પીસરકે મએંને તો તલવાર કીયા.—હોતી.
ચીર જીગરકો ઉસકે ઉસકી આંતોંકા એક હાર કીયા,
ગલેકા અપની જોરકે ઝૂં મએંન અખ સીંગાર કીયા.—હોતી.
વ્હો તો નીંદમે સોઈ હય, મએંને હાકીમસે ઇજહારૂં કીયા.
બીબીને મેરી મેરે દરજન્દકાહી હાય ! શીકાર કીયા.—હોતી.
ન્યાળે નજ કંઈ પરસુ, કલ જો શાહને ઉસે સરેદાર કીયા,
રવાં ગલે પર અપને પીસરકે મએંને તો તલવાર કીયા.—હોતી.

ગાયન ૧૭૧ મું. જાના-ઝીંઝાટી—ગજલ-એ બાહરે આવમમે જાંદગી.—તર્જ
 એ દોનુ જાવતક, હમ્મે જીતે તાવતક, તો કામ મેરા હુવા હોગા,
 પીસરકો માર, બસા ઉતાર, એ રામ મેરા હુવા ન હોગા.—એ.
 કર મએં હીકમત, દું ચૈસી તોહમત, કહાએ લડકેડી ખુતી જૈમ,
 બમયર ઇરકે, બહો જર પે કકખમ તમામ મેરે હુવા ન હોગા.—એ.

ગાયન ૧૭૨ મું. ઝીંઝાટી—લાવની.—ચુનદર કહેતી પીયા પીયા.—તર્જ.

પકડો ઇરકો, ઇસ ડાકનને બચ્ચા મેરા ખાવા હય,
 એકલી મેરા લખને જીગર થા, બાકમે ઉસકો મીલાયા હય.
 કેસી માદર તુ બદ અખતર, તેરે જીગરકા પારા થા,
 ખાંના કલેજ ડાકન ઉસકા તુઝકો કેસા બવારા થા ?
 હાથા ખુદા, કયા તેરે ઘરમે જાલીમકા ઇનસાફ નહીં ?
 ડાકન હું મએં દુન્યાં મુઝસે કરતા કયું તુ સાફ નહીં ?
 અદલ ખુદાકા ચ્ચા હય. તુ જુદમ સમજ બદકાર નહીં,
 કહેના ખુદાકો જાગ તુ જાલીમ, કલ જો તુજે હો દાર નહીં.
 અબસેબી તુ નેકી પર ચલ, તેરે લીપે કરતી હું દોઆ,
 તેરી બસાસે હમ જો મર, પર હાશીજ તેરા હોવે ખુદા.

ગાયન ૧૭૩ મું ઝીંઝાટી—ઈંચિજી તર્જ—નાટક રચના દરીયાલી.—તર્જ.

નેકી નેકી આ પ્યારી, તુઝસે દુન્યા હય સારી,
 સાથી તું હોવે જસકી, પરવા હય ઉસે કીસકી,
 રખમે તુઝકો જારી, તો કયું હો ફેર નાચારી,
 જો ખુદા દે વોહી ઉરકી હો દુન્યાંદારી.—નેકી.
 આ બદી આ ચયતાની, તુઝસે દુન્યા હય ફાંની,
 જસસે તેરી હો પારી, ઉસકીહી હોગી ખવારી,
 જીસકી હો મનમાની, ઝે ન જસમે ઇનસાંની,
 હો કખજેમ દુન્યાં તોબી લાલચ રહે જારી.—નેકી
 નેકીસે હય સબ રૈનક, હય બદાંમે કમ રૈનક ?
 બદકો દોજખકા હીસ્સા, પુરા કીજેગા કીસ્સા,
 નેકીકી હય હું રૈનક, હય ઇસમેહી બસ રૈનક,
 નેક લોગાં કરના નેકીકો હમેશાં પ્યારી.—નેકી,

લયલો નહાર.

ગાયન ૧૭૪ મું. “His name is Patrick Branningan”—air.

થો દુનિયા મકકારીસે બારિ હય; હય દુનિયાયે દું જિસકા નામ,
જો જહિરમે દેખો સો જન લે; માન લે, બાતિનસે ઇસકો કયા કામ ?
કયા જાને કયા ખોટી કયા બારિ હય; હય અપની હુનમે ખાસો-આમ,
મતલબ સબકો અપનીહી શાનસે, ધ્યાનસે, ખાસ હય અપના આરામ.

ગાયન ૧૭૫ મું.

ખમાચ-હુમરી.

આજ હમારી કામગારીકી સવારી આઇ,
આઇ ઉમંગ ભારી; ભારી, ખારી; ખારી આઇ.
સગર નગરમે, સારે ડગરમે અવશો તરખકી આઇ, હય ખારી, આઇ-આજ
શાદમાની, કામરાની, દોનોં દિલબર ચાર,
કિસમત ચારી પાઈ સારી. ખારી ખારી રંગ લાઇ-આજ.

ગાયન ૧૭૬ મું.

જંગલા-દાદર.

હાય ! મોરા સૈયાં અબીતક ન આયા,
ઉસે કિસને બલભાયા, કુસલાયા, બહકાયા.—મોરા.

અરાઆર.

મયં તરપતી હું યાં, ઉનકો ખખર કુછબિ નહીં,
કયા મેરે નાલયે સોજામે અસર કુછબિ નહીં!
મુલતકિત વ્હો મેરી જાંબાજિયોં પર કુછબિ નહીં,
દેખનેહીકિ વ્હો આંખેં હયેં, નજર કુછબિ નહીં!
કૌન સૌતન્યાસે નયનાં લગાયા?
જિયા મોરા મુરઝાયા, કુમલાયા, ઘખરાયા.—મોરા.

ગાયન ૧૭૭ મું.

કાફી-કહારવા

કયા અને કૌન ખતા થી કે જાનને પાયા એ દાની બદન—કયા જાને.
પેટ પાપી હય પૂરા ચંડાલ, પરા પીછે કયા ભરી જંગલ !
નહીં પાયા દમ ભર અયન ઇન્સાનને—જાનને.
પયલા હોં પયસે જાનકો માર માર, ખાનેકો તૈયાર ફાલતૂ ચાર ચાર,
સિતમ કયસા એં ડાલા યજદાનને—જાનને.
કહીં મરકી હર સામ, કહીં મહગી દુખ-કાલ, કહીં જગો જિદાલ,
ખેતી ચા માલ—નહીં પ્રાયાં.

ગાયન ૧૭૮ સું.

સિંધ કાફી—દાદરા.

આજ ગુલશનકા જોખન હય આપા હુવા,
 ગુલશનકા જોખન હય. તેરાહી દર્શન શય, દરખનમેં છાયા હુવા.—આજ.
 ત હય મેરી જન પ્યારી. મારી કુમારી નાર, હાં? અરર બહા!
 આનવાલી, બાનવાલી, સારી અદા પ્યારી, નયના કટારી.
 ચિહરે પર રોગન હય, મુખરાબી રોશન હય, બરતન ગરમાયા હુવા.—આજ

ગાયન ૧૭૯ સું.

સિંધ લયરવી—લાવની.

અજબ ખેલ હય દુનિયા. નિસમેં ચાલ હમેશા રંજકિ હય,
 સય પૂછો તો દુનિયાદારી યક બાછ શતરંજકિ હય.
 જો આજે અપને બધા હય, વહી હય ખુદ દુશમન અપના,
 રાહ દિખાંગેરા હો જતા હય યહાં રહજન અપના.
 હાથ ધર ધોરા ચલકર જમ્ય ચુક ગયા આસન અપના,
 હાથી અપને હાથોસે બંધવા દેતા હય તન અપના.
 શાહ પિયાદા સખકી હાલત દુનિયામેં શશપંજકિ હય—સય.

ગાયન ૧૮૦ સું.

માંડ—દાદરા

ન ગુલ હો તો બાપે બુલબુલકો કયા લાલાગર,
 હય ગુલગર ઉસકો ખાર, કાઠ નિસકા નહીં ફિલદાર રે—ન.
 બેકલ અચત્ત ગિયા કલસે, સોહે નહીં સિગાર,
 કારી કટારી લગાય કિયારી, જલાયે છ બાદે બહાર રે—ન.
 ચપન તેં નહીં, રચન કરે નહીં. નયન બહે જલધાર,
 કલ દે ચમનકી કલી બે-કયામેં, ગુલ હો મલેકા જો હાર રે—મ.

ગાયન ૧૮૧ સું.

પહારી—જંગલા—લાવની.

ફિલકો અય પ્યારી, હમને તુમારી રાહમેં લાકે છોર દીયા,
 તુમને ઉઠાકર, દેખ દિખાકર; જખ્ખી બનાકર છોર દિખા.
 તેગ બનાકર, તીર લગાકર, આંખે મિલાકર; છોર દિયા,
 નાજો અદાસે, જોશો જહાસે હમકો સતાકર છોર દિયા.

અશઆર.

દુશમની રખતે હુયે, આંખેનેસે સરતવાલે,
 ખાકમેં ફિલકો મિલાતે હયે કદરતવાલે.
 ગોઝે મકતૂલે જહાસે; વહે સદા આયેગી,
 મારે જાતે હયે યહાં મુદત મહબ્બતવાલે.
 નિસકે અલમમેં દયરોં હિરમકો હમને બુલાકર છોર દિયા,
 ઉસકે સિતમને ગયરકે ગમમેં હમકો ફેસાકર છોર દિયા—ફિલકો.

ગાયન ૧૮૨ મું.

પીલુ—લાવની.

વાહ વાહ! હેચ્છે કયસા જમાનાં, આજ જે ઠગે સો હયાના.—વાહ વાહ!
કરેજી અડત મરતાના, ઠગકા બનાકક બાના,
હો દાના, ઔર મદાના તૈર ફજાના, જાના મન માના.—ચ્છે કયસા.
ખુડી બાજી, હીલાસાજી, હયાકા સખખ હય,
જગકા હમ ઉલટા કારખાના,
દગલ ફસલસે જહાંનમે બશર,
આન બાંનમે અસર ખાનદાનમે સુખર રયાના—ચ્છે કયસા.

ગાયન ૧૮૩ મું

જંગલા—કહુરવા.

જાતેં મહોંકી, બાતેં મહોંકી બેવફા હયેં, બેહયા હયેં.—જાતેં.
બાતેં ઇનકી ધાતેં ઇનકી, નાસબ હયેં, ના રવા હયેં,
મરદુંએસિ દિલ લગાના, જાન જલાના, ખપાના, દુખાના,
પુર જફા હયેં, પુર જફા હયેં.—જાતેં.
સતાના ખુરા હય, ના રવા હય.—જાતેં.

ગાયન ૧૮૪ મું

ભયરવી—ગજલ.

અજબ રવિશ; રંગ કુછ નિરાલા જહાંકે ફાની અમનમેં દેખા,
હમેશા ખોફે જફાય સૈયાદ ખુલખુલે નગમાજનમેં દેખા.—અજબ.
જિન્હેં હમ દિલકી સફાઇ હાસિલ, ઉન્હોંપે બરકે બલા હમ નાજિલ,
પરોગે આલમ હયેં ચાંદ સુરજ, ઉન્હેંકો અકસર ગહનમેં દેખા.—અજબ
જફાકિ રસ્મેં નિરલી દેખી, અતોખિ બેદાદ પાઈ “તાલિય !”
નયે અલનકા સિતમ હમેશા તરિકે ચરખે કોહનમેં દેખા—અજબ.

ચલતા પુર્જા.

ગાયન ૧૮૫ મું.

રાગ કલીયાણ.

તમી દીનાનાથ નિરજનન દુઃખ ભંજન
નિરાકાર સખ સંસારમે—
જીવ જંત સખ જપત તેરી કીર્તીકા મંતર અંતર જમી
સ્વામી તેરી લીલા અપરમપાર “અહેસન” રખત.
આધાર તેરે દરબારમે—

ગાયન ૧૮૬ મું.

રાગ—પીલુ.

ઇસ દુન્યામે માનુસ વોલી હૈ—તને ન ધર્મકા ધ્યાન માન
સતપનમે ન્યારે ન્યારે તનમન વારે સારે રામ મિલે રહે
આન બાન—દુન્યામે—

બશરકો બેળ હૈ દુન્યામે ઇમતેહાંકે લીએ
શીરે ન રાહે નીકોઇસે ખોદે જાકે લીએ
ફના હૈ એક દિન આખિરકો ઇસ જહાંકે લીએ
નહોં હૈ દોસતે દુન્યા તેા જાવેદાં કે લીએ
યહાંસે દોલતે ઇમાન લે જહાં કે લીએ—દુન્યામે

ગાયન ૧૮૭ મું

કવાલી.

બાદ મુદ્દતકે નવેદે વસ્લે યાર આને કો હૈ
અબ બિગ્મ જાતી હૈ યુલશનમે બહાર આનેકો હૈ
સાંસ લેનેમે મુઝે આતી હૈ જો ખુએ આરસ
ઇસ તરફ શાયદ દયાએ કુએ યાર આનેકો હૈ
હમ હૈ પાખદે વફા આશક વોહ ખુગર જુદમકે
ઉનકો ગુસ્સા આરહો હૈ હમકો ખ્યાર આનેકો હૈ
અબ દિલ નાજુક બહોત સદમે ઉઠાએ હિજર કે
અબ વફાકો ઉનકો તેરી એ આતખાર આનેકો હૈ

ગાયન ૧૮૮ મું

રાગ—અગ્રેશુ.

મંય આતિશકા ફવવારાહું દોજખકા એક શરારાહું
હર ધરમે આગ લગાનેકો મંય મંધક બિજલી પારા હું
મંય જીસકો ચાહું ખાકે કરે હમ ભરમે કિસ્સા પાકે કરે
દુન્યામે આફત ઢાનેકો ચોપા મંય જાહુ તારા હું
ચાલાકોમે ચલાકોમે બે બાકોમે બે બાકોમે
સફ્રાકોમે સફ્રાકોમે મંય કાટ કાંસકા આરા હું
મેરા હબ બોલ બાલા સબસે ચાંદાં નિરાલા—
ઉસ્તાદ અયસા તુંમને કહોં હબ દેખા બાલા—
જીસ જીસપે જલ ડાલા હૈ જાંદગીકા લાલા
પડ જાએ જીસે પાલા, શયતાનકા હવાલા

ગાયન ૧૮૯ મું

અગ્રેશુ.

ચલતા પુરખ પુનલા હું મંય અધ્યારીકા
અધ્યારીકા મકકારીકા તરારીકા

મેરે દમસે ફિત્તા ચમકે આલમમે
મંચ હિકમત ફિતરત બાલાહુ આહતકા પરકાત્રાહુ
આતેમે ધાતેમે હરફનહું મૈલા
મારા મેરા પાની નહોં માગે છનહાર
દાના હું ફરેખના મીયાના મકકાર
ફિત્તે મુઝમે લાખે કરીરામે હજાર.

ગાયન ૧૯૦ સું

રાગ—માંડ.

ધ્યારી બની હો દુલનિયા તુમહે લગ જાએગી નજરીયા જાન
ચાહે સખી મારો ચાહે ગરિયાવો, સૈયાં ને છુટે જોબનવા-
દિલકે અરમાનકોં પથદા હયે અસર આંખો પર
મેહરબાં આપકી ખિશ્કત મેરે સર આંખો પર
દિલ ચેલ કહેતા હયે ન આસકપે ખુલે રાજ દિલી
છતો કહેતા હયે કદમ ચુમકે ધર આંખોપર
ચલો જાએ ન સતાએ મુઝે અપસી ન બનાએ
ઝેપ ગધ ઝેપ ગધ વાહ વાહ ઝેપ ગધ—ચાહે સખી

ગાયન ૧૯૧ સું

લીમપલાસ-કવાલી

તું જુદમ કર ન જાલિમ લુલ્હો કરમકે બદલે
એકદિન તુંઝે મીલેંગે જુદમે સિતમકે બદલે
ઇસ જુદમે નારવાકી આખર સઝા મિલેગી
દોજખકા ગારહોગા બાંગે ઇરમકે બદલે
ઇસ અયશે આરજપર ફુલા હુવા હય નાહક
મીટટીકી કબ્જ હોગી જાહો હશમકે બદલે
દોકિલત ન સાથ દેગી અજમત ન પાસ હોગી
કીરે કદનમે હોંગે જાહો હશમકે બદલે

ગાયન ૧૯૨ સું

કવાલી.

અબી હય બોલી બોલી ઉનકી બાતે ખુદ સાલી હય
મગર ચિતવન યહ કહેતી હય કયામત હોનેવાલી હય
રકાબતને હવાએ ચલમે અપસી ફૂટ ડાલી હય
જુદા પતેસે પતા હય અલગ ડાલીસે ડાલી હય
જવાનીકી ઉમંગે હંચ તખીઅત લાએ બાલી હય
ન તુમ દુન્યામે ખાલી હો ન દુન્યા તુમસે ખાલી હય
હમારી તોખા જહિદકી જવાની દોનો એકસ હય
ન કોઇ ઇસકા વારિસ હય ન કો. ઉસકા વાલી હય

ગાયન ૧૯૩ મું

મુરખ છાંડ મ્મથા અભિગાંનં અવસર ખીત અલ્પો હય
તેરો દો દિનકો મહેમાનરે, —મુરખ
ભૂપ અનેક ભયે પૃથ્વીપર, રૂપ તેજ અલવાન
કઉન બચા યા કાલ ગાલ તે. મિટ ગયે નામ નિશાન
ધવલ ધામ ધન ગજ રથ સેના નારી ચંદ્ર સમાન
આંત સમય સબહીકો તજકર, જાય બસે શમશાન—
રે મન મૂઠ આંત જીત બટકે મેરો કહયો અથ માન
નારાયણુ જગજીવ કુવરસો બેગહિ કર પદિયાન

ગાયન ૧૯૪ મું

રાગ હૈરવ

આંખે કહે કે ફિલહીને હમકો કીયા ખરાય
ઔર દિલ કહે કે આંખોને મુઝકો હુયા દીયા,
બિગડા કીસીકો કુચ્છ ન મગર હાએ મુદતમે
દોનોકી જીતને ખાકમે મુઝકો મીલા દીયા
ડાલ ગલે બૈયા મય રાએ રાએ જાનીયા
ઉંચી અટરિયા પીયા બુલાવે, પતલી કમરિયા સૌખલ ખાવે
થક થક ગધ્યાં મંચ રાએ રાએ જાનીયાં
જોરાજોરી ધુધટ લાકે જોખન રસ છટે
ગલ લાકે લખલખ કધ્યાં, મંચ રાએ રાએ જાનીયાં

મતલબી—દુનીયા.

ગાયન ૧૯૫ મું.

કવાલી.

અજબ બજમે તરખ હએ ઇલ જગે જરદાર બયઠે હંચ,
ઇધર સરકાર બયઠે હંચ ઉધર સરકાર બયઠે હંચ.
ખુદા રખે સલામત હઅતક ઈન કર્દાનોંકો.
જો યાંહ મુહ ખોલકર અએલીકા પેહ દીલદાર બયઠે હંચ.
જોખન બએરી હય મોરા, મુહ ચોલી મસકી જાએ,
નાજુક પતલી મોરી કમરીયા પલપલમે બલ ખાએ.
આખે હંચ મોરી લીબવાકી ફાંકે, જીનપર દીલ લલયાએ,
હરદમ છતીયત મોહે લગાએ મીલા કોઇ તર્કી અપસાં જવાન,
ખીન સાંવરીયા, બારી ઉમરીયા, યુંહી મોરી હએ ખીતી જાએ.

ગાયન ૧૯૬ મું.

ટોરી ખેલું ના મય દધ્યારે દેતી હું રામ રહાઈ,
ઉઘટી પકડ મોરી બધ્યાં મરોરી છોડત નાહી કનૈયા,
એક હાત છલિયતપર ારા હમરી કઝોન સુનધયા?
સય સખીયત જીજનાર નીરખતી તુમ હો છએલ છલધયા,
રાગ ફાગ હમ તુમસે ન ખેલે તુમ આતુર ચનરધયા.--હોરી.

ગાયન ૧૯૭ મું

ગઝલ.—કન્વાલી.

દેખા એહ આજ મયને જમાના બદલ ગયા,
આંખે બદલ ગઇ ફસાના બદલ ગયા.
પાની યલકપે, ખેનમે દાના બદલ ગયા.
મુજકો હય એહ તાઅજગુબ એહ ઇનકેલાબ કયસા?
હર શએકી ખાશીઆત કયું તખદીલ હો રહી હય?
હર શખ્સ હો રહા હય યું બેહીસબ કયસા?

ગાયન ૧૯૮ મું.

ઉપલીજ-રાહ.

ગુલશનમેંબુલબુલોકા તરાના અદલ ગયા,
વેહ ચીકીયાં બદલ ગઇ, ચાના બદલ ગયા,
બદલા બો મેટા બાપસે ઉસકે અસરસે આજ,
મહશીલમેં મેરે સાજસે ગાના બદલ ગયા.
કયુ હય તુએ તાઅજગુબ? મતલબકા હય તમાશા,
મતલબહી કર રહા હય એહ ઇનકેલાબ અયસા.

—:o:—

ગાફીલ-મુસાફર.

—:o:—

ગાયન ૧૯૯ મું

કન્વાલી.

હર વકત તેરી સુરત અય જન સામને હએ,
હર લહેજ સામને હએ હરઆન સામને હએ,
દીલ ચાક ચાક કરે મુજસે એહ કહે રહે હએ;
એહ દીલ અગર તેરા હએ, પહેચાન સામને હએ,
વાઅદા કીયાથા તુંમને? અઅજા કસમ તો ખાઓ,
રખ્યો તો હાથ દીલ પર, ઇમાન સામને હએ,
મુજસા ન હોગા કોઇ હો જન રખનેવાલા,
એક જન એરે તનમે એક જન સામને હય.

ગાયન ૨૦૦ મું

હોલી.

કરમાતે હએ જનાય કે હોલી સુનાધયે,
 કયું કર સુનાએ ? આપહી ગાકર બતાધયે;
 અપતક પુસને સુમરેકે વાપસ મીલે ન દામ ?
 નવાય સાહબ સીધી તરેહ દામ લાધયે.
 કએન ખેલે સખીરી અયસી હોલી ?
 ઉંચી દુકાનકા શીકા પકયાન હએ,
 ખાક કયા ગાઉ મય હોલી ?
 ભરમભારી અએર ખીસા હએ ખાલી,
 તુંમસે તો અચ્છે તંબોલી,
 હજમ કરોગે હમારે પએસે,
 ઉઠોગી પલેમકી ગોલી.

ગાયન ૨૦૧ મું

મત બાંધો ગઢીયાં અપજસકી,
 અપજસકી અએર પાપરસકી;
 જવાની દીસાનીકા એંવીમે નશા હએ,
 ઉડોગી પલકમે હોકર છુ એહ ખસકી,
 દામ લગેગા આખીર દામનો દીલપર,
 નજર પડોગી પ્યારી જળ્ય દસકી.

ગાયન ૨૦૨ મું

ગાશીલ બન્દે ! ઇસ દુનીયામે સોચ સમજકે ગુભરા કર,
 દુનીયા હએ બાજુ ચૈત્તરકી એર તુ હએ ખેલાડી ન હારા કર;
 નેકો બદકે નરદોંકી ઇસ બાજુમે ગએરસે રખ પહેયાન સદા,
 ચાલયે છતકી રહેકર કાયમ. અપને નફસકો મારા કર.

ગાયન ૨૦૩ મું

રાગ—મૈંદ

છસે કેખો દુખીયારે, નહી કોઇ સુખીયારે,
 ઇસ કલજુગમે શાદમાની નહી;
 અરે રાખ દુખીયા, રંકભી હએ દુખીયા,
 મહેલ અએર ઘરઘરમે દુખકા અમકા સબી જા હએ પડા;
 હારે સાધુ જોગી સંન્યાસીબી દુખીયા,
 પરભભી દુખીયારે, નહી કોઇ સુખીયારે;
 “છસને મનકો મારા હએ વેહ સુખીયા.”

ગાયન ૨૦૪ મું.

સારી રખાઈ જલ ગધ બચેડને હંએ તાપને,
અથસે ગધે જહાંનમે દેખેં હંએ આપને;
કયા ખુશ હંએ એહ શાદી એજ હાં ગાવે મુખા-ખાદ,
દુલહનબી હંએ સોહાની એર દુલાબી હંએ એક ઉસતાદ;
એર ધરથે ખુસકે તીજેરીપે કાખીજ હોગયા,
લુટ ગયા ધરખાર અએર અનમેલ મોતી ખો ગયા.
જનો તન તો ચલ દીએ, રહી ચોલી સાડી હાતમે,
જગો અય છબ્બન મીયાં, હંએ સર્ફ દાદી હાતમે.

નુરે-વતન.

—:૦:—

ગાયન ૨૦૫ મું.

સંસારમે દસ્તબદસ્તી અપના હો ફાએદા,
કુછ લીજે, કુછ દીજે, મનલખકા હો સએદા.
ચાહેં એર હો અંગારોમે, લેકોન હમ રહેં શુલખતરોમે,
એહ જના જસને જગમે વલ્લાહ ? હંએ સયાના.
“અગર આખાદ રહેના ચાહતા હંએ દારે ફાનીમે,”
“જમાના દેખકર ચલ તુ તરીકે જન્ગાનીમે,”
“નજર જે રંગ તુઝકો આય, તુ ઉસ રંગમે મીલજા,”
વેહી તારીર પએદા કર, જે હંએ તારીર પાનીમે.”

ગાયન ૨૦૬ મું.

મોટરવાહેને મેરા લીયા દીલ.
જસકે ટાયરકે નીએ દયા દીલ,
જસકે પેટરોલમે મેરા જલ્લા દીલ, મએ કુરખાન.
નીગાહ મેરી જનુ, નજર તેરી અયસું, દોનાકે સએ હંએ વાર.
જાન તેરી મોટરપે સદકે હુવા દીલ,
કટંગી રાતે જવાનીકી, મુરાદોંકે દીન,
હો ખહાર, પ્યારે રંગ રલીયાં મનાએ.

ગાયન ૨૦૭ મું.

રાગ—માંડ

જાગ અય નીન્દસે મુસાશીર ?
ધડી એહ હાત ન આપે શીર.

કચ્છામકે સરપર વકતે મુશકીલ,
ગમકે વાદલ આયે ધીર.
ખાંમુશરરક જીન્દગાની અપની કર લે ઇસ જહાંમે,
તેરી સાથી હોગી રહેમત, કામયાખી પાએ,
બન્દે, અલ્લાહકે બન્દાંમે.

ગાયન ૨૦૮ સું.

આસકે તેરે જો હાંએ તરવર, ખુશ નહી હરીમાલે હાંએ.
કદમ કદમયે કલીયાં હાંએ કુછ ફુલ ખીછે કુછ લાલે હાંએ.
નામ ખુદાકા લે તેગજની કર તેરેહી સર સેહેરા હાંએ,
જખતકે હાંએ તારીખ જહાંકી, નામ જહાંમે તેરા હાંએ.

ગાયન ૨૦૯ સું

રાગ ભેરવી.

શાદિકે દીનહી-હો! બરખા-મેરા માતમ!
ખુની હોવે જોડા એહ તનપર!!
મજલીસ હોવે પુરગમ!!!
શઓક નહી સેહરેકા, -ના ઉમીદ મેંહદીકી,
ઉઠ જાઉં મએ-નાશાદ-મામુરાદ!
બેશ ઝોહરકે મેરી ફાની હો જવાની!!!

ગાયન ૨૧૦ સું.

એહ રહના કએસા હાંએ બોલો પીયા!
નાક બંવ ચઢી હાંએ આજ, કયું ખીલાફ હાંએ મીગજ?
અહારે મેરે રંગી ખીલોને! હંસના હંસાના કહાં ગયા?
ચુપ રહો બકા મત, મુઝે તુમ છોકા મત,
ઝોનરરી સાહેબ હું મએ આલા.
ઉધ! ઉધ! ઉધ! ઉધ!
મેરા રાબો દાબ હાંએ નીરાલા.

ગાયન ૨૧૧ સું

રાગ ભેરવી

જો તેરે ખુબગોને કીયા કામ વોહ કરજ.
ફનીયામે જો પાકી રહે તુ નામ વોહ કરજ.
શેરાને અજમ ઝોર દીલેરાને અરબકી,
તઓકીર બઢે જીસે સરંગમ વોહ કરજ.
રહે જાએ તેરી કઓમકી ઇસલામકી ઇજત,
કુરબાની તુ અબ સાહેબે ઇસલામ વોહ કરજ.

ગાયન ૨૧૨ મું

મએ હુધ અકેલી છુટે સહારે,
 ઇસતરહ છોડકર કહાં સીધારે ખારે?
 થી નહી જનતી મુઝે ભટકના હોગા,
 ઠોકર ખાક સર અપના પટકના હોગા.
 અય જાનેજહાં દો દરસ, તરસ કુછ ખાવો,
 ગએરોંકે પએરોંમે યું ન મુઝે હુકરાવો.
 મએ તડપતી રોતી યહાં તુમહારે મારે-ઇસતરહ.

ગાયન ૨૧૩ મું

દેખો આજ ખુદા મરા હએ મરા હએ.
 તીજેરીમે લાખોંકા જેવર ધરા હએ
 યારો આજ અપના નસીયા ખુલા હએ,
 દુનીયાસે એકદમ વોહ અંપત હુવા હએ.
 દેખો અબી ખુદા મરા નહી મરા નહી.
 તીજેરીમે પત્થરકે સીવા ધરા નહી.
 પાજીયો તુમહારા નસીયા પુકા હએ,
 દેખો ખુદેકો એહ જુન્દા ખડા હએ.

એશિયાઇ શીતારા.

—:૦:—

ગાયન ૨૧૪ મું

ઈસ ખીઆલકા મજમુન હએ ઉલટા,
 મતલબ સીધા, હએ સાફ ખાત,
 કે દીનસે જબ હુવા મએ ખાહેર,
 મીલી મુઝે તબ ખુદાકી જાત.
 જબ મુજસે આ પડી લડાઇ, ગયા ભાગ તો જીતા જંગ.
 જખમ જીગરકે હુવે તબ અચ્છે લગે મુઝે જબ તીરો તુફંગ.
 હુવા બાદશાહ તબ તો રહા મોહતાજ અનાજકે દાનેકો;
 જોડે ખસમ મર ગએ દોનો તબ લગન લગી અઓર ચઢી ખરાત,

ગાયન ૨૧૫ મું

ગઝલ.

અજબ કુછ ઇનકેલાએ દઓરે દઓરાં હોતે જાતે હએ,
 મુસલમાની મુસલમાં ના મુસલમાં હોતે જાતે હએ.

તુમહાંસકી હવાને અયસે જહેરીલે દીએ જોડે,
જે કહેલાને યે શુલશન લોહ બીયાંબી હોતે જાતે હંએ,
ખુશાવના તેરી કુદરતકે એક સાદે કરીદમે હંએ,
કે અય કુરઆસે મુનકીર, અહેલે કુરઆં હોતે જાતે હંએ.

ગાયન ૨૧૬ છં.

હુમરી.

પીયા તેરી બતીયાં જાદુ ભરી.
જએસે બનમે બાજે ગોયા હરકી મુશ્કરી બંસરી.
તુ જો બાંકા કનધયા મએ રાધા પ્યારી,
તેરી બાતોંપે મએ જાયા હારી,
યાદ રખો હું મએ ગેરી તુમહારી,
હાત તુમહારે હએ લજ્યા હમારી,
મોરે ખીહારી, મએ તુજપે વારી,
મોરે સાંવરીયા તીરછી નજરસે મારી કટરીયા, ઘાઇલ હુવા દીલ હએ,
બાંકે બલમાં બલહારી મએ જાઉં—તોરી.

ગાય ૨૧૭ છં.

કન્વાલી—તજ

ખાખે ગફલતમે હંએ સય દીન્દુ મુસલમાં આજકલ,
કુફરે હાતોં છુટા જાતા હએ ધમાં આજકલ.
અઓરતોંકી હોતી હએ અય હરતરફ પરદાદરી,
હાં સજસે દેખીએ હુરને હસીના આજકલ ?
ધજજતો અજમત મુસલમાની દુરાએજ દીનકે,
આપહી ખુદ ખોને જાતે હંએ મુસલમાં આજકલ.
અય જનાખે મોહતરમ અય ફીયલએ ખેચારગાં,
દેખતે હંએ આપ એહ હાલે પરીશાં આજકલ ?

ગાયન ૨૧૮ છં.

રાગ અગ્રેજી.

માઝા ગાંવ માલવન તાલુકા, કામ કરતો ગઝેરીવાલ્યાખ્યા.
ઊચલતો ટોપલી ઘેતો તાગડી, વીકાયલા મારતો હાંકા.

કોરસ.

“ગઝેરી મેમસાય સેંગા ગઝેરી,” ખાઉન પહા હાઇતી શુલાબી.”
“અરધી અરધી રાત શીરતો પોટા સાહી” “અહો ઓરકુન મોઠયા મોઠયા સત્યાશી.”
ઘોપાટી, પાલવ બન્દર, મલા ખજર સર્વાનચી,
પારસી સેઠીયા મડમની સાએઆ ખાતી માઝી ગઝેરી
શીમગ્યાવર લુગડી ઘોલી, બાપકોસા હાથ ઘેવાચી,
ખપલી નાય માઝી રાહીલી ગઝેરી બાઇલ ખોળા મારી.

ગાયન ૨૧૯ સું.

ખિના પતિ સુગે સખ સંસાર,
પતિ હય ખત હય પતિ હીય તપ હય પતિ હય કરતાર.
પતિ હિસે પત હય ઇસતનકી પતિ નેત રાખન હાર.
જખલોં પતિ હય તખલોં પત હય ખીન પતિ ખીપત હગર.
જાકો નેહ ચરણમે પતિકે વડી પતિ મતા નાર.
એક પતિવત રહે જગતમે તો સખ ખરત અસર.
ખિના પતિવ્રતકે નારીકા જીવન હય ચિકકાર.—ખિના.

(વિર અભિમન્યુ.)

ગાયન ૨૨૦ સું

રાગ—ઝિઝોટી—લાવની.

નગર સગર ગુન ગાવે તિહારો મયનાવત જસાન!
જિંધર નજર બર દેખત, પાવત સુખ સમ્પત ઇન્સાન.
ગોર ખંગાલેમે તિહારો માતા જયસો માન,
ગોપીચંદ હય પુત તિહારો પ્રભ દેહકી જન.
હમ અલ્લાહસે હરફમ હકમે તોરે દુઆ કરતેમ,
લુંમકો રેકકો ચમન ચમનસે ખુદા બક્ષા કેરતેમ.

(ગોપીચંદ.)

ગાયન ૨૨૧ સું

રાગ—જુલા—કુમરી.

અદા ઇસકી હો ચાર નજરોમે મેરે સમા ગઇ—અદા.
આશિક હય સમ્યા જો મેરે ઇન્કારસે,
આપા હરખાર મગર પાયા આગર,
રહા ફિરખી નિસાર, અયરી તખીયત જુલા ગઇ—અદા.
મુઝકો જો ચાહે, મયે ઉસકોબી ચાહું,
કહતા હય મેરા દિલ મુઝસે પુકાર,
ચલા આતા હય પ્યાર નિયતસે સારી જદાં ગઇ—અદા.
મિલતા હય દુનિયામે ચાહે અસર જો,
ચાહે તો ફિયકાબી કર લે દિહાર.
નહીં મિલતા દિલદાર, મયે ઇસ્કો કિસમતકો પા ગઇ—અદા

(ગોપીચંદ.)

ગાયન ૨૨૨ સું

રાગ—જુલા—કુમરી.

કોઈ જોગી હુવા જોગકા વ્હે બાના લે લિયા.
જુગત નહીં જાના લે લિયા—કોઈ.

અરે જારે જલિયે, મતવાયે જલિયે,
જતન ન જાને જોગી, લોભી સોભી માને જોગી,
જારે જારે ઓનાકારે, જારે જારે જાં છે બાના સે લિયા—કાઠ.

(ગાથીચંદ.)

ગાયન ૨૨૩ સું.

હેતસે રંગ બરંગી હરકો, હર હર રંગમે દેખ,
ખાકમે વોહ અફસાકમે, વોહ, ઉસે ગોહરો સંગમે દેખ-હેતસે.
ના વોહ અચ્ચા થા ન જવાં હે, નાતો ખુરહા હોય,
અવલસે તા આખીર ઉસકો, એકછી દંગમે દેખ-હેતસે.
મા બાપ ભાત્ર પિરાદર સખ હે, અછછે વકત કે દોસ્ત,
ઉસકે સીવા કામ આયે ન દોષ, વકતે તગમે દેખ-હેતસે.
ફાની જમી આસમાં હે. ફાની, બશર ઓર જીન,
ઉસકે જુજ નરહે કોઈ બાકી. ફાનીકે જગમે દેખ-હેતસે.

(હાતમ ખીન તથ.)

ગાયન ૨૨૪ સું.

નસીય મેરે કુટે રે લોકો એ—રાહ.

બાલ ઉતારો ચેહુરા સવારો, ખીગડે ખતકો બનાઓ તુમ.
હુંમે હજમ, કયસી હજમત કરતા હું. અબ આવો તુમ-બાલ
ચેચીમે દેખો મેરી સફાઈ, કતરે પન કોઈ જાને નહો.
ઉસતરા મેરા જીસ પર ફેરા, કાહુ ગલા તો માને નહો.
કંગા બડા પથ્થરસે ધડા, કોઈ ખુબીકો પેહછાને નહો.
સાબનમે વોહ તેઝી મુંહપર, બાલ જો દેગી આને નહો,
ફારીગ હો કે હજમતસે ઇસ, હૈઝમેજી નહાવો—તુમ હું મેં.

(હાતમ ખીન તથ.)

ગાયન ૨૨૫ સું

મેંય તો બરજોબનમે આઈ એ—રાહ.

મેં તો બીવરચીકા બેઠી, મેરા બાપ દાદીયાં—મેંતો.
મોગરા મેરી માદર પ્યારી, નામ ચબેલી મેરા.
કાલેખાંકી આઈશુક મેં હું વોહ હમ મેરા મેરા—મેંતો.
કાલી કાલી સુરત મેરી, કાલેખાંકી સારી,
ગોરે મોહકો આગ લગાઉં, કાલી સુરકો પ્યારી—મેંતો.
લટક નટક કર ચલી બજારમેં, હાથમેં લેકર ટાકરી,
નજર બર કોઈ દેખો લોગો, બાવરચીકા છોકરી—મેંતો.

(હવાઈ મજલીસ.)

ગાયન ૨૨૬ છે

નેહ તાર મુખર ને રાજ રાજ થાઉં એ—રાહ.

દેખ તેરા મુખકા મય વારી વારી જાઉં, મોરી ખ્યારી દુલ્હનીયાં
 શાદી રચાલે દુલ્હા બનાલે, તોહે લાઉં બનારસકી સાડી પહેનાઉ.
 હાથમે કંગતી નાકમે નથની, અચ્છે અચ્છે જેવર તોહે પહેનાઉ.
 હટ મુવે દુર ન કર દીલકો રંજુર કર, અજ કયુહો મગર મુએ
 કહેતી હો દુર.

મેરી આખોકે તુર, નહીં માનેગા ખાત અરે ઉલ્હકી ભત
 દુર સુરત કર કાલી, વાહ મેરી આલી હું તેરા સવાની મોરી ગોરી ભતવાલી.
 (બુલ્હે નારવા.)

ગાયન ૧૨૭ છે

રાગ બાગેસરી.

લાજ શરમ રખલે પ્રભુજ મોરી
 સકલ જગલ જગતકા પાલન હારા
 આસ કરત હું મય ચેરી તોરી પ્રભુ મોરી-લાજ.
 ખેમ કુશલ સંપત સુખ પાવે, સંકેટ સખ ટલ જાએ
 બજન કરે બગવાનકા, તો મનકી આસાપાય
 કમકી ખુલાલી નીરાલી હવ આલી
 ચેહ ઇશ્વરકી હમપર કીરપા હાં હાં-લાજ.

(શરીફ બદમાશ.)

ગાયન ૨૨૮ છે

રાગ-જલ્લા-કહરવા. તાલ—લાવણી.

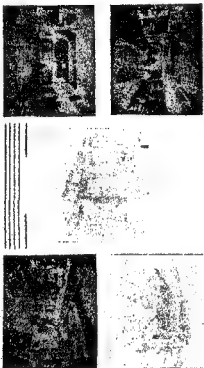
હજારે મેરે કાનકા મોતી. (૨)
 વોરે મોતી મેરા કીચપરા હયે, લે જમુના જલધોતી—હજારો.
 અગલે બજાર મેરા મોતી જોવાયા પીછલે બજાર ખડી મોતી—હજારો.
 આરે મેરા મોતી લાખ રૂપેકા, ધર છતિયન પર સોતી—હજારો.
 વોરે મોતી મેતો ખાલ પરોકે, લે દરપન મુખ જોતી—હજારો.
 મોતી, કે બદલે મોતી મંગાહો, મોતી ખીના નહી સોતી—હજારો.
 આરે મોતી કોઇ હુંકે લાવે, આધા જોખન ઉસે દેતી—હજારો.

ગાયન ૨૨૯ છે

ગઝલ.

ચાહીયે અચ્છોકો જીતના ચાહીયે. ચહે અગર ચાહેતો ફેર કયા ચાહીયે-ચા.
 ચહાતેકો તેરે કયા સમઝા થા દીલ, ખારે અખ ધરહેલી સમઝા ચાહીયે-ચા.
 દોસ્તીકા પરદા હાએ મેગાનગી, મુહ છુપાના હમસે છોડા ચાહીયે-ચા.
 ગાશીલ ધન માહતલઅતોકે વારતે, ચહાનેવાલાબી અચ્છા ચાહીયે-ચા.
 ચહાતે હો ખુબશયોકો અસદ, આપકે મુહકો તો દેખા ચાહીયે-ચા.

(અજાએખાતે પરસ્તાન.)

CASH CHEMISTS

FAMILY & DISPENSING CHEMISTS & DRUGGISTS.

WELCOME!
"CASH CHEMISTS"
BOMBAY.

DEALERS
IN
PERFUMERY
TOILET REQUISITES
PATENT MEDICINES.

172, HORNBY ROAD.

ગાયન ૨૩૦ શ્રું.

સુનો તુમ ચાર પરદેસી એ—રાહ.

સમનકા નર દેખા હય ખુદાકે નુરકે બદલે
હુના હય દાગે દીલ રોશન એરોગે તુરકે બદલે.
એ દેખેગે તેરે હુરને જહાંનારાકો મહેશરમે,
ખુદાસે લોગ માગેગે તુજહીકો દૂર કે બદલે.
અનલહક કે ચવજ લખપર અનલ મહયુગનરી હો,
ચહડાએ દારપર મુઝકો અગર મનસરકે બદલે.
પસે મુરદન અગર ચારો મયરસર હો યા રખ દેના,
કદનમે ખાસે કુએ દીગારખા કાપુરકે બદલે.
ખુદાયા હશકે યુતમે હસિકદર સખતી ઉઠાઇ હય,
કે પહેલુમે હય એક પત્થર દીલે રંજૂરકે બદલે.

(ફસાને અભયખ.)

ગાયન ૨૩૧ શ્રું.

બાવરચીજી બેરી એ—રાહ.

મેંતો ભર જોયનમે આઈ, કરતી નાજ એાર નખરા,
નામ મેરા ચંપા બેગમ, ચુલખીખી હે માંદર.
નુરમીયાં હે બાપ મેરા, કરતી હું ચે જાહેર,
આતા હે ચે કાન અરે હાં, અય એા મેરી માજ.
જીસને મેરી નાક કાઢીથી, વોહી ચે હે પાજ,
દેખો છસસે અખ ચલી-તર, કયસા હું મેં કરતી,
મીઠી મીઠી બાતેં કર કર, સર પર છસકે ચડતી.

(તીલસમે સુલયમાન.)

ગાયન ૨૩૨ શ્રું.

રાગ—ઝાંઝોટી ગજલ.

કીસી મોમીન પ કાશીર હશકે ગર બેદાદ કરતા હએ,
તો આજોજ આ કે વહેા બંદા ખુદાકો યાદ કરતા હએ—કીસી.

દોહરા.

પ્રેમ નગરકી રાહા નહીં પહેલે કોઈ પાએ,
જીનને પાયા શીર ન આયા, વાંહાંકા વાંહાં મર જાએ,
રશીસ હસિ મુલકકા મુલકે અદમકો યાદ કરતા હએ—કીસી.

દોહરા.

વહેા સોહાગન હએ ઉડાવે ચારસે જો રંગ,
વહેા અભાગન હએ ન રખે ચાર જાકો સંગ,
કીસે વહે શાદ કરતા હએ કીસે નાશાદ કરતા હએ—કીસી.

(અખએ ઉલકત.)

ગાયન ૨૩૩ સું

કાઠ હોયો બી યારો—એ—રાહ.

પીયો પીયોજી રાજ રંગીન રમ,
 રંગીન રમ યે ચંપી નરમ—પીયો પીયો.
 રાજકો મેરે મેં બના બનાઉં અયસા બનાજી કે બને હો કમ—પીયો.
 રાજકો મેરે મેં દાઢ પીલાઉં, બેવડા પીલાઉં મેં ફેની પીલાઉં,
 કબાબ ખીલાઉં મેં ગરમા ગરમ—પીયો પીયો.
 રાજકો મોર મેં લગન લગાઉં. અયસા લગાઉં કે લાગી હો કમ—પીયો.
 (અલાઉદ્દીન)

ગાયન ૨૩૪ સું

રાગ ઝિંઝોટી ગરબી.

ધાંત મએ પીસુંગી, ધાંતમે કંકરા,
 પીસતે પીસતે લાજા કરતી હએ નખરા.—ધાંત,
 બુડહા મેરા મદ ગયા હએરે બબરકો,
 બાએગા ધરમે જાબ કરેગા ઝંઝડા.—ધાંત.
 દાહડી ઉસકી પકડ લગાવુંગી થપડ,
 નહીં તો સુલેમેસે ખીચુંગી લકડા—ધાંત.
 લકડી બહો લેગાતો, કાલતી લુંગી હાતમે,
 મારેગા મુઝકો ગર બીરકાવુંગી ઠીકરા.—ધાંત.
 ચલરી લાલા તુ પીસ, ખાતાં કરતી કયુરી ?
 મુપકે ચકકી ચલા, બાતે છોડ સતરા.—ધાંત.
 જલો મેરી કીટકીટ, જલો મેરી બકવા,
 પીસ્તે પીસ્તે આટા, સારા એ ખીખડા.—ધાંત.
 (ગુલબાસનોબર ચેકઈ.)

ગાયન ૨૩૫ સું

રાગ ઝિંઝોટી—કુંભરી.

સનોબર શાહકે હુંજુરરે, નાચે ગએરી પરીયાં.—સનોબર.
 ગુલકા અદેશા દીલસે નીકાલો.
 રાજજી ન હો રન્જુરરે. નાચે ગાએરી પરીયાં.—સનોબર.
 સીના કરો અખ કીનેસે ખાલી,
 ખુરરમીકા વકત નહીં દુરરે, નાચે ગાએરી પરીયા.—સનોબર.
 (ગુલબાસનોબર ચેકઈ.)

ગાયન ૨૩૬ સું

જમાનો ઉલતો એ—કેવાય એ—રાહ.

મળ દેતે હેં કયા યાર, તેરે બાહ ધુંધરવાલે,
 નીકલી મેરે દીલસે આહ, બના આ વેહ રસકે માહ.
 દેખા દુસ્મનકે હમરાહ, દોનો હાથ ગલેમેં ડાલે.

પેહલેથી મુજસે તકરાર—અમ તું કરતા હે ખાર,
અમ તેરી તરફસે યાર, મેરે પગમેં, પડગયે છાલે.
તેરી ભરે હય યા શમશીર, તેરી ચીતવન હય યા તીર,
હયે આંખેં બુતે બેપીર, યે હયે જહેર બરેદો ખાસે.
કોઈ દમકા હું મેહમાન, એક નજર ઈધરબી જાન,
તેરી આંખોકે કુરબાન, આહ મુહ ફેરકે જાને વાલે.

(અસીરે હીસ.)

ગાયન ૨૩૭ મું

મોહ પીકી ડગરીયા દિખાદો સખી બાર તકત મૈતો દાર ગાઇ.
બડે બોર ગયે પરસોં રણમેં, દો રોજ ભય મોહિ દશનમેં;
નહીં નૈનમેં નાંદ નકલ મનમેં, બધ બૈંક બિહારે બિરહન મેં.
પર મોરે લગાકે ઉગાદો સખી—મોહે,
બિન નીરકે મીન છપેગી નહી, બિન પીયકે તીય રહેગી નહીં.
જખલોં મુખ ચંદ્ર લીખેલી નહીં, તખલોં પેહ ચકરી છકેગી નહીં.
મોરે ચાંદ કાઇ ઉગાદો સખી—મોહે.

(વીર અલિમ-ચુ.)

ગાયન ૨૩૮ મું

દેખો પ્રેમકા પંથ નિરાલા.
નયનાં ચકત પ્રેમ રસ પીવત ભરત ન પ્યાસ પિયાલા,
દુખ ઉઠત હય મહા વેગસે, જખ લાગત હય જવાલા,
એક જાત હય વાહીછિન જખ જલકા છોટા કાલા.
કીન કાપ્ટ કે બેદનમેં જો રહતા હય મતવાલા,
કમલ નાલ કબહુના વીધત, ચોહી બૈરાં કાલા.

(વીર અલિમ-ચુ.)

ગાયન ૨૩૯ મું

રાગ પહારી પદ.

માયાકી હય જખલ ઠગાઈ, જગમેં ચાર તરફ ફયલાઈ.—માયાકી.
જો હય સો મતલબકા બંદા, કયસા બાપ કહાંકા બાઈ!—માયાકી.
જગત ફાની, સમજ ગ્યાની! દેહ રદ હય. જાન જાની.
દેર મત કર, હેત દરપર, લગા બદે! લગા,
નિસ દિન દયા, વાકી. મયા હોગી અય બાઈ!—માયાકી.

(ગાપીચંદ.)

ગાયન ૨૪૦ સું

રાગ કલ્યાણ—ગત.

ચેત યાર! ચેત યાર! હરી નામ પ્રેમ ધાર,
 આસા, ત્રણના, મોહ, લોખ, આર,
 ખાક એમ, ગરે ધ્યાન હાક ડાર—ચેત.
 રામ નામ રસ ચાખ, દયા ધર્મ રાખ,
 જમત નાવ કર હર જનનસે પાર.
 ચરન સરન નાથ પુરણ ચંદ્ર સાથ,
 ભકિત ભાવ કર હેત બાર બાર,—ચેત.

(ગાપીચંદ.)

ગાયન ૨૪૧ સું

પદયા મેં લાગુ ચાચા પીયારે મોરે એ-રાહ.

ચંચલ ચિતવનકી બરછી હયે જો ખાચે હુવે,
 બનકે દીવાને ફિરતે હયે ધખરાયે હુવે.
 કાલે કાકુલ વહ નાગિનસે બલ ખાચે હુવે,
 કારે મતવારે દો નયના શરમાયે હુવે.
 ગારેસે ગાલોપર ગેસુ લહરાયે હુવે,
 ચંદાપર ગોયા કે બાદલ હયે છાયે હુવે.
 યા રખ કિસ જાગિમકે હયે વહો બહકાયે હુવે,
 રખને હય દમસે દામનકો ઝટકાર!
 નાચારી નાકરી હય બારી, દૂશવારી, બેળરી હરબાર.—ચંચલ.

(ગાપીચંદ.)

ગાયન ૨૪૨ સું

કવવાલી.

કયા પુછતે હો સાહેબ મુજશે કે કયા હય દુન્યા
 હીસો કવાકા બરહય, દારલહના હય દુન્યા—કયા.
 અગર ચેખ ચશમે જાહીર ઇસમે હસી ખુશી હય
 લેકીન હય ગમકી બસતી ઇબ્દકીન હય દુન્યા—કયા.
 કોટ કપટ મતશર બરો, મજલ અપની દુર
 નેકી કુચ્છ કમાઇલો જોપુ જીહો બરપુર
 ડસપીટે જાલમે કુચ્છ ઉલ્લટકી પુ નહિ હય
 ગો બાદી યુન એક નજરમે એક દીલરખા હય દુન્યા—કયા.
 આખ કાન મુખ મીચકે નામ નીરંજન લે
 અ દરકે જખ પતખુલે જો બહારકે પટદે
 અગર આજ હય કીસીકી, કલહોગી દુસરેકી
 હરજાઇ એહયા હય ઓર બેવફા હય દુન્યા—કયા

(ખુરશીદેઆલમ.)

ગાયન ૨૪૩ સું

લો કુલ જાની લેલો, કુલ જાની લેલો,
કુલોમે કુલ ચમેલી નરંગીશ બડી રશીલી-લો.
ગજરે સુહાની લેલો, કુલ જાની લેલો,
માલન હું છેલ છખીલી, કુલોસે હું મે રંગીલી;
ચંપા હું નામી ચારો, લો કુલ જાની લેલો-લો.
ગજરા ઐચન વાલી, નાદાન વે તેરા નખરા,
ગાલોપે લાલી હે તોરે નિરાલી, ખાતોમે હે બોલી બાલી.
ઝોઝઝોઝ કંઠીલઃ ગઘ કઠી, અઘ ગઘ કઠી, બીઝ ગઘ, વે તેરા નખરાં.

(ચન્દ્રાવલી.)

ગાયન ૨૪૪ સું

બીખી જાન સુનયે જરી એ—રાહ.

ચારો! મેં દો જોરે વાલા, દો જોરે વાલા, દો જોરે વાલા, હા-ચારો.
એક પકડે ટાગ, ઝોર દુસરી પકડે કાન, દો જોરે વાલેકી કમખખતી
બીચમે તાનમતાન-ચારો.
એક માંગતી હમ લડુ, દુસરી માંગે ખાજ, એક જોરે વાલા મીયાં
સખમે હમ રાગ-ચારો.

ગાયન ૨૪૫ સું

રાગ મીકસન.

ઝો સીતમગર મત ચક્રકર, ચલ સંબલકર
જાજ પરજા મુકે, તુને કયા સમઝકે કહા
અરે ઝો મુવે તુને કયા સમઝકે કહા—ઝો
મયે હું તેરા શોહર ઝોર તુ હએ મેરી બીખીજી બીખીજી
જાજ પરજા મુવે તુને કયા સમઝકે કહા અરે ઝો.
કરમ કર મેરે હાલપર ઝો કરીમ
તુ હએ દુરોધન ઝોર મંચ તેરા બીમ
કયુ જવાની ખોરહે હો શાદ માની કે લીએ
ચકાં તો મજતું રોરહા હએ તુઝે દીવાનીકે લીએ
(સર ફરોસ.)

ગાયન ૨૪૬ સું

પહાડી—જોડી—તાલ—લાવણી.

ખારી બેહરે ખુદા દીલકો સંબાલીયે, નાહક રંજન પાલીએ—ખારી
જો ગમ ખાએગી તો પછતાએગી હાં, દીલસે ખ્યાલ ચે ટાલીએ
વેહ ધડી આએગી પીયાકોબી પાએગી, તખ અરમાન નીકાલીએ—ખારી.
(હુંસન આરા.)

ગાયન ૨૪૭ મું

રાગ-ખાંધસરી.

ખીનતી સુને મોરી, યુન આનસે બરધ્યાં
 સુને ધુન કચ્છાન મોરી દુખકે હરધ્યાં—ખીનતી
 ગોઢએ બેરે રનખીર, પરદએ મોહ નાહીં ધીર
 દુશમન હએ સજવા, બેયર ધરધ્યાં—ખીનતી
 મોહ પડત નહીં ચએન, દુખસે બહત હએ નએન
 તુમ તોહો પ્રેમ પીતા જનમકે દેતધ્યાં—ખીનતી.

(સર ફરોસ.)

ગાયન ૨૪૮ મું

ખરવો-તાલ-ખેમટો.

તોરી છવખલ હય ખારી તોરી કલખલ હય ન્યારી
 કરો ધાતે ન યોસે સાવરીયાં જાન
 તેરે જુલ્હે હય કાલી તેરે માલોં પે લાલી
 તેરે નયનાકી લાગે કટરીયાં જાન
 જાઓ જાઓ નાહાં મોહ ન બનાવો જાન
 નએનોસે નએના મીલાઓ મેરી જાન
 એજ છોડોજી હાત કરો આંરોસે ધાત નહીં હોગી ચેહે બાત
 એજ વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ.

(અસીરેહીસ)

ગાયન ૨૪૯ મું

ખરવો-જહા-તાલ લાવણી.

આગ, તન, મન, લાગી કયસે યુઝાઈ, કયા બતાઈ, કયા સુનાઈ
 કલ ન પાઈ, જીસે જાઈ, એ કીસકો દીખસાઈ—આગ
 હાય મઠ મય હાર, પાસ નહીં વો યાર, દાતા કએસે રહું મન માર
 કંચ ખીના મય કામની રોઈ કએસી કરે કરતાર, આગ, જલ્દી
 એ ખારે, એ ન્યારે, જરી સુખ પાડે મયે તુજપે ચલ જાઈ—આગ

(તખદીલે કીસમત.)

ગાયન ૨૫૦ મું

“નસીબ મેરે કુટેરે લોગો”-તજ.

કીસમત મેરી કુટીરે યારો હુવા તમાશા હયરતકા,
 મેરા તો ચહાપે કુચ્છ ન ચલા ચેહ બેલ હુવા હય કુદરતકા.
 મકે બહોત મય કરતા હું પર કહીં ન મેરા ચલતા હય,
 બલકે ઉલટા મુઝકો યારો હરએક આકર ઠગતા હય.
 બબતો જનાની લેસ બહલ કર જાકર સખકો ઠગતા હું,
 સાકી ચોલી પહેનકે જોવર મીસ્લે પરી મય બનતા હું.
 હાયમે ચુડીયાં નાકમે નયની પહેન ચહુંકર કર લટકા,—મેરા.

(તિલમે સુલેમા.)

ગાયન ૨૫૧ મું

“હોતી મુઝેથી હરકત જરૂરે મયને.”—તર્જ.

હસી કુરકત આહ સતાવત ચેહ ધનરાતી હય.—ઉસકી.
લખતે જગરકી યાદ બદનમે શોલા એક ઉઠાતી હય,
છીજકી આતશ તનમન મોરા હરદમ આહ જલાતી હય.—ઉસકી.

(તીલસમે સુલેમાન.)

ગાયન ૨૫૨ મું

“કયા હુમક ચાલ ચલતી,”—તર્જ.

તુ અજબ હય લાસાની—અરે જાની;
ચેહ હુમકતી તેરી ચાલ લાલને દીલકા કીયા પાની.
લગ મહેસે અય જાની,—મન માની;
કયા નાજે અદાકા હું મય આસક તેરા દીલજાની.
ચલ સાથ મેરે રાની,—અરે જાની;
મય બનુ તેરા રાજા હો જોડા અપના લાસીની.
તુ તન તો મય હું જાન, તુ હુર તો મય ગીલમાન.
તુ ચુડેલ તો મય શયતાન, તુ સુરજ તો મય હું ચાંદ.
ચલ સમઝકે અય જાની.—અરે જાની;—ચેહ.

(તીલસમે સુલેમાન.)

ગાયન ૨૫૩ મું

સિંધુડા ગરબી.

મેરી રમ સિવા ન તુમ આમે કદમ બડાવ,
તકરીરે છરક અપની બદમ, તુમ આમે સનમ, પુર સિતમ બડાવ—મેરી.
હમસે ન બેવકાફ કરે મરતેનાજ તુમ,
અગિયારોસે અમે રશકે અમન, શુન્નાદન, ચાહ કમ બડાવ—મેરી.
મએ જાનતી નહીં કે વફા કહેતે હએ કિસે,
મતલબ તુમારા બેસો, જાપા ખોસો, નહીં તો કદમ બડાવ—મેરી.
(આસકકા ખુન.)

ગાયન ૨૫૪ મું

ધારી પોરી, ધીમા મોરી.—છંદજી તર્જ.

શરકત હોગી, અપની દોકી, હાર હીરેકા જે સોગી,
દમમે જિસકો તુમને લાયા, મએને ઉસકો ઉલ્લુ પાયા,
જિનની આહે લે લો માયા.— શરકત.
વકત સારા, દમ તુમારા, બરતા હએ વ્હો હોકે સોગી,
રખકા તુમ પ હોગા સાયા, ગની એસા હાય આયા,
મામા છોકા જેકે માયા.—શરકત.

(આસકકા ખુન.)

તાજે નેકી.

ગાયન રપ૫ સું

સરદાર દરબારકા મુંખતોર સરકારકા
આયા પ્યારા રોશન તારા દરબાર ચમકાયા સારા.
ચમકે અખતર ઇજ્જાલકા ખરતર પાયા ચક્રબાલકા
શક્તિવાલા હરચુનબાલા સખસે આલા એહ ગુલસાલા

ગાયન રપ૬ સું

છુટા નારીકા સતપન વેહ છુટા.
તુન કયસે પાવેગે સાહેબ ઉસ બાગકા ગુલખુટા.
અસમત સખ એક પલમે છુડાએ છુડાએ છુડાએ હાં.
ફતાહ હોગી સરકારકે સરદારકી
કરકે દીખાઈ નખલક પાઈ શાદી રચાઈ ખુશી મનાઈ ઇસ જગમે
આખીરકે હોગી ફતાહ નેકીકી હાં.

ગાયન રપ૭ સું

હલીવાલીકા તઝેર દીખાના લટકા બના બના દીખા.
મદમરે નયેના ચંદર બદનામ દર લટકા ઝૈર ખટકા
ચલો ચલો સહેલી ષાંસ બના

ગાયન રપ૮ સું

મુરગી ઝૈર
એક એક દીનમે છે છે અંડે બચ્ચે દેતી સેતી
પ્યારી મુરગી મુરકે મય ધર આયા
કોક કોક કોક કોક કોક કોક કોક કોક
કોકોક કોકોક કોક કરતીથી સો ચોંચ દયાકે ઇધર લાયા
ચલે સફરમે કસકે લંગોટે હાતમે લેકર કુન્ડી સોટે.
નીરમલ ભંગકે પીકર લોટે
લાએ તાબા માલ સાચ બની ખુબ બાત વાહવા
બંદા ધરમે સોવેગા મુરગા ઇસકાં રોવેગા

ગાયન રપ૯ સું.

ગજરા બેચનવાલી નાદાન એહ તેરા નખરા
ગાલોંકી લાલી હય તેરી નીરાલી આબોંમે હય કયસી લાલી
કહોં લક મઘ કહોં અઝ મઘ—એ તેરા નખરા.
ખુબ નીકાલી હય દેખા એહ બાલી બાંતોમે હય બોલી બાલી
કહોં ડર મઘ કહોં મર મઘ.—એ તેરા નખરા.

ગાયન ૨૬૦ શ્રું

મેરે શુલશન એ-રાહ.

હય ને અચ્છેસે તો અરમાને વીસાલ અચ્છા હય
 ને રહે આયકે દીલમે વોહ ખીઆલ અચ્છા હય
 બાવકાઓસે ને નફરત હય તો એહબી કહે દો
 બેવકાઈરા જમાનેમે મઆલ અચ્છા હય
 જનસે બદ દીલહી હો અપના તો શીકાયત કીસકી
 સધ ખરીદાર હય ઉસકે કે ને માલ અચ્છા હય.

બજમે ફાની.

—:૦:—

ગાયન ૨૬૧ શ્રું.

કીરદેગાર તેરે નીસાર ખીલે ચમનમે શુલ હજાર
 સબીકા ચારસુ હય સીંગાર તેરીહી શાનસે બારદાર
 ઇન્કી ચાર આઠ બહાર ગલેમે ડાલે ફુલોંકે હાર
 નીસાર નીસાર હય જાને હજાર યા ખુદા યા ખુદા
 ખારા ખારા તેરા હય ઇસરાાર બહાર બહાર બહાર.

ગાયન ૨૬૨ શ્રું

મોમે રેશમકી સાડી દીલાવ
 સાડી દીલાવ ચોલી પહેનાવ એ ધનીયા દુકનીયાપે મોહે લેખવ
 ગોટા કીનારી ફહેલીસે ખંગાદો
 લા દોગે ના મય કુરખાન. હાંહાં મેરી જાન, એકવાર બોસા
 ચલો મારકીટ આવ પહલે પયસે તો રીખલાવ,
 પાસ પાછ નહી ચાર મારવાડી દે ઉધાર તોહો પ્યારકી બહાર—લાવ.

ગાયન ૨૬૩ શ્રું

જવોજી જવ કીસ નાદાનકો એ-રાહ.

નાચોજી નાચ મેરે નાજકે ઉઠાનેવાલે
 સાડી દીલવાનેવાલે ચોલી પહેનાનેવાલે
 સદકે હો જાનેવાલે દીલખર બન જાનેવાલે
 નખરે એ નાજ કરકે તાલ સુરમે ગાનેવાલે
 આશકકો આજ યહાં સચ્ચા બાઘમાન દેખા
 નાચો નાચોજી પ્યારે નાચો મતવારે ન્યારે
 તનનનનન નારે નારે તત્તા થધ સધ તાતારે
 તીરકીડ ધાધા તીરકીડ ધાધા આહ હાહાહા વાહ વાહ વાહ વાહ
 વાહજી વાહજી મીયાં કાલે.

—:૦:—

અલીબાબા

ગાયન ૨૬૪ મું

“ Money ”—Air.

યહે દુનિયા બરમેં ધર ધર, હય કિસ્કી સબકો આહ ?
 હર આલા અદના મુફલિસ હો યા શાહ !
 યહે કયસા ગોરખ ધંદા, હય કાલે કંદા આહ !
 ગિસ્ કુદમે નહિં ખાલી કોઇ રાહ.
 સુન્તા કોઇ ફિટકાર, ખાતા હય કોઇ માર,
 હય ધન દોનોંકે લેકિનં કયા દિલખવાહ ?
 તોરે હય કોઇ તાન, છોરે હય કોઇ ગન,
 મરતે હયે કિસ પર માહીસે તા માહ ?
 ચારો પયસા ! હય બહો પયસા ! હય પયસેહીસે સારી ધજગત ગદા !
 પયસા જયસા, હય કયા અયસા, હય પયસા, પયસા, પયસાહી વફાહ !—રહે.

ગાયન ૨૬૫ મું.

ઉપલીજ રાહ.

કયૂં દેતે સૂલી ફાંસી, કહલાતે હયે જલ્લાદ ?
 કયૂં લે જાતે હયે બોખા સર પર લાદ ?
 કયૂં બનકે કોઈ હાકિમ, ખુદ સુન્તા હય ફરિયાદ ?
 કયૂં મતલબમેં હય આલમ સખ ઉસ્તાદ ?
 કયૂં હોતે હયે બટમાર ? કયૂં લેતે હયે ઝટ માર ?
 કયૂં જ દેનેમેં લશકર હોતી શાદ ?
 કયૂં બનતે ગોતાબોર ? કહલાતે હયે કયૂં ચોંર ?
 બહો કયા હય ગિસ્કી દુનિયાકો હય યાદ ?—મારો.

ગાયન ૨૬૬ મું

The young recruit—Air.

પીલતન પીલતન જોર આજમા,
 નાં સરદારો હાં જર્દાર, હા સરદારો હાં જર્દાર;
 સહ સિકન, સહ સિકન, જોર આજમા,
 ખીચો નંગી સખ તલવાર.—પીલતન.
 કાટેં સરકશોંકે સર, મારે છુટે માસો જર,
 ઘેરે ઘેરે રહે યુજર, જંગી શમશિરો ખંજર;
 ખીચો ખીચો જે ખતર સખ સિપાહી હિમ્મતવર,
 અહલે ફા અહલે બન જોર આજમા,
 લાયે જર. આય ધર, કરકે કાર.—પીલતન.

ગાયન ૨૬૭ સું

ધંત્રીજી ગર્જ.

અરે ખૂટી દુનિયા હાલ તોરા કયા! કયરી તેરી યાલ;—અરે.

કોઇ રોતા, કોઇ હૈસતા, કોઇ ખોટા માલ,
 કોઇ અફસર, કોઇ નૌકર, કોઇ બેપર યાલ;
 ઇમાનીકો હયરાની હો, જિન્દાનીસા હાલ,
 કિસમત ટૂટી, જુતી ટૂટી, રોટીકાળી કાલ;
 જો જગલ દગાસે માલ લિયા સો ઓડે શીરતા શાલ—અરે.

જિસકો કિસમત, ઉસકો દૌલત, બે જહમત વહો શાદ,
 જિસકો મિહનત, ઉસકો દિકત, શિદદતસે બરયાદ;
 જો હય બેકસ, વહો હય બેબસ, ઉસ પર દસ બેદાદ,
 જિસકો હાસિલ, સરવત કામિલ, વહો કાતિલ જલ્લાદ,
 જો બેજર, બેપર, નહોં મયરસર ઉસકો આટા દાલ—અરે.

ગાયન ૨૬૮ સું

The Troubadour—Air.

જલ્લ ખુલ જા અય સમસમ, દૂર કરે હયરાની,
 જલ્લ ખુલ જા સમસમ તૂ માન કરે દૂરમાન!
 જાવ યારો સખ અંદર, રખો સખ સામાન,
 હો હર આન, બે તુકસાન, અવશકા સામાન.—જલ્લ.

ગાયન ૨૬૯ સું

When I was a Student—Air,

શાખાશો શાખાશો શાખાશ! શાખાશો શાખાશ ગમખવાર!
 મિહનતસે હોતી હય અજમત, હારો ન હિમત જિન્દાર, જિન્દાર.
 પ્હે દૌલત, બે જહમત જો લાયે, લે જાવો,
 તહખાનેમેં ઇસકો પ્હોંચાવો; પ્હોંચાવો;
 રખ રખકે અનામત જલ્લ આવો, જલ્લ આવો,
 હય ધાવા પૂરબકા ફિર કરના અય યાર—શાખાશો.

ગાયન ૨૭૦ સું

We re a Noddin—Air.

અબિ બંદ હો જા સમસમ ઇસિ ધરી, બંદ હો જા અબિ ઇસિ દમ,
 કરેં જલ્લ જાકર, અય ફિર કહિં કોઈ, પેચ દમ ખમ નયે નયે દમ.
 ચલેં જમ જમ કર, ચલેં થમ થમ કર, ફિરે બાહમ હસિ હસિ ખુશિ ખુશિ
 મેરે હુકમસે અય સમસમ અબિ અબિ, બંદ હોજા ઇસિ ધરિ દર—અબિ.

ગાયન ૨૭૧ સું

O my little darling—Air.

મારે હમને માલ રહે. મારે કયસે માલ !
 પેટ કાટ કાટકે હો ગયે નિહાલ !
 ગંજ લાયજલ હય હીરા મોતી લાલ !
 આંદિદોંકે થાલમે કાશમીરી શાલ.
 ચાલયે મેરે જેટે અય ગાલકો સંભાલ !
 આજ ખુલ ગગા બપ્ત અય નેક કાલ !
 કલ યે નંગ હાલ હમ, આજ માલા માલ !
 કુદરતે કમાલને ફી કયા કમાલ !—મારે,

ગાયન ૨૭૨ સું

સિંધ—કાફી.

પહલે હોકાર જદદાર, ન હો યા રખ પીછે નોચાર કોઇ !
 દિન અયમમેં જિસકે ગુજરે હોં, વહો જાને કય આજાર કોઇ !—પહલે.
 ગાનિમ વહો પ્યારા ગાનિમ જો, સલકનમેં મેરે દીવાના હય,
 સુખમેં દુખમેં ચહા મુઝકો, અયસા હોગા કય ધાર કોઇ ?—પહલે.
 જૂપ્યા પ્યાસા વહો આયેગા, કયા પાયેગા, કયા પાયેગા.
 ઇસ ગમને મારા હય અયસા, મારે જયસે તલવાર કોઇ ?—પહલે.

ગાયન ૨૭૩ સું

રાગ પહારી—છલ્લા.

આજ હય ફિરા જમાના, ફિરી હય અપની શાન !—આજ.
 દોલતસે અશરત, અશરતસે રાહત, જહમતસે છૂટી જાન.—આજ.
 ચયનસે અય દિન રયન ગુજરે, ખનકે શીરે મસ્તાન.—આજ.
 સોનેકિ બાલી, પહનુ મયે લાલી, જદદી છિલાવું કાન.—આજ.
 મયલિ ખિલાવું, મચેલિ પકાવું, નયે નયે પકવાન.—આજ.

ગાયન ૨૭૪ સું

રાગ અગ્રેજી—તર્જ.

ગમકી કમિ હુઇ અહાહાહા !
 અલમકી પ્યારિ ગઇ, ખ્વારી ગઇ, જારિ ગઇ,
 અય ખુરગી હુઇ અહાહાહા !
 ખજાના મિલા મારિ હમેં મન ચાહા.
 ખુલી કિસમત, મિલી દોલત. મિટી આહત, હુઇ રાહત,
 કરમ હમપર, બહુત મિહતર, ખુલાને કિયા હય અહાહાહા !—ગમકી.
 ગુલે ખુશી મિલા, ચગન હરા મિલા, મિળાં હુઇ હવા, રહી બહાર છા

ન અથ કોઈ અલમ, ન અથ કોઈ સિતમ, બને અમીર હમ,
ચુલકરે ઉરે આટો દમ અહાહાહા!—મગકી.

ગાયન ૨૬૫ મું

Tara ra Boom Dere—Air.

જો તુઝકો કરના હો સો કર, લેકિન રખસે પલ્લે જર,
મરતે જતે ઘર બાહીર, બેજર બંદા બેવકર.
હો કોઈ દમસે પયસા બર, હો આપી ફિર તો મર સખ પર,
જો ઘરસે જર હો જોર આવર, તો ગાવો બચકે બે ખતર.
તાનાના તૂમ તનૂમ, તાનાના તૂમ તનૂમ,
તાનાના તૂમ તનૂમ, તાનાના તૂમ તનૂમ;
તાનાના તૂમ તનૂમ, તાનાના તૂમ તનૂમ,
તાનાના તૂમ તનૂમ, તાનાના તૂમ તનૂમ.

ગાયન ૨૬૬ મું

Pop goes the weasel—Air

ધીરે ધીરે ચુટિયા ચાલ, હૈસે હૈસે આવો,
પહુંચો જાકે અભિ ફિલહાલ, હલ્લવે માંડે ખાવો.
રાહ હય ચહી વહો, ચહી વહો રાહ હય,
ધ્યાન ન કોઈ તુમ લાવો;
દેખકે બાલકે ચાલસે કીક, આપ ઘર વહો પાવો—ધીરે.
ગિન્તી કી બરાબર, હો સામને હય વહો ઘર! બાકી ચુકાવો.

ગાયન ૨૬૭ મું

કાલીંગડો તોલ દાકરો.

હોન દિલારામ તો કયા દીલકો આરામ,
દિલકો આરામ, ન તોજનેસે કામ—હોન
આખોને કાલીલકે બરછી હયે મારી.
મયે બનકે મતવારી, હું કાંતીલપર ચારી
હયે જસે બેગરી, લાચારી, લાચરી—કયા દીલકો

શેઅર.

ગિરકો અયે રસ્કે સનમ તેરી અદા બાઈ હયે
ઉરકો દુરીમે તેરી પાસે કમ બાઈ હયે
ખાકે હમ ખુને જમર અશક સદા પીતે હયે
હસ મહોખખતમે હમે દોહી ગિળ બાઈ હયે—મયે બનકે

(હરિચંદ્ર વિ. ના. મં.)

ગુજરાતી ગાયનો.

“અંણ-ચોકડી.”

—:૦:—

ગાયન ૨૭૮ મું

મન માયાના કરનારાંરે એ-યુન.

પ્રાણ પ્યારા હે સરજનહારા રે શકે કોણુ વખાણી યજ્ઞે તારા,
તારી કારીગીરી કરતારા રે ચાહ લેતાં કુખ્યા લાખો તારા.
ના જુએ પાપી, ના જુએ જાપી ના જુએ સારા નહારા,
તોખા કરી પસતાયા જે દીલથી દીધા બહીરતે ઉતારા રે—સકે
ચાહે તો મારે, ચાહે તો તારે જરરા બનાવે શેતારા
જેશી નજીમી રહે ખાક યુમી, નજીવરતે તારા વરતારા રે—સકે

ગાયન ૨૭૯ મું

રાગ માંડ

બાધ બધરાંની મારો તેનો અર્થ સદા સારો
તેને તમે દુવાઓ માનો; આ બાધ તમે તેને દુવાઓ માનો.
બાધ સમજે ઉઘાડી કાનો, માઠો માનો છે મોલ શાનો,—એ બાધ.
એહેન મારો તે મારો, છે પાપોનો મારો,
તેને કાંઠાથી આશીશ માનો; એહેન તેને કાંઠાથી આશીશ માનો.
માના જે અચ્ચાને જ ન મુવા કહે, લાગે ન થઈ તે માર,
ઉમરને વધારે, વધે મારે મારે, વીપત્તથી ઉગારે તે પરવરદીમાર.

ગાયન ૨૮૦ મું

મારા નામ મેરામ ધરાની—એ રાહ.

હાં એવી કરમની કહાણી—
હાલ્યાં મહી હાથ નાખું તીજીખું ખાવા હાખ,
આવે કપાયેલું કોઈ નકરી બાપનું નાખ.—એવી.
હુઠને બીઠાણામાં કરે પયલુવાનો ચીચાર,
હપના મહી ઉભી રહે દાકણો દહ બાર.
નોકરીમાં બહુ કામ કરી ઓઢવા ગઈ હાલ,
ખાંહડાને લાકડીઓ ખાઈ નીકરી જાયે ખાલ.
માર ખાવાથી બચવા કરે ખાહડાંઓની દાલ,
તેજ આવી માથામાં વાગે હિબડી જાયે ખાલ.

ગાયન ૨૮૧ સું

રાગ—અષ્ટાવૃત્ત.

ખીસાં ખાલી છે ભાઇ મવાલી છે,
 મોઢે લાલી ગોરી કાલી કરણી સૌંદ થાલી છે.
 ચાલ નીરાલી છે મોલી ભાલી છે,
 મોલી ચાલીને પતરાણ બધી ઠાલી છે.
 કોઇ કહે છે જહાંબખશ ભાઇ ઘેલા છે,
 કોઈ કહેછે જહાંબખશ ભાઇ અલખેલા છે,
 કોઈ કહેછે જહાંબખશ ભાઇ ધસેલા છે,
 પણ સેવક યુરને મોલાવનારા ચેલા છે.
 ચોકડી ચંડાલ અમારી છે,
 કાઠ ચોર અને કાઠતો પાકડો જુગારી છે.
 પણ ચાલ અમારી સારી છે,
 જે છે જેવો તેને દેવ તેવી વાત જારી છે.

ગાયન ૨૮૨ સું.

પાપ સવાયના નામ જગતમાં જુડાં, બસ જર પરવર ગણુ,
 નકં ને જગત અજત મજત ઢોંગીના દાવા.
 કોઇ કરમ કર લૂટથી ધર ભર સાચાં સુત વચન શિખામણુ,
 જર વિન બાવા જગ કહે સમજે તે સાધુ બાવા.
 માનો ભાઇ માનો આ અનુભવના બે મોલો.
 કાંટે લઇ તોલો, દીલના દરવાજા ખોલો.
 પૈસા ખુદાથી મેલવે જનનું ધામ છે.
 પૈસાની થેલી તે દયાતી બખ્શ જામ છે;
 પૈસા હશે તો હૈયે હામ જગમાં નામ છે.
 પૈસા નહિ જો પાસ તો બસ રામ રામ છે.

ગાયન ૨૮૩ સું

ચાંદા ચાંદા તારી શી રે વાત ચાંદો ભલે ઉગ્યો રે,
 ઉગ્યો ઉગ્યો પાછલી પહેલ્લી રાત મોતી કેરો જુમયો રે.
 મારો જહાંબખશ સધાવીયો દરબાર ઘોડે ખેસી આવશે રે,
 તાંદાથી લાવશે મોતીનો હાર તે શીરીનબાઇ પેહરશે રે.

ગાયન ૨૮૪ સું

આલમના કવીઓની પાસે લખાવો,
 ધરતીની સારી તખતી બનાવો—આલમ.
 દરીયાનાં પાણીની શાહી બનાવો,
 ખુદાની ખુબીને લખી ન શકાવો—આલમ.
 કામેલ હુંનરમંદ શુરવીર ગણુવો,
 અજલ આવી લાગે કદી ન બંસાવો—આલમ.

આંધરે—મેહરં.

ગાયન ૨૮૫ શ્રું.

રાગ—અબેલ.

સંસાર મહીં યાર જોઇ બહાર,
 મેકાર ને મેનર કોઇ અપાર,
 કોઇ ખુમાર મહીં છે મેસુમાર.
 યાર જો મલે મમખવાર,
 પ્યાર આપી દીક્ક હરનાર;
 સુખ દુખરો દુખર પ્રેમના પછી પુકાર,
 યાર જો મલે મમખવાર મેહેસ્તનાં છે ખુલ્લાં આર.
 જગમાં જશ પ્યારને વશ, લાખે લાખ તરેહના રસ
 એ જોયું જોયું જગ છે રૂપે પ્યાર—

ગાયન ૨૮૬ શ્રું

યાર બાર વરછે બનેવી આએવા મારે દારે છું છું લાએવારે લોલ,
 પોરીને વાહતે નાગરાનો રોટલો, ને પોરાને લેવરી અપાવારે લોલ;
 છાણુને કપરે ને છજરાને પાધરે, ને અઈરી ને મેરકાં પેરાએવારે લોલ.
 દારે ને તારી ને સેલ્લે દેહજને દોલીને આરજે નંજાએવારે લોલ.

છીક છોટાની છાત દારે ને તારી પીછું,
 પસી બનેવી છાત રાનીના બાગખી જોછું;
 આ ઘર મહીં છુખ તો આવું,
 પ્યારો પેમક્કી છાત પીછું દારે
 પછી છેટયોથી રોગ મારે—

વેલ કીકલી, યજ જમલા.

ગાયન ૨૮૭ શ્રું

મોન્ટી કારલો એ—રાગ.

પડયા જન્મ જતમના કડકા, દીક્કમાં રોજ રોજના ભડકા,
 ખીસા ખાલી શાનો આલી. માવું દુઃખ તો કોણુની પાસ;
 મજવાં કેવી રીતે ભરવાં. નાણાં છુટે કર વાપરવાં,
 કોણુના ખીસા ને કાટરવા, જોડી આસ—

કોરસ.

મામા નોકરી ચાકરી ચલાય, બંદા ખીજો રસ્તો સહાય.
 મામા લીલા પીલા ચાય; આપણા જીવ સખમે જાય;
 પૈસા વીના જીવર તવાય; કોઇ પાસ ન મોલાય,
 કડકાનો કોઇ હિપાય કહેજો ભાષ્યા.—

ગાયન ૨૮૮ શું

કમાકે લાયા સોનેકા દહ્લા—એ રાહ
 વસાવી લાવ્યા સેઠા મસાલા,
 સમારી સુમારી લઇશું, રસોઈબી કરાવી લઇશું
 બહુએ દયાવી લઇશું, પેટ આ પસવારી લઇશું
 ઉંધીશું લેહેર બઈ પડ્યા અમોલા—વસાવી.
 લાયા બળરે જઇને તરતરકારી હલકી ભારી
 ઘોતીએ બાંધી ખાંધે લાંબી તાળ પરવર કુમલા હોલકર
 વેગણા, ભીંડા, લીંચુ, કેળાં, મેથી બાજી ચોળાઇ તાજી
 સલગમ નડા આદુ કાંદા, કાચમીર મરચાં કાચાં પાકાં
 કંઈ કારેલાં કંઈ કટેલાં, તુરીયાં કાકડી દુધી પાપડી.
 થોડી તો ભાંગ લઇશું લટર પટરબી ચર્મશું
 સીધા સવર્ગે જઇશું નાચી કુદીબી લઇશું—ઉંધીશું.

ગાયન ૨૮૯ શું

સખ ઘર પાગલ એ—રાહ
 કજીઆ કીધા, બજીઆં તળ્યાં વેચ્યા છે દાણા,
 ગજવાં કાખ્યાં લેકચર આખ્યાં, ચંદ્ર પંડીત દાના;
 પાસા નાંખ્યા, ચાચુક સાંખ્યા જઈ પોલીસ ચાણા,
 એવા બેચર ભાઈ શ્યાણા;
 કોરટો બંધી ચઢી ચુક્યા, ખાસડાં લાખો પડી ચુક્યાં,
 ચંદ્ર સાધુ સાંધ મૈલા, કાખ્યા રાજ ને દૌલા;
 લાખો કીધા છે રૈલા, બધું પીધું ખાધું ખુબ,
 મચાવી ધુમ, ધરધર પાડે લોકો ધુમ;
 એવા બેચર ભાઈ શ્યાણા.

ગાયન ૨૯૦ શું

વાહારે મકકારી અચારી ચાલશે એ રાહ
 ઠાલા ઘોટાલા મસાલા હુંદાવશે,
 લવજી સંભાળજે ટોપું ઉછાળજે;
 મારી નાખું,—હવે કેમ દાવશે, વાહવા.
 સમજાવો કંઈ,—અમરાવો નહિ,
 અરે વાહરે તારી અચારી.
 પુટી ચારી,—જખ મારી;
 કોઈ તો બોલો એ છે શું ધુળરો.
 જુવો ન પુછો લગાવો મપારો,
 મજાદાં ઉમારો,—તારો સહાગો
 કેમ—દીકરા બેચર આએ એમ!—ઠાલા

ગાયન ૨૯૧ શું

આવોરે ભાઈઓ—હેઠ્યા બાઈઓ લીનઈ મારી વાડીજ,
હીકને હોટા કલેજ ખરીયા ખવાડી પાઉં તાડીજ;
હુકકા જુમલા ચટણી ચટાકા કવાખ કકરી મોટીજ,
ઉબરીયું પાપટ ખટરલા હાતે મેહલા હારી ઝાડીજ.
મરધીના ફાડ્યાં તરેલી મોઢને તમતમતી તરકારીજ,
ખાતાં ખાતાં બટાકા માંરહેા ચહડે ઘેન બહુ હારી—મારી વારીજ.

કાંટાનું કટેસર.

ગાયન ૨૯૨ શું

બચ્ચા કચરા એ રાહ

દીકરા ફળ્જુ કાપી ગળ્જુ મતલબથી તું કામ કરી લે
બેરમાં જોઈને નોકર ચઢને દાવ પુરા માંડી લે તું,

કોરસ

પરતાં બદામ વેપારને સલામ હવે કરે.
સાહુકારનો સાથી બની મોજમાં કરે
કાપવા ગલાં કહે જરાં નહીં ડરે
બસ પેસેથી હવે હું મારાં ગળવા ભરે—દીકરા

ગાયન ૨૯૩ શું

Glory Glory Abyssinia (3) as we go marching along
What will the father say when we are at home
What will the mother say when we are at home
What will the brother say when we are at home
as we...Chorus

John left the whisky bottle empty on the shore
John left the brandy bottle empty on the shore
John left the beer bottle empty on the shore
As we go marching along

Chorus

John Brown the anderson the number 92-(3)
as we Ohorus

ગાયન રદ૪ મું

રાગ—લીમ પલારી.

ફેશનનો આજે જમાનો છે માર
 નાર સહિ વાતે મરદોની સરદાર.....ફેશન
 મેંજર સહિ નાર થઇ કરમું કાઉનસીલનો કારભાર.....ફેશન
 બચ્ચા રમારવા જમારવા નવારવા (૨)
 મરદોને સોંપ્યુ આ કામ (૨)
 હમે તો પહેરીયે ઝોડીયે ફરીયે લટકાથી ફરીયાદીનાર ફેશનનો (૨)

ગાયન રદ૫ મું

રાગ—હાલી.

તાડી કરવી છે દવાયું નામરે.....(૨)
 પીલેરે લઇ મન ઉમંગી જીવને રંગી બનાવી તમામ
 પીને જીવાન બનો તાડીનારસ તનો આપે એ જોર ધનો ખરે મુંદામ,...પીને જી.
 ગટર તું માપસે, (૨)
 દુઃખ દરદ કાપજે. (૨)
 ધડીયું તમે ભાંગશે,
 તનરંગી, મનરંગી, ખુબરંગી, ખુબધંગી (તાડી કરવી.)

ગાયન રદ૬ મું.

ગીરધારી.....લે બચાવી વાલમ સાહે
 વીના તારી પ્રભુ કોણુ ઉગારે, (૨)
 જગ મોરારી.....ઓ વીહારી તુંજ વીના
 મુજ નાથ નાથ કોન સુધારે, (૨)
 હુતારાઓ પહેમી લોકાથી પુન્નય, (૨)
 ભલાં બની બોલાએને હુંડી ખાય,
 હામ હાય હાય.....જગમોરારી.....

ગાયન રદ૭ મું

સોલે સંજમાર જઇને લાવજો વાલમ હુંવારી (૨)
 સાડી સોભીતી સારી
 કાતરક કાડી બે ધારી,
 કોર હોય ઉતમ જરકારી
 બાહરી પડી માથે ભારી
 ફેશનમાં ચુરહું ભરપુર હું સુધરેલી નારી (૨)
 કરવા સંગાર લાવે હાર બહું કીમતમાં ભારી (૨)
 જીને મેલી કહાડો થેલી
 નાર બની અલમેલી મારી ,, સોલે સંનગાર

ગાયન રટલું

રાગ—અગ્રિય.

જેવ જેવ જેવ યારો જરા મને જેવ,
મારા જેવો એસકો ફાંકડો કાઢી મલે નહીં જેવ,
જીવાન મારા જેવાને શું છે યારો બોલો.
પરજી કાંઈ નહ શહેરાં સાથે વીચારીને બોલો.
કેારસ.

માથ દીકરાં રમસુ શહેરાં મારી
શેઠરાં માહરી ઓ દીલબર ખારી...
ફરવસ તુને ઘોડે ગાડી
ઘોડે ગાડી ઓ દીલબર.....જેવ જેવ

ગાયન રટલું

પીને ભાંગ સીંગા સાંગ વેરી શુંડ ને વેરી લોગ, (૨)
દાયમન મરચંટ ઘાટો પાડી મારું હું બાંગ.
દંગલી વાછટ તાછટમ તાછટ જોડા જોછયે આવા લાછટ,
ફેશનેબલ હાંદુ મેન કવાછટ બોલ રાછટ.
વાછરૂ મારી બાછડી સાથે બેનીસટાન પર જાછને,
લછને કાથ બગલમાં થાતું હું મગન.
બંનદાને કોઇ પુછે નહીં ને કહે કાઠે આરયું—મીસીસ પાનાચંદ.

મસ્તાન મનીજેહ.

ગાયન ૩૦૦ શું

રાગ—અગ્રિય.

જેઓ અમલો ભગત બની બની ગની ને આપ,
સાધુનો વેશ ધર્યો ડાહ્યો ડોહારો દર્યો મુસ્કેલ દરીશો તર્યો.
આ જમાનો જોઇ બનાવટ કોઇ નેકાથી ઘોઇ,
ખુબસુરત વહુ વર્યો, લાખો રૂપીઆ મલ્યા દાહરો ફયો
કેારસ

ધનજી ભીમો ચઢાવી આવી ધાંધલ કરશું,
ગાડી ઘોડે ફરસુ સેઠના સવઈ ફરસુ.
આવી નાજુક ધનીયાની લાવી સેઠ્યા બનસુ,
પહેલા નબરનો નેક નેકમાં એક.
આ જખરદસ્તીની ધનીયાની લાવો હું કેમ,
કોઈ અદેખો બને ને પૂછે જો મને તો પૂછે જમ તેને

ઓ ચુકાવી નેમ કહી જેમ તેમ બનાવી એમ.
 જેઓ આય આસમાન ચઢી લાયો હું એમ.
 તમે આજ કાલના એસ્કી જવાનીયાઓનો વાંકો ફેટો
 સીધો સેટો કેશમીર સુટ રશીયન સુટ,
 નેકટાઇ કોલર બેટશમેન બોલર
 બધું હમારી આગલ વટાવમાં
 જેઓ બહારથી પરહેજગારનો દેખાવ ને અંદરથી ચીલ
 ઝડપનો દાવ એ બધું કીધું તારે હવે-ધનજીભીમે

ગાયન ૩૦૧ મું

નોકરી કીધી ઘણી જઈ મુંબઈ ભણી,
 કરું લગનની તઈયારી હાલ.
 બચ્ચાં બાલા રમાડી મરઘાં કુકડાં વસાવી,
 ગામનો પટેલ કહેવડાવી તતકાલ.
 પાવરા પોઈસ મામાને ઘેર જઈસ,
 મામો આપે ભાખરો ખૂણે બેસી ખાઈસ.
 મામી આવી મારવા નાસી નાસી જઈસ,
 ધુધરા અપાવી છોકરાં રમાડી ફરીસું ખુશ ખુશાલ.

કરતુકી—કોરગો.

ગાયન ૩૦૨ મું

જહાજા ઓશીસે તમે સીધારોરે, ત્યાં જવો તો જલદી પધારજોરે
 મને કલ નહી પડે, મને ચેન નહી પડે,
 જહાજી દીલખરની યાદ ત્યાં કરજોરે—જહાજાં
 એક પલની જુદાઇ ખમાય નહી પ્યારા,
 હવે ઘેલી દીવાની થઇ કરસ મારાજન
 અરે પ્યારીના પ્રાણુ અરે જહાજીના જન—ત્યાં જવોં

ગાયન ૩૦૩ મું

જરથોસતી મહજબ પર મારો સદકે કરું જન,
 સદકે કરું જન મારો સદકે કરું જન—જરથોસ્તીં
 લ્યાનત પરજો ભટ પરજો નરકે ચરજો જલીને મરજો,
 જરથોસ્ત સાહેબના ફરમાનને આપે નહી જે માન,
 આપે નહી જે માન, પારસી, લુલી ધરમનું બાન—જરથોસ્તીં

પગે નહીં પરવું, નમન નહીં કરવું, હમખગ કરવું ભટ્ટીમાં પરવું,
બલી જલીને થજો પાપીનો ખુરામાં ખુરો હાલ,
ખુરામાં ખુરો હાલ પાપીઓ, થસે આખર કંગાલ—જરથોસ્તી૦

ગાયન ૩૦૪ મું.

પીવો આદરજી પ્યાસો.
બોતલથી દીલ બહેલાવો—પીવો૦
પીપોમાં ડુબકી મારો.
તેમાંજ તરોને નહાવો,
અરે વાહવાહ ધાસલેટજી,
સેકેતરીને સાથે રાખો—પીવો૦

ગાયન ૩૦૫ મું

કન્વાલી—ભૈરવી.

અરે હું કમનસીબ નારી, કદર મારી તેં નહીં જાણી,
જુદાઇનો જખ્મ છે કારી, કલેજે મારી કટારી—અરે હું૦
સંસાર છોડી, ધરખાર તજી, ભટકો છો રાત તમે સારી,
નથી એ રીત જગમાં સારી, કરો કાંચે નાહક ખુવારી—અરે હું૦
ઉમીદ દીલમાં શું શું ધારી હરખથી થઈ હું દીવાની,
દીલની ઉમેદ તો દીલમાં રહી, છતાં ઘણીએ દુખીઆરી—અરે હું૦

ગાયન ૩૦૬ હું.

કામની શું કેલવણી તમામ, શીખીને બર્ધરાંઓએ વાલી મોહકાણું
આટલી આટલી દુકતીઓ તો, ઇતરઘં ઇતરઘં જાય,
આંગલી લાગતાં છીંકી પડે રે એ તે શું કહેવાય—હાયરે વાલી મોહકાણું
ચણાવાલાની દીકરી ને મમરાવાલાની વહુ,
લારે લારે ચાલે તેને, તપજા મારે સઉ—હાયરે વાલી મોહકાણું

ગાયન ૩૦૭ મું

રાગ ભૈરવી.

જીંદગી ખરખાદ, કીસમતે મારી, વફા ઉપર જફા પારી,
મુજ બદખતપર, સીતમ ભારી, લાચાર બેચાર છું હું નારી—જીંદગી૦
થયો વેહમી ભરકાર મારો, લાયો શક મુજ દામન પર,
બચાવજો હાય લાજ મારી, મદદ મવલા માયું તારી—જીંદગી૦
જીગર મારું જલે રાત દીન, દુન્યા મુજને છે અકારી,
આશા દીલની થઈ ભંગ મારી, છે ગમ મુજને હૈયે ભારી—જીંદગી૦

રમતા પંચી.

ગાયન ૩૦૮ સું

રાગ માંદ.

મન કઝોનસી રાહ તું દેખત હએ,
અબ કઝોનસા યાર તુમહારા હએ.
માત પીતા સુત દારા બગીની,
કોઈ કહે કે હમારા હએ.
સબી ભર ભર નીર પીલાવે,
સબસે તુમહારા કીતારા હએ.
સમય આને કુછ સમય ન જાના,
અબ સમયપે કયું પચતાના હએ.
કાલ આકે જબ કંધિપે બચઠા,
કઝોન સહારા તુમહારા હએ.

(કળીર ભજન.)

ગાયન ૩૦૯ સું

રાગ ભેરવી.

મન મેરે દીન વૃથા ગંવાયા અપની પુંછી ખોઇ,
અચ્છા બનીજ કીયા પાતકકી મઠડી અપને સીર દોઇ.
યાર અડેલાં આયા મુરખ ઔર અડેલાં જાવેગા,
શીર કીસકા મુંહ દેખ ભરમતા નાકક કયું પચતાવેગા.
મએ મએ કહેતા અરે સોચલે તું હએ કૌન કહાં આયા,
કલ સોચેગા આજ સોચલે માયામે હપે ભરમાયા.
ખેલ ખતમ હોગા મેરાબી એક સમય ઉઠ જાવેગા,
ચીલ ચીતાકી રાખ રહેગી કર કરની ભર પાવેગા.

(કળીર ભજન.)

ગાયન ૩૧૦ સું

કુદરતની આ રચના ખીલી દુલવારી જમમાં,
જગતનું પાલણુ કરે જન તારણુ—કુદરતનીં
ખીલી રે શું રચના બહાર વહાલી,
ખલકનો જીવનહાર રે—પારા મારા;
વેલાઓ દુલે સજી ઝુંભી રહી કુદરત સારી,
હિલમાં રખની યાદરે પારા મારા;
ખીલીરે શું રચના બહાર વહાલી—જગતનું

ગાયન ૩૧૧ સું

રાગ અઝેજી.

સમજાસે ચન્દ અરસામાં તમને,
કે મારી છે કેવી સુગાલ.
ચાલ ચાલીને બાજી હું રમતાં,
જોત જોતામાં બનાઈ હું કંગાલ.
બાઈ બંધીના દાવપેચમાં,
ઉલટાવી કરે હું બેહાલ—હાં.
સીફનથી બિછાવી જાલ—હાં,

કોરસ

રમતો પચી છું નાદર દીલાવર.
જાહેર મીઠો—બાતીન કડવો;
દય છય અદલીને ફન્દા શીતુરથી,
કરે વાર હું, દુશમનના જાનપર.—

ગાયન ૩૧૨ સું

રાગ અઝેજી.

હકનામ મુબારક લઇ એ, નીરબય થઇ જંગમા જઇ લડીએ,
સરખા બિરાદર છઇએ, ફિરતી સાગર તરીએ.....હકનામ.
લાય મકસદ બરતું અય પરવર, હર મુશકીલ કર આસાન;
મરદન રહેસવાનો ધણો લઈ બંદા પડીયા મેદાન.
નાચાર જો કાધોજી તો આધાર તું થા,
નાદાર જો કાધોચ તો સાહુકાર તું થા;
છોટો જો કાધોજી તો વડીલ તું થા,
બંધવા જો થઇશું તો વડીલ તું થા—હકનામ.

ગાયન ૩૧૩ સું

રાગ સોહેની.

મશહુર થે જહાંમે જો ઈજાને શાનવાલે
વોહ ખાકમે માલે હંએ, ઉંએ દુકાન વાલે.
અય ગરદીશે જમાના, એહતો મુજે બનાદે
કયું એ નિશાન શીરને, નામે નશાન વાલે ?
સદ ચાક હંએ ગીરેયાં, દામન ફટા હુવા હંએ
દર દર બટક રહે હંએ, યું ખાનદાન વાલે.
મજલુમ દિલપે જાલીમ, ચોટે લગ્ન રહે હંએ
હમલે હંએ તેરે ધરપર, અય આસમાન વાલે.

ગાયન ૩૧૪ સું

કરી હમ પાલન સખી ફરત આપી
રહેમી આજે દીકાં મંહા પ્રતાપી—
પુદા પાસે અરજ છે અમારી
સદા રહેા તમે સુખ માંહે;
હમને નવાજુ દઇ કીધી મદદ આજ.—કદી.

હુલેા.

સુખમાં સાથી સહુ બને, સુખ સંપત સહુ ચાહય.
હુખમાં દવેશી દોસ્તખી, પડતીમાં પત જાય.
હુવા દઇ દિલથી મન વાડ, કીધું સુખી જીવન હમારૂં

—:૦:—

રંગમાં ભંગ.

ગાયન ૩૧૫ સું

“કરમ કર મેરે હાલ પર અએ કરીમ”

રહેમ તારી થઇ સુજપર એા દાતાર,
નમી ચાલે તુને, બંદો ખાકસાર—રહેમ.
પલમાં તું ઉલત પુલત કંઇ કરે,
વીચારી તુ સઉની હૈએ દાઝ ધરે,—રહેમ,
અજબ તારેા ખેલ અજબ તારૂ કામ,
ખરે તારી થાએ તારીફ માને ગામ.—રહેમ.

ગાયન ૩૧૬ સું

“અજબ છે પ્રભુ તારી લીલાનો રંગ.”—રાહ

અજબ મારૂં ઉછલેછે પ્યારે જગર,
દીલ સુજતું નાએ બીતરની અંદર.—અજબ
હર રંગી દેખાવે મારૂં દીલ હરખાએ,
પીરોળના પ્યારે મારૂં મન મલકાએ.—અજબ
ખરે સુંદર લેહેઝત, ને મીઠું અમરત,
તલપ દીલ થાએ, હરખ નહીં સમાએ.—અજબ.

ગાયન ૩૧૭ સું

“પ્રાંઘઆસે મોરી ખપારે કહો કાઈ જાએ.”—રાહ.

આહારે કેવી છાતી મારી પ્યારે ઉભરાએ,
ધરક ધડક ભરકાયે—આહારે.
તન મન નાએ કુટે બીતરની અંદર,
નવી નવી ઉલટ રે થાએ,—આહારે.
થુમક થુમક આલી ગઇ આંખે
પ્યારે આજ હરખ ન સમાએ.—આહારે.

ગાયન ૩૧૮ સું

“હેતસે રંગ બ રંગી હરકો”—રાહ,

દુન્યાના દંગો થયાં છે કેવાં, હવસભરી દુન્યા.
લાલચ સારી દુન્યામાં ભરી, હવસી ખરી દુન્યા—દુન્યા.
મા બાપ બાઈ, સંગાતે વાલી, રહ્યાં છે પૈસે હાથ!
પૈસા વગરની જીંદગી ખોટી, સતોશી કહાં છે વાપ!—દુન્યા.
તેની મદદ છે, તો સૌરદ છે, સહ કોઈ નાચાર,
કહાં છે સંતોષ, કહાં છે “તાહમ્મુલ,” ગીમાં કહાં તે ચાર—દુન્યા.

ગાયન ૩૧૯ સું

“નાચો ગાના, નાચો ગાના એ તેરા હએ દીલરખા”—રાહ.

સાચો તારો, એ ચાહા ખરો યુલ તારી છે
ખરેજ તું વધા—સાચો તારો.
નામ એ તારૂં મીઠું ને મધુર છે,
સાચી તેવી ને ખરેખર વધા—સાચો તારો.
તારી એ ચાહ ખરી મુજપે સનમ,
ચાઉં નહીં છું કદી એવધા—સાચો તારો.

ગાયન ૩૨૦ સું

“વાણીયા બાહ બાઈ કંઈ પોચા ખરે”—રાહ.

મારી આ થાઈ, થાહ કમાન ખરે, મલ્યો હગ્ગર વરે,
પૈસા એ જોઈ કોય પગના ઠરે, પારશો દુશીયો ખરે,
ખુબ છે મજા મુજ, બાયગ ખરે.
પૈદશા ખાતર સારા ગોમો ફરી, ખુબશા એકહાં ફરી,
શોઠાને હાથમાં ઠોર ફરી, મલીયો શેરો વરી,
ખુબ છે મજા મુજ બાયગ ખરે.
પોરશી ખરચ ધણો ઉડાઉ ફરે, પાશે પોઈ ન ઠરે,
પોતીયાં હમ દાશો કહીને ફરે, પોઈશા એકહાં ફરે,
ખુબ છે મજા મુજ બાયગ ખરે.
પૈદશાખી જોઈ વોણીયો ભટકે ફરે, બાજી ખાઉ ફરે,
જીતીનાં ટાંકી ચીહડેહાલ ફરે, વોણીયો ખુબશો ફરે,
ખુબ છે મજા મુજ બાયગ ખરે.

ગાયન ૩૨૧ સું

રાગ ભેરવી.

પૈસાનો અજબ ખહાર મારા ખારા—પૈસાનો.
શાધુ શોદાગર સૌ પૈસાના ખાસા,
પૈસાએ ચાલે સંસાર —સંસાર મારા ખારા.—પૈસાનો.
મતલબ લુચ્છાઈની છે અજબે બા દુન્યા,
બલાઈ કરે ખાપ માર—મારે મારા ખારા.—પૈસાનો.

નર નારી મીત્રો ખેશી ને દુશમન,
કરે સૌ પૈસાએ ખ્યાર—ખ્યાર મારા ખ્યારા.—પૈસાનો
જુઠાણ હંગામો મેં દોષન જમાવી,
ન કીધો યુનાહનો વીચાર—વીચાર મારા ખ્યારા.—પૈસાનો.

ગાયન ૩૨૨ સું

રાગ બિરવી—હાદરો.

તન મન ધન જાન સદા ન નીલે કાંઈ
માન પાન સ્થાન ધ્યાન હામ નામ જાણુ જુદા બજ હરનામ ભાષ.—તન.
ખેટો બાપની ગરદન કાપે—જાણે ખુની કસાઈ
નાર ધણીની લાજ ન રાખે—ચાહ જગમાં હંગાઈ.—તન.
પાર ગાંઠે સઠિ ધન્ય જોઈ—આવે કરવા સગાઈ.
દુઃખ સમે સાથ તજી—મેલે ચાલતો ચાઈ.—તન.
ના કર સુમાન જીવાનીપે—જમે જશે ધસડાઈ
મારે મારે કરે છે માનવી—એમાં નથી સચ્ચાઈ.—તન

ગાયન ૩૨૩ સું

રાગ પીલુ—કાહારવે.

પીલે દાર મકન મારી હંગમારે
પીને બન્યે રંગીલા રંગમારે
નાખી કુદીને મામડેની હંગમારે.—ધીલે.
જે કોઈ પીએ તાડી હરાય
તેતો બને ખરો નવાબ.—પીલે.
જુદો જો પીએ તો બનેનવ જવાન
જવાન પીએ તો લીએ તીર ને કમાન.—વીલે.
લે આ છલામતી તારી
હાયે નાજાં કાઢલી ખ્યારી
મારી ગેરી તારી કારી.—પીલે.
પીને મકન તું બની જ તૈયાર
છછરીનાં પીઈં તોખી રહું હુછીઆર—પીલે.

આદાંની સું.

ગાયન ૩૨૪ સું

રાગ કલ્યાણ.

આલમ સારી તાબેદારી કરે છે એ પરવર તાહરી,
ખરાં જીમરથી વાત વીચારી જઈએ હરી તમપર વારી—આલમ.

ન્યારી ન્યારી લીલા તમારી છે બહુ અચરન કરનારી,
જગ સજાગારી કાપી મહેરગાંતી મનુષ્ય પર ભારી-આલમ
દે કરે અધકારી હમારી, હું હું યુસાફર રાહદારી,
હુન્યા કરે અકારી જપું હું માળા તારી.

ગાયન ૩૨૫ મું બીબીનન સુનીય જરી—એ રાહ.
છછરીની મુંબઇ અલખેલી, પૈછામાં થેલી, કાઢો બહ થેલી,
ગણત્રી પૈછાની, હીછાબ પૈછાનો, ને પૈછાનોજ વિસાર,
પૈછા હોય તો કીકલી કરે ગામનો બનુ છાહુકાર-હા છછરી
રછતેથી જાવછ તો છજત આપછે છીપાછને જમાદાર,
કીકલી મારી હરખાઈ જાછે બનછે હાં ગત્તાનો હાર-છછરી

ગાયન ૩૨૬ મું નાય કીકલી નાય તું મારી સયે એ-રાહ.
હારે પ્યારી ખોસો જરા તમે,
જરા લટકાથી, અરે મટકાથી ચાલો ચટકાથી-હારે
મને સારીને પોલકો અપાવો સાથે ઉઝી એરીનાં યુટ લઇ આવો,
તુને સારી અપાવું મારી જનન, હારે યુટબી જરરે હું લઇ આવું,
કાંય કરેય આવ આશકને હયરાન-દારે

કીમેટારીયમ હડખું.

ગાયન ૩૨૭ મું. ઉંચા એવરજન એ—રાહ.
કેમરે બાઈ ખટલુ, હારે બાઈ મટલુ કીમેટારીયમનાં બન્ને દીલદાર,
પૈસા ખરચશું, લાગવમ લગારશું, લોકની તથી કંઈ આપણને દરકાર-કેમરે
સુધારો કરતાં કેવાં પડ્યા વધણ થયાં જુદીન સાથ કેવાં સુખી લગન,
કીમેટારીયમ કાઢીને કરીએ સગન જોઇ થશે બીડી દુકનારાઓ મગન,
પછી ચાહું તે હું કરે, બાહ જોઈ હું કોર મંડું, કીમેટારીયમનો
થશે બહાર—કેમરે

ગાયન ૩૨૮ મું. રાગ—ભેરવા.
જેવી કરણી કરે તેવી બરણી બરે, ફળ વાને તેતું તે આપે,
વિનાશ કાળે થાય વિપરીત જીહી, સુલકુ હોય તે ઉલકું કેઆય—જેવી
ખુદાએ જનમ દીધો જેમાં, તેમાં રહેતું છે બહુ નેક,
લાખ ધરમ જુદા હશે પણ હૃદયર સકનો એક—જેવી

ગાયન ૩૨૯ મું.

જમાનો ઉલતો એ કેવાય—એ—રાહ.

સુધારાની એઈ ચુકા મોહકાણુ પછી વટંગવાનું ચયું મંડાણુ.
હવે શરૂ થઈ ચુકું મસાણુ નહી રહેશે નામ કે નિશાન.
સુધારા બધા તમે કરી ચુકા પાસ, બાકી શું છે દીલમાં આશ.
ખી. એ. એમ એ. થઈને પાસ, ધરમનું કાણું સત્યાનાશ—સુધારાની૦
સખી બધા સ્વરગે ગયાને બાકી રહ્યા સૌ સુમ.
ફરે નામના શેકયા થઈ દબલ કુલાતી દુમ—સુધારાની૦
ધર્મ સુધે ના મુખાંઓ જરા દીલમાં ધરો વિવેક.
લાખો કાંઈ તમે મારીને મરણી પણ દખમું હમરું નેક—સુ૦
બણતર ગણતર ચાહરમ ઉડીઆનાંતું પછી નથી કંઈ કામ.
આએ મુવો કે ઉંચકો મસાણીઆ રામ ખેલો બાઈરામ—સુધારાની૦

ગાયન ૩૩૦ મું.

રાગ બેરવી.

માયા જગતની તજને મીથ્યા, એક દીન તું મરશે.
ના કર મારું મારું નહી રહેશે તારું આખરમાં પ્રાણુ તારો ખરશે.
(શએર)
અતે તારો જીવ લઈ ગયો, જમરો કરીને જીવભાત,
લાચાર થઈ તું ચાલ્યો, ધરી છાતી પર અતે બે લાચ.
ન્યાંતું ત્યાં સૌ રહી ગયું ન લીધું કંઈ તારી સંગાત,
જે કરી ગીયો તે તું લઈ ગયો નેકી બદી બે તું તારી સાથ.
ફાકટ કાંઈ મારે, કરે તેવું બરે, આખરમાં નેકો ત્યાં તરસે—માયા૦

—:૦:—

બુગારનો સીકાર.

—:૦:—

ગાયન ૩૩૧ મું

ચોકરીને ચુલામગીરીના કોમ પારસીઆના છે,
ઓપ ઓખતીયારી ને સુદામગીરીના કોમ ઇરાનીઆના છે.
ઉત્તમ ખેતી મેધમ વીપાર, કેનીઝ નોકરી છે હારે હારે—ચોકરીને૦
પીપાલા રેકાખી હુમ ઓપમેલે, ઇરાણી ઓમેલ વધેચ,
દુકાન કારી શેદીયા થઈને ધીરવાલા ખેતેચ, એ કોમ
ઇરાનીઆના છે—ચોકરીને૦
વીપાર છોરી નોકરી કેરી તીસ રૂપીયા કેમાયચ,
આપહાણના નોમ કુઆરી, ઓખેર ઘેર તે વેચી ખાવચ.
એ કોમ પારસીઆના છે—ચોકરીને૦

ગાયન ૩૩૨ મું

કાફી-બરવા.

મને મોહાબતની મારી કટારી, પ્યારા મારા
કાધો જામમ કસેજે કારી—મને૦

જુદાઈના દરદથી હાથ જડું હું.
 થઈ દુખીવારી બહુ ભારી—ધ્યારા મારા—કીધો
 પ્રીતી તારી ન જરા વીસારી,
 વહાલા વહાલી સદા હું તમારી—ધ્યારા મારા—કીધો

ગાયન ૩૩૩ મું

ભાવ ધરી જીવનમાં—એ રાહ,

પુશી પુશાલીમાં આપો આજ આપણો અંજન, દાવરનું નામ—દાદારનું નામ
 મનની મુશાહો બર આવી છે, આપણી તમામ, કીરતારનું નામ—દાદારનું નામ
 મહેનત કારગટ લાગી છે, આજે આપણી તમામ,
 હરી પુશીથી જન્મ્યે, આજે આપણે મુકામ.
 ચલાવી દોર શરાવનો કરી આજે ધુમધામ,
 કરો પુશીથી મગ આજ થઈ મુશકીલ આશાન—પુશી

ગાયન ૩૩૪ મું

જન્મો ગયા જમાના સાથ—એ રાહ.

આપે જમાનાનું પારસીપણું, દીવા નીચે છે અંધારું,
 ઉપરથી દેખાય ધોળું ધોળું, અંદરથી છે કાળુ કાળુ.
 અસલીઆતમાં હતું સડ સાઈ, સુધારાએ કીધું અંધારું.
 નીતી રીતી પર પરીયું તાલું, નહીં જોયું તે જોવાનું.
 ગફલતની નીંદથી જંગો. માખાપો આંખ ઉગાડી જોડો,
 ધમ છોડી, નીતીને તજી, બનીયા શું લોભી, થઈ નીતીની બરબાદી,
 —ગફલતની

દીકરીઓ રોજ પર ગાયન ગાય, માખાપો જોઈને તે હરખાય,
 પછી ધનામ તે ઘેર લઈ જાય, માખાપો હરખઈ હરખઈ જાય,
 દીકરીપર આવરછ પોવરછ જાય—ગફલતની
 પછી જોઈમાં પવન થાય, માખાપનો હોકમ નહીં મનાયે.
 હવે તેને કંઈ નહીં કહેવાય, આખર માખાપથી રરછ જાય,
 કરો કંઈ એનોરે ઉપાય—ગફલતની

ગાયન ૩૩૫ મું

આદમ કયુ સેહે તાનકો એ—રાડ,

• દયા કરો દાદર હું, છું એક ગુન્હાગાર
 બખ્શો મારી મારી પર, રહેમ કરી દાતાર.
 મુમાવી જીવાની મોજમાં શોભાવવા અંગે કીધો સંગાર.
 ગફલતમાં હું જીવીશો તુને, ન યાદ કીધી તારી લગાર.
 કીધી ન મેં દયા રંકપર, સતા વાપરી થઈ જીલમગાર,
 લુડીયા મેં પર હરે જીલમથી, થીતમ ગુમરીઓ મેં અપાર—ગુમાવી
 ગલા ફાંસીયા મેં કંઈકાના, બરી દીધા ખાલી બંડાર,
 અરે. અરે મેં શુ કીધું, મુકતી કેમ દેસે તે દાદાર—ગુમાવી

પેરીસ કલીનીંગ વર્કસ

હક કસબની ભરેલી સાડી, દાણાના લેશપીસના ખ્વાઉંગીસ
ચાઇનાસીલ્ક તથા ઉલ્લન મુટો
કલીન કરવાનું ભરોસેદાર ખાતું

" પેરીસ પ્રોસેસ " થી કલીન કરવાથી કપડાં અસલ નવા
જેવાં, નરમ, સુવાળાં અને સફાઈદાર થાય છે. એ પ્રોસેસથી કપડાં
ઢાઢતાં નથી ને કાચો રંગ હડી જતો નથી

પેરીસ પ્રોસેસથી કામ કરનારા અમો આખી મુંબઈમાં એકલા જ છીએ
રીસીર્વીંગ ઓફીસ, ન્યુ ચરની રોડ (વેસ્ટ એન્ડ સીનેમા નજદીક)

The
Leading &
Up-To-Date
Indian House
in Bombay.

Stockists
Indian
&
Foreign
Goods.

The

Shrikrishna Stores Co. Ltd.

Telephone
No 4574.

Telegrams
"Krishnagar"
Bombay.

ADDRESS:-

Krishna Building,
Hornby Road, Fort
Bombay.

ગાયનના શોખીનો માટે

આજ ૪૫ વરસો થયાં પ્રખ્યાતી પામેલી, દરેક આબરુદાર દવા વેચનારને ત્યાં મળતી,
ડા० બે० મોતીવાલાની હઝારો સર્ટીફિકેટો મેળવનારી.

ખાંસીની ગોળીઓ.

થી ખાંસી, દમ, હાફણ, ખડી વિગેરે નરમ પડ્યાં ઉપરાંત બહુક્રિય જાતના ગળા તથા ફેફસાંના દરદો, સરદી, સહેખમ, બેટેલું ગળું, ખોખરો અવાજ વિગેરે દુર થાય છે. એથી વળી અવાજ સુધરે છે જેથી એ જાહેર ભાષણ કરતાંઓમાં, ગાનારાઓમાં વિગેરે બહુજ માનીતી થઇ પડી છે. તેસ્તમાં ઉત્તમ હોવા ઉપરાંત ગુણમાં અકરીર છે એટલુંજ નહિ પણ કીંમતમાં પણ સસ્તી છે. કી. શીશી ૧૫ ના રૂ. ૦૧, ૦૧૧, ૦૧૧૧ તથા રતલ ૧૫ ના રૂ. ૬.

ડા० બે० મોતીવાલાની દવાઓનું લીસ્ટ.

તાવની ભુકી-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૧૧
તાવની ગોળીઓ-શીશી ૧૫ ના રૂ. ૦૧
હજમીટની ગોળીઓ-શીશી ૧૫ ના રૂ. ૦૧
મરકાની દવા-શીશી ૧૫ ના રૂ. ૦૧ તથા રૂ. ૦૧૧
દાઝેરીઆ, કોલેરાની દવા-શીશી ૧૫ ના રૂ. ૦૧ અને રૂ. ૦૧૧
તોનક ઓફ લાઇફ-શીશી ૧૫ ના રૂ. ૧૧ તથા રૂ. ૨.

રસ, ગાંઠ, લયક, સોજો, ગાઉટ, સધીવા વિગેરે માટે “લેપ”-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૧૧
હથીઆરથી યા બળી જવાથી થએલાં જખમો માટે મલમ-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૧
બુલાબનો પાક-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૧
આમડીના દરદો માટેની ભુકી-શીશી ૧૫ ના રૂ. ૦૧
ખડી-હાફણ માટે ભુકી-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૧૧
હસ્તની ભુકી-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૧
હસ્તનો મલમ-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૧

સર્ટીફિકેટોવાલા હેન્ડબીલો મંગાવ્યાથી સુક્ત મોકલવામાં આવશે.

એકજ અજમાયસ આપી ખાત્રી કરો.

એકલા બનાવનાર-ડા० બે० મોતીવાલા,

મોરલેન્ડ રોડ, ભાયખલા, મુંબઈ.

બાપના શ્રાપ !

ગાયન ૩૩૬ શું

રાગ—અશ્રેણ.

જુગારીનો સદા જય છે, ઑવી ફેડા ભાગ્યોદય છે!—જુગારી.
ડાઘા કાગરા એમ કહે કે જુગાર ખરાબ ધણો છે,
હું તો કહું, ચારો, જુગાર રમો તો, તેમાં સવાળ ધણો છે!—જુગારી.
લાલાણઓ, જરા કહો મને કે સરત શું બેહેતર છે ?
એ “ફેશનેબલ ગેમ્પ્લે” જુગારથી બેહેતર શું ધૂર પથ્થર છે?—જુગારી.

ગાયન ૩૩૭ શું

પહેલાં લાત, પસી વાત, એવી જાત
તેની સાકરી તે કેમ કરવી ?
એવું જોઇ માહરો જીવ ગભરાયો,
એવી તો માહરી જાત મરવી!—પહેલાં.
અમે લાલાની જાત તો છારી છકારી,
ખીજ જાત બધી બહુજ નહારી,
માહરે તે છી મોહકાણુ રરવી!—પહેલાં.

ગાયન ૩૩૮ શું

માહરું દુખ ન જાણે કાઇ,
હું તો ખારની ખારી!—માહરું
દરદીની મત તો દરદી પીછાણું,
ખીજું ન જાણે કાઈ!—માહરું
કાંઠા ઉપર સેજ ખીછાવી,
રખેન ગુળરું રાઇ!—માહરું

ગાયન ૩૩૯ શું

લગનનું ગીત.

વર સાસુ તે હરગવા નીસર્વો, મરતકે બાંધ્યા માંડવા;
વેલા તે જોઇ વર હરગયો, મલે શોભાવ્યો હારરે !
પુલને નારલ જલ વીટીએ છે વર હરગયો, માંડવ માંહે બેસાર્યો,
વર આપોરે જરખાનુ તાહરો, માંગે ઉતારા હારરે !
ઉતારા આપો વાડીના, મન હસે તે વરની માડીના,
ઉતારા આપો બાગના, મન હસે તે વરનાં બાપનાં !

ગાયન ૩૪૦ મું

રાગ—ભેરવી.

જાકારો વધા ચાલી, બનેના બેવધા તમે,
 વધા દીલબરોની દીલબરી, એકદીલબની છે!—મોહબત.
 પરસતેસ એ હમ નારીની ખુદાને બી તો ખારી છે!
 ખાવીદનો ચાહા નીખાલેસ તે, મીસાલે કીસ્સા કાહાણી છે!
 ખાવીદનો ચાહા, ખરેખ બહેનો, ખુદાની ખુદ ખુદાઈ છે!
 સુખી તે નર, સુખી તે નાર, જેની જાંઘી વધાની છે.
 મોહબત મુજ સનમની જે તે માહરી જાંઘાની છે!
 અમરગી આપનાર એ ખર અમૃત પાણી છે!

ગાયન ૩૪૧ મું

મોટાંઓનાં તો મોટાં બવાડ
 જોવાની મળહ પરે, મારા લાલ!
 આ મારો છેટ ખડો છુરસો લાલાજી
 ઉંડા પાણીની રમેસે ખાજી
 એવાં પાણીએ ચરે કેમ વાલ?—મોટા
 સાખકે મારો એવાં જે પાજી,
 ખાજડાં ખાદને થાએ સે રાજી
 દોલાના ધોરાની સાલે છે સાલ—મોટા

ગાયન ૩૪૨ મું

બગ્યા કચરા—એ રાહ.

જુટયાં ખાધાં, કુટયાં માયાં!
 કીધા સીધા બધરીઓએ! (માણિકને) બરધું જીવતર
 (આનને) ક્યાંનત તુંજ પર! આ લોક બધાં હજી તોએ!
 કોરસ.

બેરાઓનું રાજ બાળ એ નકકી ચયું,
 ને મહોનું તો પાણી જુઓ બાળ ઉતરી ગયું,
 સૌ કોબને રૂબાળ તે બધું જતું રજું,
 સરમ સરમ બધું બેરાઓનું કહયું ચયું!

ગાયન ૩૪૩ મું

કબ્લાલી.

બ્યારે બકકલ પર પરે છે પચ્ચર, સાહે કદી સુજતું નથી!
 જેપર પરે તે પોતેજ ભોગવે, કદર કોઈ ખુબતું નથી!—બ્યારે
 છતી આંખે બને બ્યાંબો જો, સાહે તે સુઝાડે કોણ!
 સાહે કહ્યું તે લાગ્યું ખાહે, સાહે કદી રચતું નથી!—બ્યારે
 બહબખ્તી શિકાર કરે જો, છતાં કોને છે બેહેરા તે;
 પરતીમાં તેને વગર ઠોકર કોઈ કહ્યું પુછતું નથી!—બ્યારે

ગાયન ૩૪૪ સું

રાગ—ભેરવી.

હરે રામ હરે રામ હરે રામ હરે, (૨)

ભળ કર એહી નાંમ અરે બાવરે!—હરે

રામ નામકા જાપ હોડકરે એર નાંમકા કૈન કરે—(૨)

કૈન પીયે મોરોકા પાંખી, જાપહો અમૃત કુંડ બરે—ભળ.

ગાયન ૩૪૫ સું

અરે સુ માનવનો અભીમાન—એ રાહ.

અરે આ અખલાનો પોકાર

બાપ, જરી સાંભલોરે!

કહું છું કરગરી સો સો વાર

માંયું માહરું મલોરે!—અરે

દુઃખ્યારી આ નારી બીચારી રોજ.....રેરે;

પરવર, તુંજ વન મુજનાં સંકટ કોણ.....હરે?

કર કરુણા કીરતાર—અરે.

(સાખી.)

સીતા સતી, તારામતી, દમપતી દેહ દુઃખ વેહતી,

સતીએને દુઃખ આવે અતી પણુ ધીર નહિ તે હોરતી!

કદી સુખ ને કદી દુઃખ એવી આ જગતની છે ગતી,

ધીરજ ધરું કે સાહાય થશે રહેમી જે જગતપતી!—અરે

ગાયન ૩૪૬ સું.

અરે મન, સોચ તું બાધ—એ રાહ.

માનવ, ન ગુમાવ જીવન, નકામું તે તો જાણીને!

હડી જવું બની પતંગ, અંગ છે ખાક માનીને!—માનવ.

અરેરે કાયા માયા તો જગતમાં બસ ફાંતી છે,

સમાલી લે જવાનીને, જવાની ન રહેવાની છે!—માનવ.

ગાયન ૩૪૭ સું

“The Man that broke the bank at Montecarlo.”—રાહ.

એહ બાધ વોન્ટ યુ એલ હુ અનડરસ્ટેન્ડ—

હુ ડેસી કલાસી સ્વેલ, અપ-હુ-ડેડીસ છેલ્લું, ને વૈલ—

ધક યુ ઓનલી લેટ મી ટેલ—

લોક તો કહેલ કે ધસ્યુંય મુજનું-સોકની દરકાર શું?—

યારો દેખો આરું ફરાનેબલ “હુ”!

દેખો, યારો, આરું ફરાનેબલ “હુ”!

(કોરસ.)

શું મુજ ચાલચલણ, એસ્કાટ. છટરાટ—

શું કોટનો કટને રટાઇલ—બસ આ-લા બેડમ પાઇલ

મુજ એક્સ-ને ડેસ-ને રમાઇલ—

કે મુજને, યારો, ભેધ—બસ ઘેરાં પરે મોહી—
 જોકે બાપ તો હતો માહરો અઘાહીબાગેયો!
 ફેસના બાબમાં તું શું સમજે—બાબુ થઇ જા—હટ!
 જેની ટેલ કાઢતો આંખે વટ, એ છે લેટસ્ટ સ્ટાઇલનો કટ!
 મકદુર કોણની એમાં કરે સેલજ પણ ચાં કે ચુ!
 લંડન કટનું એમાં ફેશનેબલ “ઉ”!
 એમાં લંડન કટનું ફેશનેબલ “ઉ”!

(અફસાનું.)

ગાયન ૩૪૮ મું “I Love a Lassie”—રાહ.

ઝોહ, મને હરખાર
 છે ખાર પૈસાનો ને માનો કે એ પૈસા જગમાં આલા છે.
 છે પૈસા જગને વાહલા—ને જે નથી પૈસાવાલા!
 તેના હંગ, યારો, તો નીરાલા છે!
 એ પૈસા ખણુ ખણુ યોલે—પૈસા બેહસ્તનાં ખારણું ખોલે,
 પૈસા કુન્યામાં છે સર્વથી આગલ,
 ખીન પૈસા ખાલી ખાલી, લોકો કેહશે છે મવાલી,
 ખરો ગારીલ ગાવદી—પાગલ!

(કોરસ.)

છે મરજી માહરી—
 મલે જે નાર પ્યારી કાઠ સધર બડી માલદાર,
 બંદો જુકે પૈસા સામે—બસ પૈસાજ આવે કામે,
 છે જગમાં એજ તકરાર! (એ વાર)

(અફસાનું.)

ગાયન ૩૪૯ મું.

ઉપલીજ—રાહ.

એ ખરો દીલદાર—
 છે ખહાર પૈસાનો તો મલે નાર સાથ પચાસેક કગર
 તાબેદારી જનની સારી. છે પૈસાની દીલદારી!
 નથી ખાર ફ્યારની દરકાર!
 દુર અદેસો માહરો જેવા, સોફાએ ચાન્સીસ અહીં તહીં એવા,
 નહીં જેએ અગલી કે નહીં જેવા થોભે ફેર,
 મને પૈસાથી સગાહ—પૈસે જાણુ તે સવાઈ,
 ઝોહ, ખાર;—રેટ? આઠ કોન્ટ કેર?

(અફસાનું.)

ગાયન ૩૫૦ શ્રું

રાહ—અગ્રેશ.

ધવેશરીટ ટરામગેટ યુગ્મેસને બધુવાહીયાત કામ
 મુરદા બેશ જાઓં કે દોઝખ જાઓં ચલાવે યા હોમ હામ
 દરશન ખોટા તદન ખોટા છે બશ એક મોહું નામ
 અંદરથી મોઝોટો પાતું કોર તમામ
 દેરાનો ખાધો ગાંડો હથ્થી ધુઆવતો તો જય આખી ધરતી
 મોતું કીયુંને પુછરી કેઈ તેની સમજ નથી પડતી
 હથ્થી તો જાને જુઓ ડાસ ખાચ આખો દાંડો તાર
 ને જરા જો મોતું હડીયુ તો મારીયા ઠાર
 અરધે રસ્તે રખરાવી દેને આડાઈ બેસે ત્યાં
 ગાવાતું બુચુ છેરાયુ ખોતરી આપો મોમાં—

(જીવતુ-દોઝખ)

ગાયન ૩૫૧ શ્રું

રાગ—અગ્રેશ.

હલતું સુલતું દીકરા મારા એકથું ગોથવી કાંધીએ નામ
 કરીયે કાંઈ નવા સુધારા પાંડીયાં ગોથવી કાંધીયે કામ
 કોલ દલાલનાં હાથો કારા કમ્પતિમાં બીડીએ હામ
 ચુકલો મી તોવાજ લેખારા ગરકન ઉપર જલતો હામ
 ખુબીથી કર કોઇ કરમ છોડી દુન્યાની શરમ
 રાખી મુઠીમાં બરમ, પાતમ વાલીના ધરમ
 મહેનતોનો બદલો વાર, કુડીપાક નરમ ભરમ
 એકને બદલે ચાર ચાર, કુડી પાક નરમ નરમ
 બાંધી કમ્મર થાવો ગરમ, લઈ આન્ડી ન બેવડો રમ
 બદલો નહી મલે કંઈ કમ, કુડી પાક નરમ નરમ
 કરીને લાખના બાર હજાર, કોઇને ખારને કોઇને માર
 પીપર છને થાવો વાર, મેથી પાક મરમ મરમ-કરીને.

(કાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૩૫૨ શ્રું

પેત હાય પેતક ધડા—એ રાહ.

એક બસ એક, ફક્ત એક પીએ જામ,
 લટપટપટ જાય બની જો બરો હોય બેફાંમ!
 તો પીએ મારા લાલ, પીએ બેમીસાલ,
 એ રંગેલ રંગીન આખ ચઇ ખુશાલ તમ તમામ! એક.
 જે નર દાર નહીં પીએ તે મરદ નહીં મુદરાંમ,
 મરદ નહીં પણ ધાંચીનો એક બલદ તેતું નામ;

એવા નરા મેલ, (આ) દુ-પાથી ગાફિલ
 તેવાઓનું જીવતર છે આ દુ-પામાં દરામ—એક.
 પીઓ દોસ્તો મેલકક, તમ પીઓ મેલગાંઠ,
 રમ રાગથી પીતાં શરાબ મળવો આ ધામ;
 નહીં પીએ શરાબ—ધામ ખાનું ખરાબ,
 ચાવવો નથી પડતો, દોસ્તો, દાર જેનું નામ!—એક.

ગાયન ૩૫૩ શ્રું

રાગ—અંજીલ.

એત ગાશીલ મમાર, એતી શા હોશીઆર,
 થઈ જા તું ખખરદાર. રે ઓ યાર !
 કર ના તું કાંઈ નકાર, દુ-પામાં મકકાર
 છે પડેલા બેશુમાર, રે ઓ યાર !
 જીલમમાર, ચોરસમાર, બદકારો અપાર !
 દેખાવે ઇજાતદાર, રે ઓ યાર !
 થઈ નેક અવતાર, કર પાપો હજાર,
 થવું હોય જો જરદાર, થઈ જાતો બદકાર,
 નહીં લે તે આધાર, નહીં તો પડશે પાર,
 એવો છે સૌ ચીતાર ત્યારે તું ધ્યાન લગાર,
 તેવો છું હું નામદાર, રે ઓ યાર !

(જુગાર.)

ગાયન ૩૫૪ શ્રું

રાગ—અંજીલ.

દીલે હું છેલ્લું દુસ્તો જવાનીનો બહાર.
 એ બી સાચ, એ બી સાચ, એ બી સાચ છે !
 અરે જીવો કાંઈ પશુ મલેહ ધીરનાર,
 એ બી સાચ, એ બી સાચ, એ બી સાચ છે !
 પચ્ચીસ ટકા સુધી વ્યાજની છકકર કર્ય,
 કાકા મરે, હાંસલ મલે એમ બી બુસ્તી મર્ય,
 રે તરીમ ત્રાક થઈ સાચે બની હતી ફર્ય !
 એ બી સાચ, એ બી સાચ, એ બી સાચ છે !

કોરસ.

ખાખ પી આ જાનલીથી આખર પરવારો;
 મળહ જોઈ લેઓ અતે રસે રવારો,
 રે હાથ છુટ્ટે ચાલુ રાખો મળવા પર મારો,
 એ બી સાચ, એ બી સાચ, સાચું છે વારો !

ગાયન ૩૫૫ સું.

રાહ અગ્રિણ

નહિ મુજ સમ કોઈ અલખેલો, બસ જગ સારી ઢુંઢી મેલો;
આ રવેત બહન ને રંગિન ગાલ, લખ પરવાલાં કસબી બાલ,
જોઈ પરીમાંથી મેહાલ; છે બીજો કોઈ ફાંકડો.—૧
જ્યમ બનર કમલ પર નિત બટકે, ચન્દ જોઈ ચકોરા તન પટકે;
જ્યમ મધ પર અગણિત આવે માખ, મુજ પર મોહિત નારો લાખ.
નહિ દેખે તો થાએ રાખ; છે બીજો કોઈ ફાંકડો.—૨

એકજ ભુલ.

ગાયન ૩૫૬ સું.

ગઝલ.

તુમ્હેં ચેહ કયા પડી લોગો યા વોહ જાને યા મઝેં જાનું.
કટાએ ઇસ્કમેં જો સર ઉસીકા મદ મયેં જાનું—તુમ્હેં.
વોહ મેરી વ્યાંખકા તારા, મયેં ઉસકા દરકા મારા,
પ્રીં જંગલમેં આ વારા યા વોહ જાને યા મઝેં જાનું—તુમ્હેં.
બીજાઈ ઇસ્કકી મોસર, લગાઇ જાનકી બાજી,
ફરામોશીમેં દીલ દારા, યા વોહ જાને યા મઝેં જાનું—તુમ્હેં.

ગાયન ૩૫૭ સું.

હટો જાઓ સૈયાં, ન સતાઓ સૈયાં.
જાનું ગતીયાં, તોરી બતિયાં,
માનુંગીં મઝેં નાંહી કનાઇ—હટો.
રઝેન ગંવાકે આયે, સોઝોત રીઝાકે આયે,
મોહ જલાને આયે—જાઓ.
સેજ સુની રહી કુચોડી ઝાઇ, રોતે રોતે
રાત ગંવાઇ મઝેને, (૨).
આસુ ઉભરે રહી મયેં ન્હાઇ,
તુમ તો બસાયે પરાયે લુટાયે ખુદ માનો બધાઇ—જાઓ.

ગાયન ૩૫૮ સું.

છે સદા સમય પાપેથી છુટવા, શીદ હરે નાદાન ?
શીદ હરે નાદાન ! કંઈક તો સારી શીખામણુ માન (૨)—છે સદા.
જ્યમ પાપની ઝળકેં મોહી, દોડે તું જુલી માન,
તેમ પુણ્યને સહેજ પકડયતો, થાય પરમ કલ્યાણુ—છે સદા.

સાખી.

જીવ મુસાફર શરીર હોડી ને છે મન રૂપી સુકાન,
મનથી મરતું મનથી તરતું, મનપર રાખ નીશાન.
કયું એટલું નાંખ કુવામાં, આજથી તજ તોફાન.
માંડય ચાલવા સીધે મારગે, આજથી થઇ સાવધાન—છે સદા

ગાયન ૩૫૯ મું

રાગ બયરવી.

આ દુનીયાં છે જાદુની માયા.
પલપલ પલટી જાતી કાયા.
ગગને વાદળ રંગ સમાયા સમાયા—છે જાદુની.
દીકરા દીકરી પતિને પ્રેમદા બહેન બાંધવની જોડી,
એક એકને પકડી પકડી નાખે કાળ વછોડી.
કોણ રે કોના છે કહેવાયા કહેવાયા...છે જાદુની માયા.
કાળાં વાદળમાં જેમ વીઝળી ઝંખકે ને મટી જાય,
એવા સુખના ચમકારામાં મોહ તને કાં થાય ?
ચાદ કરી લેને તું જગરાયા—જગરાયા—છે જાદુની માયા.

—૦—

કુમારપાળ.

—૦—

ગાયન ૩૬૦ મું

આમારી જય મરવી ગુજરાત
સકળ હિન્દમાં શ્રેષ્ઠ ગણ્યાતી
જેના જશ ગૌરવને માતી બારતી ગુણ રળીયાત—અ.
બંધુ બાવના મંત્ર મધુરા સ્વદેશના વરણક શુરા
પણ પ્રતીપાલક પૂરા જનની જનની વિખ્યાત—અ.
બરત જુમીની નન્દન વાડી કીર્તિ માલિની કુંજ રસાળી
પુનરપિ થઇ હરિયાળી વિલસે વિભળા વિજય પ્રભાત

ગાયન ૩૬૧ મું

ગરબી.

સખીઓ સ્વર્ગ તથા આવાસ વસાવ્યા આંગણેરે આજ
હોલકે કલ્પલતા ચોપાસ બીરાજે બારણે રતુરાજ—
રજની વરની જે રસહેલી કરતો કુસુમાયુદ્ધ શરકેલી
મુગ્ધ બને મદ્યેલી રમતો રંગમાં રસરાજ—
અડધો અનિલ અટારીએ અંધ અડધો આકાશ
પ્રણય વાડીની કુંજમાં જુવે રસીકના રાસ
રાસ રમાડે સજની એ સોહામણી શિરતાજ—

ગાયન ૩૬૨ મું

લાખ પ્રયત્નો કરો છતાં પણ પાપ છુપાશે નહીં
જેમ અનલ ઘેરો ઈન્ધનમાં એ પણ ધ્રુપે તહીં
તેમ જગત ધડીબર બરખાશે
પણ જગનાથ નહીજ કમાશે કળ છે અહીંના અહીં—

ગાયન ૩૬૩ મું

રાગ—પીલુ

મોઘા જીવનની લ્હાણુ સાહેબા સ્નેહે સ્વીકારજો
પ્રીતિ નીભાવજો પ્રાણુ સાહેબા સ્નેહે સ્વીકારજો
નિશદ્દિન શોભાવશું ઉરના મંદિરમાં
આશા સાગરના ઘેરારે નીરમાં
કુક્યાં જીવનના લ્હાણુ કાંઠે એને ઉતારજો
પુરુષ જીવનના પંથમાં પ્રેમદા જ્યેષ્ઠ પ્રમાણુ
દિવ્ય પ્રભા પ્રદટાવતી એજ સ્વર્ગની લ્હાણુ
ચૈવનની ક્યારીએ રસની કટારીઓ
પીજો રસીલા સુગંધુ—સાહેબા

ગાયન ૩૬૪ મું

ભેરવી.

તીખે નયન મતવારે ખંજર દો ધારે
કાતીલ ! મેરે દીલકો ચીર ડારે
મેરે જીગરમેં ચુભ ગયે નયનાં લાગે કલેજે કારે—
દીલ દીધા એ દીલકો હમને હૃદયે ભારી હુવા
કુછ મળ પાના નહીં આખીરકો આગ્નરી હુવા
દયા જતાવો કોઇ દુનિયામેં હૃદ બનકર ભારે—તીખે
ટલતી નહીં પીછે લગી યે પ્રેમકી ધુરી જલા
વો ચુસ લેતી ખુનકો આખર પકડતી હથ ગલા—
પ્રેમ પ્રેત પુટે જીન લાગા ઓ ઉતરે નહીં ઉતારે

ગાયન ૩૬૫ મું

રાગ—પીલુ

મને ઝેરી નાગોએ કંપ દીધા
હો કંથ મારા કેમે ઉતારશો એ ઝેર
મન ઘેરી સચોટ ધાવ કીધા
હો કંથ હાવાં કેમે કુટાય રસ લહેર—મને ઝેરી.
કરમાય દીલની કળીઓ એ મીઠે મીઠે ચટકે
રૂંધાય મારે રોમે રોમે જીવસેણુ
આંખલડીની ઓથે એ ઝીણું ઝીણું ખટકે
અંજલ્ય મારાં ભોવન વિષે મલ્લેન—મને ઝેરી.

ગાયન ૩૬૬ શ્રું

માલકોશ.

જીવન ક્ષણિક આ પશુ મોહ બારે
મનના વિચારે ધડી ધડી મમતા વધારે
પુષ્પ પર વિમળાં તુષાર રે'શે જરી
તેમ તન ધનના પ્રભાવ જાશે સરી
પણ પશુ નહીંજ માયા વિસારે—

વીર કુણાલ.

ગાયન ૩૬૭ શ્રું

અંતરના પુણ્યોથી સજની વીર યુવરાજ વધાવો આજે
માણસ મણિ મેકતાશાય સોઢે સજહંસ રીઝાવો આજે
ઉરના આનંદથી કીર્તિની માળા
ઠંઠે સોહાવો એ રસ રહીઆળા
નટવર એ રતિવર સમ રાજે—
સ્નેહી જનના સ્નેહમાં છે હર્ષાચૂત પાન
વસુધા પશુ ઝળકી રહી હર્ષ વસ્ત્ર પરિધાન—

ગાયન ૩૬૮ શ્રું

રાગ-ભેરવી-કવાલી.

સમય જો હોય સારો તો બધો સંસાર સારો છે
સમય સારો સીધાન્યો ત્યાં મહીં સંસાર તારો છે—
ચડે વાહળ ચડે બરતી પડે જોમન વધે લક્ષ્મી
ધડીમાં તે પડી જતાં સમયનો રંગ ન્યારો છે—
સમય સારે ન સાફે જે કરે તે સહુ ગમારો છે
પછીથી આવતે સરા સમયનો રંગ ન્યારો છે—

ગાયન ૩૬૯ શ્રું

કવાલી

અમારા દેશને છોડી અમે ચાનાર પરદેશી
હૃદયને મેળવી લેશે અમારો પ્યાર પરદેશી
થયા દુર્ભાગીયા એવા શબ્દથી દેશની સેવા
બટકશું પારકા ઘરમાં જાતી સાચાર પરદેશી
અમારા દેશબાંધુઓ અમારી જન્મભુમીમાં
હવે છેલ્લા પ્રણામો છે અમે હૃદય પરદેશી—

ગાયન ૩૭૦ મું

હું તો વીધ વીધ રંગ બતાવું નેન નચાવું
 ને લલચાવું મારા કંથને વશ કરવા
 રીસ કરી જોઉં આશી આંખી બૂરી ખણતી શરમાતી
 હારે સખી લળી લળી હું લલકાતી—
 મનાવતાં પણુ હું મરડાતી છણુકે છટકી જાતી
 કહે માફ કર કાલાવાલા કરતાં હું હરખાતી
 હારે સખી હસી હસીને ખસી જાતી
 પગે પડે જ્યા પ્રીતમજી ત્યાં ગાણી પાણી થાતી—

ગાયન ૩૭૧ મું

રાગ—ભેરવી.

હું ખાપરા તુ કાકીયો જોડી વાંછીને સાપની
 મીઠા કરીને પુછવું કે બુદ્ધિ કાઢના બાપની
 કાવદો પુછી શકે નહીં એવી વિદ્યા આપણી
 કાવદેથી બોલી કરવું છે બુદ્ધિ કાઢના બાપની
 માથાંઓ મુંડી મુર્ખના પહેરાવી ટોપી માપની
 કહેવું અને શું જાણીયે છે બુદ્ધિ કાઢના બાપની
 પેલો સહુ સંસાર અહીં પરવા કરેના બાપની
 શ્રીકૃષ્ણ ગીતામાં કહી ગયા છે બુદ્ધિ કાઢના બાપની—

ગાયન ૩૭૨ મું

હું મદમાતી લુલામણીને નામે પંકાતી
 કોઇ દહેરી જોઇ લજવાતી હું લલકણી લેખાતી
 ભર જોબનમાં ઝોલાં ખાતી દેવ દર્શને જાતી
 નીરખી ફેંકની અતર કળીઓ ખીલીને કરમાતી
 રસથી છલકે મુઠ જાતી—

ભાગ્યોદય.

—૨૦:—

ગાયન ૩૭૩ મું

લાવણી.

આંખો પર અંધારી પૂરે પુરી જવાહ.
 સત્તા તણાં શુભાને બુદ્ધી એ ઉધી સંઘે,
 પીડા તમે, મારી મરે રહ્યત રીખાધરે.—આંખો.
 આ રાંકડી રહ્યત કદી સોંપી તમેને છાવરે,
 એને પ્રીતીથી પાળવી કે મારતી એને અરે ?

હાખો જીમરમાંના નીસાસા કો કદી ખુરું કરે.
 મારે દયાની દ્રષ્ટિથી પાખો પ્રભતે આદરે.
 સતોષ જ્યાં પ્રભમાં, આખાદી ત્યાં સવાઈ.
 જ્યાં ધરમ રાજ્ય આલે, ત્યાં રામની કુલાઈ.—પીડો.

ગાયન ૩૭૪ મું

ગજલ.

હિલ મારું આ દિવાલું ફટકયું ફરે છે ક્યાં ક્યાં ?
 જેમ જેમ સગામ ખેંચુ જઈ જઈ મરે છે ક્યાં ક્યાં ?
 પુરાઈ પીગરાંયાં હું પંખણી ખુશીથી,
 તોયે પછાડી પાંખો ફાકટ ફરે છે ક્યાં ક્યાં ?
 જીવાની આ મુંઝાકે, પાણુ સત્ય કેમ છોડું ?
 તોયે હૃદય પ્રણયની પ્યાલી ભરે છે ક્યાં ક્યાં ?
 ક્યાં જીમર ચીરાયે, ક્યાં જીંદગી સુકામે,
 જાણું ન આંખમાંનાં આંસુ ખરે છે ક્યાં ક્યાં ?

ગાયન ૩૭૫ મું

માંડ-કેરબો.

ઝોચીતાં કુસુમ બાણુ મારી, ઝો પ્યારી,
 રંગીલો કાન ક્યાં મયો ?
 મીઠા ખેલ ખોલી ફસારી છબીલો કાન ક્યાં મયો ?
 હું હુંડું અકેલી વનમાં,
 અરે હાં છુપાયો, ક્યાં લાડી લો ?—ઝોચીતાં.
 મટકી લઈ હુંતો ગછલી મહી વેચવાને,
 છુટી લીધી નંદલાલે,
 છુલેલી ફસેલી થઈ થેલી હજેલી, બતાવે
 રસીલો ક્યાં લાડીલો ?—ઝોચીતાં.

ગાયન ૩૭૬ મું

માંડ—ઘાઘરો.

ચાલોજી પીયા ખેલો આજ હોરી
 તારી રંગ મરી પીચકારી સોનેરી
 દેહ જીનય જો મોરી મોરી મોરી—ચાલોજી
 તું વસંતની વેલડી, હૃદયે લઈ લળી જાય,
 તેમ તેમ મોહન મંત્રથી, મુજ મન ઝાલાં ખાય.
 પીયા તારાં ઘેરાં નેનાં,
 કસુંબલ ઘેર્યાં નેનાં,
 ઝોકે ના જાળ પ્યાલા,
 રંગ યુવે ને જીનય સાડી મોરી.—જી પીયા ખેલે

ગાયન ૩૭૭ સું

રાગ આશા—ખેમડો.

મને વરવાની આશામાં
 જોને વર પેલા સલામો ભરી રહ્યા—મને
 જોળને નવ રંગ ચક્રો તને અંગ અંગે સખી
 ખીલ્યું અનોખમ રૂપ મનોહર—પેલા સલામો
 મીઠાં સુષુપ્તે ગીત ફાગણુ જે પ્રેમનાં,
 રસગારો મોકલે વસંત આ.
 બન્ને રસીકવર બાધ મળ્યા તને,
 બોલે કાં કંતને ? વરને વસંતને
 ખેલાવશે તને—પેલા સલામો
 લુચ્ચો પવન મારે અંગે લપટાય છે. ભરશે આ કંઈક કહી જાય છે.
 ગાંડા બન્યા છે બેઠ તારી મીઠાશમાં. રસના ઉલ્લાસમાં, બાહુના પાશમાં,
 ખેલે વિલાસમાં—ખેલા સલામો

ગાયન ૩૭૮ સું

કાફી—લાવની.

કાણી આખને શીખવું, અર્ધું હૃદયને નેન,
 અંગે અંગ હૃદય કરૂં પૂજું હું રતિ. એન.
 હું જે પ્રેમે વરી તમને, તમે એમ રાખજો અમને.
 હોય દોષ, મને કે તમને છુલ્લી જળે દાસીને તમને—તમે
 પ્રાણ સરીખી ગણું હું પ્યારી એથી વધું શું બોલું ?
 બોલોજી બોલો કંઈ બોલો પ્રેમની બોલી એ અણુમોલી
 પ્યારી લાજે અમને—તમે

ગાયન ૩૭૯ સું

રાગ અઝીઝ.

મારા જેવા છેલ છપીલા ને છટકેલા
 પારકી ઓરત પર મરી રહેલા
 કરે શું બીચારા કહો બળી ગયેલા અણી અપેલા—મારા
 હરની જે બાયડી તે શકને રોટલા પારકી જે બાયડી તે બાસુડી પુરી
 ખાઇયે ફરી ફરી એમાં સું અમારો શાંક
 અમે જોવા જેવા શંક મરી રહેલા.—મારા
 દુલેલા ફાંકડાં દેખાઇયે શંકડા સ્ત્રીના આંકડા ચડાવી વાકડા
 નારી જોઇ નઆવું નેન બીજે જાઇ ઉડાવું એન,
 ન થાય પોતાને શેર તાકડા—મારા.

ગાયન ૩૮૦ સું

રાગ હિરવી ગજલ.

અબસ હપેરાન કરતેહો નીમાહોસે નેહાં હોકર
 મેર કાશીબ મે રહતે હો તુમી અયે જાનેજહાં હોકર

કરો તુમ સખ્તીયાં હમયર જહાં તક અપના છ ચાહે
પરે રહેજો તુમારે દરમે સંગે આસતાં હોંકરે—
તમજા દીલકી અયે પીરે પલક કુછ તો નીકલને દે
અરે ઝાલીમ ન આરંગે યહાં હમ શીર જવાં હેકર.

ગાયન ૩૮૧ સું.

ખેમટો.

પહેલી ચૂમીતો લેવાને લાવ આમ થાઓ કાં ઉતાવળા ?
કોઇ દેખી જો જાવ મરે લાજ હું હાથ
મીઠા હાસ્યથી બોલાવે અધર.
કેમ છેટાં રહું જાવ ?—પહેલી
મોંઘાં નવી સ્ત્રીની પ્રીતીનાં મૂલ છે,
તેમાં અમારી ચૂમી તો અમૂલ છે,
એકવાર કંઈ એ પાન,
જાઉં થઈ હું તુજ શુભામ—ચૂમીતો.

ગાયન ૩૮૨ સું.

કેરબો.

સરકાર તારી બોલી ખારી લાગે મકારાજરે
સરકારે રંગ રસીયા—સર
ઝરમર ઝરમર મેહુલો વરસે વીજ કગે અમકાર,
અન્દાતા તારો પચરામ સાફો બીજો મેલ ધારે—સરકારે
રમઝુમ રમઝુમ મોરલા નાચે, વાગે વીણાતાર
અન્દાતા તારી અમૃત નજરે, વરસે આનંદ ધારે—સરકાર

ગાયન ૩૮૩ સું.

ભેરવી—લાવણી.

સાખી.

બાઇ બાગ્યની ગાડીયે, ઉઘમ ને અભિમાન,
જોડયા એ જો બળદીયા, નસીય ગાડીવાન.
સુખ દુઃખે ભરી, આ મુસાફરી, કરમે જો કરી કરવાંની પુરી,
નહોં વધે ઘટે તેમાં જરી, જીવની શકિતને પ્રયત્ન યુષ્ઠિ,
કાં ગણો તમામ નકામાં ? નકામાં તમામ એ નકામાં, ન થાઓ બાપુ સામા.

સાખી.

જીવ બાગ્ય ફળ ભોગવે, પૂર્વ કર્મે અનુસાર,
વાવેતર આ જનમનું બીજો જનમ ખાનાર.
ચાહે તે કરે, ને મથી મરે, બાવીના દરે, કોઈ દો ખરે,
જો લખ્યા લેખ ને લિતરે, સદ્ વિચાર, સાધન, પ્રયત્ન,
ગણો તમામ નકામાં ? કામાં તમામ એ નકામાં, ન થાઓ બાપુ સામા.

ગાયન ૩૮૪ મું. રાગ—આગેસવરી ચૌતાલ કુપત.

દેવ થકી જે થયું નીરમીત મણું પુનીત મારે મન
પાણું હું પ્રાણપણે સદૈવ—દૈવ
જગત પંત્રને જે ચલાવે જીવનાં પુલળાને નચાવે
લાખ ચોરાશી ફેરા ફરાવેનમી રજૂ તેને સદૈવ—દૈવ

ગાયન ૩૮૫ મું

દેખો કિસમતકા ખેલ ચલી ઝંઝટકી રેલ સારે માંવમેં.
મચ્છુમ ટીકટકા નંબર બી, મયા ટીકટ, ગઘ સાથે ઝોરત બી.
આખિરકે દો ગાડ, લેગયે જોરે યે બદલત...એ...
બસે માલ ગાડી જે આઈ, અદ્દગાની ઠોસે વોહ બર બરકે લાઇ,
ખરીદે હર્મા ઉન્સે પિટગએ, લાડા જકશનયે આકર પંનખ મેલ.

ગાયન ૩૮૬ મું

જા જરે શું રિશાય રશીલી નજર મીલાવી લે, (૨)
ચટપટી ચિતમાં લાગી ચતુરા રહેરો જોવા દે.
હિરા મોતી માંગ મધુરી, ઝાઝર જુમણાં લે,
મદન અગન તનમાં લાગેલી, તરત ધુઝાવી દે.
સમતા નથી રહેતીરે, સલુણી મરમ વચન મુકીદે,
કદવ લતા જખીલી તુજ છાયે, પાગર પંખી લે.

(ઉમાદેવી.)

ગાયન ૩૮૭ મું

રાગ—માંડ.

કાયા કાચો કુંબ છે, જીવ મુસાફર પાસ,
ત્હારો ત્યાં લગી જાણુજે, જ્યાં લગી આસોઆસ.
સદા સંસારમાં મુખ દુઃખ, સરખા માની લઇએ,
રાખે જેવી રીતે રામા, રંગે તેવી રીતે રહીયે.

સાખી.

પીપળ પાન ખરંતા, હરતી કુંપળીયા.
મુજ વીતી તુજ વીતશે, ધીરી બાપુડીયાં.
નહી જેવીને તેવી નિત્ય, કોઇની નજતી જોઇએ;
દશાના દંગ, રતુના રંગ, જેવા દેખી લઇએ.—સદા.

સાખી.

કદી મેહેલોને માળીયા, કો દીન છપ્પર ખાટ,
કોઇદીન એવો આવસે, લુખ્યા ન મળશે બાત.—સદા.

(વિણાવેલી.)

ગાયન ૩૮૮ સું રાગ—કલ્યાણી, આસ જોમ જેરી ગુડ અંગાલી બાપુ એ

- (૧) યાશે જપએ જાળ રંગીલા હસતાં રમતાં મેલામાં.
- મજાળ મળને હસી મમતામાં, વખત ગુનરીયે મેલામાં.
- (૨) હોઠલમાં રહી પેઝર પાટી લીજએ આજે સેવામાં
- આન્ડી સોડા ધુમ ચંદ્રાવીયે તેપર નિશ મેલામાં
- (૩) થક થક કરતી દેન હવે આવશે યાશે દોડો મેલામાં
- પારસી દુલ્લા યાશે જપએ ધુરે ધુરે મેલામાં

(ત્રેગાની મ

ગાયન ૩૮૯ સું

રાગ—સેરવી તાલ—લાવણી.

મારી સજની તું ક્યાં રમી આવી રજની, સાચું બોલ બોલ બો
શાણી સેયર તું શીદને આળ ચકાવે, કેડો છોડ છોડ છોડ,
હમણા માળા ગુથી હતીને હમણું કેમ કરમાણી
પરસેવો તને ક્યાં વળ્યો, તારી ભમ્મર ક્યાં ભીંગણી—સાચું,
કાળો જમરો શિર પર ભેડો, ઉડાડતાં ગબરાણી,
લાધોટે લટ છુટી ગઈ, મારી ભમ્મર ત્યા ભીંગણી...કેડો.
કરતુરી તારા અંગે બહેકે કુસુમ કળીના હારો,
નયન રહ્યા છે નાચી નવેલી, મળીયો કાણુ કમારો—સાચું.
ચંદ્ર સરોવર નહાયા ગધતી વાટે મળ્યો એક માળી,
છાપ ભરીને ગજરા આપ્યા, હું તો તમથી હારી—કેડો.

(બળી:

ગાયન ૩૯૦ સું

અરે દુન્યામાં પેસો સું—એ રાહ.

અરે દુન્યામાં પ્રેમી ક્યા, બધે મતલબની યારી છે...અરે.
બિચારા કાઠક સાચા પ્રેમી, તેની તો ખુવારી છે....અરે.

સાખી

પોપટ જેમ પહંતો, અચરે અચરે રામ;
સુરખ જન તેમજ બકે, પ્રેમ પ્રેમનું નામ.
ક્યાં છે સાચો પ્રેમી હા, ક્યાં તે સાચી પ્યારી છે અરે.

સાખી

પ્રેમી પ્યારી કરી મરે, પ્યારી કરે મીંગજ;
પ્યારી પિયુ કરી મરે, પ્યારા રડી બાળ.
મયો સાચાનો વખલ હા, દગલપાછતી પાદી છે અરે.

(કેસર કેસરી

ગાયન ૩૯૧ મું

રાગ—ભજન.

જે જળ જગતની તોડી ફાડી, મુજ શરણમાં આવેરે;
 ભવદુઃખ તેના જાએ ભાગી, તાપ ત્રિવિધ નવ તાવેરે.—જે જળ.
 સંસારીનું સગપણ છોડી, ભક્તિ મારી આવેરે;
 તેનો દાસ થઈ હું દોહું, જરી શરમ નવ આવેરે.—જે જળ.
 સરીતા સાગરમાં મળી, બહે જેમ વિશ્રામ;
 તેમ બકત મુજ રૂપમાં, મળી બહે આરામ.
 મ્હારે આધારે રહે, મ્હારા યુષ્ણ જે માય;
 મનુષ્ય મનુરી આપતા, હુંથી કેમ રખાય.—જે જળ.

(નરસીંહ મહેતા.)

ગાયન ૩૯૨ મું

રાગ ભજન.

આવો, આવે સમયે અમોને ઉગારવા ધિરા ધાઇ,
 સાહે કરો સહુ જોતાં રામ રહુરાઇ.
 મલી ગતી મુંઝાણી છે પ્રભુ વેગે પહોંચો પ્યારા,
 ભુજંગને આપો ભાવે, છવત દયાળુ દાતા.
 ગાયા નહિ જાયે યુક્ષો ત્રણે ભુવનોના ત્રાતા,
 જોયા નહિ આપ જેવા, જગમાં જોરાતા—આવો.
 તાર્યાં આપે તંતે ભક્તો જુવે અહલ્યામાઇ જેવા,
 આનંદે આરાધે છે દાડી, દેવો કેવા-કેવા.
 વેદોમાં વિખ્યાતી વ્હાલા, સૂણી કરે સર્વ સેવા,
 કબિરનાં કષ્ટ કાપો લાખેણી, સુકિરતી લેવા.—આવો.

(કબિર-વિજય.)

ગાયન ૩૯૩ મું

રાગ (વૈરાગ્ય ભજન.)

હું જુહું જગત ખરું નાપ્ય માં રે.
 જુઠી જનની, જુઠી જાયા, જુઠી મોહ ભરેલી માયા,
 કાચ કુપો છે કાચા, મમતા તાણુ મ્હા. રે.
 ગગને જામે વાદળ જોટો, પાણીમાં પ્રગટે પરપોટો,
 ખેલ વિશ્વનો ખોટો સાહી જાણુ મા. રે.
 માઈ માઈ કરતાં મરતાં દ્રવ્ય કાજ પાપે નહી ડલતાં,
 મેલી ચાલ્યા દામ ખનનો ખાણુ માં રે.
 જુઠી જાણો જગતની યાજી, આતશયાજી જશે ગાજી,
 અંતે સૌનું સોનું છે, સ્મશાન માં રે.

(ખોડાણુ ચરિત્ર)

ગાયન ૩૯૪ સું

હમારી લાજ તમારે હાથ એ નાથ નિભાવજોરે—હમારી.
“સદગુણુ જ્ઞાન સુખુદ્ધિ આપે, સત ચિત આનંદ કરમાં સ્થાપે.”

અગમ નિગમનો માર્ગ સુગમ બતલાવજોરે—હમારી.
બહિત ચકી ભવ બંધન તુટે, ડગલે ડગલે આયુષ્ય ખુટે,
શ્રીધર અમ તન મનના તાપ સમાવજો—હમારી.

(મહાશ્વેતા કાદંબરી.)

ગાયન ૩૯૫ સું

કાયર તે નરને સમજો જે કરમે હસ્ત સુકી કરતા,
નસીબ માની બેસી રહેનારા, દીકા રડવડતા—કાયર.
ઉઠી અંદર ઉતરતા તે, મોતી પાકી નિકળતા,
તીરે રહી જોનાર તમાસો, નહિ કેડી મેળવતા—કાયર.
નાનું બાળક બહુતાં પડિત, પશુ ઘસે છે દોડી;
ભાગ્ય કસોટી ઉઘમ કરીને, તજી નિરાશા જોળી—કાયર

(બળીરામ.)

ગાયન ૩૯૬ સું.

ભલા ભલા વિશ્વમાં વિશ્વાસે કુટાય છે
વિશ્વાસે કુટાય છે ભરેસે લુગ્ગ ખાય છે (૨) ભલા.
દેખતા પશુ આંખ છતાં અંધ બની જાય છે
અમૃત જાણીને વિષ પાચું પી જાય છે.
અને એવા અંધર્માનું જડામુળ જાય છે (૨) ભલા.
પાપનો ઘડો જ્યારે પુરો ભરાય છે
ઓચીતો એકવાર ફટ કુટી જાય છે,
અને પકડાય ત્યારે પુરા પસ્તાય છે. (૨) ભલા.

(સુદા પ્રતાપ.)

ગાયન ૩૯૭ સું

ગઝલ.

જળસે ઉસ શોખ સિતમગારસે યારા ના કુવા,
દોસ્ત દુશ્મ અને જો આપના થા બિગાના કુવા.—જળસે.
ઉસ્કો પરવા ન કુઈ દિલકે જલનકી યા રબ,
જિસ્કે શમએ રૂપે રંગીકા મયે પરવાના કુવા.—જળસે.
હો ગવા મજનુઓ ફરહાદકા કિસ્સા સખ તય,
જખકે મહબુર મેરા હસ્કકા અફસાના કુવા.—જળસે.
રંગે અદોહ ગમે હસરતો હિરમાહય નસીબ,
હાલ તલિબકા તેરે છસ્કકો કયા કયા ન કુવા.—જળસે.

(ગુલુ સુંદરી.)

ગાયન ૩૯૮ મું

અમૃતથી પણુ અતિ મીઠી લાગે માત પિતાની સેવા
જનની જનકનાં પદ પૂજન તે, મધુરા મધુરા મેવા—અ.
સ્નાન ધ્યાન સંધ્યા તર્પણુ કરી, અગ્ની હોમ સુત્રધારે,
ત્રેમે ન પૂજેમાત પિતા પદ. વૃથા વખત તે ગાજે—અ.
માતા દેવી પાર્વતી, પિતા શિવ મહાદેવા;
સપુત પુત્ર આ સંસારમાં, કરેપીતૃ નેદ સેવા—અ.

(અળીસળ.)

ગાયન ૩૯૯ મું

હીરીયાં મેરા નામ મયે તખોલન તડાકેડી
લાવે કતરમે કતરે નાગર પાન,
કથે યુનેકા દોસ્તી મેં હુઠ અદનાગ;
અછ ખાનેવાલે આઓ, ખીડા લેને મેરા જાઓ,
લાય મૂલતો બનાઓ, મીયાં આઓ આઓ—હીરીયાં.
દિલ્હીકા કથા પુનેકા પાન, અઓસે ખીડે ખીલાવું છુલાવું સુમાન,
અછ ખાનેવાલે આઓ ખીડા લેતે મેરા જાઓ,
લાલ મુહુકા બનાઓ મીયાં આઓ, આઓ—હીરીયાં.

(કરણુધેલો)

ગાયન ૪૦૦ મું

રાગ—સજન.

સમજ મન મેરાંરે યહાં કોઇ નહીં તેરા,
કયા ગફલતમેં કહેતા હે તું નાહક મેરા મેરા!—સમજ-ટેક
બાપ બાઇ ઓર લડકાલડકા ઓરત કુટુંબકબીલા,
દોસ્ત આસના સમ દુનિયાકે, કયું ગફલતને ઘેરા!—સમજ-૧
મહેલ ઝરખા કામ નહિ આવે, સાહેબકી દરવામેં,
એક દીન એસા આયગા બહે જંગલ હોગા ડેરા!—સમજ-૨

(અનવર કાવ્ય.)

ગાયન ૪૦૧ મું

કબ્લાલી.

ધડીબર ના કરેં ન્યારા રહે જગદીશને રાખું;
ગણીને નેણુના તારા, રહે જગદીશને રાખું;
પિતા માતા અને બાતા બગિની બાવે નથી બમતો,
કદી ચાહુના સુતદારા, રહે જગદીશને રાખું;
જગતની જાળ જાલીમમાં હવે સપડાઈ હું શાને?
થયા રનેહી શ્રી હરિ મારા રહે જગદીશને રાખું.

(જથદેવ)

ગાયન ૪૦૨ શું

મેરે ગમક તરાના એ—રાહ.

સુણ્યો મેરે જાની-આપું જાની-કોલ હું તને;
 બસ હું છું દિવાની-તુંજ પર ગુમાની—આપું.
 ચાહે તેવું દુખ પડે-રહું સહી તુંજ સાથ,
 દુનિયા રૂઝે પણ કદી-છોડું નહિ તુંજ હાથ,
 નિત સખ સાચ માની-તક જીવગાની—આપું.
 હું પણ તારી મેહામતે-સમજું સખ દિલગન,
 જેમ ચકોરી ચંદ્ર પર-મરે જની કુરમાન,
 નહિ એ દિલગની—થાક બિમાની—આપું.
 બાવા નહિ સમજે બહુ—એ કિસમતની વાત,
 પણ સત અંતે ફાવશે-નાશ થશે બદલત,
 નહિ મુજથી થવાની—નો એ હમાની—આપું.

(સોબતે અસર.)

ગાયન ૪૦૩ શું

નહી આહા ગાળે મુજસે—એ—રાહ.

અરે જીવતાંજ મરવાની-મજ નાદાન શું જાણે;
 ખરી મેહાબ્બત તણી લેજાત-કહો અંગન શું જાણે.
 બની અધો જુએ છે ખેલ-તેની મોંજ તે સમજે;
 સુખી દુખને ખુશી આહત-જગત એ બાન શું જાણે
 મળે છે જિતમાં જે જિત-તે જાણે હરખ તહેનો
 સુવાબોનાં સુખોની તો મુરખ એ ધ્યાન શું જાણે.
 હુકુમત આહતની વાત-શાહે રસને પુછે;
 ગરીબમા મજ શું છે-અરે સુલતાન શું જાણે.

(સોબતે અસર.)

ગાયન ૪૦૪ શું

કવવાલી.

જગતના બાગમાં બાપુ મયાળું એક માળી છે,
 રસિલા હોડને પાણી સાંચીને કલાલી દે—ટેક.
 સુગંધી તો બમર લેશે, ખરો માલિક તો તે રહેશે;
 ખિલાવી જો નહિ દેશે, જુલ્લો નિજ ધર્મ માળીએ—જગત.
 જશે બધાં પુલની કળીઓ, જશે સાથે સુગંધી તો,
 હશે ફળ ત્યાં હશે ઠળીઓ, જુલ્લો ધારો નિહાળીને—જગત.
 પિતા? પુત્રો પરાયુ ધન, થશે બીજને તે સ્વાધીન;
 જશે ભરથાર લઈ તે તન, રહેશે રોઈ માળીએ—જગત.

(મનોહરી રલા.)

ગાયન ૪૦૫ મું.

સજન.

ભાવિને કોઇ નર પહોંચે, ભલે પુરુષાર્થને કોચે—ભાવિને
 પુરુષાર્થમાં રખે ન આમી. બળ બધું ઉલેચે,
 બચંકર શસ્ત્ર અસ્ત્ર સજીને, વિમાનમાં ચડે ઉંચે;
 —તીચે પડતા શોચે—ભાવિને
 વશ કર્યાં વરણ વાયુ વીજળી, વિજ્ઞાન વિદ્યામાંથી,
 તદપિ અવદ્ય ભાવિનો ભાવો ભવન્તિ મહતામપિ;
 ભલે ચડે છક ટાચે—ભાવિને

ગાયન ૪૦૬ મું.

રાગ ગઝલ.

દુનીયા તણા દિવાના, દીલબર મળ્યો છુટે,
 તુટે જીવનની દોરી, આશા છતાં ન છુટે.
 બાળક મરી યુવાની. આવે ભલે દિવાની,
 તન મન મળે તરણી, આશા છતાં ન છુટે.
 આવે પછી પ્યુઠાપો, ઘોળા થતાં નીમાળાં,
 રે આકી લાહી લાળા, આશા છતાં ન છુટે.
 પડી જય દેદ પાપી મરી જય મન કઠાપી,
 મળી જય માઠીમાં સહુ આશા છતાં ન છુટે.—દુન્યા.
 (અહલ્યાબાઈ.)

ગાયન ૪૦૭ મું.

હોકો.

હોકો બોલે ગુડ ગુડ, માંહે બધું છે પાણી;
 આગલા તંબાકુ લા, લા દે ઠંડા પાણી, (વાહરે મારા હોકા.)
 હોકો વ્હાલો લાગેરે, મને હોકો વ્હાલો લાગેરે બાઈ બાઈ;
 હોકો વ્હાલો લાગે, ચોરાનો ચોંકીયોને, દીલ્લીનો દીવાન બાઈ (૨)
 હોકો વાલો લાગે. (૩)
 ચલમ તો ચતુરાઈ કરે ને હોકો હરીની માયા,
 ખલેછીમાં લાય નાખી જાણે. (૨)
 જાણે મંગાજમાં નાયા, બાઈ બાઈ હોકો વ્હાલો લાગે (૩)
 વહુને વળાવી, દીકરીનું આવું આવું;
 ખાધા પીધાની વાત ન જાણું, બાઈ (૨) બેઠો હોકો તાણું બાઈ બાઈ (૨)
 હોકો વ્હાલો લાગે, (૨) વ્હારે મારા હોકા. હોકા (૨)
 ડુંગર ઉપર દરિયો જાણે, ને દરિયો કરે પોકાર;
 ચતુર હોય તો ચેતજો, મુરખ કરે વિચાર—વ્હારે મારા હોકા.
 (મુંદરવેણી.)

ગાયન ૪૦૮ સું

રાગ ગઝલ—કન્વાલી.

તમારા ચિરહમાં વ્હાલા, મને વૈભવ અકારા છે.
 સુક્રામળ સર્વ અંગેમાં, રહ્યા છે આપ અપિનાશી,
 બુકો શું દર્શા પ્યાસીને, ગુન્હે તો શો અમોરો છે.
 હૃદયની પાંખડી ઉધડી સુધાના વહી ગયા ઝરણા,
 વૃથા તે આપ વિશ્વ સખળું ઉગરવા ન કોઈ આરો છે.
 વીરોએ આ શરીર આળી, બની શું ભરમ વનમાળી,
 ધવનિ તે ભરમથી નીકળે, તુંહિ તુંહીજ પ્યારો છે.

(રકિમ્મી રવયંવર)

ગાયન ૪૦૯ સું

રાગ—ભેરવી—ગઝલ.

જરા દુક સોચ એ ગાદિલા કિ દમકા કયા દિકાતા હૈ,
 નિકલ જગ્ગ યહ ગયા તમસે તો, સમ અપના બિગાના હૈ;
 મુસાફર તું હૈ ઐર દુનિયાં સરા હૈ બુઝ મત ગાદિલ,
 સફર પરલોકકા આખર તુઝે દર પેશ આના હૈ.—જરા.
 લગાતા હૈ અમસ દાલતપે, કયો તુ દિલકે આગ નાહક,
 ન જાને સંગ કુછ હરગીજ યહીં સમ છોડ જાન હૈ.—૨ જરા.
 ન ભાઇ બાધુ હૈ કોઈ ન કોઈ આશના અપના,
 બખુબિ ગૈર કર દેખા તો મતલબકા જમાના હૈ.—૩ જરા.
 રહો લગ યાદમેં હુકકી અગર અપની શક્તિ આહો,
 અમસ દુન્યાં કે ધધોમેં દુવા તું કયો દિવાના હૈ.—૪ જરા.

(રામ વર્ધા.)

ગાયન ૪૧૦ સું

તાલ—લાવણી.

ચેતો ચેતો જલ્દ મુસાફર ગાડી જાને વાલી હૈ,
 લાખનિ કિલીયર લેનેકો તૈયાર ગાડે બનમાળી હૈ....ટેક.
 પાંચ ધાતુકી રેલ હૈ જીસીકો, મન અંજન લે જાતા હૈ
 ધન્દ્રી ગણકે પૈસાસે વહ ખુબહી તેજ ચલાતા હૈ.
 તીલ હજારો ચલને પર ભી થકને વહ નહીં પાતા હૈ,
 કહિન બજા લોહે જેસા હોકર ચંચલતા દિજલતા હૈ,
 બાડે ગાડે બનમાળીસે હોતી ઈસકી રખવાલી હૈ—૧-ચેતો ચેતો.
 આઠ પૈદર ધનવીમેં ચિચરે રેલ સહિન યહ અંજન હૈ,
 કર્મ ઉપાસના માન ટિકટ ઘર લેતા ટિકટ હર ઇકજન હૈ.
 ફરટ સેંકડ અઝ થડે કલાસ લે જીતના લલ્લે શુભ ધન હૈ.
 બૈઠન પાવે હરગિજ વહ નર જા ઇરહે ખાલી હૈ—૨-ચેતો ચેતો.

(રમવર્ધા.)

ગાયન ૪૧૧ મું

રાગ ગઝલ કવાલી.

કુધારે હિન્દવાસીના હૃદયનો મર્વ ગાળ્યો છે,
 ઝળકતા હિન્દ ગૈરવનો કુધારે દાટ વાળ્યો છે.
 અબજ અગાની માળાપો મહત્તા આપ્યર માટે,
 સુતાના શત્રુઓ યદને જુદે પૈસા સુતા સાટે.
 વિચાર્યા વીણુ હૃદય વચને મરી મીઠ્યા યુમાનીમાં,
 જડી જે સંતતિ લગ્ને છુરે તે જાંઘાવીમાં.
 ગયા તે પ્રલયધોનિ પ્રીતિ લગ્નો ગયા જ્યાંથી,
 પ્રગ્ન તે વિર શું પાકે પછી ઉદ્ધાર તે ક્યાંથી.

(અમદાવાદમાં)

ગાયન ૪૧૨ મું

કવાલી.

થવાનું નાં થવાનું કહે, નજીમી કાણુ એવો છે,
 ન જાણું જનકી નાથે, સવારે શું થવાનું છે.
 હતી શલ્યા રૂપે અહલ્યા, જગતમાં વાન જાહેર છે,
 ન જાણું જ્ઞાની જ્ઞાનમે, સવારે શું થવાનું છે.
 હતા કૌરવ અને પાંડવ, જગતમાં મહાવળી યોધા,
 ન જાણું બીષમ જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે.
 રમ્યા જીગટુ સહુ સાથે, વલુતી સૌ ગયા હારી,
 ન જાણું ધર્મ જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે.

(વીર કેશરી)

ગાયન ૪૧૩ મું

મારવાડો

મય તો મારવાડકો બનીયો રે—બંધન શહરકો આયો.
 મારવાડસે નિકલ્યો જગતો પાકમે નહીં થો જીતો,
 ધાસલેટ (સે-ધાસલેટ) કી ફરી ફરીને—પાંજગણમાં સુતો;—મયતો.
 ખવાજ બટાકો ધધો કરીને પૈસા પાંચ કમાયો,
 આધી આધી જમે કરીને, લાડીજીકો લાચો.—મયતો.
 લાડીજીકો મુખમાં ધાસો, મોરો મનકો ભાયો,
 લટકે મટકે કર ચાલી જાણે મોરે જી લલચાયો—મયતો.

(કનકતારા)

ગાયન ૪૧૪ મું

રાગ—કાફી તાલ-લાવણી.

અજબ નથી ફગાઈ જાય પુરુષ નારીથી, જીતી નથી કોઈ ગયા નારી ફગારીથી
 પાપી કલીઓ પેટા તણી ચુગાલમાં ફસી, સિઝર ગયો સમર્થ જાંઘાની ખ્યારથી.
 સીકંદરે કહ્યો નહિ આનંદમાં કદી, ત્રીયાતણી કુચાલના ધાવ કારીથી—અં
 ખુવાર થઈ હજાર સુવા નીચ મ્હોતમાં, રિઝિયા ઈઝમેથની મદનર ખુમારીથી
 (કુંદલાલા)

ભાષન ૪૧૫ સું

રાગ—ભજન.

દુરમતીશે નથી દેખતો, એત એત નાદાન,
 દીનદશા પાંચ મુકામ છે, આવે ભજ ભગવાન.
 આ જગમાં સાચો કાઈ ન સાથી, એક પ્રભુજી સુખદાઇ છે. (૨)—દુરં
 રતારથનો સહુ સંબંધ ધરતા જગતી જુદી ઠગાઇ છે,
 તનધન જોયના કનક કામની મુગજળ માયા છાઈ છે.
 અંત વખત કોઇ કામ ન આવે, સાચી પ્રભુની સમાઈ છે.
 અમીર ગયા કિમરાવ ગયા, ન સહુને મનની મનમાં સમાઇ છે,
 સત્ય વાત સાણા નર સમજો, સાચી પુન્ય કમાઇ છે.
 (સાગર સરીતા)

ભાષન ૪૧૬ સું

રાગ—સારંગ

આવો સખી આવો માને મોતીડે વધાવો
 મોતીડે વધાવો માને કુલડે વધાવો
 કલપતર જલવતી જગ જનની
 મમયાંછીત જય વિજય અપાવો
 અરુપ ગાત પદાડ ધર્યું ઉલ્લંઘવા
 જય જય વિજય વિજય જય થાઓ મોતીડે.
 (કરણધેલો)

ભાષન ૪૧૭ સું

હું તો લટકે મટકની એ—રાહ.

મારા ભાગ્યતણો નહી પાર મૈત્રા થાવી મારી પ્યારી
 રાજ કહોં થાઈશ માલીક લાખોનો સરદાર
 સોના શીરપર માંડે લાતો હર્ષે હું મુછે તાર—મારા.
 માતપિતા બક બક કરતા અકલ વગરના એહ
 કીસમત માંડે કયાથી જાણે જનમી રાજ દેહ—મારા.
 જર્થ જતાને હાણુ માણુ મારો દરબાર
 આધીન થઇ સહ હાથ જોડશે પરજી જેણીવાર—મારા.
 (ત્રીયાસજ.)

ભાષન ૪૧૮ સું

રાગ માંડ.

પ્રેમનો કોઇ દીઓ રાજકુમાર મારા થઇ સુકયા પ્રાણુધાર
 મારા રક્ષીયા રાજકુમાર પ્રેમનો
 લોઓ કોલ આ પ્રીતથી સફળ કરો તમ આસ
 રસીયા રસબસ કરી બાંધી પ્રેમની પાસ પ્રેમનો
 ચતુરા ધો સુખન હવે ચંચળ ચિત મુજ આપ
 ધર્મ વિધાયી હસ્ત મેળવ્યા વિના સુખન નવ થાય. પ્રેમનો
 (વિબુધવીજય.)

ગાયન ૪૧૯ ધું

રાગ—પાહાડી.

દીક્ષતો જક્ષામાં હાએ જલેને જલાવેરે.
 ગમીની આગ કોણ અરે હા. મુખવેરે—દીક્ષતો.
 પરવર કદર તું કરજે દર્ષ વ્યારી તુજ પતાહ.
 ગર તું નહી તો કોણ બેકમને બચાવેરે—દીક્ષતો.
 અએશાની અરજ સુનજે કરજે. તું કદ અએ ખુદા.
 એ જ્ઞાની અમને દેજે હૃદય પર સખસારી અએ ખુદા.
 જાંહાં જાંની દદ આપી સાદ રામે અએ ખુદા.
 તું હી દાની દેનીવારી જુદમ જલ્લ અએ ખુદા—પરવર.

(બાજે બેહુસ્ત)

ગાયન ૪૨૦ ધું

રાગ—પાહાડી.

બળુછું પ્રેમ આગમાં (૨) મને કોઈ બચાવેરે,
 કોઈ બચાવેરે, બેની મારી વારે ધાવેરે.—બળુછું.
 હેરાન હું બેબાન છું મુને શીદ સતાવેરે,
 સુધ્ધ શાન વીન નાદાન છું મને કોઈ બચાવેરે.—બળુછું.

શાખી

પ્રીતમ પરદેશી થતાં, ઉડી અંતર આગ,
 આબુપણુ બુણુ દીસે, જાણે જોરી નાગ.
 દીલદાર હૈયાદાર (૩) મારું કોઈ મીલાવેરે.—બળુછું.

(માધવ વિલાસ)

ગાયન ૪૨૧ ધું

ગજલ કુવાલી.

મને તું માફ કર શાણી, વચન પર ફેરવું પાણી,
 ખરે હું ફર છું પ્રાણી, મુન્હેગારી અમારી છે.
 લકંગા છે ધુતારા છે, ઠગારા આપ છે પુરા,
 અધુરા લેશ ના બાશે, હદય માંહિ કટારી છે.
 લકંગો છું ધુતારો છું, પરંતુ દાસ તારો છું,
 જગતના પાપની ઉપર, અખત્યારી હમારી છે.
 જપ્તયા રડિ રતન જેવાં, ખરેખર બાપને બેટા,
 લડે છે શીંગલા બેટા, બયકરતા થનારી છે.
 અમે મસ્તાન પંખીડા, અમે મહોબ્બત તણા કીડા,
 બડીલો પણુ હતાં એવાં, કમુલત એ અમારી છે.
 રૂપાળી જોડ છે અમી, ટળી બાપા થયાં સ્વામી,
 રંહી ના લેશ પણુ અમી, કહો (આ) છેડ સારી છે.

(પિતૃભક્ત પુંડલીક.)

ગાયન ૪૨૨ શું

રાગ, સામઝી.

પદોરે પોપટ રાજ રામના, સતી સીતા પઢાવે—૫૦
 પાસે બંધાવી પાંજરૂં, યુગે રામ જપાવે,
 પોપટતારે કારણે, લીલા વાંસ વઢાવું—૫૦
 તેનુંરે ઘડાવું પોપટ પાંજરૂં, હીરા રત્ને જડાવું,
 સાકરના કરી ચુરમા, ઉપર ધી પીરસાવું—૫૦
 પાંખ પીળી ને પગ પાંચુરા, કોટે કાંડો કાળો—૫૦
 નરસંઘના સ્વામીને બળે, રાગ તાણીને રૂપાળો—૫૦

ગાયન ૪૨૩ શું

વાટ જીવે છે, વાલી રશીકવર, રજા અમેં તો લઈશુ બા,
 પ્રેમ શુચણી ગુથો છાના, દુર હમે તો થઈશું બા
 મને એકલી મુકોને તમે જાઓ ના-થરો બેકલાં તમે ત્યાં જાઓ બા,
 મને લાગે છે બહીક—બધું ઠીક છે ઠીક—એમ કેમ!
 ખાલી કરો પતરાજી—અમે જઈએ એમાં રાજ,
 છતાં કરો છો સફાઈ—છોડો જાસું હમે બાઈ.
 આવળે બા, સખી તું આવળે બા.
 અલી તું આવળે બા કરો અમન અમન હમે જઈશુ બા

(કામલતા)

ગાયન ૪૨૪ શું

હારે સંઘયા—એ રાહ.

વારે લાલા, મોહન બસી વાલા ડંગો છો શાને સમુણા,
 જાણી જાની તમારી મેં ડંગાઈ, પ્રીત બાંધી હવે હું પસ્તાઈ.
 પસ્તાઈ પુરી કાના, ડંગાઈ હુંતો કાના,
 રસબીનાં, રંગીલા, શરમાળા. સામળીયા—વારે.
 સાને સતાવે વાત વાત વાતે ઉઠાવોરે
 મેં જાણીયા સરવે ચાલા અરે જાવેં નંદલાલા—
 રજલાલા, મેવાળા, છખીલા છોગાળા—વારે.

(સતી દ્રૌપદી)

ગાયન ૪૨૫ શું

ભજન.

ચંચળ લક્ષ્મીનાં માળારે જનમુખી દુલી મરનારા,
 કાળાં પોળાં કરનારાંરે ખાતે ખતા ખાનારા.—ચંચળે
 “જયમ વર્ષાની વીજળી પળપળ કરે ચમકાર,
 આજ મળ્યું ધન કાલે જાશે, આંખ ચોળી રહેનારે.—ચંચળ
 મોટા મોટા નર મરી ગયા ત્યારે ગરું ન કાંઈ સાથ,
 જુડો મદરો જાળવા, તમે જાશે ખાલી હાથરે.—ચંચળ

(સાગર સરિતા)

ગાયન ૪૨૬ ઝું

રાગ-માંડ.

પંથી પરદેશી ચિત સોંપી, હું આ ચા...લી મનને ભાવે તે કરજો
પુન્ય...શાલી.

સાખી

તરસ્યાને દીંગળાવવા, પડદે રાખી પ્રીત;
પુછ્યું પ્રવીણ પંથીએ, કોણ ગામની રીત.
શુભ સદેશ લઈ સંચરજો, હું આ ચા...લી

સાખી

મહા મહીનાનું માણહું, જગલ મંગળ ગીત;
સમય વિનાનું બોલવું, ત્રણેતી એક રીત.
બહેલા મંડપ માંહી મળજો, હું આ ચા...લી.

(ઉદયબાણ)

ગાયન ૪૨૭ ઝું

કવાલી.

ન સમજી સ્વામી શી રીતે, ચરણ સેવા જાણવું હું,
ન એવી કોઈ વસ્તુ જો, પ્રભુ તમને રીઝાવું હું.
તમે છો પૂણુ વ્યાપક બ્રહ્મ, અનંતા નંત બ્રહ્માંડે,
કયું સ્થળ ખાલી છે તમથી, કે જ્યાં સ્વામી બોલાવું હું.
સદા નિર્મળ નિરંજનને વળી નિર્વાસ ને નિરર્થેષ,
પછી જળ સ્નાન ચંદન ધૂપ, કયાં પુણ્ય ચડાવું હું.
જગત સંહારના આધાર, અને સંગાર સ્થીના,
કયાં સંગાર વસ્ત્રો એ, દીગંધરને વીટાળું હું.
સ્વપંથુ તાતના તેજ, તપે રવિચંદ્ર ને તારા,
મહા જ્યોતિ દિપકની અલ્પ જ્યોતિ હું બતાવું શું.

(સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર)

ગાયન ૪૨૮ ઝું

ગઝલ—કબાલી.

હુઈ હય દીક્ષાગશે, ઉલ્લસ મહંમદકી
કે તડપાતી હે દીલ મેરા, મઝે દુ રકત મહંમદકી.
મદીનેસે જો આતી હય, તો છતના પુછ લેતા હું;
સખા જલ્દી બતા કેસી, તખીયત હે મહંમદકી.
ન હમ જન્મતમેં જાયેજે, નહિં દોઝખમેં જાયેજે;
ખડે દેખા કરેજે હશમેં, સુરત મહંમદકી.
દરે જન્મત રીદવા જબકે, દરવાખમેં રેકેગા;
તો હોગા હુકમ જાને હો, હય ઉમત મહંમદકી.
મીટાયા કુફ દુનીયાસે, બખાયા દીનકા ડંકા;
દીખાયા તુરકા જલવા, વો હય તાકાત મહંમદકી.

(શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર)

ગાયન ૪૨૯ મું

હાં હારે, મને હગી, હગી, મને હગી, હગારે મને હગી, જાણીને ભોળી નાર.
ખોટા ખોલી શાને ખુલે છે ભાર-આ છે ખોટો કરાર (૨)
ખોટો ખોટો! હા ખોટો.....હગી.....

સાખી.

“અંતર પ્રેમ વિના બધા, નિષ્ફળ કોલ કરાર;
“એ વિશ્વ કો દંપતી તણે, નવં સુધરે સંસાર.—આ છે ખોટો
(ભાલતી માધવ.)

ગાયન ૪૩૦ મું

ભજન.

હુંપદ તજો હરામી દુનિયા નથી સદાની;
જગ જોરને જીવવાની, સહુએ થવાની ફાની.
સાચી સલાહ માનીરે, કરજી કરો મગની;
મમતા મુકોને પ્રાણી. સહુ અંતે કુળધાણી.
આ જીતી જીત્યાંનીરે, રવના સમી દયો જાણી.
કોઈ આજ કોઈ કોલે, પરલોક પંથ ચાલે;
જમજન આવી જાલેરે, દુનિયાં કુખી જવાની.

(વીર કેશરી.)

ગાયન ૪૩૧ મું

હું તો પ્રેમની જોગણ, પીયુને શોધવા ચાલી;
શોધવા ચાલી. પીયુને શોધવા ચાલી.
રાજની જોગણ, ખતી સરતાજની જોગણ—પીયુ.
પ્રેમની કફની ધરીને, પ્રેમની જોગણ;
અંજે ભણતી પ્રેમની-બસ પ્રેમથી ચોળી.—પીયુ.
કઈ સાધના શ્રંગારની, કઈ સ્વામનું દરજન;
રહું મંત્ર કર લઈ, બસ પ્રિયતમ-પ્રિયતમ.—પીયુ.

(શારદાવિજય)

ગાયન ૪૩૨ મું

સહુ સાહેબો પધારો...મારી શોભાને વધારો...વરધોડો છે મારો આજ.
ગાડી ઘોડાઓ જોડાવું—ખેડ વાગ્ન વગડાવું મોટી મોટરો મંગાવું.
વાગે પં-પં-પં—મોટો મંડપ રચાવું—લાઈટ ફીટથન લગાવું
રડા ગીતો ગવડાવું.....વરધોડો.
જરીનો જમો પહેરીશ હું, જખીલો ઘોડે ચડીશ હું.
નાથા નાંખી દઈને તું-ધોળામાં ધુળ ધાલે શું.
છેડા બાંધીને ચકુ જખીલાની સાથે.....વરધોડો.

(સન્ધ્યાસી)

ગાયન ૪૩૩ મું

ગઝલ કવ્વાલી.

વખત બદલાય છે જ્યારે, બધું પલટાઈ જાય છે,
 બને છે દાસ બુખતીને, વૃપાલો દાસ થાય છે.
 હતો ખોખાર અશ્વતો, ખરો ત્યાં ભૂકતા જોયા,
 હતો જ્યાં દાન કદનારો, લુટારા ત્યાં જળાયે છે...વખત.
 નથી એ દોષ કાઢતો, ખરેખર ખુશી હીરમતની,
 હતો જે બક્ષ સીમિનો, શૃંગાલો આજે ખાયે છે;
 બધી જાહેરજાતી આ, દીવસ ખેચારની ગણીત,
 બની મગરૂર માણસ તુ, વૃથા શાને કુલાયે છે....વખત.

(માયા મોહીની)

ગાયન ૪૩૪ મું

બહાલ છ સાદી ગુલાબી મંગાવો, હો (ર) પોલકા બનાવો મોતીકા.
 ટંગાવો મંગદી બે હીરાની, સોંધી મઢાવો જડાવો,
 સુરતમાંજ, જણાય છે, ધુતારાનાદંગ, જેવા વાનો, પુરશોતેવો ચદશે રંગ.
 હાંસીના હુલ્લસમાં, રસિત્રી ના રીસાધમે-વા.

(જુગલ—જુગારી)

ગાયન ૪૩૫ મું

કવ્વાલી.

જગત પરવા નથી મુજને. વીરાગી હાલ મારો છે;
 અનીતી વાત છોડી દે, નીરાળો ખ્યાલ મારો છે.
 અરે કેવળ ઉદર ભરવા, પશુ પેરે ચુગર કરવું;
 ન બનશે તે કદી કાળે, મનુજ અવતાર મ્હારો છે.
 બદીની છાપ બહારીને, શરીર શણગારવું મીથ્યા;
 અવર શણગાર નથી ધારવા શીયળ શણગાર મ્હારો છે.

(રંગતરંગ.)

ગાયન ૪૩૬ મું

ગઝલ—કવ્વાલી.

જો દૈવ! દે દીકરા દેજે સમા જે દીનકરા;
 કુળ પૃથ્વીને કરતાં પ્રકાશિત, દુઃખ તિમર ટાળે ખરા.
 એવા ન જેહો દીકરા, તે દીકરા નહિ દીકરો;
 બહુતર અરે એથી બહુ, રસ્તે રઝળતા હીકરાં.
 કે કામ આવે કાંઈ, આતો નામને કુખાડતા;
 છે ભાર રૂપે ભુતળે, માયાપના તન નાવતા.
 એવા અરેરે, દીકરાથી વાંઝીયા રહેવું બહુ,
 જેને વિને તે બાણતા; કબ્જા કુપુતવું કેટલું.

(સગવડ ગીત.)

ગાયન ૪૩૭ સું

રાગ—આસા, પદ.

વાહ આધાર સૌનો મુરારી, તું વારી રહાય થઈ કર મારી—વાહ.
 પૂર્વ જન્મના પાપ શું કીધાં, આમ સહુ કષ્ટ ભારી—મુરારી,
 બકત તણે તું ત્રાતા દાતા, સુખનો વિધન વિદારી;
 માતા પિતાબ્હાણથી વીછોડી, શાને મુઝાવે તું ભારી—વાહ.
 કયાં મમ વૈભવ કયાં સુખ સીપા, કયાં એ બંધન ભારી,
 માયામય પ્રભુ હાં શો તારો, નાટક લીલા વિસ્તારી—વાહ.

(કળાવતી)

ગાયન ૪૩૮ સું

રાગ—અરવા ગઝલ.

અફસોસ કે આંખુસે દીખાઈ નહીં હેતા,
 દુનીયાકો બડો નેક સુઝાઈ નહીં હેતા. —અફસોસ
 બેગર હું શાહીશેમે ધણમે હરદીમે.
 અય બારે ખુદા મુઝકે મદાઈ નહીં હેતા. —અફસોસ
 ગમ ખાઉ મે યા ગમ મુઝે ખા નય ખુદા,
 કુછ ઝોરસીવા ઇસકે દીખાઈ નહીં હેતા. —અફસોસ
 આરામ સેસો જાઉ હમેશા કુન ગઝ.
 એસી મુઝે અય કોઈ દવાઈ નહીં હેતા. —અફસોસ
 (બકાવલી.)

ગાયન ૪૩૯ સું

રાગ કલ્યાન તાલ લાવણી

દશા આ થી થઈ મારી કરમની મતી છે ન્યારી—દશા
 રમતાતા રાજ મહેલમાં વરતાં સુખ મોગર
 સેવામાં હાજર હતાં દારી દાસ હજાર
 ભોગવતી આજ લાચારી પડ્યો વનમાં હું આગરી—દશા
 દુલ સળ્યાપણ જેહને કંઠણ લાગતી સેજ
 સુતી છે પથ્થર તણી ધરતી ઉપર એજ
 મહારાજની કુમારી દુખી છે બેન મુજ ખારી—દશા
 તરસ્યાં બુખ્યાને આને હેતા પણ આન
 ટળવળીએ આ વન વીસે બુખ્યાં વીણુ ભોજન
 પીવા મળતું નથી પાણી રહું કેમ ધીર હું પ્યારી—દશા

ગાયન ૪૪૦ સું

રાગ—આસા ગાડી તાલ દીપચદી.

હંસારે રાજા ! એ પીંગરા નહીં તેરા, તું તો સમજ સમજ મન મેરા;
 ના ધર તેરા ના ધર મેરા, ચીડીઆં રએન બસેરા રે !—હંસારે.
 સુન સુન મીડીયા મહેલ બનાયો, મુરખ કહે ધર મેરા રે !—હંસારે,
 જસ દીન હંસા કાઈ નહીં તેરા, જગલ હોગા બસેરા રે !—હંસારે.

ગાયન ૪૪૧ સું

કાદી ખરવો તાલ ત્રીતાલ.

કંઈ ચેટક લગાડી રસીલી.
 કર્યો થેલો મુને તે છખીલી;.....કંઈ.
 કાંલજકું કોદી ને ચીતરકું ચોરી,
 કેદી બનાવ્યો રંગીલી.....કર્યો.
 દાદ ન લેતું દવાએ ન દેતું
 ટળવાવેકાં તું હીલી;.....કર્યો.

ગાયન ૪૪૨ સું

રાહ ઈંગ્રેજ—રતઘ મેડમ ઇઝ માધ નેમ—એ રાહ.

શું અજાબ જમાનો આયો—કૈ જવાન થયા શાણા,
 અર્ધ તડમતડાક ગિરાજે—જાણે મોતી દાણા;
 મોટી મોટી કરિ વાતો—જાણે રૂડા રાણા,
 દિલના છે મોટા દરિયા—પણ ખીશાના કાણા.

કોરસ.

જૂઠા કૈં અકડે—જૂઠા કૈં અકડે,
 ખાલી ખોખાંઓ ખખડે—ખોટાં ડોલ કરી રખડે,
 જૂઠા કૈં અકડે—જૂઠા કૈં અકડે,
 કોરા વાગાએ કકડે,—ધરમાં પરણી ફકડે.
 જો સાઠ કદમને છેટે—કદિ જતું હોય ભાઇ,
 તો બગી દુરામને દેખી—પગ જાએ ફસડાઇ;
 નાણુક નારાની માફક—ચાલે છે મચકાઇ,
 રાતે તો ઝાળા જોઈ—બડકે છે મભરાઈ.—કોસસ

ગાયન ૪૪૩ સું

ગરબી તાલ દીપચંદી

વટસાવીતરી જૂત આજ—પુરણ કરીએરે,
 લઈ કુમ કુમ અક્ષત હાથ—ફળતો ધરીએરે,
 છે પત્રીત વચ્ચા બેન—આપણે અંજેરે,
 કરો પુંજન વડતું આજ—સહઅર સંજેરે,
 વીધી આ વત તણીરે સાચ્યો તમે,
 તો તો મંગળ તમારું થાયને આયુષ પ્યારા પત્રીતુરે વધારજેરે,
 શાસ્ત્ર વીશે સુંદરતાથી એની લખી,
 તેથી તમારે રહુ થાયરે. —આયુષ
 કંકણ કર વીસે સુમકે તમારા અબોડા શીરપર શોભે છે સારા
 એ સઉ રેહેશે રૂપાળા વ્રતની રીતી જાંભળો,
 ઝાંઝરનો ઝમકાર તમારો લટકે મટકો ને ચટકો તમારો,
 ખટકો હોય જો પ્યારો વ્રતની વીધી જસાંભળો.

ગાયન ૪૪૪ સું

મારા ભાગ્ય તણો નદી પાર એ રાહ
કર સુંદરી તું રત વીચાર નદીનો માગુ અતી સાચાર;
બળાદારે કરીશ તારા, પનીવતનો ભંગ;
તો હે સાબી સુંદર નારી તારે આવે દંગ.
માનુની માનીએ મનથાં અબી મન કિમંગ,
સુખ તણું હું હાથ લીધે છે તણ માવનનો રંગ.

ગાયન ૪૪૫ સું

ભેરવી - કબાલી

"ખુને નાદક"ની કાલી, સહ ફોડત તરી થાકા
હવે સેવટ આયું સાઈ, થંડા પડવા મારી કાકા,
"આપના આપ"થી ચેતી, હું મન્નેકામ બચે ભાગી.
"રતના પંચી" આ રતમથી, કાંધી ચુકતી ઘણી સારી.
પરીન માફક છું પાકનદ હું, "પત્રીત દોરંગી" દુન્યામાં
"ખુઅસરત બસા"ઓની માફક નહિં કાંઈ જાણ જાનમમાં.
દુન્યાની મીઠી વાણીથી, ફસાઇ મારી "ભોળા ચુલ"
"સફેદ ડગ" કાંઈ લુચ્ચા સાથે, કરને તું જ છંદગીની ધુળ
"ભાદુની ભરથાર" બન્ને, ફોડત વહેમાવા મારીજ,
કાકાજના મજાનું સોટાએ, કમ્મર બાંધી નાખીજ.

ગાયન ૪૪૬ સું

ઉપલીજ રાહ.

"જંજીરે ઝાહર" તેં નાંખી, હૃદય માઈ હતું ખાલી,
તું જ મહોબત હવે તારી, જોયનના બાગના માલી.
"ઝહેરી નાગણુ"નો ગમભારી, મહોબતથી ચાલ્યો હું મરવા,
"સુરદાસ" માફક આંખો ફાડી, ચાલ્યો જ ગલમાં જપ કરવા.
ખરો "ભાગ્યોદય" મારો છે, કે એવો દોરન મારો થાય,
મલી "કાંડી નાગણુ" કાંઈ નહિં, આ "હુરે અરબ" મારી થાય,
"કરતુકી કોરગા" ઓખી, ધણા છે "મતલબી દુન્યામાં,"
અરે પારસીની પુત્રીઓ, મણા ચુલ છે પવીત્રાધમાં.
વેરાવા "કામતી આંસુ," ફોડત લડયાં સહ હમગદ,
ચાલો એવા હવે જામએ, "અબીમન્યુ" "ચલતા પુર્ન."

ગાયન ૪૪૭ સું

યું જુલમ કર ન જલીમ એ—રાહ.

દીલની—એ દીલદારી પ્યારા વીનાની ખાલી
જુરી જાએ આ દાળી: આળી વીનાની ખાલી
જગર તું કાંએ જુરાએ: દીલના દીલની માંહે
દીલદારની એ ચારી: મતલબમાં એ સમાઈ—દીલ
મહોબતની આએ જલી તો ફેંજે કાંઈ ખાલી
સંસાર લો દુની માની: દાની આ છંદગાની—દીલ.

ગાયન ૪૪૮ સું

અરે દુન્યામાં પ્રેમી કયા—એ રાહ.

અરે દુન્યામાં બેરીથી દુખી મારી છંદગતી છે. (૨)
 સમજો તો બાધ મારા લગન એક કીરસા કહાની છે.
 પ્યારથી પરણેલું જોડું કદી નહીં દુખીયું થાય,
 ઘડપણમાં મારા જોવો બધરાંથી હીણાપ,
 વફાદાર હોય જે માથુક તો નશીબવંતો, દીવળની છે.—અરે
 શેર.

પ્રેમ છે એક જલતી જ્વેન, કદી નહિ યુગ્મય
 સાચો આશક તે પ્રેમથી, કદી નહીં દુખ્યો થાય.

ગાયન ૪૪૯ સું

રાગ અંત્રી.

હું જાણુવા માગું છું કે દુન્યામાં શું ધુમધામ
 સૌગંધ સડગંધ ખાલી છે શું કામ ?
 જાં જોશો ત્યાં બસ ઇચ્છાને આશા છે બરહામ
 કંઈ નાદારીને ગેલા કંઈ બંડ નામ
 છે દરની કોઇની આસ ને ઘરની કોઇ પાસ
 કંઈ શહેરેને કંઈ રખડે ગામે ગામ
 કોઈ તારીફ ચાહે આસ, ન રાખે કોઇ પાસ
 શા માટે છે મશગુલ સૌ સરવે થામ.

(કોરસા.)

પૈસા ખાતર પૈસા માતર છે પૈસાથી સૌ સુખ દુખગમને આરામ
 પૈસા પૈસા હાથા પૈસા છે પૈસા પૈસા સરવે થામ—પૈસા

ગાયન ૪૫૦

બસ જોઈ તમારી સુરત પ્યારી મોહી હું તો પરી
 (ખરેખર?) અરે જાણું બધી બરી
 (ખીસોની પાણી) વલગોય શું ધરી ધરી
 આવી તમારી સીકલ જોઈને દસ્તાં મરવા પરી
 (અરર) ગુલ તું ગંધય ચરી, આવી અકકલ તમારી બરી.
 (પણ કાંઈ) બસ જોઈ
 દીલ માફ બધું દુઃખી ઓણુ અને બેજુનું મથું ચરી
 તુંજ સરખા ધોતાલ ધણીને છોડું હું કેમ કરી
 ઢોંગ એ શું લાવી ખરી મારો દાહરો ગીંગો ચરી.
 (તમે એમ ધરી ધરી ધબ્બા શું મારીઆ કરોય જો
 જો પેલાં બધાં જોએય ને મને ખરાખ લાગેછ.)—બસ જોઈ.

(કોનસદનું)

ગાયન ૪૫૧ શું

જુગારીનો સદા જય છે એ—રાહ.

મહોત્તમાં ચાર, સદા લાચાર,

પુઢા જુવાન, બને ગમાર.

ધરડા ગામડ્યા વકવક કરે કે પ્યાર ધણો ખરાબ છે,

અરે પ્યાર જેવી મીનાઇ ચીઝ આ દુન્યામાં બહુ કમ છે.

હાથમાં ચીચોડા લઇને આવે, તે નર સરસ ધણો છે,

અરે પારસી માતાઓ પૈસા કરતાં તો સારો ધર્મીજ સરસ છે.

(કોનસટલ)

ગાયન ૪૫૨ શું

ગામરેની ગોરી—એ રાહ

ઉતો કરમનો લીલોરે—કે ઉતો નશીબનો લીલો,

હીગનપોર છોરીને—મંમભાષ આવીને વહેલો.—કતો.

(જીલ.)

મારો ધધો પેહલો તાડીનો રે બાળ.

કાધી તેમાં મેં તો ફારી રે કમાઇ.

પણુ ફરકારે આવીને ચલાવી દગાઇ.

દાર ને તારીનાં લહન વધાયરાં બાઈ.

ભાગી ધધો કાધો ધીલોરે—કે ભાગી ધધો કાધો ધીલો.—હીગનપોર.

(વહેમાયલો ભરથાર)

ગાયન ૪૫૩ શું

રાગ—અંત્રી.

ત્રીમ ત્રાક થઇ થઇને સેવક આજ કાલ રૂબાબમાં

ચરર ચમકથી ધમક ધમકથી બહો ચાલેચ લટકામાં

ખીસા ખાલી બરમ બારી, હાથ મુકું હું ગજવામાં

ધેરમે હાલ્લે હાલ્લાં ખખરે બહાર તો ફરેચ બપકામાં

હાથમાં લાકરી, મુછો ફાંકરી, ગજવામાં રેશમી રૂમાલ

માથે પોમેડન લગારયું થઇ ગયા ચકમકતા બાલ.

(દાણ)

ગાયન ૪૫૪ શું

રાગ અંત્રી.

સમજે મને ઇમાની હું હું કા પુરો,

દમબાજ ને પુરતાજ ન રથમાં હું સુરો;

રંગીલો ઢંગીલો હું થઇ ખેલું બાજ,

તરકટની ખરકતથી રાખુ સૌને રાજ;

ધડુ ધાત એવો કે થાય દુશ્મનનો ચુરો—રંગીલો.

(મોકા લીલ.)

ગાયન ૪૫૫ મું

રાગ ભેરવી.

તમે સુખમાં સદા રહેજો અરે ઓ દીવસોજો ખ્યારાં
 દુખીની દાદ હમેશ લેજો અરે ઓ દીવસોજો ખ્યારાં
 દકા હોજો બકાઓ સહ સદા સુખનાં ઝરાઓ બહુ
 તમારે આંગણે વેહજો અરે ઓ દીવસોજો ખ્યારા
 પાંખી સુખ સહ જહાંનનાં જીવે તમે ધણુજ સાસ
 રાજી કરી ખુદાયને રહેજો સદા ખુશાલ
 શીરોજ આ દુવા સારી ખરાં દીવની અરે માદરી
 સદૃશ પરવર કરી હેજો અરે ઓ દીવસોજો ખ્યારાં

ગાયન ૪૫૬ મું

ડીયર કીકલી જાગાજ કીકલી, આઘતો તારો હાલેખલાયુ યુ માધ રોઝકલી
 પસેટ તો કહેજો હાલીને રોડીને કહે બરેડ
 કેમ ડીયર કીકલી કે ની માથાને કહે હેડ
 છોજ કહે તો જરકો જગજુ ખુરજીને કહે સેર
 વેરી ચુડને વેરી ચુડ ઓલરાઇડ મેડમ ફેર
 સુખુનને કહે સમસો ફેરક તે કારો
 હા તો યહરનો તો નોજર લીકર તો છાતો
 બટરને કહે માખન જરીને કહે નાધક
 કેમ ડીયર છીખી કે ની બધરી કહે વાધક

ગેરીયા.

રાગન ૪૫૭ મું

આયાં ફડાં નામની તો લેવડી ખવરાવો બાધ,
 સાલાજી તો આગલ રેહીને નાંતરે કરાવે બાધ,
 હીરાજી શેઠ થોડે ચહડયા, હીરાજી શેઠ દખમે પડીયા,
 થોડે ચહડયા લાલ લગામ, રૂપાંને લખને જખમે ગાંમ.
 ફેની બાધને માથે રાખ, લેવડીયા કાંધી સગાધ, હારે હાં બાધ,
 સુખમે કેજે વારી જાઉં, ખાતી તાડી પીતો જાઉં; હારે હા બાધ,
 નાંચે મારો હીરજી, લેવડી ખાથે ખીરજી, હારે હા બાધ,
 હીરાજી ઢોલી મંગાવે, તાડી પાખને ખુબ નચાવે, હારે હા બાધ,
 કે મોનાં આલખલેસ ખાગથી મંગાવો કે આજ મારી લેવડી રંગીલી,
 બાટલી ખાન્ડીની મંગાવો કે આજ મારી લેવડી રંગીલી,
 દિરાજી ચાલીયા ગથેડે ચહડીને સાજન ઉડીયું નામે રરી બાધ,
 પૈસાની નહોં કરજો વાંત ને હીરાજીની ચાલી જાન.—આજે મારી.
 (ધરતીકંપ.)

ગાયન ૪૫૮ સું

મનસવી.

દસ્તગીર તું કુ રતનો વાલી હું વગર કુલ દુન્યા છે ખાલી
તારી બહેસનો નથી કાંઈ પાર ગયેલી કાયમ તું છે નીરકાર
સૂર્ય ચંદ્રે તારાઓની આલ, આકસ કીધું રંગીનપર લીપાલ
કરામત બહોલી તારી ખેમીસાલ હરત અંકલ કરીયે રમનો ખ્યાલ
માટે બળે માનવી સાચ કારતાર, ફાની દુન્યા છે ઘડી પત્ર ચીતાર
માગે પદ્મ “પરસીયન” તારી ફતેથી ગુન્ગર તું રાત તારી.

ગાયન ૪૫૯ સું

જન્મના લેખ લખેલા હોય—એ રાહ.
બહાલી તું પ્રાતઃથી પ્યારી, લડાવ્યા લાડ મેં ભારી,
બહાલાતું દુખ હરનારી, મને છે તું અનિ બહાલી;
સાંભલો બહાલા માહારારે, કે દુખનો નથી પારારે.
બહાલીતું દુખ હરનારારે, ધની છેવ આપ મારારે—બહાલી
બહાલી હું બહિંચ વેપારે; રહેજે તું મુખ સંપનારે,
શીકર ના કરતી માહરીરે, લાવશ કમાઇ સારીરે—બહાલી
ધીરજથી જો સમજ બહાલા, ખુદાની યાદ કર બહા,
“અદી” કહે હરગરી બહાલા, કે મીનશે દુખના દહાડા—બહાલી

(દાજી)

ગાયન ૪૬૦ સું

“સુનતાં સુનતાં ખેડેરા રે કાંન.”—રાહ.

આજ કાલના જીવાંનીઆઓ કહે કહે ને કહે બસ રીત લાગ્યો,
કપારમાં દેઓ દામ! (અમે) તેરેજ લાગ્યો પનવાનું નામ—આજ
શીખેલા બુઝો તો મલે નહીં જાત, કમઇ બી જોવો તો શાનરે શાત,
રાખે દમપર શુમાર! (અને) માગે તારે તો પાંશ દશ હગ્ગર!—આજ
ગુલાંમબશાએ જો પરીક્ષા એક પાશ કાધી તો જાએ પવારે છેક,
રાખે નહીં ધર પર ધર, ને માંગે તારે બસ દશની ઉપર!—આજ
(અરે) મારો લાંડાએને મારો તમ યાર, તુટા જોરા—તુટી સપાટનો માર,
મારીને કહારો બહાર ગામમાંથી એ બીખારીઓની ધાર!—આજ

ગાયન ૪૬૧ સું

“ન આખસે ગયા હું”—એ રાહ.

નહિ મુજ સમ કોઈ રંગીલો,
કરૂં છ હું છેલ જીખીલો,
કંકત એ આંગળ ખીચેલો—સાચું જ કહું.
લગન, નવજોતમાં જાઉં, વીરકી, આંદી ઉડાઉ,
પેટને પુરતું દમાઉં, લટર પટર બી આઉં,
કરૂં બાટલી આંદીની આઉં—સાચું જ કહું—લગન.

(લાલી)

ગાયન ૪૬૨ મું

મુસામ ખંસી કુરાઇમારી “કુરાઇ મારી તુ કુરાઇ મારી
મુખધથી આપો નૌસારી” તારી પીધીને તોસ મારી
પાપરીમાં ગોસને ઉગરીઉ, કુરાઇ વગરનુ ઝીવતર બરીયુ
હુઝોને ઝોગલોને કુરાઇ મદમ-દુશમનની સાતી પરચાલીયે બમધમ
સાલની કુરાઇ તુમારી સાથ” તારો લેવસ બગલમે હાથ—

ગાયન ૪૬૩ મું

તાલ—ગરબી કાહારવા.

ગેલે ગાતો સુગીતડા હીતનારે, ગાવુ ગીતો હું ગામરેની રીતનારે
ગાક કોકલી પ્યારીની પ્રીતનારે—ગેલે,
ગાતા ગરબાની લક તાલી, હાતો પગો છઉ આહાલી—ગેલે
છુરત યાચેયો મુખમ છેહેરમા છુપરેલો લાલીઓ હુ લેહેરમારે,
નોકરી કાધી મુખમ આવી છોરી દીધી તે નહી ફાવી
સાલે તાં છુધી સલાવી—ગેલે
છાખતે તાંબી નોકરી રહેલો, ગોટ પીટ છોટ બી થીખેલો-
અરધો છાચબ બની ગીયલો, ગામમાં છાચબ થઇને રહેલો—ગેલ
(બેહેરા બેહેલા કાકા.)

ગાયન ૪૬૪ મું

ગુવો જમાનાની સોપો નવી—એ રાહ.

સૌમાં સરસ આય પીણું છે વારો ખાટલી છે મારી બ્રાન્ડીની
થંડીને દુર કરે, સરદીને દુર કરે—ખાટલી છે મારી બ્રાન્ડીની.—
સૌમાં સરસ આય પીણું છે વારો
થંડીનાં લખલખાને ધુજરાં થાય એનાથી દુર,
દીલમાં ગરમી આવી લાવે છે શુર.
શુર બસ શુર બસ શુર શુર શુર.—ખાટલી
બ્રાન્ડી હાર તો કહેવાય, નેદને જીવ દપુ દપુ થાય.
કાચકાથી ને પીણું એ કંમ, તો ગટર માસ્તર બનીએ કંમ—ખાટલી
આવી પડે કોઠબી હિંગામ, ગમ વા ખુશીનું કોઈ કામ,
તો ઉખેડો આવી ખાટલી એક, ને તલ્યાંવેર મટાવો છેક.—ખાટલી આય૦

(લાલી)

વાહલાં ભુલકાંઓની સખીઓ માટે,

નાના મોઠા ફેમીલી યુગ્મ માટે, તેમજ ફોટોગ્રાફી અને એનલારજીંગને
લગતી દરેક સાચી સલાહ માટે

એસ. હોરમસજી,

ફોટોગ્રાફર.

એલીફન્ટ બીલ્ડીંગ્સ, કાલખાદેવી રોડ.

આપણા સસ્તા સ્ટુડીયો નીકલવા છતાં હમારે ત્યાં ધરકોના જે ચાહુ
દરેરો જોવામાં આવે છે એજ હમારા નામ—કામની ગેરંટી છે!

ફોટોગ્રાફીને લગતો દરેક સામન, શીશ્મ કેમેરા, સેલ્ફ નોર્મિંગ, પીઓપી,
પલેનસ હામેસ નવો સ્ટોક મશી શકશે.

નાતાલના કેકો સાદાં

ફરમાસુ નાનખતાઇ ખીસક્રીટ વીગેરે ખનાવવાનું પુરાણું ખાતું.

મોબેદ જનાદાર

નાતાલના કેક ખતાઇ સાદી તથા મદામની મકરૂમ
ખારી ખીસક્રીટ વાઇનકેક તથા સુરતી તાજા ખતાસા હામેશ
તકયાર મક્કશે તથા વરદીથી ખનાવી આપવામાં આવશે.

ભાવ ક્રીકાયત.

માલેક—મોબેદ જનાદાર.

નંબર ૩૮, ગોલા લેન, કોટ—મુંબઈ.

ઉસ્તાદી ગાયનો.

ગાયન ૪૬૫ સું

ચાહ રાખી વીતમાં—એ રાહ.

બલીહારી રસીયા ગીરધારી, સુંદર સ્થામ હો તજી અમને

મધુરાના વારી, આવો ન બનીયેછ.

વાંસલડી વાગે બ્હાલા, બાણકારા વાગેને, વૃદ્ધ વાટ લાગે ખારી—સુંદર૦

જમુનાને કહિ બ્હાલા ખાવાને દોડેને, અકળાવી દે છે મુને ના—સુંદર૦

મંદાવન કેરી શોભા, તમ વીણ અમને તો, નવ લાગે દરે સારી—સુંદર૦

ગાવરધન તોળ્યો બ્હાલા, ટચ્છી આંગળીયે ને અમપર દેખ્યો ગીરધારી—સુંદર૦

મીરાંખામ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, શુદ્ધ પ્રભુ લેને માદરી—સુંદર૦

(ભખનામુત.)

ગાયન ૪૬૬ સું

રાગ કાફી—કહરવા.

જોગી રૂપ ખનાયો રાવનને, યનરપતિ પર આસન લાયે!

સીતા માતા થો બેઠા મોતી તેરેરે કાલ જોગી યદાં લે આવો,

એક યન દુંદા, સકલ યન દુંદા, જલદર કહી નપાયો;

ચાંદ આનકા ધ્રુવજા નાદિ, જલકા ખાસો જોગી તેરે દ્વારે આવો

સીતા જલ ધડવા બરલાધ, તપ્યે છલ દિખલાયો,

આહો પકડ જોરિમેં ડરી, તપ લકાંકો ધ્યાન લગાયો

રાયદ્રવન ખડકો સિધારે, લછમન ઘોર નપાયો,

ગરડ પંખ રખવાલી જીનકે મારે ચાંચ રામા નિચે મિરાયો.

(મી. મહમદ હુસેન.)

ગાયન ૪૬૭ સું

રાગ—દેશ તાલ, ત્રીતાલ.

પનીયાં જો બરન ગણ ખીચ ડગર મોહે ઘેર લીયા,

એસો ચંચળ છેલનિમટ નિડર નટખટ, હમરી કછુ નહીં સુને;

લપટ ઝપટ પનઘટપર; ગાગર છીન લીનો મોયે. ગગરી ગોદર-ખારી.

મેં તોસે કહું હું છું ન આંસરીકા, મૈને સુનીરે—

(મીસ ગોહરગન.)

ગાયન ૪૬૮ સું

રાગ જલ્લા તાલ દાદરા.

આનખાન જ્યા મૈ લાગી, ખારી ચિત કપોં દીયા, આનખસી ફેસી

પડન લાગી છત્રકે પૈયા, બોલો મેહરલાન સૈયા,

તુમ ખીત મોહે કવ. ન પડે તુમારે કારન જાગી—આનખાન જ્યા મૈ

(મીસ ગોહરગન.)

ગાયન ૪૬૬ સું રાગ, હૈરવ. તાલ—ચૈતાલો. (૬૨૫૬.)

સુગમ બનઝાપો સુદામ બેલી મધત, પવન ત પ્રકાર બરન બરન પુપ રંગ લાપો.
બોલત કોકીલા કીરતાલી આનંદ બપો, ચૈદ સિંગર બરસાપો— સુગન.
સુન સુરન તિન ગ્રામ, એકવિચ મોરઘાન, પંચાસ કોટી તાન,
કહેત યુની તાસેન સુનેરી શાહ અકબર પ્રથમ રાગ હૈરવ ગાયો—સુંગત.
(તાનસેન.)

ગાયન ૪૭૦ સું— ગઝલ.—રાગ, બેરવી, તાલ દાદરા—

અપને મૈલાપી જોગન બની, જોગન બનીરે બી જોગન બની
અપને મોલોકી અપને ખ્યામકી જોગન બનીરે.
મે અપને દીલકો કીસી પૂતકો દીયા આહાતા હું,
છોડ ધરલામકી રાહ કુદરલીયા આહાતા હું.
અય મુસલમાનો કહો, કયા મેં પુરા આહતા હું,
છરસે મીત્રા હય ખુદ ઉરસે મીલના આહતા હું.

ગાયન ૪૭૧ સું રાગ—ગઝલ પંજાબી.

છલાહી કયા કરેં જપ્તે મહોગત હમને મરને હૈં,
કે નાલે તીર બન કર કલેજમેં ઉતરને હૈં.
જફાપર જાન દેતે હૈં સિતમધર તેરે મરને હૈં,
ચેના કામે મોહગત સચતો આ હૈં કામ કરને હૈં.

(મીસ કાલીબન.)

ગાયન ૪૭૨ સું રાગ, ખમાચ, તાલ લામણી.

રસ્તેમે કહાના ઘેર ખડા, મે કયારે કહેં તદખીર.
જરા ધધરસે હઠ જારે કહાના, બરને આઈ નીરરે;
પલ્લા હમારા છોડ દે કહાના, ફટ ગયો દખની ચીરરે.—રસ્તેમે.
ગાઝા જોયન કયા ઉમગા, જોશે નદીયા નીરરે,
મોહે હાથ મત લગાઓ કહાન, છુતા મોરા શરીરે.—રસ્તેમે.
સાસુ નનંદ મોરી જાનમકી, બેરન બરબર મારે તીરરે,
મેં હું યુવરી કંસ રામકી, તુમહી જાત આહીરરે.—રસ્તેમે.

(મીસ રોઝા)

ગાયન ૪૭૩ સું રાગ. કાફી. તાલ, ત્રીતાલ.

તનમન તોપે ડાફવાર તોરી સાંવરી સુરતયાં, ઓર નૈના રસીલે—તન
મોહે બીન દેખે નહી પરત ચૈન, મોહે કહો કૈસેકટે દીન દૈન,
વિરહાગીન કરીન લાચાર, તમમન તોપે ડાફવાર.

(મીસ ગૌહરબન.)

ગાયન ૪૭૪ સું

રાગ—છલા.

પીયા તોરી તિરછી નજર લગો પ્યારી,
ઝેરી તુમારે શામ સહુને, નેન મદ્ બરકે કઠારીરે,
મધબરે નેન તકનક...મારી સેન સુષ વિશર ગઘ હમારીરે,
પીયા તોરી તીરછી નજર લાગે પ્યારીરે.

(મીસ મલકાનન.)

ગાયન ૪૭૫ સું

રાગ—દેશ તાલ દાદરા.

દીદ લંગર નગર નગર, ડગર ડગર હે, રેરે...દીદ.
અધુર અધુર મુરલી લીયે, સંગ ફિરત મેરે,
નાચન ગાવત આવત જાવત, કરત સો સો રેરે—દીદ.

(મીસ જાનકીબાઇ.)

ગાયન ૪૭૬ સું

રાગ—ઝીઝાદી ત્રિતાલ

તનમનકી સુષ વિસર ગઘ કેસી બજાઈ પાસરીયાં.
જયસે ધુન પરી કાનનમેં, નિંદ નહી મોરે, અરે નમનમેરે,
મિન્ત ગાહર પિયા આવનકી, સુન મુરલીકી ધુન બધ પાવરીયાંરે.

(મીસ ગૌહરજાન.)

ગાયન ૪૭૭ સું

તાલ—લાવણી—હોરી.

જશોદાકે લાલ ખેલે હોરી, કેસી ધુમ મચોરી.—જશો.
મુરલીકી ધુન સુન ગોપી બિજલબધ. સય મિત્ર બાત કહોરી,
અંગ અંગ બુખન સય સાજે આંખો કીરનકી ઝોરી.—કેસી.
આય અચાનક ગલે લગાવત, દીયો અંગ કધ જોરી,
ગારી ફુંગી છોડ દે મોહન (ર) તુમહે તમિજ નહિ મોરી.—કેસી.
અહુવા અંદન અતર ગુલાલકે, ગલીયન કીચ મચોરી,
ઉડત ગુલાલ લાલ બપે બાહર, ચલી રંગકી ઝોરી.—કેસી.

(મીસ અચ્છનબાઇ.)

ગાયન ૪૭૮ સું

રાગ છલા—ઝીઝાદી.

પનઘટ વાપે મોહે નજર લાગી, હો નજર લાગી—હાય નજર,
શીરપર ઘડા, ઘડે પર ગાગર, દેખત છેલા લોટ બાગી—પન૦
જો દેખા ચારોંકા દીલસે, દેખત મલાલ હુવા.
હવાધ ઉડતીથી ચહેરેપે, જો નિદાસ હુવા;
બીપટ લેઓ ઝો, પિયાસે સમે બીસાલ હુવા,
સજરજો સુખા હુવા થા, વહ તો નિદાલા હુવા.

(મીસ મલકાનન.)

ગાયન ૪૭૨ મું

રાગ, ભેરવી, તાલ, ત્રીતાલ.

છોડો છોડો મોરી જૈયાં, નોરી મુરકી કલાઈ, છોડો છોડો, નાહી ન રી.
 અપ દેનીહુ દુલાઈ, છોડો છોડો, મોરી, જૈયાં—પીવા,
 મોહિ છતિયાંપે અપને લગા, મોહિ સારી બનિયાં ગતતા.
 મેને જન લીયા, પ્યારી મેરી, ચાર તુ હીલી તોયા તોયા,
 જસને તેરા નામની લીયા હો.

(મીસ ગોહરખાન)

ગાયન ૪૮૦ મું

ગજલ આલીફ.

કબી બનશ સરવટે જો આ ગયે, તો બહારે હુરન દિખા ગયે,
 મેરે દિલકો દાગ લગા ગયે વહે. નવાસ ગોશ્ટ ખિલા ગયે.
 ચહ દુઆથી દિલકી, ન આપે દિલ કાઈ. બેવફા ન દિખાપે દિલ,
 વહ જો બેચતે થે દવાએ દિલ, વહ દુશન અપની બઝા ગયે.
 બંદ હય કયો ન આંસુઓ કીઝડી, કે મોહબન અપને ગમે પડી,
 વહ જો કર ગલેથી વહ અંગરે, વહ બલાકે પેચમે આ ગયે.

(મીસ કાલીખાન.)

ગાયન ૪૮૧ મું

રાગ, દેશ, તાલ, દીપચંદી

કન્હયાને ઘેર લઈરે, કુંજનમે આગ સપ્તીયાં નહીં મેરે સંગમે.
 ફાગ રમોહે મોદનકે હારે—મોદન પાંહે પિંદરા બનમે.
 નંદ નવેલી કૈસે બચગી કયો નિકસી ફાગુનમે,
 મૈ જલ જમુના બન બની, સોય રહિ મનમે
 આગર પટકી ચરન ઝટકી, ચૌર બીજે હારી રંગમે. —ક૦

(મીસ અમીરખાન.)

ગાયન ૪૮૨ મું

રાગ—પીલુ.

કીસીકા કોન સંગાથીરે બાબા—કીસકા.
 જુહીરે માયા જગત જુલાયા, કહેત પુરાણકી પોથીરે બા—કી૦
 દોલત દુનીયા માલ ખજાનાં, માન પિતા સંગ નાહીરે—બા—કી૦
 આપકી આપે અકેલા રી, જાનાં, હોતે મશાનકી માટીરે—બા—કી૦

ગાયન ૪૮૩ મું

રાગ આશાવરી.

કરલે સોગાર ચતર અલખેલી, સાબનકે ઘર જાના હોગા.
 માટી ઉઠાવત માટી ખીકાવત, માટીમે મિલ જાના હોગા,
 નાહલે ઘેલે શીશ યુધવાલે, શીર વહાંસે, નહીં આના હોગા.—ક૦

(પ્યારા સાહેબ)

ગાયન ૪૮૪ સું

રાગ પીલુ-હોરી.

કહે દીને હમારી રામ રામ બકુ મીસે મોરા શામ.-કહે.
 નગર નગર ઝોર દારે દારે, હોરી ખેલનકી હુમ ધામ ધામ.-કહે.
 ઉમંગે જોબન પિયા માનત નહી, કેસે કે રખુ મેં કામ કામ.-કહે.
 લુખ પેઆસ રાધીકા છાંડયોં, ઘેયાન તોપે પરાંહી અષ્ટ ભમ-કહે.
 કૃષ્ણ નંદલુ છતની હે મિનતી, પ્રભુ કયું છોરી એસી યામ યામ.-કહે.

ગાયન ૪૮૫ સું

રાગ છાંયા નટ-ધીમા ત્રાંતાલ.

મન સુંદર લે ગદ્ય માર પલક,
 ખલક, પલક, ખલ, ખલક, જોશે, છપા, ખીચ, ઉઠ મુખડેકી ઝલક.
 ખીચ ધાર, રીલ રીલ જમુનાકી, ઝલક જોશે જોત, ચંદમે જાત ચમક
 તીરછી ભુંએ મેં રાજ હરમ, છસે દેખ મુકા સારા આલમ.
 મએ તો મરતા હું મેરી જાન સનમ, એક વારતો ફીજે મુજપે કરમ.
 શય લીજમે રેયા બીકલ બીકલ—મન૦

(મહમદ હુસેન)

ગાયન ૪૮૬ સું

છોટમ-ભજન.

ચટપટ ચેત હેતકર હરીશુ, મરણુ બમે જે માથે રામજી
 ધામ ધરા ધન સુત-ધણીઆણી સેવક નાથે સાથે રામજી—ચટ
 હોય લાખ તે રાખ બરાબર, તેમાં નહીં કાંઈ તાઈ રામજી
 ધન સાચ્યું પણુ ધર્મ ન લાંચ્યો, ક્યાં જન્મારો દાઝ રામજી—ચટ
 મોટ પણાતું માન બરાયું, માટે કંઈ નવ મુજે રામજી
 જમના કીકર જોશે ત્યારે, થરથર કાયા હુજે રામજી—ચટ
 કર સતસંગ અંગ હોય નિર્મળ, હૃદયમાં લાગે રામજી
 કહે છોટમ ચીંતામણી પરમે, તો બવનો ભાગે બચ રામજી—ચટ

ગાયન ૪૮૭ સું

રાગ-કાફી-ભજન

દયાનિધી તોરી ગતિ લીખી ના કરે;
 ધનસે ધરમ, ધરમસે અધરમ, અકરમ કરમ કરે.—દયા૦
 પિના અચન મટ, પાપીસો પ્રલલાદ કરે;
 વાંકી બંદી છુડાવનકો, પ્રભુ તૃપ્તિ હ રૂપ ધરે.—દયા૦
 એક ગઢ જો હેત વિપ્રકો, સો સુરલોક તરે;
 કોટી ગઢ રાજ નૃપ હિનહી, ગિર ગિટ હવૈ કુષ પરે.—દયા૦
 ગુરૂ અસિષ્ટ અતિહી, ગુણુ આગર રચિ રચિ લગ્ન ધરે;
 સિતા હરણુ મરણુ દશરથકો, બિપતીમે બિપતી પરે.—દયા૦

ગાયન ૪૮૮ સુ

ગઝલ.

ધૃતરકો જન બહે માલિક તેરા વહી હે,
કરશે તું યાદ દિલહે હર જામે વો સહી હે.—૧૬૬.
જુમી અગન પલનમે સાગર પહાડ બનમે.
ઊસકી સખી જુવનમે છાયા સમા રહી હે.—૧
હસને તુજે બનાયા જંગ ખેલ હે દિખાયા,
તું કયો દિરે ખુલાયાં ઊમરા બિતા રહી હે.—૨
વિષયોંકી છોડ આરા સખ જુકે હે તમારા,
દિન ચારકા દિલાસા માયા ફસા રહી હે.—૩
દુનિયાંસે દિલ ઘટાસે પ્રભુ ધ્યાનમે લગાસે,
અત્તાનંદ મોક્ષ પાસે તનકા પતા નહી હે.—૪

ગાયન ૪૮૯ સુ

કબીર-ભજન.

જેને સાધુકી સંગત પાછ, વાકી પુરણુ કમાઇ,—ટેક.
દત્ત ગોરખ ગોપીચંદ બરથરી, તો ગગનમે છાપરી છાઇ-જેને.
અંકા, વંકા, કૃષ્ણ કુઆ તો પાંચમી મીરાં બાઇ-જેને.
ધના પીપા ઝ્યાર રોહીદાસા, તો સજનો જન કસાઇ-જેને.
ધૃવ પ્રલહાદ અબરીષ વિભિષણુ, જીનકી ધન્ય કમાઇ-જેને.
કહેત કબીર સુનો બાઇ સાધુ, તો જ્યોતમે જ્યોત મીલાઇ,—જેને.

ગાયન ૪૯૦ સુ

રાગ—કાલીંગડો

કરમ ગત તારે નહિ તરે કરમ
કહાં બસે રાહુ કહાં બસે શશી રવી, જોગ સંજોગ પરે—કરમ
ચર બશીષ્ટ પંકીત સુની માની, શોધકે લગન ઘરે.—કરમ
સીતા હરન મરન દસરથકુ, બિપતમે બિપતપરે.—કરમ
સુરદાસ પ્રભુ અખ હુમ સોહુમ—જક જક કવન મરે.—કરમ

(સુરદાસ.)

ગાયન ૪૯૧ સુ

રાગ ભજન—પદ.

જુલત રાધા સંગ શિરીધર જુલતા રાધા સંગ,
અખીલ જુલાલકી કુમ મચાઈ, બર પિચકારી રંગ શિરીધર,
લાલ બાઈ બિંદાબન જમુના, કેશર સુવત રંગ.”
નાયત લાલ અધર સુરભર, ધિમી ધિમી બાજે મુદંગ”
મારાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર, ચરન કમલકુદંગ.

(મીરાંબાઈ.)

ગાયન ૪૯૨ સું

રેખતા-દાદરા

આનંદ હુવા જો દિલતો કયા દુનિયાંકી શરમ હે,
કરના ઇશકકા જગનમેં નહિ સહજ કરમ હે.—૧૩.
દીપકકો દેખકે પતંગ પ્રેમવશ બયા,
પડકે અગનમેં જલ ગયા કયા શીત ગરમ હે.—૧
અમર સુગંધકે લિયે ફુલનમેં જા બસાં,
ફસકે કમલમેં રહા ગયા ગરબે વો નરમ હે.—૨
જાકર કે રણમેં શૂર ના આગે યુરણુ ધરે,
ધાયલ હુવા બદન નહીં મરણકો ભરમ હે.—૩
ઇશુ તથા મનસુરકો શુભી ચડા દિયા.
અજ્ઞાનંદ ગઇ જન તો છોડા ન ધરમ હે —૪

(અજ્ઞાનંદ)

ગાયન ૪૯૩ સું

રાગ-ખરહસ તાલ ધમાલ.

આજ મેરી સુનિયે આજ ગિરધારી, મે તો આયા હું શરણુ તુસારી-આજ.
બાલપણુ સખ ખેલ ગમાયો તરણુ કિયો બશનારી
ગુલ કુટુંબકે પોપણુ કારણુ પરધર હોયો બિખારી-આજ.
મેં જનનત વહ ગાંધિય મેરે સ્વાસ્થકી સખ ચારી,
ધનસે હીનબયો મેં જગહી સખકો લાગ્યો ખારી-આજ.
આયાયા ઇસ કાગ કરણુકો ઉસકી વાદ ખીસારી,
આકર માયા જલમેં ફરવા નિકલન કી નહિ ખારી-આજ.
બવસાગરમેં હુમતહુ અખ લિચ્છયે લેગે જાચારી.
અજ્ઞાનંદ કરો કરણુ પ્રણુ તુમ ગિનકો દિતકારી-આજ.

(શ્રી અજ્ઞાનંદ)

ગાયન ૪૯૪ સું

કબિર-ભજન

મન તું રાધા કૃષ્ણુ ખોલ, તેરા કયા લગેગા મોલ,
હસ પાંચ કોસ નહીં ચલતા, તેરા હાથ પાઈ નહિં હીલતા;
તેરે ગાંડસે દામ ન ખુલતા, તેરે દાલકી યુન્ડી ખોલ—તેરા
મન તોરંગી, ઘોડા—ઘોડે કો પાંચ ખજેરા,
તું કરતા મેરા મેરા, કાપામેં કયા હે તેરા, ઘોડેકી ખાંચ મરોડ—તેરા
કર કોલ જગતમેં આયા, માયા કે સંગ લપટાયા,
યે માયા હવ જગ કમની, તું કમનીકા સંગ છોડ—તેરા
ગોવિંદ ગોવિંદ ગાઓ ખ્યારે, ફેર જનમ નહિ પાહે,
યા કહેવે દાસ કબીરા, તું બવસાગરકો છોડ.—તેરા

ગાયન ૪૬૫ સું

કબીર-ભગવાન.

તેરે સીરપર શ્રી ભગવાન, ઉદાસી મનના કાંઈકો ભયો
કયોરે મનના ડગમગ ડોલે, ધીર / કયો ન ધરે;
તેરે સીરપર રાનધંગી હય, બાટન કાહે કો કરે.—ઉદાસી,
હયન ચયનકો પગ થા તેરા, હરી સેવકો હાય;
હરી ભગનેકો મુખડા તેરા, હરી દરસકો નૈન.—ઉદાસી.
કહે કબીર સુનો બાધ સાધુ; જુએ પદ હે નિરવાયુ;
એ પદપી કોઇ નીદા કરે તો વાકો કોનસી સાન.—ઉદાસી.

ગાયન ૪૬૬ સું

રેખતા-તાલ દાદરા.

આશક હુવા જો દિલ તો કયા કાયરપણા કરે,
ઉખલમે દિવા શીશ તો ચોટનસે કયા ડરે;
માશૂકકા મિત્રના બદા હૈ કડીન સમજ લે,
પાયેગા શો દિહાર જો છતા હુવો મરે.
અગર મુકામ પારકે મના બરેર હૈ,
ગત હૈ વકત બિનાત દિર ધીર કયા ધરે.
વહાતા હૈ દેખતા જખી દિવદાર કો અપને,
દુનિયાંકો તરફમેં મદા શીર કયો ન તર બરે.
તૂખા નહીકિ પારમેં જો હુખા દિરે,
અલાનંદ તો અવ સિધુ નીર પાર કયા તરે.

(શ્રી અલાનંદ)

ગાયન ૪૬૭ સું

કલોંગરા.

રધુવંશી રાગા હે રામ કનૈયા,
દશરથ સુત વાસુદેવકો છગયા.—રધુવંશી.
અન્નેધ્યાકા રાગ મધુરકો ગાતી,
એક ધનુષધારી એક મુરલી અબ્યાસી—રધુવંશી.
અગ્યા તારી કુબળા ઉગારી,
શર્ણંગત પ્રભુ યુધિષ્ઠિ ઉગારી—રધુવંશી
રાવન મારે કંસ પછાડે,
વિભીષણ તારે અકૂર ઉગારે—રધુવંશી.
સીતાપતિ રામજી લક્ષ્મીકો સ્વામી
તુલસીદાસ પ્રભુ અંતરગમી—રધુવંશી.

(તુલસીદાસ)

ગાયન ૪૬૮ સું

રાગ-કાશી-હોરી-તાલ-દીપચદી.

મોયે બરનેરી કર રંગ ડારેરી, વહ જો કહત હે નંદ—
મદરજી કો છોરા—કરો મોયે બારા જોગી.
લાખ કહી બાતી એક હું નામાની કવિથ કરો ના હોરી.

(મીસ કાલીજન.)

ગુલામહુસેન ઇસમાલજી એન્ડ બ્રધર્સ કરાંચીવાળા.

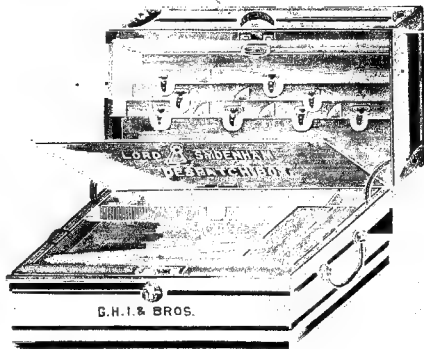
No. G. 119 H. H. Lieut.-Col. Raja Panshin
Travelling Despatch Box.

સ્થાપના ૬૦ સં ૧૮૮૪
મો થઇ.

ખાસ મુબરના નામદાર
ગવર્નમેન્ટના ઓફિસર
હુકમ.

આજ વરસે
થયાં વિખ્યાતી
પામેલા

સ્ટીલ ત્રક અને
દરેક જાતના બોક્સ
બનાવનાર.

દિલ્હીનાં દરેક ભાગ ૧ મદાન એન્ડ બ્રધર્સનાંથી

૧૫ સોનાના ચાંદ

મેળવ્યા છે. જેથી હમારા દરેક જાતના સ્ટીલના બોક્સ મોટાં સરકારી અધિકારી ખાનાંમાં, હાઇકોર્ટ, સેલીસીટરની ઓફિસ, બેંકો, તેમજ દેશી અધિકારીની ઓફિસો અને પહેરીયામાં ધણુજ વિશ્વાસ અને ઉચ્ચતી વપરાય છે. એજ અમારા બોક્સની કિંમત બનાવટની ખરો જામીનગીરી છે. વધુ વિગત માટે હમારું કેટલાગ મંગાવી ખાતરી કરો.

ગુલામહુસેન ઇસમાલજી એન્ડ બ્રધર્સ.

ફેક્ટરી કેમ્પ કરાંચી, શાંદ્રમ નાં ૨૮૭ હોસ્ટેલી રોડ. — મુબર

ધી ઇસ્ટર્ન હોઝયરી વર્ક્સ.

દરેક જાતનાં મોબાં, ટાઈ,
અને બો બનાવવાનું
ગંજવર ખાતું.

મજદુર કારખાનામાં બનાતાં મોબાં, ટાઈ, અને બો, ચઉદ વરસની વીદેશની મજબુત હરીફાઈમાં ટકી રહી કોઈપણ દેશો કરતાં ફીનીસમાં ઉત્તમ પુરવાર થયા છે.

“ટાઈમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા” “બોમ્બે ક્રોનીકલ” “કેશરી” અને અન્ય નામાંકીત હીંદી વરતમાન પત્રોએ ઉત્તમ અભીપ્રાયો આપ્યા છે. આજેજ ખરીદી ખાત્રી કરો.

મળવાનું ઠેકાણું—હોંદના તમામ સ્ટોરોમાં.

વધુ વીગત માટે લખો.

ટેલીગ્રાફ આનવંરદ { કારકાદાસ જગમોહનદાસ
ટેલીફોન નં. ૩૮૮૧. } એન્ડ કું.,

નં. ૧૪૭, અબદુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ નં. ૩.

તા. ૦ ૬૦—નવા પ્રાઇસ લીસ્ટો બહાર પડી ચુક્યા છે.

એજન્ટ—મુલજભાઈ હરીચંદ્રરાવ અબદુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ

ગાયન ૪૯૯ મું

રાગ દેશ.

ખતાદે પ્રાણુ જરા મોકા-શરણુ કિરકે તું જાતા હે.
 ઉદર મે તું બચત દેકે-નિકસકે કયું જમાતા હે.—૧
 પ્રભુ કે ખાન પાનેકા-નખા તું છુપ કે મારે;
 અરે મન મુઠે જો હોકે-બજન તુજકો ન જાતા હે.—૨
 દુગ્ધ કેાઈ અધિક દાતા-નિકાલો હુંદે જગદિર કે;
 ઉસીકે જો તું દેનેમે-નહી સતોષ લાતા હે.—૩
 ચક્ષ્માળ ઔર ઠોરોયે-તજી હસ રાગ્યધાનીકા
 અતિહિત કર્મ પાનીમે-જનમ આપના કુખાતા હે.—૪
 જહાંચાના તુજે દોમે-જગા શીરોજ બના ઐસી;
 કયુ છુપકે પ્રભુ સેજો-તું કરને પાપ ચ્હાતા હે.—૫

(ફીરોજી)

ગાયન ૫૦૦ મું

ભેરવી ગઝલ.

હમારી દિલ લગી રખસે—કિરીસે દીલ લગાવે કયા;
 મરીઝે હરક વ્હાં હોકે પુતોંકે જ્યાં જગાવે કયા—હમારી.
 દગલયાજી હુધ યારો હકીકત કયા સુનાડે મેં;
 કિયા સખ બખ્ત મેરેને—કિરીસીકા હમ સતાવે કયા—હમારી
 હમારી લાસ દોજખમે—ઉઠાકે ફેંકના યારો;
 સિદ્ધા મું રોજ કયામતપર—પુછાકો હમ ખતાવે કયા—હમારી.
 હિજરકે દર્દકી દાર—નહી મિલતી જહાંમે તો;
 સિવાયો યાર દરોં ગમ—કીસીકા હમ સુનાડે કયા—હમારી.
 અરે શીરોજ વો વાકેફ—હેં મેરે જિગરસેબી;
 નિકામે ડાલકે મુકો—ઉસીસે હમ છુપાવે કયા—હમારી.

(ફીરોજી)

ગાયન ૫૦૧ મું

કાલીંગડા, ગઝલ.

કલ કરનેકું આશકું, નેગેહ તલવાર કાશી હએ,
 ઘરોંહ કે જખમકા મરહમ, તેરા દીદાર કાશી હએ—કલ.
 પરેશાં દિલ દિવાનેકું, નહી દરકાર જાજોસે,
 દિલોકે કેદ કરનેકું, જુલફ બલદાર કાશી હએ—કલ.
 નતસખીહ હએ ન સુજદા હએ, નહી મતલબ કેતાબસે,
 તસવર બન થયા દીલમે, તો યહી તકરાર કાશી હએ—કલ.
 પરેશાં દેખકર મુજમુ, જુલમખતના ન કરનલેમ
 ફકત મહેરબાનીસે, સુખનકા પ્યાર કાશી હએ—કલ
 છોડબ ન મત એકીલા, યહાં હસ ફના મુકામમે,
 ગુરુકું જબેહ કરનેકું ચરમકા દશાર કાશી હએ—કલ.

गायन ५०२ भुं

राग हेस ताल-त्रिताल.

उधो ओसी तुम कहीयो नयरे नय—उधो.
कुअन कुर कंसकी दासी वाके हेमे आवे दासी,
राधानी बाँड ओसी छिनकी नान हुदाछ.—उधो.
अछरन नीर छीर तज्जरीनो, हामने त्याग भिन्द अनरिनो,
ज्वाल जाल गोकुलके बासी सज्जरी रहे मुरजछ.—उधो.

(भीसे अन्धछनआछ)

गायन ५०३ भुं

राग परज—छोरी.

या सांवरे रंगदारी, उर लागत भारी—या.
सहेज सोभाव जत नमुना जल, पहुँची जरद रंग सारी,
आप यऽ भेटे कदमरी छनयां, ने दायत्रीओ पीयकारी.
लाल मोहे सन्मुख भारी—यां सांवरे.
सास हठीली ननंद छपीली, हेत कसाभस भारी,
या नगरीको घाक यवैया, वाझी रीत दये न्यारी;
सप्पी उर लागत भारी—या सांवरे.
लाल गुलाब डारन, सुंभ छिन न कंछ शंक पीयारी,
नंदलाल आन रयना कीनी ओसे यनर भेत्तारी;
सप्पी के होसन पर वारी—या सांवरे.

गायन ५०४ भुं

राग संधु—काँडी.

नाही परत यैन सप्पीरी, ज्याकुल निशदिन, पीया पीन कल नही आवे,
स्याम मोरी सोतन घर काँठनिपट नहर, काँठ दमरी पीया सुनावे—नाही.
धडी पल छिन हुक छल है, नीसदीन पिया पीय यैन न आवे,
नने मोरे पीन दरशन तरसत के आवे, काँठमाँद पीयाके सभजावे—नाही.

(प्यारा साहेबा)

गायन ५०५ भुं

राग जोगीया ताल छान्दा.

सप्पीरे मेने, पिया पीना कुछ ना सहाय,
तुम तो सोतन घर, आवत नयन मोरा जया धनरायारे.
न रही दिलके, लगानेकी, होस हेम लीला,
तुमको हम प्यार, मोहयकी नजर गोखरी पर;
तुमको दील देने हूँ, अछराने जतन हेम लीय.—सप्पी०

(भीसे भलकाँजन.)

ગાયન ૫૦૬ મું

ભજન રાગ—ભૈરવી પદ.

ઉધોજી, ખારે સ્યામ ભગે મે પીર.—ઉધોજી.

કંઠન કઠોર દરદ નહીં જાગે, આખર જાત આહીર—ઉધોજી.

મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધર તાગર, નન નિખર આયો તીર—ઉધોજી.

(મીરાંઆધ)

ગાયન ૫૦૭ મું

રાગ બરવા તાલ ત્રીતાલ.

કૌન ભનવારે ધ્રુવલા ગુલાબવા હો રામ—કૌન,

મેલા ધ્રુવા અમેલી ધ્રુવી હારે ધ્રુવલા ગુલાબવા હો રામા,

મય હેં સાકી પે મય હેં ગુલઝાર સાકીરે ઘટા છાઇ હવે;

હો હો બાબકો અમરમે કે બહાર આઇ હય.—કૌન,

(મીસ અઘાઆઈ.)

ગાયન ૫૦૮ મું

રાગ પીલુ—કહારવા.

લાગ્યન મે મારી દીલાય મયોરે, એની સેજરીયાંપે ન જાઓ બાલમ—લા.

મલીકી કુસ્તી, બનતકી અંગીયા, મેરાં ગોરા બદન કુમલા મયોરે—લા.

સોતીથી મેં રંગ ભુવનમે, સોતીકો આન જગાય મયોરે—લા.

(મહમદહુસેન)

ગાયન ૫૦૯ મું

ગજલ કંવાલી.

ઈલાહી આબર રખીયો મેરે પાઉં કે છાલોકી,

છીદી જાતી હેં નોકે ખારપર આપે ગજલોંકી.

દિલ અપના મત સીર ચાહત મે હય ઉન જુલ્ફ વાલોંકી,

ગજલ હે ગુલશને, હસ્તી તપીયત મેં મલાલોંકી.

તુમ્હેં કરતે હેં કાયલ વા ખતા મેરી ખતાતે હેં,

હમેંબી દેખની હે મુનસરી ધનનાફ વાલોંકી.

તેરે દરકે ગદા કમલીયે અપની ફક કરતે હેં,

ન હસરત ઉનકો સાલોંકી ન ખવાહીશ હય દુશલોંકી.

(હસરત)

ગાયન ૫૧૦ મું

રાગ, ગોડ, મહાર.

રમઝુમ, રમઝુમ, બાદરીયા વરસે, એરી ઉન ખીન છયા તરશે.

અલત પરવાઈ, સુમસનનનન નના. ઝીગરવા ખોલે, તુઝે ઝનનનન.

ઉંચી મહલિયા, ખીછવા ખોલે, અલત કંગરવા કરકે,

(મીસ જાનકીઆઈ.)

ગાયન ૫૧૧ સું

રાગ પીલુ ઠાકરા.

કોનસી તલધ્યામે નાહુરે બગલા પાણી જોકાર ગયો—કોનશી
ગંગાળી નાહી જમુના બી નાહી, અન્નેધ્યાકી ચાટરે,—ગગલા.
રાની જો હું મેં રાજમે કુંવરકી ચેહું તો પકક મગાવુરે—બગલા.

ગાયન ૫૧૨ સું

રાગ કાફી હોરી.

કાઠ એઆ કરારે ગિયાકા દીલ લલચાય.—કાઠ.
જત્ર મંત્ર જનદુર્ઘ ટાણા લાખ જતન કર હોરી.
નવ લાખ તાવિજ રખી છતીયનપે, એક ન હું છ કારી.—સખીરી.
ધીજકી સખી સખ ખેલે જો હોરી મેં ભેરન દુખીયારી;
મેરે બદનપર ખુદ નહી હય. એહી દુઃખ મોહે બારી—સખીરી.

ગાયન ૫૧૩ સું

રાગ બેરવી—પદ.

નારી નરથી એટ તું માન.....નારી.
સહ સુખો આ, જગના બ્યા વિના સ્ત્રિ ચતુર સુખન;
તેણી વિના તો લાખ કમાધ—છે, સહ આખ સમાન....નારી.
કુકુળ મુલકપર રાજ્ય ચલાવે નર ખરો સુલતાન,
એટા એટી છે રૈયતને, નારી છે પરધાન....નારી.
નર નાખોદા હોડી ખેરે, નારી હાથ સુકાન;
વીના સુકાની પાર પડે નહી, બ્યારે થશે તોફાન...નારી.
કંઈકે પતિના પ્રાણ બચાવા—ખોયા નારે જન;
શીરોજ નારની કદર જો ખુજે, તેજ ખરો ધનચાન....નારી.

(ફીરોજી)

ગાયન ૫૧૪ સું

કવાલી.

માલન બનાકે લાઠ, કયા લાજવાય સહેરાં
મોતી દમક રહે હે, કલિયે મહક રહી હે;
દૈલત છુટા રહા હય, કયા ખેલીશાય શહરા.
નઉસા બનાં સમામત, સહેરા ખુદાકી રહેમત.
લડીયાહે તારબારીસ યા બે હે ચરાય શહરા.

(મીસ અમીરાબન.)

ગાયન ૫૧૫ સું

રાગ જોજેવંતી—ખ્યાલ.

પતિયાં લીખું અખીયા બર આવે, ધરકત છતિયાં ધરહુન સોહાવે,
સુનો ઉઘો માધોકી કુબળ, હમારી પતિયાં કોન સુનાવે—૫૦
પ્રેમકી બારી કોન ઉઘડી, બિરહ બિચાકી બેલ સંચાવે—૫૦
જોગણુ હોકર સખ જગ હુંહું, મનખિન ધીરજ કોન બંધાવે—૫૦

ગાયન ૫૧૬ મું

પ્રભાત.

જગાવે જશોદા મૈયા નંદના કુંવર જગો;
 નંદના કુંવર જગો. હરી હમને વહાણ લાગો.—જ૦
 સોળ કળાનો સુરજ ઉગ્યો અધકાર ભાગ્યો,
 ઘરઘરની ભામની આગીરણુ સોહાગ્યો—જ૦
 પંચ વસ્ત્ર અંગે ધરી, પ્રેમનો છે વાગો,
 વસોણાનો ઘેર વાગ્યો, હરણ પ્રેમ વાધ્યો—જ૦

(મીસ રાધાબાઈ)

ગાયન ૫૧૭ મું

રાગ ખમાચ-હોરી.

કેસે ભરન જાડં પાણી-સાવરમે કેસે મોહે ગિય મીસે મધુ બનકો-સાંવરાં
 કુંવે જાડં તો કિય લગત હે, જુમના જાડં પિયકારી,
 ગોકુલ જાડં તો રંગમે, બિનત હું, એસી ગત મતવાલી. સાંવરાં

ગાયન ૫૧૮ મું

રાગ ખમાચ દાદરો.

કાંધ લટક લટક ચત્રંત મોહન આવે બાવે,
 અધુરી, અધુરી, મધુરી, મધુરી, મોરલી બગવે—કાંધ.
 પાંધે કમરીયાં હાથે લકરીયાં બનમે ગડવાં ચરાવે,
 સાવલી સુરત મોહની મુરત મુખસે બિન બગવે—કાંધ.

ગાયન ૫૧૯ મું

રાગ હોરવી.

ઉઠો મેરે કદાન કુંવર નંદકે ફુલારે,
 ઉઠો મેરે ક્ષીજકે કુંવર નંદકે ફુલારે.—ઉઠો.
 કમલ લલીત પ્રદુલ્લીત બયે ભવંર યુનગારે.
 બાનુકો પ્રકાશ બયો મલિન બયે તારે.—ઉઠો.
 ગરચસે ગજરાજ છુટી દેવતા ઉપારે,
 જમુનામે ગેંદ ગીરી ગ્વાલ બાલ હારે.—ઉઠો.
 કાલીનાગ નાથ લાય કૃષ્ણ બયે કાલે,
 તાનસેન કહે પ્યારે ધરવ પ્રહલાદ તારે.—ઉઠો.

ગાયન ૫૨૦ મું

રાગ ખમાચ છલ્લો—કુમરી.

એસી ચતરનાર કર સીંગાર, કારી અપને દવાર,
 પિયાનીકસ બહાર, એકપલખ લાગી હસમેરો મનલીનો.—એસી
 એક અંદ્ર બદન અંદાસી કીરણુ, આપથી સદનપીયાનેક નજર,
 એક પાનોકી બેહેરણુ હસ મેરામન લીનો.—એસી

ગાયન ૫૨૧ સું

રાગ કાફી હોરી.

કોઉસર કા જામ બરદે, નજર કે અસૈયા—કોસરકાં
 કુસ સરાહકી રાહા; બિકટ હથ, ઓર મુચ્છકારી દેયાં,
 અપકે પાર કિતારો અલીજી, તુમકે નખીકી ફૂલેયાં.—નજરકે.
 તુમારી કમર ખુલકે કારજ સોહે, તુમ ફુલફુલકે ચહરખયાં.
 અહેમદ તોરી આસ કરત હથે, કારી કામરી વાસે કનખયાં.—નજરકે.

ગાયન ૫૨૨ સું

કાફી હોરી—આરમસી.

કીજે કૌન ઉપાય અજહુ, ધરનાથે કતાઇ—કીજે.
 દીન ગીતને સખી માસહુ બીતે તે બી અપર નહી પાઈ,
 દીનમેં હોસ હુમાસ મિલનકો, કેસે મિલે જહુરાઈ;
 રીતે કોહુ દેત બતાઇ.—કીજે

ગાયન ૫૨૩ સું

રાગ, નટ, મલહાર

નીશદીન યરખન નેન હમારે, નીશદી યરખત નેન હમારે.
 સદા રહત પાવસ રૂનુ હમ પર, જખતે રયામ સિધારે.
 દગ અંજન રહત નિશિયાસર, કર કરોલ બપે કારે,
 આંસુ સલિલ બહતબધ બયાકુલ. નહીં જાત રસ ટારે,
 સુરદાસ પ્રભુ ગોકુલ પ્રકટ, કોહિનલેત ઉગારે,

(સુરદાસ)

ગાયન ૫૨૪ સું

રાગ—મુલતાની,

અપ તુમ કપ મુગિરેજે રામ—અપ તુમ
 ગરમ ફૂલીમે જપ તપ કીતો, નિકત હુવા એઈમાન—અપ
 બાલપનો સો ખેલ ગંવાયો, તરન પનોસે કામ.—અપ
 હાથપાંચ જપ કોપન લાગે, નિકટ આપો અપશાન.—અપ.
 જુહી કાયા જુહી માયા, આપર મોત નિશાન.
 કહત કબિર સુનોભાઇ સાધો, એહી ઘોડા એહી મૈદાન—અપ

(કબીર ભજન.)

ગાયન ૫૨૫ સું

ભજન.

અપર નહીયા જગમેં પલકી, રામ સુખીરલે સુખરન કરલે, કોખને કલકી.
 કોડી કોડી માયા એહી બાત કરે હલકી
 પાપ પોય પરી સીર ઉપર કીસ બીધ હોવે હલકી,
 જપ મહ હસા નિકલ જાયા મીટી જંગલકી,
 એક ચંદ્રમા નવલાખ તારે જોત નાહી જનકી—રામ.

કેશવકાન્ત હેર ઓઈલ.

બ્રહ્મટ ઓઈલ (ગ્યાસલેટ થી નિરાળુ.

જીવાંદીયરના પ્રદર્શનમાં પ્રસંગે સર્વો
દીકર અને મહિયુરના પ્રદર્શનમાં કાંસોના
ચાંદ મળેલા છે.

અજમાયશ કરવા
વિનંતિ છે.

‘કેશવકાન્ત’

બ્રહ્મટ ઓઈલ (ગ્યાસલેટ)થી
નિરાળુ

શુદ્ધ વનસ્પતિના તેલોમાંથી અને
સુગંધીદાર ટ્રુલોમાંથી સર્વ કોરની
ઉપયોગ માટે અધી જતનના લોકો
માટે ખાસ તૃપ્ત્યાર કરવામાં આ-
વ્યું છે. તે વાળને ખરી પડના

અટકાવે છે અને સુવાળા તથા કાળા બનાવી વધુ ઉગવામાં મદદરૂપ નીવડે છે
એ અથા ઉપરાંત કેશવકાન્ત બજારમાં સડથી વધુ સોંધુ વેચાય છે અને ગરબો
તથા પછસાદારને તે એક સરખું પાલવે છે.

બજારમાં સડયા વધુ સુગંધીદાર અને સડથી વધુ સોંધુ

રૂ. ૧૦૦૦નું ઈનામ.

કેશવકાન્તમાં સફેદ તેલ (જે વાળને નુકશાન કર્તા છે તે)
વપરાય છે એવું કોઈ સાબીત કરી આપશે તો તેને
આપવામાં આવશે.

કિંમત દરેક શીશીના પેકીંગ અને વી. પી.
ચાર્જ સહીત આના ૧૫.

ધીકેશવપરફ્યુમરીવર્ક્સ.

૧૪૭, અમદુલરહેમાન સ્ટ્રીટ કોટ મુંબઈ.

તા. કે.—કેશવકાન્તનાં પેકેટમાં ઈનામી ટીકીયા હોય છે.

એક ચીજનાં વખાણ તેના બનાવનારાઓ કરતાં તેનાં
વાપરનારાઓ કરે એ વાત વધુ શ્રેષ્ઠ છે

પરશીયન હેરડાઈ

બાલ માટે પાકો કાળો કલપ.

સેકડો કલપમાં આગવાન!

વગર માગવે સંખ્યાબંધ સરડીકટો, યુરોપીયન તેમજ હીંદી તબીબો
તરફથી પ્રસંશાપત્રો, વાપરનારાઓની ચાલુ માગણી અને તેની

ઉમદા વખાણ—આ બધું શું દેખાડે છે???

બ્યારે બધાજ તારીફ કરે છે ત્યારે તો બાતેનમાં કાંઈ ખુબી હશેજ.

કીંમત રૂ. ૨-૦-૦. સેકંડ ક્વોલિટી રૂ. ૧-૪-૦

નીચલે ઠેકાણે મળી શકશે:—

મુંબઈની પ્રખ્યાત આરમી એંડ નેવી કોઓપરેટીવ સોસાયટી લીં.
મેસરસ કેમ્પ કું' લીં અને તેની શાખાઓ, મેસરસ થામસન એંડ
ટેલર, મેસરસ લીચ એંડ વેબોરની, (ટ્રગ ડીપાર્ટમેંટ). મેસરસ શ્રીલી
પસ એંડ કું' લીં, મેસરસ ત્રીચર એંડ કું', મેસરસ માદન સનસ
એંડ કું' મારકેટ, એમ. ટી. માદન મારકેટ, મેસરસ બી. પટેલ એંડ
કું' કેમીસ્ટ ચરનીશાંડ, મેસરસ તાશચંડ એંડ કું' સ્લેટર શંડ તેમજ
દરેક બાણીતા કેમીસ્ટો તથા દવા વેચનારાઓ કનેથી મળશે.

બહારગામ વી. પી. થી મોકલાવવામાં આવશે

સોલ એજન્ટસ—

હોરમસજી ડોસાભાઈની
કુંપની,

મુંબઈ, પોસ્ટ નં ૪. ટેલીફોન નં ૫૧૧.

બહારગામ એજન્ટસો બેઠએ છે.

ગાયન ૫૨૬ સું

રાગ કાફી—કુમરી.

કનકયા જરા બનસી બળભરે, હઠજનનાકે તીર કનકયા જરા બળભરે.
બનસીબળધ મોરી શુદ્ધ ખીચરાધરે, કનકયા જરા મોરતો બળભરે-ક.

ગાયન ૫૨૭ સું

રાગ ભેરવી—મઝલ.

આશક તમામ દરપે તેરે હવ ખરે હુએ,
લીએ ન કદ જાંસર બદ્ધ અપને ધરે હુએ.—૧
તારીફ હુરનો તેરેકી સુનનેકુ અયે સનમ,
ઉઠ બઠકતે હવ કબરોસે મુરદે પરે હુએ.—૨
કચું પેચો તાબ કરતે હો હમકુ ગરીબ જાન,
આલમકે પેચ મુલકોમેં હવ અરે હુએ.—૩
ચલના હવ દોર ગુલ ગુંકા દીન રાત આકીબ,
સરોં શીકાર તે હો હસસે શીર હુએ.—૪
સાબર હો માહે લીનકો ઝોર સમંકુ આફતાબ,
ચલતે નહી ફલકવે તુજ સે ડરે હુએ.—૫

ગાયન ૫૨૮ સું

રાગ—સોહેની તાલ—ત્રીતાલ.

ઝોરી જશોદા તોસે લડંગી લડાઇ, તોરે કુંવરે ધુમ મચાઇ.—ઝે.
કાફુકી ઉચક દુધકી મટુકીયા, કાફુકે શીરકી આગર છરકાઇ,
બિચ ડગર મોસે રોકત નટવર, આંદ હસત ખારે બિજકો લુગાઇ.—ઝે.

ગાયન ૫૨૯ સું

રાગ બરવા તાલ ત્રીતાલ હોરી.—

કન્દેયા મોસે ખેલો હોરી, કરો નાં ઠોરી.—કં
ચન્દ બદન નવ નટન ગવાલતી, નૈનોકી મતવારી,
લે લે હાથ ન માર કુમકુમા, ભર બેયાં છકળેરી.—કં
અબિલ ગુલાલકે બાદર છાયે, ખેલત નંદ બિહારી,
કુંવરે કહાન મોસે રંગ ન છીડકો ભીજત સુંદર મોરી.—કં
સબ સખિયન મિલ બન બન આઇ, કોઇ સાંવર કોઇ ગોરી,
અપને અપને મંદીરશે નિકસી, સાસ નનંદકી ચોરી.—કં
(મીસ અચ્છનબાઇ.)

ગાયન ૫૩૦ સું

રાગ—દેશ-તાલ, ધીમા, ત્રીતાલ—

હબ દીખલાળ બાંકે સાવરીયા ધ્યાન લગો મોહે તોરારે,
બાંકે ચિતવન નયના રશીલે, ચાલ ચલત ચતવારીરે,
કાહેં કરત કિત જાઉં સખીરી ન માને છપા મોરારે.—હબ.

(મીસ રાઝા)

ગાયન ૫૩૧ સું

રાગ ભેરવી ગજલ.

નામ જાનેકા નલે ધઆર મેં મર જાવુંગી,
 ધઆર મેં મર જાવુંગી દીલદાર મેં મર જાવુંગી—ના.
 ખુલ્લે, બાહુશે શનમ શામને મત આપા કરો.
 તેરેકુ કુચ હોયગા મેં શીર પટક મર જાવુંગી—ના.
 પરી જાનેકી ખબર, મેરે દીલમેં કુછ રીકર,
 બાહુગી સેરા સકર મેં પીરેકુ મનાવુંગી—ના.
 તેરી મેરી દોસ્તી આલમ દુનીયાં આ જાણે,
 મેરેકુ કાઠ પુછેગા તો સાદ મુકર જાવુંગી—ના.
 તેરી ગલીકે સનમ લોક મુજે ડરાને હવ,
 એસી તો મેળી, નહીં લોકોસે ડર જાવુંગી—ના.

ગાયન ૫૩૨ સું

રાગ બેહાગ કુમરી.

કાઢના મોરીરે ગગરિયાં ફોરીરે, દેખોદેખોરે લગરવાને બરજોરીરે
 મેં જલજમુના ભરન જાતીથીરે ખીચડગર મોસે કીનીરારેરે,
 ચલછાંડદે બાલમ નહીતો ઢોંગીમેં ગારી એ શીક્યાકીની મોસે ચતુરાધ—કાઢના

ગાયન ૫૩૩ સું

ભજન રાગ જગલા.

આજ ખેલન મત જા મેરી સજની, શામ સુંદર ઘર આવત હૈરી.—ટેક
 મોરમુકટ સિર ઉપર રાગે, ગલ બન માક મુલાવત હૈરી.—આજ.
 બંશી અધર લગાય બજાવે, મધુર મધુર ધુન ગાવત હૈરી.—આજ.
 પીતલસન મકરા કૃતિકુંડલ, પગ નપૂર જણાવત હૈરી.—આજ.
 અલાનંદ પ્રેમવશ મોહન, સખિયન દરશન દિખાવત હૈરી.—આજ.

(શ્રી અલાનંદ ભજનમાળા.)

ગાયન ૫૩૪ સું

ભજન. રાગ ભેરવી.

શ્રી રામચંદ્ર કૃપાળુ ભજ મન હરન બવ ભય દારન,
 નવકંજ લોચન કંજ મુખ કરકંજ પદ કંજારન.—શ્રી.
 કંદર્પ અગણીત અખિત છબી નવનિલ રજ સુંદર,
 પટપીત માન કુલકીત રચી મુચી જનક સુતાવર.
 શ્રી કીટ કુંડલા નિલક આર ઉદાર અગ વિભુષણ,
 આજન જુજ સર આંધર સંઆમજીત ખર દુષણ.
 બજે દિનબધુદીનેશ દાનવ દલન દુષ્ટ નિકંદન,
 રમુનાથ આનંદ કંદ કહિલ્યા અંદ દશરથ નંદન.
 છતી વદત તુલશીદાસ શંકર રોષ મુની મન રંજન,
 મમલકય કુંજ નિવાસ કરી કામાદી ખલ દલ ભંજન.

(મીસ જાનકીબાઈ)

ગાયન ૫૩૫ સું

ભજન.

બંગલા ખુલ્લુ બના મહારાજ, બ્યામિ નારાયણ બોલે—ટેક.
 ઇસ બંગલેમેં દસ દરવાજા, ખીચ પવનકા ચંભા,
 આવત જાવત કોઇ ન દેખે, એલી બડા અચંબા—બં
 ઇસ બંગલેમેં બાજા બાજે સાંજ સમેરી;
 તાજ પખાજ ચૌર મદંગ બાજે; રાગ છતીશ ગાવે—બં
 હાડ ચામકી દેહ ધનાઇ, તામે નાડીકા ફાટ,
 બાજીગવને ખેલ મચાયા, રંગ ખુલ્લુ મહાવા.—બં
 પાંચ પચ્ચીસકે પાતર નાચે, મનુવા તાલ બજાવે,
 સુરતકી, નુરતકી મદંગ બાજે રાગ છતીશ ગાવે—બં

(ભજનામૃત.)

ગાયન ૫૩૬ સું

રાગ-ભેરવી-તાલ-લાવની.

નઇજેબન વાળીકા મઝા હુંટા. પતલી કમર કર છુટા-ઇસમે મઝા હુંટા
 સોનેકી ચાલીયોમેં બોજન પીરોસું, ખાકે ખિલાકે મઝા હુંટા.
 સોનેકા ગડવા ગંગાજળ પાની, પીકે પીલાકે મઝા હુંટા- નઇ જોય.

(મીસ મલકામન)

ગાયન ૫૩૭ સું

રાગ, છલ્લાહ, તાલ, દદરા.

નજરીયા મીલજ હોં જાનેવાલે, હો જાનેવાલે ગજબ ઊઠાને વાલે,
 આપ ઘર આનેસે આરામ જો પાતે, જાને કુછ, સુસાઇતકી ચૌરહા.
 કુચ્છ તપરીલ સુનાતે જાતે દિલ દિલદાગ, મેરે સીનેમે લગા જાતે.
 તેગ અબર મેરી ગરદનપે ચલાતે જાતે, હમને સજ દેખી નજર આંખ
 મિલાતે જાતે.

અબ ન છોડું મેં તેરી સાંવરીયાં, સેજરીયાપે આજા.—નજરી.

(મીં મહમદ હુશેન)

ગાયન ૫૩૮ સું

રાગ-ખેમાચ. તાલ-દાદરા.

બતાય જાઓ જનીયા, અપની ખબરીયાં;
 નિશાન, દોઢે તમ્હારા પતા મિલે હમકો, ઉન્હીસે તુમ તો મીલો
 રંજહો રકાસોકો,
 કોન નિમાહસે તુમ મ્હોં મિલાઓ, ડગરીયા, ખબરીયા, -બતા,
 ખુદને ચાહો તો પૂરાપતા, લગાઉંગા, સમે ખિસાઇ સનમકા મજા ઉઠાઉંગા.
 એક રંગ તુમસે નજરીયા મીલી હૈ, ડગરીયા, નજરીયા, નજરીયા, -બતાય.

(મીસ જાનકીબાઇ.)

ગાયન ૫૩૯ સું

રાગ ખમાચ તાલ—લાવણી

મોહે છેલા ગમરીયા ભરલેને દેરે સંવર લેને દે,
નિમ ધર્મકી મોરી ગમરીયા, સીસયે ભરકે ધર લેને દે,
બાંકી શુવાલન બાંકો છેલા, રસ ભરી બતિયાંકર લેનેદે.

(મી. મહમદ હુશન)

ગાયન ૫૪૦ સું

રાગ, દેશ, ખ્યાલ

કરના પકડીઓ રાજ મોરી કરના પકડ, કરન પકડકે,
છાંડદે બધાં, મોરીબાંધે ધરનકી લાજ.—કરના.
ગુમ શરેશીર માન સરોવર, હમ પછી નીકસરકેના એક સુંદર અરજ કરતહું,
પીતમ ગત મોરી સુનીયો, કંઠન પ્રીતકી લાજ.—કરના.

(જલશા સમહ)

ગાયન ૫૪૧ સું

ગજલ.

નયના ફસુખી રંગહો ગમે, શુલાખી રંગહો ગમે, પીયા જાગે સારી રાત—નયના.
એકતો મેળાલી મે બાલીસી—બોલી મેરા સૈયાં હે નાંદાન—નયના.
એકતો મે પાનુસે પતળી—મે પાનુસે પતળી—સજાહે સોજા સનગાર—નયના.
એકતો અધેરી અધેરીસી રતીયા, ધન છાયા ધનધોર—નયના.

ગાયન ૫૪૨ સું

રાગ પીલુ પીરતો.

જુલ્હ પર પેચમે દીલ ઐસા ગીરફતાર હુઆ. છુટના દુશવાર હુઆ,
બેઠે બેઠે લાએનયે છરકકી આબર હુઆ મફત બીમાર હુવા.
ખાક સહરાકી તોરે હીજમે છાની ઐસી હૈ શિયત તકન રહી,
ખાસ્તલેવાંહે મેરે હસ્તકા હરખાર હુઆ ચલના દુશવાર હુઆ.
હમસે છુપ છુપકે જે રાતોકો ચલે જાતે હો ઇસકા બાહસ તો કહો,
સચ બતાઓ તો તુમહે કીસમે નયા પ્યાર હુવા કોન દીલદાર હુવા.

(મી. ખ્યારા સાહેબ.)

ગાયન ૫૪૩ સું

રાગ, સંકિરા. હુમરી.

નેક નજર મારો મન બસ કરલીના આલી,
સાંવલીઆને જોરા જોરી બસીઆ બગાધ—નેકનજર.
નાંદ નહીઆવે સખી દીન રજનીરી, મોરી સખીબન,
ખિસ્કા સતાવે, ઇતની બિતની મોરી સાસનદસુકંદીયો—નેકનજર.

ગાયન ૫૪૪ સું

સિધુરા—હોરી.

એરી કાઠ ઉલ્લભ શામ કુંજનમે મેતો હુંદ મધુબનમે—એ.
એ સોરી જતન ખતા મોરી શમની જે પીયા આવે દાગનમે—એ.
ફગવાં લલગી જખ જાને લલગી એદિ બાત મેરે મનમે—એ.

ગાયન ૫૪૫ સું

રાગ, કેશ, હોરી.

હોરી ખેલન ન જાની, મા મન નિપટ અનારી—હોરી.
હાથમે ચાલ ગુલાલ ફેંટમે, શીરપર ધડિયા ભારી—હોરી.
ઉઠી લે ભેટ સોદાગર આવા કયા કરે બનજ બેપારી—હોરી.

ગાયન ૫૪૬ સું

તાલ દાદરા.

બહકાને વાલે આપકે સખ યાર બન ગયે,
સમજાને વાલે મુદત, ગુનહેગાર બન ગયે
હમને દીયાયા દીલ ઉન્હે દીલદાર જાનકર,
વઠ લેકે મેરે દીલકો દીલ આઝાર બન ગયે.
કુમે હૈદરસે જે આનાદ હે સીતા મેરા,
બન ગયા દુરે નજીક દીલકા નગીના મેરા.
ઉસ ચુલ બગેર રાતકો આતી નહીં હે નીંદ,
ખીસ્તર કે તાર હકમે. મેરે ખાર બન ગયે.

(મીસ અમીરખાન)

ગાયન ૫૪૭ સું

ગજલ કવ્વાલી.

બહાર આઘ હે ચુલ ફૂલે હૈ બાદલ દીરકે આગે હૈ.
મદીનેકા ચમન ઇસ વખત, આંખોમે સમાએ હૈ,
બને સમસો કમર ઓ રહે બને સખતુર કે ચદરે.
ખુદાને આપ આપને તુરસે તુમકો બનાયે હૈ,
મીલેગા એક મોતીકા મહલ, શીર ખુકમે ઉસકો.
ગમે, હજરતમે જુસને એક આંખુલી બદાયા હૈ,
ગમે હજરતમે વઠહે જુસને. નારે દોજખકો ખુત્રાયા હૈ.

(મીં અહમદ હુશીન.)

ગાયન ૫૪૮ સું

રાગ—ભેરવી—તાલ, દાદરા.

ચુલનારો મેં રાધા પ્યારી બસે, જાહી જુમ મેં કન્હયા બસે.—ચુ.
ચંપામાં ચતુરજુજ બેલાંમે બિહારી.
તેરે નયનોમેં ગીરધાદી બસે, જાહી જુમમેં કન્હયા બસે.—ચુ.

(મીસ જાનકીબાઈ)

ગાયન ૫૪૯ સું

રાગ, છલાકી ધુન, તાલ, લાવની.

નાજસે દેખો, હંસારા કરતે જાતે હૈ,
હમારે દીલકો નાહક સે દો પાકાર કરતે જાતે હૈ.
વહ ચરકે દેતે જાતે હૈ,, જપ્પા ચે કરતે જાતે હૈ,
જગર તો દેખીયે હમ અખ ગવરાં કરતે જાતે હૈ.
છલાહી ઇસ્કને હમકો વહ કૈસા કર દિયા મજનુ,
કે અખ તો દોરત-ખી હમરા, કનારા કરતે જાતે હૈ.

(મીસ કાલીજન)

ગાયન ૫૫૦ સું

રાગ પહાડી—તાલ ત્રીતાલ.

દિલદાર દિલઆરા તન મન ધન સખ તુમપર કુરખાન કરે,
ધડી ધડી પલ પલ ધડક, ધડક દિલ ધડકતે હે-દિલ.
ખુદાકે વાસ્તે અખ તો પાર પહેલુમે.
તડપ રહા હય દિલ, બેકરાર પહેલુમે
ન તેરા વસ્લ હૈ, મુશકીન નતાખ હૈ દિલકો;
અજીબ તરહકા ઇતાહી, અજબ હૈ દિલકો-દિલ.

(મીસ ગૌહર.)

ગાયન ૫૫૧ સું

ગજલ—કબ્લાલી.

લીખું ક્યાસના તેરી શાહેદીન, કીયા હેકેન તુઝકો સલામ હેં,
ખુદા કહેતા તુઝપે દુસદ, હૈ તેરી જાત આલી મુકામ હે.
તેરા અર્શ આલી મુકામ હે, સહે દોઝહાં તેરા ના હે.
તુમે હકને બેગ પયામ હે, કે તુ દોઝહાંકા ઇમામ હે.
લગા દિલમે હિજકા નસ્તર, પિયા તેરે ઇસ્કને ખુનેજગર,
શહેદો જહાં મેરી સે ખજર. મેરા અશખો સયામે તમામ હૈ.

(મીસ-અમીરજન.)

ગાયન ૫૫૨ સું

સેહરા-કબ્લાલી.

માલન બનાકે લાઇ કયા, લા જમાખ સહરા,
સહરામે હેં જહાં કે, ઇન્તે જાખ સહરા,
મોતી હમક રહે હૈ, કલિમે મહક રહી હૈં,
દૌલત છુટા રહા હૈ, કયા બે હીસાખ શહરા,
નોસા બના સલામત, સહેરા ખુદાખી રહમત,
લડીયાં હૈ તાર બારીસ, બા હૈ શરાખ સહરા,

(મીસ અમીરજન)

ગાયન ૫૫૩ શું

રાગ—પીલુ, તાલ લાવણી.

ગુલમત કાટે, અરે-આગળાં ગુલસે ગુલકો મિલનેદે,
મૈં ગરીબ છુલખુલ મેરા ધણ ગુંગેમે ધર બસને દે;
જન કલિયોંકા તું તોડે હૈ, બડે કઠિનસે હૈ પાલી,
સૌર કીન્ને ખીલેમે કુલ જુકેંગી સખ કાલી;
જુઝલા કે બોલી અવ છુલખુલ, કયા સુલમેં ગાયબહેમાલી,

(મીસ અમીરજન.)

ગાયન ૫૫૪ શું

સેહિરા—ગઝલ.

જુદા પરે પહેલુસે જીસ દિનસે તું હૈ;
તેરી સકલ હરદમ મેરે રખરૂ હૈ.
ખુદાકી કસમ હૈ મેરે ફિલકો ખ્યારે,
શખ દરદ દૂર હોતી તેરી જુસ્ત જુદે.

(મીસ-મલકામન.)

ગાયન ૫૫૫ શું

ગઝલ—કબ્વાલી.

જામે ગદાઈ હાથમેં લે હમશામ સબેરે ફિરતે હૈ
સન્સો કમર યેદોનો સીપાઇ હદમ કે ફેરે શીરતે હૈ.
થે જો હૈ તે અબતર સારે માહજબી.
ખાલ તું ખાતન પોથી અપની, કબ દિન મેરે ફિરતે હૈ,
પડિત પુછો ફાત દિખાઓ, પતર બાઓ કયા હાંસીલ,
અબ દિન મેરે હોં બરગીસ્તા કીસકે ફેરે ફિરતે હૈ.
જોગ લીયા આશકકા, હમને દેખ, લટકે ઉન જુલ્ફુકી;
ગલયા ગલયા હમ તો ખ્યારે, ખાલ ખિખરે ફિરતે હૈ.

(મીસ-અમીરજન.)

ગાયન ૫૫૬ શું

રાગ દેશ—હોલી.

હોરી આજ જલે ચાહે, કાલ જલે, મોરા કુંવર કન્હાઇ મોસે આન મિલે
સુજ બિરહનકો ખીરહા સતાવે, સુની સેજ મૈકા ડસ ડસ જાવે;
મૈતો જલત બરત હોરીસે, શામ સુંદર મોસે આન મિલે—હો.

(ખ્યારા સાહેબ)

ગાયન ૫૫૭ શું

રાગ—આશાવરી.

કરશે સંગાર અતર અલખેલી સાજન કે ધર જના હોગા,
માટી ઉઠાવન માટી બિઠાવન માટી મેં મીઠ જના હોગા.
નાહલે ઘોલે શીરા શુંબવાલે શીર, વંદાસે નહીં આના હોગા—કરશે.

(ખ્યારા સાહેબ.)

ગાયન ૫૫૮ સું

રાગ—ભૈરવી. ગઝલ—કન્વાલી.

દિલ ફસાઈલ્ય ગેસુએ ખમદારમે, ખુશ ઉલ્લાખર હય સનજીલપારમે.
કયા ખુલાયા હય મુઝે અગીવારમે, આજ કયા અઘવા મીઠાને વારમે.
કસમ આશુઓ કી ખાઈ ઈશ્કને, આરે મુસુફ મિશકે બાઝારમે,
પેલાકર આંખે જરા તું દીલમે દેખ, કેપો પરેશાન હય તલાસે વારમે,
અપ કોઈ હીકમત નહીં ચલતી સનદ, જન જાતી હય શીરાકે વારમે.

(મીસ જાનકીબાઈ.)

ગાયન ૫૫૯ સું

રાગ—ગઝલ.

અજબ અપના હાલ હોતા, જે વિશાસે વાર હોતા.
કબી જન સદકે હોતી કબી દીલ નીશાર હોતા.
જે તુમ્હારી તરફ તુમશે, કોઈ ઝૂંકે વાચલ કરતા,
તુમહીં મુનસરીસે કહદો, તુમહેં છતવાર હોતા.
તેરે વાઅદેપર સિતમગર, અબિ ઐર સખર કરતે,
હમે જીંદગીપર અપની અગર એતવાર હોતા.
ચેહ મઝા આ દીલ લગીકા, કે જરાઅર આગ લગતી,
ન તુઝે કરાર હોતા, નઅ, મુઝે કરાર હોતા.
મુઝે માનને સખ અપસાકે, અદોબી સઝદા કરતે,
દરે વાર કાયા બનતા જે મેરા મઝાર હોતા.

(મીસ કાલીજન.)

ગાયન ૫૬૦ સું

રાગ, સાહેની, ગઝલ.

નકામ ઉઝર જે તેરા આરિઝે રોશન નઝર આયા,
હુવા સાખીતકે ખુરસદે, કને આદામ કર આયા.
ખુદ્દુજે નાઝે કે, જાતા કીસ, ધડી સીનેમેં જાપાયા,
દીલે નાઝ હું બરખાદ, હુવા વો, બેપીર આયા.
નીગાહે હુદતસે જોરોકો દેખા, હમ હુવે બિરમીલ,
ખુદ્દુજે નાઝ તુમને કીસ તરફ ફેંકા કીધર આયા.—નકમ.

(મીસ ઝોરા)

ગાયન ૫૬૧ સું

દાસીને તુઝે ભંગ પીસાઇ, તેરી આંખોમેં લાલી છાઇ,
જે ઉસ ભંગકો છુટન બેઠે, હોને લગે છુટા છુટી.
જે ઉસ ભંગકો છાનન બેઠે, હોને લગી છાના છાની.
જે ઉસ ભંગકો પીન ન બેઠે, હોને લગી પીનાપીની—દાસીને

(મી મહમદ હુસેન)

ગાયન ૫૬૨ સું,

કવ્વાલી તાલ-દાદરા.

ખાલીકને કયા બતાઇ, હે નુરે નજર નિમાજ,
અધેરથા જહોમે, ન હોતી અગર નિમાજ.
અયે એ નિમાજ, સંગ દિલો, સર ઝુકાઓ તો,
દેખોયે અબ દિખાયેગી, કયા, કયા, અસર નિમાજ,
જનકો ખ્યાલ રહતા, નિમાજેકા રાત દિન,
ઉનકે લિયે બનાયેગી, જન્મને ધર નિમાજ.
મર જાવ એ નિમાજ; તો તુમ એ નિમાજઓ,
પડના નહિસ જનાજેહ, નાપાકડી નિમાજ.

(મી. મહમદ હુસેન)

ગાયન ૫૬૩

ગઝલે-દાગ

દીલકા કોઇ હામી દમે મિસમીલ નહીં હોવા,
કમબખ્ત કલેજબી, તો શામીલ નહીં હોવા.
તીર ઉસને લગાયા વહ, લગા આપે જગરપર,
કમ સીનહે વહ કયા જાને વહાં દિલ નહીં હોવા.
દીલ તુમને લીયા હૈ તો જરા તોહો લીયે હજરત,
ચુટકીમેં મિસલનેકે લિયે દિલ નહીં હોવા.
અયે દાગે મુસીયત મૈં હું કુછ કલ નહીં પડતી,
ગા, છીનતે હો મુઝએ જુદા દિલ નહીં હોવા.

(મીસ કાલીબન.)

ગાયન ૫૬૪ સું

રાગ ભેરવી. તાલ ત્રીતાલ

અરે જોયનવા, ચાર દીના દીનો સાથ.
જોયન સત જગ જાત. બધ, મુખ મોડન લાગે-કદર મોરી કહું.
ના પુછી બાત—અરે જોયનવા, ચાર દીના, દીનો સાથ.

(ખ્યાસ સાહેબ)

ગાયન ૫૬૫ સું

રાગ જલ્લા-કવ્વાલી ગઝલ.

દીયા હેં યુલસ વારોને, કદન રંગીન પદનાયે હેં,
તમાસા હે, કે કુસ્તેકા, તેરે દુલ્હા બનાતે હે.
મેરે મુરકદ કો કુકરીને કયામત બનકે આતા હેં,
પદાહું આનકર મેહયાં તો થોં મુઝકો સતાતે હેં.
હલીના જહાં રખતે હે શાયદ દર્દકા શીશ્વહ,
જગહ હોતા હે જે દીલમેં ઉસીદા દિલ દુખાતે હેં.

(મીસ કાલીબન.)

ગાયન પદક મું

રાગ—મલાર, તાલ દાદરા.

પીયા પ્યારે ન જરે સોતન, દારે માને છ મોરી બાન,
બિજલી ચમકે મેંહા જરસે, છાઇ અધેરી રાત.
આગો આગો સાંવરિયા, પિયા જાતે કહાં છલાતે,
તમન્ના હે હમે દિલસે તેરે કુચેમે જાનેકી.
લગી હય અજ યહી વહશત મરોપત આ જમાનેકી;
અજો નિયાજ છશકે કાવિલ નહિ રહા,
હસે દિલપે નાજ થા, મુઝે વો દીલ નહિ રહા.

(મીસ-અમીરજાન.)

ગાયન પદક મું

રાગ—પીલુ, તાલ દાદરા.

પીયા ખીના મૈકા પડે નહીં ચૈના પડે નહીં ચૈના.
ચાંદીકા પીંજરાં, સોનેકી મૈનાં, ઉઠ ગઇ મૈનાં,
તકદો નૈના, તકદો નૈનાં, પીયાખીના મૈકા પડે નહીં ચૈનાં.

(મીસ-કાલીજાન.)

ગાયન પદક મું

રાગ—ભેરવી ચાચર તાલ-ત્રિતાલ.

મેંબી ચલુંગી તોરે સાથ, ન સાથ હોંદીયાને હા લગાયરે જાન—મેંબી.
આજ પિયા બિન કલન પરત હય, કેસે કટેંગી દીનરાત—મેંબી.

(મીસ જાનકીબાઈ.)

ગાયન પદક મું

ભેરવી.

મેનલડીથી સૈયા નિકલ ગયે (ર)
ઇસ નગરીકે દસે દરવાજા, ન જાનો કોન ખડકી ખુલીથી—સૈયા.
સાથ સખી મેરી આગે ખડીથી, ઇતકો પુછો મૈને કહુના કહીથી—સૈયા.
સુનીયોરી મેરી સંગકી સાહેલી, કાલ સેજરીયા, એકલી પરીથી—સૈયા.
કહત કમાલ કખીરકા બાલક, ઇન યારીસેં ખ્વારી બલીથી—સૈયા.

(મીસ જાનકીબાઈ.)

ગાયન પદક મું

રાગ—ખરવા, કખીર ભજન, તાલ લાવણી.

મેરા હીયરા હેરાય ગયો સગરે મે-મેરા.
કોઇ પુરખ કોઇ પશ્ચીમ જતાવે, કોઇ પાની કોઇ પથરેમે—મેરા.
સુરીયો નર મુની સિદ્ધ અમુલીએ, યે બુલબુલે નખરેમે—મેરા.
કહત કખીર સુનો બાઇ સાંધો, ખોજલે મનકે બિત્તરમે—મેહ.

(મીસ જાનકીબાઈ.)

ગાયન ૫૭૧ મું

રાગ—કહરવા તાલ દાદરા

મેરીબાન બુલારી બોલાને પીલી ભંગ,
 ઔરોને બોયા મોઢાં બાજરા, એને બોધ ભંગ.
 ઔરોંકે સેયાં હસતં બોલન હે, હમસે કરત હે જંગ,
 ઔરોંકે સેયાં તાડી પીયત હેં, યેને પીલી ભંગ—મેરી.
 ((મીસ અમીરખાન))

ગાયન ૫૭૨ મું

રાગ, ભેરવી, હુમરી.

વાર સાવરીયાં મું તો, મન હર લીનારે,
 સુરત મેરે મન ભાવે, ચક્ષો ચક્ષો કહાન જોયન રશ લીનારે—વાર.
 અધિક પાંસુદી બાજન લાગી, સમ સુરત ઔર આમ,
 ગાયન ગાયન ગાયનરે, ધિજકી નારી નબ બધરે મગન—વાર.

(જલશા સમહ)

ગાયન ૫૭૩ મું

ભજન, તાલ, લાવની.

વાપરથી મુની હરને સાધુ કેસો ખેલ મચાપો હેરી,
 પાન ડાલકર દુનિયા બનામ વાકે ભેદ ન પાપો હેરી.
 દુનિયા હમહેં હમ દુનિયામેં આપમે આપ સમાપો હેરી,
 મંગા જમુના દરશન કીના, માથે તિલક લગાપો હેરી,
 સંસાર દુનિયા ફિરત આવરી, હરકો ભેદ ન પાપો હેરી.

(મીસ અમીરખાન)

ગાયન ૫૭૪ મું

કન્વાલી રાગ—માફ.

જન્હાં ધર જૂઠતે હાથી, હજરોં લાખકે સાથી,
 ઉન્હાંકો આગઈ મારી તું ખુશ કર નીંદ કયો સોયા...૧.
 નકકારહ કુચકા બાજે, કિ મારે મૈતકા બાજે,
 જ્યોં આવણુ મેઘરા ગાજે, તું ખુશ કર નીંદ કયો સોયા...૨
 કહાં ગયે ખાન મદમાને, જો સુરજ ચાંદ ચમમકાને,
 ન દેખે કહાં જીવહ જાતે, તું ખુશ કર નીંદ કયો સોયા...૩
 જન્હાં ધર લાલ ઔર હીરે, સહા મુખ પાન ઔર ખિરે,
 જન્હાંતુ ખા ગયે કીરે, તું ખુશ કર નીંદ કયો સોયા.... ૩
 જન્હાં ધર પાલખી ભેડે, જરી જર બકતકે જોડે,
 વુહી અબ મૈતને તોડે, તું ખુશ કર નીંદ કયો સોયા....૪
 જન્હાંકે બાલ યે કાલે, મલખ્યાં દુધસે પાલે,
 વહ આખર આગમેં ડાલે, તું ખુશ કર નીંદ કયો સોયા...૫

ગાયન પદ્ય સું

ભજન—પદ.

નાથ કેસે ગજકો બંધ છુડાયો, પ્રભુ એલી અચરજ મોઢે આયો—નાથ
 ગજ એકઝાલ લડત જલ ભીતર, લડત લડત મજ હાર્યો,
 જવબર, સુંદ રહી જલ ઉપર, તય હરી નામ પુકાર્યો—નાથ
 તવરીકે મોર સુદામાકે તાંદુલ, રચી રચી ભોગ લગાયો,
 દુરથોધનકો મેવો ત્યાગી, બાજી વિદુર ધર પાયો—નાથ
 પેઠે પાતાળ કાળી નામ નાથ્યો, ફજુધર ત્ય કરાયો,
 ગીરી ગોવરધન કરપર પાર્યો, નંદ ધર લાલ કહ્યો—નાથ
 અગાસુર માર્યો બગાસુર માર્યો, દાવાનળ પાન કરાયો,
 સ્થંભ કોડ હરિનાકંસ માર્યો, નરસંગ નામ ધરાવ્યો—નાથ
 અજ મેલ ગજ ગુનકા તારી કૅપદીકો ચીર પુરાયો,
 પયપાન કરત પુતના મારી, કુબળકો રપ બનાયો—નાથ
 બોલ કોટડી પ્યાલ ધાયો, ગરડકો નહિ બોલાયો,
 છુટો નહી રાધાજીકો કંગન, ઝો બાલ કહારે ગુમાયો—નાથ
 (મુરદાસ.)

ગાયન પદ્ય સું

ભજન; તાલ, લાવની.

ચાર બોલી ન બોલો ચલે જયગે.....યાર.
 કોઠે પે ચાર ચાર પહરેકી નસીયત હય,
 સોહ બાતમે કોઈ બજમે કોઈ પાકા મસ્ત હય.
 હમ લોમ આને પાતે નહી બદોબસ્ત હય,
 તુમ કયા કરે મિલજહી પાજી પરસ્ત હય.

(મીસ જનકીઆમ)

ગાયન પદ્ય સું

તાલ—દાદરા.

બટવા ગુંથન દેરે મીનજીયા બટવા ગુંથન દે,
 હારે મોરે ગોરેકા બાલા જોબનવા—બટવા ગુંથન દે,
 એક તો ચીકના પીપલકા પંતા, દુસરા ચીકના ધી,
 તિસરા ચીકના ગોરીકા જોબના, ચારેકા લલચેજી—હારે.
 નદી કીનારે બગુલા બેઠા, ચુન ચુન મછલી ખાય,
 સીંગી મછલીકા ફાંટા લગારે, મોરા તલપ તલપ જ્યા જય—હારે.
 (પ્યારા સાહેબ.)

ગાયન પદ્ય સું

કાફી જલા-તાલ પંખળી.

સનમ મુખડા બતલા જારે, તોરે દરસખીના તરસે નયેના; મુખડા બતલા જાહે-સનન
 બાલારે પનકી લાગી લમનવા, છુટત નહો કરો કોટી જતન;
 હીખલા જ સુરત મનમોહન, જરા બસીઆ બળ જારે—સનમ

ગાયન ૫૭૮ મું

કાફી જલ્લા—તાલ ત્રીતાલો.

એક ચતર નાર કરકે સંગાર, કાફી અપને દાર પીયા નીકસ આહાર;
 એક પત્રક માન હસ મેરા મન લીનો—એક૦
 એક ચંદ્ર બદન ચંદાસી કીરન, આપ દયે સનદ પ્રીયા નેક નગર;
 બાનોકી બેરનવાસે મેરા મનલીનો,—એક૦
 છાડો જગજો બાસ, સોતનકો સાથ, એક બાજત બાસરી આવત રાગ.
 એક કસક રસક હસ મેરા મન લીઓ—એક ચતર નાર૦

ગાયન ૫૮૦ મું

કાફી જલ્લા.

મોહે કરકે પીઆર ગયે સૌતન દુવાર, મોહે છાડ યાર સુનરી સગની;
 રોતું ઝરો ઝાર જયસી હું કુંવાર.—મોહે૦
 કંઈ અર્જ યાર આવ મેરે દુવાર, કંઈ યાર યાર સુનરી સગની;
 હયે જોખન બહાર ગયે છાડ યાર.—મોહે૦

ગાયન ૫૮૧ મું

કાફી જલ્લા.

દીલકો હમારે હરક ખુતે દીલરઆસે હયે, હો વરલ ઉરસે એહી દોઆ અબ
 ખુદાસે હયે—દીલકો૦
 આયા તો હયે તું કાકુલે પેચાંકે પેચમે, અયે દીલ સમ્મલકે સામના કાલી
 બવાસે હયે—દીલકો૦
 સાધનો ચલકે કુચેસેહી આપ હયે નરીમ, દીલ બાગ બાગ મેરા જો ઠરી
 હવાસે હયે—દીલકો૦

ગાયન ૫૮૨ મું

રાગ—બિહાગ.

કાચલીયા કુક સુનાવે, સખીરી મોહે બિરહા સતાવે પીયા બિન કછુના સહાવે
 એરો અધીયારી કારી બીજરી ચમકે મોરા જ્યા ધરકાવે.
 દેખેજે મારી આધી મોરા જ્યા ધકાવે. ઉનખીન સખીયા સુખન પાવે.
 છતની બિનતીમોરી કહીયો યહ ઉન્હાસે જય—
 હમરક જોખન પરમોરીઆપ. મોરા પીયા ધરન આયે—કાચલીયા.
 (પ્યારા સાહેબ.)

ગાયન ૫૮૩ મું

કાફી—તાલ પંખખી.

સૈયા તોરે પૈયાં લાઝું જૈયાં ન મરોર, સૈયા તોરે;
 અમની કહત ન સુનત કછુ મોરી દેખો, બાઘા જોરી કર મોરી બાંહ ઝકઝોર—તોર૦
 મયે જીજ નારી દેખો. સારી મોરી કારી, મેતો ચીતવન હું ચહું ઔરશે મોરીઆલી;
 નસાર પીયાસે કછુ બસન ચલત ઔર, બીનતી કરત હરહમ કરજોડ—તોર૦

ગાયન ૫૮૪ સું

રાગ પીલુ તાલ દીપચંદી.

કોનસી તલધ્યામે નાહુંરે, બગલા પાની ઝકારે ગયો,
ગગાળી નાહી, જમુનાળી નાહી, નાહી અન્નેધાકી ઢાટમે—બગલા
રાની જે હું મેં, રાગ કુંવરકી, ચાહુસો પકડ મગાડે—બગલા

ગાયન ૫૮૫ સું

છટલા તાલ પંખળી.

બતાદે સખી કૌન ચલી ગયો શામ-ટેકો
ગોકુલ ધુડી, બિદિયત ધુડીરે, હાં, ધુડ શીરી ચારો ધામ-બતાદે.
સધરી રથેન મોહો, તડપત ખીતીરે, હાં ખીસર ગઈ સખ કામ-બતાદે.

ગાયન ૫૮૬ સું

રાગ છટલા તાલ પંખળી.

તેહારે ખ્યારી જગે નસીય હવે આજ. રહો કાયમ તોરા રાજ;-તેહારે
ફલત ફલત રહે ચુલશન તોરા. અમન ગસે તોરા સાજ;-તેહારે
મનકી મુરાદતું પલકીન પાવે, જગમે રહે તોરી લાજ;-તેહારો

ગાયન ૫૮૭ સું

રાગ છટલા તાલ પંખળી.

પીયા ખ્યારે ધતની અરજ મોરી માન;-ટેકો
તોરે દરશનકે અરમાન, ઓ ખ્યારે ધતની અરજ મોરી માન;
કીસન પીયા એક સાચી કહત હવે, મત કર માન ગુમાન;-પીયારે.

ગાયન ૫૮૮ સું

રાગ છટલા તાલ પંખળી.

અલખેલે સૈયાં હમસે કરો નાહી પ્રીત-ટેકો
ઝોરતકે સંગ હસત ખેલત હો કૌન ગાઉંકી રીત-અલ
શીરત હું ન્યારી અલખેલે મતવારે, તુંમ કાહુકે નહેમીત.-અલખેલે

ગાયન ૫૮૯ સું

રાગ બેહાગ તાલ ત્રીતાલ.

કાહુ કીસીસે દીલના દીને, દીવ દીનેસો સમજ સોચકે;
દીવ દીને શીર જુદાઈ ન કીને, દીવ દીનેસો સમજ સોચકે;-કાહુ
ઝોરકી યાત કયુના સુનીએ, સુનકે દીવકી દીલમે રખીયે;
પ્રાણુ જીવન પ્રજુ બલાઈ કરવે, થોડેસે દીનમે પુરાઈ ન કીને.-કાહું

ગાયન ૫૯૦ સું

રાગ પીલુ તાલ લાવણી.

બજેરે મન રામ ગોવિંદ હરી, રામ ગોવિંદ હરી,—
જપ તપ સાધન કષ્ટ નહી લાગત, ખરચત નહી ગહરી-બજેરે
સંપત સંતકે મુખકે કારણુ, એહી ભુલ પડી;-બજેરે
કહત કખીરા રામ નહી મુખ, ઓ મુખ બુલ પડી.-બજેરે

ગાયન પદર મું

નર મહાલાર તાલ ત્રીતાલો.

આએ બહાર કારે કારે, હમારે કંઠ નીકટ નહીં ખારે, એયેસે સમે પરદેશ સીધારે;—આએ
એક તો જનમે મોરવાં પુકારે, મોરે જીઆકો અધીક જરાવે;
હયે કોઇ અયેસો વારી પીયાકો મીલાવે, ઉડળ મોરવા એદધ મારે.—અ:એ૦

ગાયન પદર મું

માલ કૈસ તાલ ત્રીતાલો.

ધુન આપની અપની ગાતે હયે, રામ નામકે સુમરન કી.—ધુન૦
પાપી જગતમે કામકરોધ મય, છલ કપટ છલકા બીસરામ;
કુચ્છ ન મીલા જગ દામનામ, તય આખરકો પચતાને હય.—ધુન૦
જનમ કરમકી જુલજુલ ગન, ધાત બદીકે કરતે કામ;
સુખ સંપતકા હર કોઇ સાથી દુખમે કામ ન આતે હયે.—ધુન૦

ગાયન પદર મું

માલ કૈસ તાલ ત્રીતાલો.

મન હરનિશ બજતું રામનામ, આ જવતે જે આરામ ધામ.—મન
મરકટ મનકુ આ થન થન કરતું, કરી મોહ માયા મદિરાપાન;
પાન પાકુ આ કાયા પડશે, પામ પામ મુંદ રામ રામ.—મન.

ગાયન પદર મું

પાહાડી તાલ લાવણી.

સુન બસીવાસે કયેસી બજાઇ તુને બાંસરીયાં—સુન૦
જીયાકો આવે નહીં ચયેનરે, દીન રયેનરે, કયા કહેનારે—સુન૦ કયેસી૦ સુન૦
ટેરે સુનાયે ગયો, છોકા લુબાયે ગયો, અમૃત ખરસાયે ગયો;
વ્યાકુલ મયે તોરી બસીસે દીન રયેનરે, કયા કહેનારે—સુન૦ કયેસી૦ સુન૦

ગાયન પદર મું

રાગ કાલીંગડા તાલ પંજળી

મેરા જગાકે જોગન લુટારે, લુટા લુટા લુટારે;—મેરા૦
વારા ખરકી નછરે દુલનીયા, હાથ કંગન મોર તુટારે—મેરા૦
હટો હટો અખતર મોસે ન ખોસો, ખોલ ચાલ સજ તુટારે.—મેરા૦

ગાયન પદર મું

કાલીંગડા પંજળી.

મેરો મીઠડો બાલમ કહાં ગયો, ગઇ રયેન મોહે ચયેન નહીં;—મેરો૦
સુન સુન કલીયાં સેજ બીજાઈ તા પર બખરા જુલન લાગે, સારંગ પ્રગટના હુવો મેરો૦
અગર ચંદનકે બયે અંગારે, નયન બને આકાસકે તારે; મીઠડો સારંગ કેર હુઆ—મેરો૦

ગાયન પદર મું

કાલીંગડા પંજળી.

ગોકુલમે કૃષ્ણ મોરારી, મોરારી ગોકુલમે કૃષ્ણ મોરારી;
વાઝી સાવરી સુરત નટવર ગીરધારી;—ગોકુલમે૦
કરત અલી છલબલ કુંજનમે, મોસે મીલારી આ બીહારી આ બીહારી.—ગોકુલમે૦

ગાયન પદ્દત્ત મું

સુખા સુધર્દાઈ-તાલ કેરબો.

બલભારે સુંદરયા મોહકુ લાલ મગાદે,
 જૈસી તોરી પગીઆં વાલમ લાલ રંગાદે;—બલભારે
 રંગ રંગીલી ઓર અટકીલી, ભોર ભોર મગાદે;
 શેર-ધસ દુનિયા દરમ્યાન ન કોઇ વતનદાર રહેવાગી;
 કોઈ આજ ચમે કોઇ કલ મુસાફીર હમે સખ પરદેશી;

ગાયન પદ્દત્ત મું

રાગ ભેરવી તાલ દાદરો.

દીલ દેદે પરી તું હમારા હમે, ખોશાન દીયા દુખારા હમે;—દીલ
 ગયેરોકો ખોશા હમકો દીલાશા, વે તો નહી હમે ગવારા હમે—ખોશા—દીલ
 મહેરીલમે જાના દીલકો ચુરાના, નયેનોસે કરના ઇસારા હમે.—ખોશા—દીલ

ગાયન ૬૦૦ મું

હોળી

હિલમિલ ખેસો હોળી, ગોરી ધ્રાગુન આયો—હીલ.
 પાંચ પરમોદ પચીસોકું વસકર, સુમતિ મીલો મુખ શેરી ગોરી. ૧
 તજ અભિમાન શુભાચ જોડાવો, મન ખદાઇ છોડી, ગોરી. ૨
 અખીર શુભાલકી ધુમ મચીહે, રંગ ખરસે ચહું ઓરી. ગોરી. ૩
 નિરમલદાસ ભીંજ રહે રંગમે, વ્યાપી રહે ચહું ઓરી. ગોરી. ૪

ગાયન ૬૮૧ મું

રાગ ખમાચ—તાલ ધ્રુપદ.

ઝાંખતા સો નૈન કોન, સુનતા સો જીવન કોન;
 નાસિકાએ બાસ કોન, ખેન ખિચ કોન હે. ઝાંખતા.
 ઉંચ કોન નીચ કોન, ખીચ પાપ પુન્ય કોન;
 ચેતન અચેતન કોન, સોવે જગે કોન હે. ઝાંખતા.
 તનમાં રહેતા સો કોન, દુખ સુખ સહેતા સો કોન;
 ઉનકા સ્વરૂપ કોન, બોલતા સો કોન હે. ઝાંખતા.

ગાયન ૬૦૨ મું

રાગ—કટ્યાણ તાલ દાદરો.

આજ તો આનંદ મેરો કૃષ્ણજીકો આવના;
 કૃષ્ણજીકો આવના, ઝિજ લાડી લેકો આવના.—આજ તો. ૧
 દુલોહી સેજે બની હે, દુલોહી ખીલાવના;
 દુલોહી દુલોહી મેં શીકે, મેરે મન ભાવના.—આજ તો. ૨
 જમુનાકે નીરે તીરે, ગાવન ચરાવના,
 કાલીસી કામરીયાં ઓઢે, બસીકા બજાવના.—આજ તો. ૩
 ઓર જગા છોડ દીના, દારીકા વસાવના;
 મીરાં હે ચરનોંકી દારી, કૃષ્ણ ગુણ ગાવના.—આજ તો ૪

(મીરાંખાઈ)

ગાયન ૬૦૩ સુ

રાગ ભેરવી—તાલ દીપચંદી

બોલાનાથ મિત્રા દુખ કોણુ હરે, શેષ ચંદ્રમાધી જોત જલે. બોલા.
હાથ ચક્ર ત્રિશુલ મિરાજે, રૂંદમાલા અંગે ભરત ચડે. બોલા.
ઈદ્રાદિક સનકાદિક મોહે, નાચે સદાશિવ હરહર કરે. બોલા.
જો કોઈ ધ્યાન ધરે તનમનસે, જો માંગેસો તુરત ફરે. બોલા.
દુડે ખેલ ચરવારી સાહે, નિરમલદાસ વાકે ચરત પડે. બોલા.

ગાયન ૬૦૪ સુ

કુંભરી, તાલ પંખળી.

રથપે રથનંદન આવતહે, છબિ દેખ મગતભણ સધથી સખી. રથપે.
રીનારામ લક્ષ્મણુ ભરત શત્રુધન, હનુમંત ચંવર દોરાવત હેરી. છબિ.
શંખ બજત ઘડીયાલબજતમે, નારદ ખીન બળવત હેરે. છબિ
આસપાસ મોતીમનકી જાલર, બિચમે આપ મિરાજ હેરે. છબિ.
નિરિટ મુકુટ મકરાકૃત કુંડળ, બાલ તિલક શિર રાજતહે. છબિ.
તુલસીદાસ આસ રઘુવરકી, હરિકે ચરત સીર નામતહે. છબિ.

ગાયન ૬૦૫ સુ

રાગ—હોળી.

સુમર ગણપતીકો ખેલો હોરી, મીઠે આવાગવનકી ફેરી—સુમર૦
જે સુમરનસે પાપ કટતહે. નિરમલ જુદિ હોવે મોરી—સુમર૦
અવગુણુ બોહોત નહીં ગુણુ એકે, સુક માફ કરો મોરી—સુમર૦
અદ સિદ્ધ નંવ નિધકે દાતા, કંઠ કોપલ કર મોરી—સુમર૦
નિરમલદાસ સંતનકા સેવક, પ્રીત પાછલી તોડી—સુમર૦

ગાયન ૬૦૬ સુ

રાગ હોળી.

દેવ સુમન ઝર લાગેરે, હોરી ખેલે કુંજન લનાં દેવ.
શિવજીકે હાથ ચંદન પીચકારી, બ્રહ્મા શુલાલ ગાડાવેરે હોરી.
ઈદ્રાદિક સનકાદિક મોહે, નારદ ખેન બળવેરે હોરી.
કંસરાયકે પ્રાણુ દુગીત બપે, સંત બોહોત સુખ પાપેરે હોરી,
હરખત ગગન સુમન સર ચરખે, દેવન દુદુરી બળથેહો.

ગાયન ૬૦૭ સુ

રાગ કાલીંગડો—તાલ દીપચંદી

નિરમલ જોગી આપા, સુરતમે ડંકા બળયા.—હો નિરમલ.
અંગમે બજુતી ઝોડે મૃગ છાલા, વાધાંતર ટાપ લગાયા. નિરમલ.
તેરીરે આપા તેરીરે છાયા, દુસરા નજરે નહીં આપા. નિરમલ.
આઠ પોહોરકી ચેસઠ ઘડીયાં, રોમ રોમ રંગ છાયા. નિરમલ.
જહાં જહાં નિરમલ તહાં પરકાસા, ક્યારામે નહીં ફરસાયા. નિરમલ.
બાણુ ભગત સદગુરુ પરતાપે, નિરમલધા જસ ગાયા. નિરમલ.

ગાયન ૬૦૮ મું

રાગ કાલીંગડા.

મેં બધ મતવાલી જોગનીયાં, મેં બધ.
પિયા હમારા અમરપુર વાસી, લાગ રહે ચિતવનીયા. મેં બધ.
ગ્વાનકી દોર સુરત પનીયારી, ઝમકકે અઠ ગયે અટરીયાં.-મેં બધી.
ગુરકી સેન સુરત નહીં ચૂકે, પિયા મિલા દિલ ભરીયા.-મેં બધી.
નિરમલદાસ દયા સતગુરનકી, પાયો મેં અપની-મેં બધ.

(ભજન)

ગાયન ૬૦૯ મું

રાગ-કાલીંગડા.

સુરત નિજ નામસે અટકી, -સુરત.
નામ ખીના કછુ કામ ન આવે, કાલ મરે પટકી-સુરત.
કરી સતસંગ રામ લવ લ્યાવો, જેસી કળા નટકી-સુરત.
ગુર ગમ નાવ પડી સાગરમેં, ઉતર ચલો અટકી.-સુરત.
નિરમલદાસ આસ સતગુરનકી, ફેરા મિટા જગકી-સુરત.

(ભજન)

ગાયન ૬૧૦ મું

(ભજન.)

સુતગુરુસે ધ્યાન લાગા હો, સત.
મોરાસીસે તુરત બચાવે, કર લીયા આપ સમાન.-લાગા હો.
નીસ દીન રટના લાગી રહી હો, સુરતા ચડી કમાન.-લાગ. હો.
પીસે ખાલા બયા મતવાલા, પાયા પદ નિર્જાણુ-લાગા હો.
નિરમલદાસ આશ સતગુરનકી, મિટ ગયે સકલ વિકાર.-લાગા હો.

ગાયન ૬૧૧ મું

ભજન રાગકલ્યાણ.

બિધન હરન ગૌરીકે નંદન, સુમરે સદા સુખદાઇ બિધન.
જે સુમરેસે પાપ કટતહે, નિરમલ બુદ્ધિ હોવે મોરી. બિધન.
અષ્ટ સિદ્ધ નવ નિદ્ધકે દાતા, કંઠ કોપલ કેર મોરી. બિધન.
અવગુન બહોત નહીં ગુણુ એકો, ચુક માફ કરો મોરી. બિધન.
નિરમલદાસ સંતનકો સેવક, ગુર ચરણુ ન લપટાઇ. બિધન.

ગાયન ૬૧૨ મું

હોળી

આવત મોરી ગલીયનમેં ગીરધારી, મેરી સાસ સુનત દેવે ગારી. આ.
કબહુકં છત આવે કબહુકં ઉતજાવે, કબહુ હસે દેવે તારી. આ.
શ્રી શિંદાવનકી કુજ ગલીનમેં, યૌવા પકડ રંગ હારી. આ.
ફગવા લીયે ખીન જાને ન દઉંગી, હસકે બોલત રાધા ખારી. આ.
ચંદ્ર સખી બજો બાલ કુમ્હાળી, ચંદ્રણુ કમલપર વારી. આ.

ગાયન ૬૧૩ સું

રાગ બિલાસ—તાલ ધમાલ

કથની પાપકા મલહે, હમ રામ ઉપાસીરે. કથની.
કથત કથત ચારો જુગ. ગયે, કહું થાક ન લાગીરે;
આવાગમન લાગી રહા, તાસે નામ સંભારીરે. કથની.
કથા પુરાના નિત સુનો, અંતર ખીચ તારીરે;
ગુરકા શબ્દ જાના બિના, ફેરા લખ ચોરાશીરે. કથની.
બેદ જગતકી જલ હે, કોઇ મરમ ન જાણીરે;
નિરમલદાસ સતગુર મિલે સખ પુટ મિટાધરે. કથની.

ગાયન ૬૧૪ સું

હોળી

હોરી ખેલત અવધ બિહારી. જનકપુર ધુમ મચી પીયકારી. હો.
સીતારામ લક્ષમણ ભરત શત્રુઘન, આગે આગે જનકદુસારી. જનક.
કેનકે હાથ ચંદન ડફ બાજે, કેન લીયે પીયકારી. જનક.
રામજીકે હાથ ચંદન ડફ બાજે, લક્ષમણ હાથ પીયકારી. જનક.
શિવ સનકાદિ આદિ બ્રહ્માદિક, ગુર વસિષ્ઠ અધિકારી. જનક.
યા છપી દેખ મગન બયે તુલસી, નિરમલદાસ બલીહારી. જનક.

ગાયન ૬૧૫ સું

હોળી

મેંતો બાર બાર બલીહારી, ઝમક ચયો રાધા કે સંગ સખનારી. મેંતો.
શ્રી બિદરાખનકી કુંજ ગલીનમેં, બિહરન કુંજ બિહારી. ઝમક.
ઇંત મથુરા ઉત ગોકુલ નગરી, ધુમ મચી પીયકારી. ઝમક.
હરખત મગન સુમન સુર બરખત, શિવ સમાધ લાગી ટારી. ઝ.
નિરમણ સગુણ કૃષ્ણ બ્રહ્મહે, નિરમલ હોય જગ જોની. ઝમક.

ગાયન ૬૧૬ સું

હોળી

મેંતો કાસળી કુંજબીહારી, લાલ મેરી નધરે ચુનડીયા ફાડી. મેંતો.
અનુ કહાં ભાગ ખમે મોહે આગે, બર મારી પીયકારી. લાલ.
ઉંચી અટરીયા ચંદન કીંવડીયા, રાસ રમે ગીરધારી. લાલ.
અખીર ગુલાલકે આદર છાયે, ધુમ મચી પીયકારી. લાલ.
સૂરસ્યામ બલી જગત ચરનનકે, સાંવરી સુરતપર વારી. લાલ.

ગાયન ૬૧૭ સું

રાગ—હોળી.

મેંતો અખના આવું તોરી બારી, ગેલ મોરી શેકતહે ગીરધારી.—મેં.
કળહક સુની પાવે કંસ રાખજ, ગેલ મોરી શેકતહે ગીરધારી.—ગેલ.
એસે કંસ મેરે ગ્વાલ શીરતહે, સૂઝત નાહી ગવાંરી—ગેલ.
તુમતો હો તીન લોકકે ઠાકુર, ફગલા દેઉ બનવારી.—ગેલ.
ચંદ્ર સખી બજો બાલ કબ્જુ છપી, તૂમ છતે હમ ફારી.—ગેલ.

ગાયન ૬૧૮ સું

રાગ સૌરઠ છલ્લે. તાલ અઢતી.

છોરા અહીરકે લાલા, કાહેકુ બંસી બળધરે; છોરા.
 બંસી બળધરે મેરે મન હર લીન્હો,
 ધર અંગન નસોદાધરે લાલા. કાહેકુ.
 કસકતમે છયા નિકસત નાહી,
 કહત કલેજવામે આધરે લાલા. કાહેકુ.
 બંસીકી ધુન સુન બાધ મે બાવરી,
 કુદૂબ છોડ સંગ આધરે લાલા. કાહેકુ.
 સરસ્થામ બલી જાઉં ચરનકો,
 અબના બળવો કહાનાધરે લાલા. કાહેકુ.

ગાયન ૬૧૯ સું

ભજન રાગ કલ્યાણ તાલ દાદરો.

શ્યામ સુંદર કલમ નયન. બાંસરી બળમ. શ્યામ.
 બંસી સુની સુરનર મુનિ, સુનકે બપે ચકિત મુનિ;
 શંભુજીકા ધ્યાન લાગા, પારવતી રીસાધ. શ્યામ.
 બંસી સુની શેષનાગત હોત હે છત્તીસ રાગ;
 ધુન સુનત શીષ ધુને, ધરતી થીર રહાની. શ્યામ.
 ગાવતે હે સરસ્વદ, સબકે મન બપો આનંદ;
 સગસે પ્યારી રાધીકાં, સો પ્રેમસે બોલાધ. શ્યામ.

ગાયન ૬૨૦ સું

રાગ—ખિહાગ ડુંભરી.

કરમ ગત તારી નહીં ટળે, કહાં રવિ શશિ આન સંજોગ પડે.—કરમ.
 રીષી વસિષ્ઠ મુનિ પંડિત માતા, રચ પચ લગન ધરે;
 દશરથ મરણ હરણ સિતાકો, બન બન રામ શીરે.—કરમ
 પાંડવ કુલકે આપ સારથી, તીનહુપે વિપત પડે;
 ચક્રવર્તી હરિશ્ચંદ્ર રાગ, નીચ ધર પાની બરે.—કરમ
 તીન લોક બાવિકે બસ બપે, સુરનર મુનિ અસુરે;
 સરદાસ હોનીસો હોઇહે, કાહેકુ સોચ કરે.—કરમ

ગાયન ૬૨૧ સું

ભજન રાગ ભેરવી તાલ કેરબા.

દેખો દેખારે જસોદા મૈયા તેરા લલના. દેખો.
 બહાર દેખું તો મૈયા બારા બરસકો, ધરમાં દેખું તો જૂઠલ પલના.
 લાણુ બીતર લાણુ બાહીર આવે, મધુરીસી મોરલી બળવે લલના.
 પેંઠ પાતાલ કાળી નાગ નાધ્યો, દણુ પર નિરત કરત લલના.
 સરદાસ પ્રજુ તુમારે દરશનકું, કંસકો મારી કીનો ભલના. દેખો.

ગાયન ૬૨૨ મું

રામ કાલીંગે તાસ ચલતી.

બોહોર નહીં આવતા એહી દેશ બોહોર.
 જોરે ગયે સો બોહોર નહીં કહા સંદેશ-બોહોર.
 જોગી જતી તપી સન્યસી, રામ રહે ન નરેશ-બોહોર.
 ચંડિત મુંડિત પંડિત અત્રાની, મહાં બોર દરવેશ-બોહોર.
 કહે કબીર સતો બાઈ સતો, લેઓ સનગર ઉપદેશ-બોહોર.

(કબીર)

ગાયન ૬૨૩ મું

ભજન લાવણી.

નૈયા બીચ નડીયા કુબી જાન, અરે કાઇ દેખારે લોકો. નૈયા.
 કીડી ચાલી સવરેને, નવ મળુ કાજલ સાર; નૈયા,
 હાથી થોડા લીયા બગલમેં, ઊંટ લીયા લટકાય. નૈયા,
 ઝોઝ કીડીકે મૃત મેરે, નહી નાવ બદ જાન; નૈયા,
 અલ્હન આવે પોતી છાંટે, સાધુ જાપ કર જાન. નૈયા,
 કહે કબીર સતો બાઈ સાધુ, રહ પદ હે નિર્બાળુ; નૈયા.
 જો યહ પદકા અરથ બતાવે, સોઘ સંત સમાન.

(કબીર)

ગાયન ૬૨૪ મું

ભજન એકતારાનો રાહ.

હંસા ચેનન રહેતા બાઈ, તેરા જરા મરણુ મીટ ગાઈ. હંસા.
 જાન ધ્યાનકી મઠીરે બનાઈ, ચેનો સંત સીપાઈ;
 સુમીરન હાલ ધરે ધીરજકી, જમસું લેત લડાઈ. હંસા.
 કાક સ્વરૂપીકુ મતી ધર આઈ, સુરા લેત લડાઈ;
 ઢુક ઢુક હેઈ પડે ધરતીપે, ખેન છોડમત ન્યાઈ. હંસા.
 કચ્ચા કોટ પદકા દરવાજા, ચૌદીસ શીરતી હવાઈ;
 પાંચો ચોર પકડ બસ કીના, શીર ગઈ રામ દોહાઈ. હંસા.

(કબીર)

ગાયન ૬૨૫ મું

ભજન.

સાધુબાઈ મતે કે બીંતર ચોર મતા હે, સોરે મતાકુ પાવેગા. સાધુ.
 સાઉજ એક રહે યહી મનમેં, વેસ રહા તન આવેગા. સાધુ.
 વોહી સાઉજકી પાંચ તરનિયા, તીનકુ બેઠ રમાવેગા. સાધુ.
 વોહી પાંચો બાઈ પચીસ નહાવે, કહા કહા સમજાવેગા. સાધુ.
 શબ્દ જાન લે રોક દૂવારા, કુમતિ બીતર નહીં આવેગા. સાધુ.
 માકા મારધીયા ધરે લ્યાવે, ગલતાન મતા જાપ પાવેગા. સાધુ.

ગાયન ૬૨૬ મું

ભજન રાગ કલ્યાણ, તાલ ચલતી.

મલતાના મતા જળ આવેગા, સાધુ જળ જીવડા સુખ પાવેગા. મલતાના
ધીજીધી ધરતી પર સોરે, ક્ષમાકી આપ લગાવેગા. મલતાના.
પાંચો છન્દ્રકે ગુન નાસે, આપમેં આપ સમાવેગા. મલતાના.
આચાર બિચાર છુટા જીવકા, દુગ્ધા દુર હોઇ જાવેગા. મલતાના.

(કળીર)

ગાયન ૬૨૭ મું

રાગ કાલીંગી—તાલ દીપચંદી.

સાંઈ મેં સચ્ચા પાયા, અગ અપના મન સમુદાયા. સાંઈ.
ના ચહીયે તેરા માલ ખખના, ના ચહીયે તેરી માયા. સાંઈ.
જલ બિચ કમલ, કમલ બિચ તકીયા, તાપર બમર લોપાયા. સાંઈ.
છલ બિચ તકીયા અપર બિહાયા, દરીયા ખાગ લગાયા. સાંઈ.
કહત કળીર સુનો બાઈ સાધુ, સાહેબકા ફરમાયા. સાંઈ.

(કળીર)

ગાયન ૬૨૮ મું

રાગ—હુપ કલ્યાણ, તાલ ધમાલ.

જોગીકુ હુંડત જુગ ગયે, કહું દેખા બાઈરે. ટેક.
એક જોગી દુજા બાળકા, તીજ દુધાધારીરે;
પીવે પ્યાસા હરી નામકા, એસા અમલ ધારીરે. જોગી.
જોગીકી ગોદી જડાવકી, હીરા મોતી અપારરે.
મોજ પડે વાકુ દેયકા, એસા દિલ દરિઆવરે. જોગી.
એક અવાજ હો રણા, સુનકે મેં ધાઈરે;
જોગી હયે સો રમ ગયે, બિક્ષા લેને ન પાઈરે. જોગી.

ગાયન ૬૨૯ મું

ભજન.

બરસાદે રામ પાની, જલ બિન દ્વિતીયા ગબરાની. બરસાદે.
સૂક ગયે સરોવર, ડૂડ ગયા હંસા, બનસપતી કુમલાની. બરસાદે.
પ્રેમકી ઘટા ઉમંગ આયે બદલા, ચાહિશ બાઈ આવાદાની. બરસાદે.
ગુલસીદાસ સતનકે કારણુ, ઈંદ્ર બરત હે પાની. બરસાદે.
(ગુલસીદાસ)

ગાયન ૬૩૦ મું

ભજન કુરી, તાલ પંખળી.

જનકો પ્રભુકી પ્રચીત નહીં, અન રીત સદા મનમેં વરતે. જ.
સુભાવત નહીં મુખસેં નીકસે, સગરો દીન જાત એહી લરસે. જ.
માયા મદીયામેં જૂલ રહયો, ગુમ કળકુ ન દાન દીઓ કરસે. જ.
ગુલસી દીમહે તીન જીવનકો, જો જર ના ગયો સધરે ધરસે. જ.

(ગુલસીદાસ)

ગાયન ૬૩૧ સું

રાગ ભેરવી—તાલ દીપચંદી.

જો ચાહે સો દીનાનાથ કરે, હજો ન કાહુમે કારજ સરે. જો ચાહે.
ધુછી ભરે ભરી ધરકાવે, જળ ચાહે જળ શીરતે ભરે. હજો ન.
ક્ષીનમેં રક ક્ષીનમેં રાજ, રાધકુ ચાહે તો પવત કરે. હજો ન.
તુલસીદાસ ભજો ભગવાના, નામ સુમરી ભવસિંધુ તરે. હજો ન.

(તુલસીદાસ)

ગાયન ૬૩૨ સું.

ભજન કેરબો.

રધુનંદન આગે મેં નાચુંગી, નાચુંગી રંગ રાચુંગી. રધુનંદન.
પ્રેમ પ્રીતકા બાંધી ધુધરા, સુરતકી છનીમેં કાજુંગી. રધુનંદન.
ચુનચુન કલિયામેં દાર બનાઈ, રધુવર જીર પહેરજીંગી. રધુનંદન.
નાચ નાચ રધુનાથ રીઝાજી, ભકિત રસીસી મેં જાચુંગી. રધુનંદન.
તુલસીદાસ આસ રધુવરકી, હરીકે ચરન ચિત રાખુંગી. રધુનંદન.

(તુલસીદાસ)

ગાયન ૬૩૩ સું

ભજન રાગ ધનાશ્રી, તાલ ચલતી.

કમલાપતિ ભગવાન, મેરે-વામી. કમલા.
મોર મુકુટ પીતાંબર સોહે, કુંડલ ઝલકત કાન. મેરે.
સીતારામ લક્ષ્મણ ભરત શત્રુધન, સનમુખ ખડે હનુમાન. મેરે.
શિવ સનકાદિક આદિ બ્રહ્માદિક, નારદ ધરતહે ધ્યાન. મેરે.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ચુણ, તહમારે ચરણ ચિત ધ્યાન. મેરે.

(મીરાબાઈ)

ગાયન ૬૩૪ સું

ભજન રાગ—કલ્યાણ, તાલ દાદરો.

મે દીવાના રામકા, મુઝે કોઇ ન છેડારે,
હર કીસીકૂ માર બેહુંગા, હર ખડા રહેારે. મેં દીવાના.
હાથી કોન હીસાબમેં, ખડે વાઘકૂ આરે,
સિંહકુ શીરે દૂડતા જનમન પોકારે. મેં દીવાના.
જાનકી સમશેર, વાકી ધાર ખરેકી,
લડના હોય તો લડયો, મુઝે હાંસ લડનેકી. મેં દીવાના.
મેં મેરા ધર જાળીયા, પિયુ પિયુ પોકારે,
મેરે મનમેં ઐસી આવે, સખકૂ આરે. મેં દીવાના.

જ્યારેખી તમે તમારા હોસ્ત આશના-
વાને ઉંચા પ્રકારનું ડીનર આપવાના

હોવો ત્યારે અમારાં હોટલમાં તેનો

ઓરડર નાંધાવવાની તમેાને

ભલામણ કરચે છીયે

ખાણી પીણીનું આ

એક

ઉત્તમ ધામ

છે!

રેસવે હોટલ-

ચરનીરોડ બંકશન
મુંબઈ

અમે અમારાં

કરવધ્યાં કેટરીંગથી

મોભાવાળા ખીટીશ અમ-

લદારોને વટીક ખુશ કીધા

છે અને તેઓએ ઉંચાં લેખીત

મતો આપ્યાં છે. રોજ બરોજ આ

મોભાવાળા ખીટીશ અમલદારોથી

અમારું હોટલ તદ્દન ચીકાર રહે છે:-

ખાર અને ખીલીયરડ ટેબલો.

ઓરડ એંડ રેસીડનસના રૂ. ૪.

ટેલીફોન નાં ૫૧૧.

ગાયન ૬૩૫ સું

કેરભા.

કૂવા પર આશન જોગીકા, જલ ભરોંકે રીતી ધર ભઈ. કૂવા.
 હાથ રૂકેખી ગલે બીચ સેવી, મેતો જંગી જમાવન ભઈ. કૂવા.
 ઇસ જોગીકાકી નજર ખુરીહે, મેતો શરમકે મારે મર ભઈ. કૂવા.
 ઇસ જોગીકાને મોરી બેયા પકડ લીની, મેરા ધુધટ ખુલખુલ ભય. કૂ.
 બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુલુ, મેતો જોગીકા સંગે, રમ ભઈ. કૂ.

(મીરાબાઈ)

ગાયન ૬૩૬ સું

ભજન ગઝલ.

અણ નાદાન પરદેશી, વચન કૈસે નિભાવોગે. અણ.
 નદીયાં જોરસે બદલી, કલેયાં સૂઝ ના પડતી;
 પોકારે મેં અપની હિમતકૂ, લગાદે પાર મોરી નૈયા. અણ. ૧
 બાલાપા બેઠમેં જોયા, જુવાની નીદભર સોયા;
 ખુદાપા બેઠકે રોયા, નજીજ આશરા તોરા. અણ. ૨

ગાયન ૬૩૭ સું

ભજન આશાવરી.

રે મન મૂરખ જન્મ ગુમાયો,
 કરી અભિનવિશય કરી રાચ્યો, રયામ શરણુ નહીં આયો.
 ચાખન લાગ્યો રૂઝ ઉડ ગર્મ, હાથ કછુ નહીં આયો;
 યહ સંસાર અપને સ્વારથકો, સુંદર દેખ લો ભાયો.
 અબરિત ચોરેં કાફા હોતહેં, પેહેલે નહિ કમાયો;
 સુરદાસ ભગવાન ભજન બીન, સિર ધુની ધુની પરતાયો.

(સુરદાસ.)

ગાયન ૬૩૮ સું

ભજન.

ઇતની બીનતી રહુનંદનસે, દુઃખ દંદ હમારો નીવારીયે. કેક.
 અપને પદપંકજ પીંજરમેં, હંશ હમારો બેહારીયે. ૧
 પતીત પાવન પ્રભુ નામ તે હારો, પરવાં હમારે સુધારીયે. ૨
 પુલસી જનકી બીનતી પ્રભુસે, ભવસાગર પાર ઉતારીયે. ૩

ગાયન ૬૩૯ સું

કુમરી, તાલ પંજબી.

સીયારામ બળે, સખ કામ તળે, શીર એસા જનક ન પામોગે.—સીયા.
 માલુષ જનમ બોહોર નહોં પછહે, શીર પીછે પરતાવોગે.—સીયા.
 લોક કુટુંબ સ્વારથકે સંગી બિપત પડે તલ જામોગે.—સીયા.—સીયા.
 પુલસીદાસ બળે ભગવાના, તેરા આવાગમન મિટ જાવેગા.—સીયા.
 (પુલસીદાસ.)

આયન ૬૪૦ સુ

ભજન આશાવરી

જીવરે તું ભયગા હમ જાને,
 જોગી જતી તપીસ મેજયગે, જોર ભયગે અભીગાની.
 રાજ કરતે રાજ ભયગે, જોર રૂપવંતી રાની;
 ખેડ પદને ઘણા ભયગે, કયા સુનતે યાની.
 આવેગી એક લેહેર લોભકી, ખુડેગો ખીન પાતી;
 સુરદાસ એક ભકિત વળયગી, જાનકી મતી મેહરાની.

(સુરદાસ.)

આયન ૬૪૧ સુ

ભજન આશાવરી.

મનતો હે કેમેરી સમજાયો,
 ચરનકમલકી સેવા ચુકી, બહોત દીના દુઃખ પાયો.
 ભજ્યો નહીં ભગવાન, જાવે મન પર દારા ચીત લાયો;
 પર નીંદા પર દોહ પરાધ, પરમ વીધય વીધ ખાયો.
 પેટા ભયો સખ અપને કુકુળકો, હરીજન કોઇ ન જમાયો;
 જમદુત જળ માર ન ચાલે, આડો કોઇ ન આયો.

આયન ૬૪૨ સુ

ભજન.

તુ રામ સુખર જગ લરવાદે,
 કોરા કાગઢ કોરી શાહી, લીખત પડત વાકુ પડવાદે.
 કાથી ચાલ ચલતહે અપની, કુતર ભુકત વાંકો ભુકવાદે.
 ચંદી ભેરવ શીતલા દેવી, પથર દુજત વાકો પુજવાદે.
 કેહત કપીર સુનો બાઇ સાધુ, નરક પડત વાંકો પડવાદે.

(કપીર)

આયન ૬૪૩ સુ

ભજન.

રે મન જુલે ભકિત વીસારી,
 શીરપર કાલ સદા સરસાધે, દેખત બાજી હારી.
 બાલપનમાં ખેલ ગમાયો, બર જવાનીએ નારી;
 વૃધ ભયો જળ આલસ આયો, સર્વ શુ કાર્યો જુવારી.
 જળ લગ જરા રોગ નહિ, વાપ્યો તળ લગ ભજી ભે મોરારી
 સુરદાસ જન ચેત સંવરે, અંત વીચુચન હારી.

(સુરદાસ.)

ગાયન ૬૪૪ સુ.

ભજન.

જો તું શ્રી કૃષ્ણ નામ ચીટ ધરતો,
જમકો ત્રાસ તેરો શબ્દી ચીટ જાતો, બકત નામ તેરો પડતો.
અગલો જનમ તેરો પીછલો જનમ તેરો;
અબકો જનમહી સુધરતો, સુરદાસ વૈકુંઠમે જાતો,
તેરી બાંહ કોન પકડતો—જો

(સુરદાસ.)

ગાયન ૬૪૫ સુ.

ભજન.

નીશદીન ભૈયા ગોવિંદ ગાય,
દેહ મંજીર જનમ જુઠો, સ્વાન કાગ ન ખાયે.
દેહકે દશ દાર કંધે અવધ પોહોંચી જાય;
સુર હરીકો ભજન કરલે, તે રોજ નમ પાતક જાય.

ગાયન ૬૪૬ સુ.

ભજન.

કેત દીન હરી સુમરન બીન ખોયે,
પરનીંદા પર કોહ પરાધ, અપને પીતર વીગોયે.
તેલ લગાઈ કીયે રૂચી મદન, મલમલ વસ્ત્ર રધોયે;
તીલક લગાઈ સામે, વીશમનકે મુંખ જોયે.
કાલ બલીને સબ જગ, કંપત બલ્લાદીકશે રોમે;
સુર અધમકી હોઈ કોન ગત. ઉદર ભરે અર રોયે.

ગાયન ૬૪૭ સુ.

ભજન.

જગતમે તીન મતવાલે, હાલ મસ્ત કોઈ માલ મસ્તહે;
ઝેરી ચસ્મેકે કોઈ ખાલે.
ચસ્મ દીવાના દર દર ધૂમે, માલ મસ્ત ધનકે પાલે,
હાલ મસ્ત કોઈ રામ દીવાના, જીનકી ઝીબપર પડે છાલે.

જગતમે.

જગતમે.

ગાયન ૬૪૮ સુ.

રાગ કન્યાન—તાલ પંખાળી.

અતરંગકો બેદ જો ગુની શાન બાંધ સર સચ્ચા મંત્રસે,
ઠીક ઠીક કરી ન્યારો આવે. અતરંગ. ૧
વડો ગાયેનો વાંકો રંગીલો, જો સરકૂં પીછાને,
સારીગમ પધનીસા સાનીધપ મગરીસા;
ધીતીલાંગ ધીતીલાંગ ધીતીલાંગ, ધાધા. અતરંગકો. ૨

ગાયન ૬૪૯ સું

ભજન ગજલ.

સતો રઘુનાથજી પ્યારે, દ્રીમનસે હોજી મત ન્યારે. સતો. ૧
 જીની દો નયન પુટી આહે, અરણ્ય મનરયામ છપી હાયે. સતો. ૨
 રઘુ સુરંગી પાધ શિર સોહે, લસન મનમાલ જગ મોહે. સતો. ૩
 ગલે જામાત દુદામીકા, કમર પટકા બદામીકા. સતો. ૪
 દેખ સખ દરસનકુ આયે, નીરખી તુલસીદાસ ચુન ગાવે. સતો. ૫
 (તુલસીદાસ.)

ગાયન ૬૫૦ સું

ભજન ગ.જલ.

ઉમરીયા મુક્તમેં જાતી, બિગર જે વાદ સતચરકી. ટેક.
 લહડકે બાલપન ખોયા, જુવાની છરક માછમેં;
 ખુદાપા આ ગયા સીરપે, બિગરજે વાદ સતચરકી. ઉમરી. ૧
 થકે જળ કમ્પ કર કમ્પા, નનસે સૂઝતા નાહી,
 છયેપે આ ગયા સીરસે બિગર જે વાદ સતચરકી. ઉમરી. ૨

ગાયન ૬૫૧ સું

ભજન-રાગ-કલ્યાણ, તાલ અધો.

ભજન બનત નાહી, મન તો સેહેધાનવા. ભજન
 અઝા નિકા ભોજન ચાહીયે, પીને ઠંડા પાનિયા.
 ચાવનેકું બિડિયાં ચહીયે, આર પીકદાનિયાં, ભજન
 સેજતો જુલોંકી ચહીયે, રૂપવંતી નારિયાં;
 પુત તો સચુત ચહીયે, કુલકી નિશાનિયાં. ભજન

ગાયન ૬૫૨ સું

ગજલ-કવવાલી.

આશકો ઉલફત ઉડાવો ચંદરોજ દીલખરેંસે દીલ લગાલો ચંદરોજ.
 ખેવકા હોતેં હંય શા ખુબર જુટ જાતો આઝમાલો ચંદરોજ.
 ગર મીલે જાકર સનમ અગયારસે. હસરતે દીલતર પરાલો ચંદરોજ.
 હુસને ખ્યાલોં હો રતે હો શૌકમેં ખુબ અરમાં દીલ નીકાલો ચંદરોજ.
 જળ હલે જેખન દીલે દીલ દીલદારકા પાસ કયા શીરબી બીહાલો ચંદરોજ.

ગાયન ૬૫૩ સું

ગજલ મુઝતર.

દીલ મન રખુદ જાનાં મોરી કાહે સુખ ખીસારી
 અગરમ બ તોગ રાની થેલ ચલન નહ છોર જાની
 શુદા અમ ઝંલીલો રસવા ચહી થા કરમ મે લીખા
 નહ કુનમ ઝ ઇશક પરયા મોહે નર હંસે કનારી,
 બ ગમે શીરાકે જાનાં નહ આપે હાય પીતમ;
 નહ લીલાલ શુદ મુયસસર ગદ ઉમર વીત સારી.
 દમે રહમત અસત અસત ખ્યાલ તુમહી બનદેકે હે રામ,
 નરરે બહાલે મુઝતર કે હય સીર ખોઝ બારી.

गायन ६५४ सुं

गजल आशिकाना.

कमरसे बांधकर पंजर वो आया हमनी हेभीजि
ये छीससे कलका थीका उठाया हमनी हेभीजि
हया दरपर वोह केहती हय नछोना हेभ जेअनके
शयाअ उठकर ये केहना हेके परदा हमनी हेभीजि
छोका हेने हंय हम गरदनके अस शवके शहादतमे
भलावे कयसा हय अय पंजर तुम्हारां हमनी हेभीजि

गायन ६५५ सुं

गजल—अकअर.

हय पहारे आग हुन्या अन्द रोज. हेअबो छसका तमाशा अन्द रोज;
अय मुसादरे कुयका सामान कर, छस सरामे हय असेरा अन्द रोज.
दहत करके कछमे गोली कजा, अय यहाँ तुम सोते रहना अन्द रोज.
कयुं सताते हो फासी जे गुरम के. जालीमे येह हय जमाना अन्द रोज.
पुछा लुकमां से जया तुं कीतने दीन, दस्त हसरत मलके गोला अन्द रोज.
शीर कहां अकअर कहां तुम होरतो, सत्य हय छसका तुम्हारा अन्द रोज.

गायन ६५६ सुं

गजल कालीन.

शकीसता दील तेरे कुये में आन अयठे हंय
केनाकी कीसती में लाभों हज्जार अयठे हंय
भुछा के चारते सुरत दीआदे ओ जालीम
लभोपे हम हय तेरे धनतीजार अयठे हंय
कभी नह आनके पुछा के यार कयसे हो
हजार दरद कलेन हयाय अयठे हंय
भुछाके चारते परदेसे तुं नीकल आदर
अहोतही दीनो से तेरे धनतीजार अयठे हंय
शीराके यार मे कछनी रंगाध हय काल
तेरे भजार पे छुनी हयाय अयठे हंय.

गायन ६५७ सुं

गजल.

धलान्ते दरहेपदील तुमसे भसीछा हो नही सकता
तुम अन्धा करनही सकते मंय अन्धा हो नही सकता
ऐसी भरजुआ जनेके ताने शीर न तुम देना
येह ताने वोह शूने जससे के ऐसाहो नही सकता
तुम्हें आहुं तुम्हारे आहने वालोको भी आहुं
मेरा दील इरेह मुजसे येह जधडा हो नही सकता
हमे आभीर मेदी आली पे भज्जा हय हसीनोका
नह आना ओ कजा सवकेन परदा हो नही सकता

ગાયન દૃષ્ટિ મું

ગઝલ અમીર કબ્રવાલી.

દોરમે સાગર રહે ગરદીશ મેં ખયખાના રહે
 મંચ કશો કે સરહે ચારખ પીર મયખાના રહે
 જીસપે પરજાવે નઝર વરી વો દીવાના રહે
 હાં નીગાહે ચાર તરજે બે લીજાના રહે
 કયા ઇસકો કહતે હંચ રસમે વફાહારી સમન
 દુશમની હમસે રહે ગોરાસે ચારા ના રહે
 શીર ન કુચ પુછેમે મુઝસે કમરમે મુનકર નકીર
 મરતે દમ ચારખ ખીયાલે રૂપે જાના ના રહે
 અયસે સાકી કે મંચ સફકે જો પીલાયે ચેરકે જામ
 સાકીયા હરદમ સલામત તેના મયખાના રહે

ગાયન દૃષ્ટિ મું

ગઝલ કબ્રવાલી.

સીતમસે બાઝ આ ઝાલીમ કીયામત હોને વાલી હંચ
 બ પેસે દાવરે માફશર અદાલત હોને વાલી હંચ
 નઝરબાઝો સંભલ બેટો કીયામત હોને વાલી હંચ
 કીસીકે હુસ્ન રોઝ અફઝુકી શોરહત હોને વાલી હંચ
 હમારે ઇસ્કકી દુન્યામે શોહરત હોને વાલી હંચ
 કીસી માશુક કમસીન સે શરારત હોને વાલી હંચ
 નહ હુકરાકર ચસો હરહર કદમ પર એસી શોખીસે
 તુઝહારી ચાલસે ખરપા હોને વાલી હંચ
 કીસીકે હુસ્નપે ઉનકી તખીઅત આતી જતી હંચ
 હશીનોકો ખખર કરદો અદાવત હોને વાલી હંચ

ગાયન દૃષ્ટિ મું

ગઝલ અમીર.

નીકલ જાતે હંચ વોહ જીસ રાહસે બે ચેન કરતે હંચ
 હઝારોં મુટકીયાં ભેતે હંચ જીસ દીલમેં મુઝરતે હંચ
 લીવાતો મંચને બોસા ખનજરે કાતીલકા મકલત મેં
 અજાણશરમા ગઇ સમઝી કે તુઝકો ખ્યાર કરતે હંચ
 તસલી ખાકહો વાહોસે ઉનકી ચીતવને ઝાલીમ
 ઇશ્કારોસે ચે કહતી હંચ દેખો અબ મુકરતે હંચ
 છુતોકે આહેને વાલોમેં બી હંચ જ્ઞાન મહબુબી
 કજા મરતી હંચ ઉનપર જો અદાપર ઉનકે મરતે હંચ

ગાયન ૬૧૧ સું

રાગ-પીલુ-કન્વાલી.

ચેહ કમસે ખાલ ખીખરે હંચ ચેહ સુરત કંચુ બની ગમકી
 તુમ્હારે દુશમનોં કો કમા પરી હય મેરે ખાતમકી
 મગા ઇસમેં હી આતા હય નમક છીરકો નમક છીરકો
 કસમ લેલો નહી આંદત મેરે ઝખમોં કો મરહમ કી
 શીકાયત કીસસે કીન્ને હાય કો ઉલટા ઝખમોં હય
 બકાયા પીયાર જય હમને મુહબ્બત આપને કમકી
 નહ મીલયેગા નહ મીલયેગા કોઈ હમ મર નહ જાયેગે
 ખુદાકા શુક્ર હય પહલે મુહબ્બત આપને કામકી
 ખુદા જાને તુમ્હે બી રહમ આતા હય ગરીબોં પર
 પરો પરદા બી તો મોહલત નહી મીલતી કોઈ દમકી.

ગાયન ૬૧૨

કન્વાલી આશીક.

ખાદસે વહેશત ફુલ બેએતીનાઇ આપકી
 તીનકે ચુનવાને લગી હમસે જુદાઇ આપકી
 આપકી જાને ખલા કયોંકર કટી ફુરતકી રાત
 દીલ તલપ કર રહે ગયા જય યાદ આપ આપકી
 ખુદ મલા કાઠું મુઝે ખંજર ઈનાયત કીજયે,
 દેખો દુખ જાયેગી થહ નાજુક કલાઇ આપકી
 કરવટેં શય મર લીયા કરતા હું નીંદ આતી નહિં
 રાતબર બેનાય રખતી હમે જુદાઇ આપકી
 આશીકોંકે દીલપે ગીરમી હમે હજારોં બીજલીયાં
 દેખકર સીનેપે જંજરે તિલાઇ આપકી.

ગાયન ૬૧૩ સું

ગઝલ-અશરફ.

દીલ પરદા નશીનોસે લગાયા ન કરીજે,
 દર પરદા સીતમ ઉનકે ઉઠાયા ન કરીજે.
 ગુસ્તાખ શમે વસલ હુવા જયકે મએ ઉનકા,
 કરમાયા કે ધર હમ તેરે આયા ન-કરીજે.
 શીર હમરતે દીલ કુચેયે જાનાંમે ચલે આપ,
 ઇકરાર તો ચેથા કબી ખાયા ન-કરીજે.
 દીલ ઉન્સે લગાકર અબસ હમ દેખીજે અશરફ,
 અબ્બ દાગે મોહબત કબી ખાયાં ન-કરીજે.
 જુમતે હમે અબસ હમ અદલ દેખીજે અશરફ,
 કબતબ હમે સુરત વો દીખાયા ન-કરીજે.

ગાયન ૬૬૪ સું

કન્વાલી ગોહર.

ન તડપ શીરાકે બુતમે દીલ બેકાર મોગ
કે ગુજર ગઇ શય આધી નમ્રક ધનીગર સોગ
ન તડપ ઝમીપે ઝાલીમ તુને ગોદમે ઉગલું
તુને સીનેસે લગાલું તુને કરલું ખ્યાર સોગ
યે નસીમ થડી થડી યે હવાકે સરદ ઝાકે
તુમે દે રહી હે લારી મેરે ગમ ગુસાર સોગ
યેહ તેરે સદાય નાલે મુને મુતલીમ ન કરદે
મેરે પરદા દાર સોગ મેરે રાજદારા સોગ

ગાયન ૬૬૫ સું

કન્વાલી રમઝાન

હુસન તેરા અએ સમન આખીર ફના હો જાએગ
છોડકર અપના વતન આપપી અકેસા જાએગ
બાર બાર મત જાચના તું માનવે મેરા કલા,
ચાંદની છુપ જાચગી મયલા બદન હો જાએગ
ફુલકે દેલે કાશ્વર મેરે તમારા અએ સનમ
ખાક છન છનકે મેરા મૈત્રા કદન હો જાએગ
બાદ મરનેકે મેરી યે લાશ મીલનેકી નહા
હડડીયાં મેરી ચખાનેકા હુમા લે જાચગા

ગાયન ૬૬૬ સું

ગઝલ.

નીસ ખીસમીલ છોડનેસે તુઝકો હામીલ કયા હુવા,
આજ તેરા અએ પરી ર તેગ કાતીલ કયા હુવા,
અય ફુલક ઇસ જુલમસે કયા બાર ગયા તેરા ઉરજ,
ખાકમે હમકો મીલાયા તુઝકો હાસીલ કયા હુવા.
તેરે ગમમે રાતે રાતે ફુલ ગયા સારા બદન.
રાત બરમે હાલ મેરા શમા મહશીલ કયા હુવા.
જાનકર ગોહર મીટાઇ આપર ઇસ ઇશકને
છોડ બએઠે સબકો હમ દીલ તુમપે ગાયલ કયા હુવા.

ગાયન ૬૬૭ સું

ગઝલ.

કિયે દિલ હજારોં શિકાર આતે આતે
કમર તકે ગયે જુલ્લુ વાર આતે આતે
મેરે તાલિબે વરલ દર પર તુઝદારે
થકે આખીર ઉમ્મેદવાર આતે આતે
હંસી આ ગઇ દેખકર ઉનકી સુરત
થકે અરક ખઅખિતમાર આતે આતે

ગાયન ૬૬૮ સું

ગઝલે મગ.

યેહ પુછો દીલસે શરમેલી નીગાહે માર કયસી હય
કરે જો મ્યાનહી મેં કામ વોહ તલવાર કયસી હય
નીગાહે તેજમેં ઉસકી અમક જાની હય ખીજલી સી
ઇલાહી ખેર યેહ તલવારમેં તલવારમેં તલવાર કયસી હય
તરસતીથી કીસી દીદારકો યેહ એક મુદત્ત સે
અબદાન આંખોસે પુછો લઝઝને દીદાર કયસી હય
દીખાકર તેજ અબર નાઝસે કહતે હંમ વોહ દેખો
યેહ કયસી હય યેહ કયસી હય મેરી તલવાર કયસી હય

ગાયન ૬૬૯ સું

કંવાલી.

સાકી તુ દીધે જા મય જીરકો તુ દીખા ચાહે.
વોહ સખમેં સોહાગન હય જીરકો કે પીયા ચાહે.
સંકી મુઝે દોગમે અપને જો લિયા ચાહે,
ઇસ દબકી પીલાદું મંય ખીતેહી પીયા ચાહે.
ખસ જાન લિયા મુજકો પહેજાન લિયા તુમકો,
અબ કિસપે યેહ મન રીઝે અબ કીરકો જીયા ચાહે.
સદમા તો નહી મુજકો સર મુંડ ચલા જાઉં,
મંય દિલતો મસે દેહું વોહબી તો લીખા ચાહે.

ગાયન ૬૭૦ સું

ગઝલ-આસી.

તેરે અંદાસુને મારા મુજે બાગન બનકે,
જુલ્હ પુર પેચનેબી ડસલીયા નાગન બનકે.
તેરે હીઝગાને તેરે કર દિયા ધાયત મુજકો,
અસમે જાદુને તેરે ઇસ્કકા ગોશન બનકે.
નિમ ખીતીલસા તડપતાહું તેરે હીઝરમેં જાં,
મલેસે અપને લગાલે મુઝે સાજન બનકે.
તેરી કુરકતમેં જો સરખાઉ અગર અએ જાનાં,
કુલ તુરબતપે ચડાના મેરી માલન બનકે.

ગાયન ૬૭૧ સું

ગઝલે મંગલશાહ.

મેરા દરદો ગમ તુજપે ઇઝદાર હોગા,
ઉધર મંઝીલે ઇશક બીસવાર હોગા.
ઇધરતો જીગર હએ મેરા મારા મારા,
ઊધર મરહમે વસ્લ તઇવાર હોગા.
વો પુલ હએ જો છોટા રસ્તા હે બારીડ,
યે અંદા મનાહગાર કીયુ માર હોગા.
મલંગસાહ સાંઇ તુ રૌશન ઈશમ હએ,
ઉધર લાલો ગોહર કા બાઝાર હોગા.

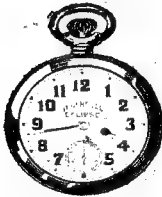
ગાયન હર મું

ગજલ રીઠ.

બરબાદ ન જાએગી મે ફરીયાદ હમારી,
 દાહ તો સુનેશ દીસે ના શાદ હમારી.
 ઉઠ જાએગે જાન હમતો હમે યાદ કરોગે,
 ભુલે હુએ જાએઠે હો અબસ યાદ હમારી
 થરા રએગે અર્થ ફરીશતે સભી સુનકર,
 તાઅશ' ને પોહિંચી રબી ફરયાદ હમારી.
 અજાણ નહીં હરવકત અસીરોંકા સતાના,
 પડજાએ નહીં આહ ન સહયાદ હમારા.
 રીનદાના કલામ અપના પસંદ આતા અપેરીફ,
 અકસર ગજલે પડતે હુએ ઉસ્તાદ હમારા

Ingersoll Watches.

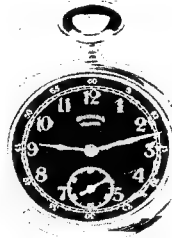
Show Time by Day and Night.

Rs. 13-12

Eclipse Radiolite 14-size Flat model in Nickel Case. It stands jolts and jars

& shows time at night
without a light.

Rs. 11-12

Ingersoll Junior Is a handsome thin dress watch with the antique bow and crown.

Ingersoll Wrist Radium Dial Watch Rs. 13-8.

MAIL ORDER HOUSE

43, Kanta Building, Bombay-2.

ગાયન ૬૭૩ શું

ગઝલ—ખામોશી.

તું ન કર અપને લીએ તદખીર અપને હાથસે,
કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
ગણકો કર રામ રામ એર શેખમાલીકો સલામ,
હકને ખીચી હયે હરયેક તસવીર અપને હાથસે.
કલમ અપના સાફ કરસે સોના રૂપા હએ યેહી,
ફેંકદે પારસકે તંધ અકસીર અપને હાથસે.
કલ્મ પર મળ્નુકો જાવે લએલી ગર દામન કુશાં,
લાશ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથસે.
દામને આલુદાહ અયે ખામોશ હોતો કય અનજબ,
પાક કદદે રઝરતે શખ્સીર અપને હાથસે.

ગાયન ૬૭૪ શું

ગઝલ ઝામીન.

યા અલી જીસપે તેરે લુલ્લાકા સાયા હોગા,
તાન્ શાહીસે ખુલ્લે ઉસકા તો પાયા હોગા..
યા મોહમ્મદ હએ તેરે સામને યુસુફ-ઝરરા,
દસતે કુદરતને તેરા હુસેન બનાયા હોગા.
જીસનેકા નયેનમે સમજા હયે તુમે પુશતોપનહા,
ઉસકો દારેનકી આફતસે બચાયા હોગા.
ચાહ યુસુફકી રહી હોગી ન યુસુફકી તસબ,
જીસકી આખોમે તેરા તુર સમાયા હોગા.
ખલકને જબકે ગીરાયા તુને દીલસે ઝમીન,
હઝરતે શાહને ઉસફતસે ઉઠાયા હોગા.

ગાયન ૬૭૫ શું

ગઝલ તમન્ના.

દીલમે વહશતકા તકાજા હએ મયલ જાનેદો,
ઝખત કહેતા હયે કે ટલ જાએતો ટલ જાનેદો.
મએ કશી ખુબ કરો તોખાકી જલદી કયા હએ,
હઝરતે દીલકી મેરી જાન નીકલ જાને દો.
હઝરતે દીલ ન કરો કલમે જલ્દી છતતી,
ઠયેરો ઠયેરો ઝરા કાતીલકો સંજલ જાને દો.
હસરતો યાસ તમન્ના તુસે વહશતકી કસમ,
બીડ હોડો મુને જંગલકો નીકલ જાને દો.
વરસકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમે લાખો,
હાસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાને દો.

ગાયન ૬૭૬ શ્રું

ગઝલ કબીદ.

હઝાર દીલસે હું તુજ પર શીદા ખુદાકી કસમ,
 સુધામ દરપે હું રેરે ગદા ખુદાકી કસમ. -
 નહીં હું યાદસે બાહીર તેરે ઝરા, એકદમ,
 સનાહી કરતી હું તેરી સદા ખુદાકી કસમ.
 તું ખવા રહમ કરે યા નીગાહે કહરે સનત,
 ન હોગે તુજસે મએ હરગીઝ જુદા ખુદાહી કસમ.
 તા ઉમ્મર લીખુંગી અલતાફ તેરે બરકાત,
 હમેશા રખતીથી દીલબર આરઝુ દીલમે,
 મીલાદે ચારકો મેરે ખુદા ખુદાકી કસમ.

ગાયન ૬૭૭ શ્રું

ગઝલ—વફા.

સદ્દ હોગએ કીસીકા ન કલેબ ન હંડા,
 હમ તો જલ જલકે મેરે દીલહો તુમારા હંડા.
 આગ સીનેકી મેરે અપતક ન ખુબ અએ સાફી,
 કોઇ નામ એાર પીલાદે મુજે હંડા હંડા,
 આ ચીમટ ન મુજે કાપુરી અંગરખા પહેને,
 ગરમીએ વરલસે હોગએ કલેબ ન હંડા.
 અપ તો તાજમ હોરે સએરે ચુલીસતાં અપકર,
 અબરે બારાં નેકીયા બાગકળા રસ્તા હંડા.
 ગર્મ હોતી હયે લાલ ગયેરાંકી હમ જલતે હયે,
 અયે વફા ખાક હો અપતા દીલે શએદા હંડા.

ગાયન ૬૭૮ શ્રું

ગઝલ અલી.

ચહેરે એ અહમદ નઝરઆતા નહીંવાયે કીસમત કામ બનગતા નહી,
 આપકી દુરકતમે ઇશ લાચારકો યા રસુઅલાહ એનઆતા નહી,
 હો મઝારે મુસતફા ચેશે નઝર, યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
 યા નબી આઉ મદીનેકીસાએહ સાથ, અપને કોઇ લેગતા નહી,
 એહરએ અહમદકા ને હયે શેફતા વો કબી સુએબુનાં ગતા નહી,
 આશીકે અહમદહું મએઅએ શેખજ આપકા કહેના મુજે બાતા નહી,
 દેખુ શીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ અપતઅયેઅલી બહલા ગતા નહી,

ગાયન ૬૭૯ શ્રું

ગઝલ—અલી.

અયે મેરે પીર હીદાયતકે બતાને વાલે,
 નારે દોઝખસે મુરીદોકો અચાને વાલે.
 દરે અહમદપે ખડા આપકે આગે બંદા,
 લો ખબર જલતે મેં કે જલાને વાલે,

આપકા બસ હય વસીલા હમેં યા ગોસે ઉમમ,
આપકા ઉડકે અખ હમ નહી જાનેવાલે.
એક નજર લુલ્હકી ઇસ ખાદીમે કમરતપેહે,
ખાત સખ ખીગાડી ઝૂરીદોંકી ખનાને વાલે.
યે અલી આપકા મદદાહ હમેં યા ગોસે ઉમમ
આપ હમેં બસઇસે મુશકીલસે છુડાને વાલે.

ગાયન ૬૮૦ સું

ગઝલ અહશન.

હમેં જખ દેખતે હયે ઉનકો ઉલજત આહી જાતી હમેં,
મસલ સમ્ય હમેં કે મુદ દેખેકી ચાહત આઘજાતી હમેં.
બશરકો ચહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલામત આહી જાતી હમેં.
અદાવત હો ગઇ હમેં ઉનકો કહેનેસે રહીએં કે,
જખ આ જાતો હમેંઝીકર અપના મોહખત આહી જાતી હમેં
અખસકરતાહમેં અમે નાસેહ નરીહત ઇશક ખાઝીમે.
જવાની મેં હસીનેંપર તખીયત આહી જાતી હમેં.

ગાયન ૬૮૧ સું

ગઝલ-આશીક.

કતલ મત કરના મુઝે તેગો તબરસે દેખના,
બસ કીકાયાત હયે તેરા તીરઘી નજરસે દેખના.
દયેરે મુશતાર બયેડે હમેં તેરે દીદારકે,
આજ હમકોબી ઝરા સીધી નજરસે દેખના,
દેખાએ કમખત કાસીદ અખતલક આયા નહી.
દોસ્તો કાઇલી આતા હમેં ઉધરસે દેખના.
સુન મુકે નાલે હમારે બુત તો કહેને લગે,
યે સદા રોનેકી આતી હયે કીદરસે દેખના.
મરગયાં આશીક તુમારાલો હુવા કીરસા તઆમ,
દાઇ દમમે જાએગા લાશા ઇધરસે દેખના.

ગાયન ૬૮૨ સું

ગઝલ હકીમ.

હમને અફલાક કો સો રંચ બદલતે દેખા.
પર મંએ કીસમતક નવીસ્તેકો ન ટલતે દેખા,
મરઝે ઇશકમે આજઝ હમેં ખુદાઇ સારી.
સદ ફલાતુંકો ચહાં હાયહી મસલતે દેખા,
બઝમે દુનીયાંગે અખખ હમેં ન જીતુંકો હો અસર
યા ફરીશતો કે તંઈ પાઉં શીસલતે દેખા
પેશ જીવ પરતવે દીદારકે ઇનિસ કયા હમેં.
હમને કોહ જુરકો ઇસ જા ન સંબલતે દેખા,
સખ તડપતે હમેં જુદાઇસે સનનકે બીસમીલ,
લખતે દીલ હમને ફકાહકોબી નીગલતે દેખા.

ગાયન ૬૮૩ શું

ભજન રાગ ધનાઝી.

હારે યુન ધાટ ધોવણીયા ધુવેરે. હારે. ૧
 કાહેકો ખાર કાહેકો સાધુન, કાહેસે ડાધ છોડાવેરે. યુન. ૧
 ગ્યાનકો ખાર સુરતકો સાધુન, નામસે ડાધ છોડાવેરે. યુન. ૨
 ડાધ છુટે અમર લોક ગયે, તાહાં રામ યુન માશેરે. યુન. ૩
 દાસ કબીર નિરમલ પદ પાયા વોહોર નહોં જગ આપારે. યુન. ૪
 (કબીર)

ગાયન ૬૮૪ શું

રાગ સોરઠ મલહાર, તાલ પંજળી.

સરજીકે તીરે મત જાઓરે મેયા. સરજી. ૧
 કોકીલા દાદુર બોલન લાગે, બીજલી તડપ ધન ગરજવા; સરજી. ૨
 રમક ઝુમકકે બરખન લાગે, જલ સરજીમાં બહીયા. સરજી. ૩
 દીન છીપે બદલા પંચ ન સુજે, પવન ચલત પુરવંયા. સરજી. ૪
 સીતા રામ લક્ષ્મણ બરત શત્રુધન, અદ્ભૂત ખેલ રમેયા. સરજી. ૫
 શિવ બ્રહ્મા જાકો પાર ન પાવે. દાસ નિરમલ રહેયા. સરજી. ૬

ગાયન ૬૮૫ શું

ભજન રાગ સોરઠ, તાલ પંજળી.

હારે બરખાકાદીન લગરેયા. હારે. ૧
 રામ લખન વિલોકન લાગે, હનુમાન ચરન પરસેયા; હારે. ૨
 ધન ધટા ધન બિજલી તડપે, મધુર મધુર બરસેયા; હારે. ૩
 બરેહેં સરોવર બયેહેં બીરજવા, દાદુર મોર સોહંયા; હારે. ૪
 કોકીલા મધુર પંપેયા બોલે, પવન ચલત વન ગરજેયા; હારે. ૫
 ચૌદાસ જગજાર બયેહે, નિરમલદાસ સુખ પેયા; હારે. ૬

ગાયન ૬૮૬ શું

ભજન સોરઠ મલહાર, તાલ પંજળી.

બકત ખતસલ નર દેહી ધરેયા. બકત. ૧
 જોગી જપી તપી સન્યાસી, નિસદીન રામ રહેયા. બકત. ૨
 હરીબકત પ્રહલાદકે કારન, નરસિંહ રૂપ ધરેયા. બકત. ૩
 રાવન આદિ શૂર સંગારે, કૌસલ્યાકી ગોદ ખેલેયા. બકત. ૪
 શિવ બ્રહ્મા જાકો ધ્યાન ધરતસે હનુમાન ચરણ પરસેયા. બકત. ૫
 નિરમલદાસ આસ સતગુરનકી, નિસદીન ધ્યાન ધરેયા. બકત. ૬

ગાયન ૬૮૭ શું

રાગ ડાહીંગડો.

હારે મહ ઉપર રામકો નામ, હારે. ૧
 ઝોંહ સોંહ હોનો રાહ ચલતહે, ગુરગમ કરત વખાણુ; હારે મહ. ૧
 આકાશ ફાડી ચડે કોઈ વીરલા, તપ પહોંચે ઝોમી ધામ. હાં. ૨
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ ઝોર મહેશ્વર, નિત ઉઠે સમરે રામ. હાં. ૩
 નિરમલદાસ ભજન કરે નિસદીન ગુરૂ કે ચરણ ધરે ધ્યાન. હાં. ૪

ગાયન ૬૮૮ સું

ભજન પરદેશી લાવણી.

રામ રામાયણ બની, ભાગવત ગોવિંદ ગુન ગાઇ;
 સોઇ અલ્પ સાકાર, ભક્તિ બિના નહીં કોઇ પાઇ. રામ.
 અંહકાર રૂપી રાવણ શીશ દશ ઇંદ્રિય ઠેરાઈ;
 બીશ ભૂજનપર કિર્તી, ખંડન કર સીતાઈ દરસાઈ. રામ.
 નહીં મંત્ર નહીં જાંત્ર, નહીં કોઈ ગુરને અતલાઈ;
 રામ કૃષ્ણ બિના અલ્પ, ગતા દેઓ તુમ કહાંસે વ્યાઈ. રાસ.
 જપલગ ધર નહીં મિલા, ભરમના સખકે હોઈ જાઈ;
 રામ કૃષ્ણ ગુર મંત્ર નિશ્ચેસે પકડુ અલ્પ જાઈ. રામ.

ગાયન ૬૮૯ સું

રાગ—કાર્તીગઢા.

કંગવા બોલન લાગો મુસાશીર ભોર ભઇ જાગો—કંગવા.
 સાધુ સંતન જતી સેવરા ભક્તિ કરત પ્રજા રાખો મુસાશીર—ભોર.
 દોલત દુન્યા માલ ખમના સખી પરા રહે જાચગા
 મુદી યાંત્રી આયા હય તું હાથ પસારે જાચગા—ભક્તિ.

ગાયન ૬૯૦ સું

રાગ—ભેરવી પદ.

મત કર મોહ તું હરી ભજનકો માનરે—મત.
 નયન દીએ દરશન કરનેકો થવણુ દીએ. સુન જ્ઞાનરે—મત.
 વદન દીયા હરી ગુણુ ગાનેકો હાથ દીએ કર દાનરે—મત.
 કહત કળીરા સુન ભાઇ સાધુ કાંચન નીપજત ખાનરે—મત.

(કબીર)

ગાયન ૬૯૧ સું

જીંદગી માંડ

જુલી મયતો રામ ન જાણારી—જુલી.
 રામ નજાણુ હર ન પયજાના
 શીર પાછાપસતાના—જુલી.
 માંડી કહે કુભારસે કે તું રોંદે હય મોય
 એક દીન અયસો હોયગો કે મય રોંદુગી તોય—જુલી.
 આગે કે દીન પાછે ગયે હરસે કીયો ન હેત
 અખ પછતાય કા હોત જગ્ય ચીરીઆ ચુપ ગય ખેત—જુલી.

પરચુટણુ ગાયનો.

ગાયન ૬૯૨ સું

રાગ—પીલુ કંવાલી.

બચાવ હરહમ તું દુશ્મનસે, સદા સરકાર ખીટીશકો.
 રતેહ તું દેના હએ માલીક, સદા સરકાર ખીટીશકો.

ફતેહ ઓર શાહ રહે અવસી, દુવા હરદમ કબુલ કીજે
મદદ કર જંગે જરમનમે, સદા સરકાર બ્રીટીશકો
દીલસે હિંદ દુવા માંગે, બ્રીટીશ ઓર હિંદી લશકરકી
વેર્લીંગડન નેલસન જયસા, સુરા સરદાર બ્રીટીશકો
નીતી ઓર ન્યાયસે જલકે, બ્રીટીશકો રાજ ઓર તાગે
નીર્દય જરમનકા ફંદાસે, બચાવ સરકાર બ્રીટીશકો
નામદાર જ્યોર્જ જયસા શહેનશાહ, સદા સરવર રહેલાયમ
લોર્ડ હારડીંગ વીર્લીંગડન, ચમક દેતે હવે બ્રીટીશકે

ગાયન ૬૯૩ સું

રાગ—અગ્રીજી—તાલ—કેરમેા.

જરારે સાંભળો કોસાં મ્હારી વાત ધરીને કયાન,
ખરો સુધારો ભલે જાગિયો તેનું સમજે ખ્યાન;
(કોરસ) જાગિયો ભલે—સુધારિયો રિવાજ.
જહેમો બૂડા અતે છુડા—છે સંપીણુ રાજ.—૧.
અરે સુધારો મૂવા તેં મોકાંણુ કીધી શું આપ,
મરે આજની કોકટ દુકતી ઇતરફ ઇતરફ જાય;
(કોરસ) જાગિયો સુતો—કુધારિયો રિવાજ,
પ્હેરે સુરા રાજ રૂડા—છે રાજનું રાજ.—૨.
ડહાપણુથી સુરખાઈ તજ તન સુધડધમાં છે જોય,
હકો ખરા જે લડી ઝીતીયે તેમાં સાની એવ?
મદોને માંયે રહેતા ને ચાલે નાણુક નાર,
મડમ કપાલે બાલ કપાલે—લડવાને તૈયાર!—કોરસ.

ગાયન ૬૯૪ સું

કેળવણીથી ફાવે આજે નારો પુરુષ સમાન,
વરના સરથી બોલે ટાલી નેક કરે યુવરાન;
આય જમાને જવાન માને પરણીઓનો ધાક,
મર્દ મર્દ કુંદીથી બીકી લે, અજીની પોશાક:—કોરસ.
દુરુણને સહ ત્યાગ કરી સદગુણ જે સગસે નાર,
શાન્તીનું અખતર પ્હેરી સકંટથી પરશે પાર;
મડમ સાહેમો છુટા પગમાં પટા કમરપર તંગ.
અખતર પ્હેરે મોડીનું જ્યમ સુર ચઢે છે જંગ.—કોરસ.
ખરાંપણની ખુશમો તે પમરાવે છે સંસાર,
ધન્ય ભાગ્ય તે ખાવિદનું જે પરણે સુધરી નાર;
સીલ્ક પોલકો, પોમેટમ, અતર, ખુશમોપર માર,
જીવતાં જહાનમ જનું હોય તો પરણા સુધરી નાર.—કોરસ.

ગાયન દલિપ સુ

રાગ—અગ્રેણ—તાલ—કેરવો

૧—કેવી મારી ડોલી તું, ચાહું તુંને કેવી હું.
આપું જાને બધા છ, રાખું પેટમાં ચાંપી.
રમાડું તુંને ખોલે લઈ, જમાડું તુંને દુધને દહી,
પહેરાઈ તુંને કસબી કાર, ટોપીને જામલાંની કાર.

કેરસ

હા હા હા ડો લી રે, હા હા હા ડો લી રે,
હા હા હા રા લી રે, હા હા હા ડો લી રે.
હા હા હા ડો લી રે, હા હા હા ડો બી રે,
હા હા હા ડો લી રે, હા હા હા ડો લી રે,

ફરવા લઈ જઈ મારી સાથ, બેન્ડ રેન્ડપર લઈને હાથ
ડોલી મારી વાળું જોય, રમતી ફરતી ખુશી થાય.
મેલામાં લઈ જઈ તને, ગાડીમાં બેસાડી કને,
લેજી રમકડાં જેવાં ગમે, ડોલી બેસીને રમે

કેરસ.

મીઠાઈ મેવો મકરમ કેક, પ્લમ પુડીંગની મીઠી પ્લેટ.
રમતી ને રાજ જમતી જાય, ડોલી મારી મોટી થાય.
ચોપડી સ્ટેટ આપું સજી, એમપ્રેસ હાથ સ્કુલમાં લઈ જઈ,
ડોલી સીખી કુસ્માર થાય, ડાહી થઈને સાસરે જાય.

ગાયન દલિપ સુ

Blue bell.

Blue bell the dawn is breaking
Sweet heart you must not shy
Blue bell my heart is breaking
I have come to say good bye
Hear how the bugles calling
Calling to each brave heart
Sweet heart your tears are falling
Blue bell we two must part

CHORUS.

Good bye my blue bell, farewell to you
One last fond look into your eyes so blue
Amid campfires gleaming, amid shot and shell
I shall be dreaming of my own blue bell

ଗାୟନ ଛାନ୍ଦ ଖୁ

A Dandy Fellow.

I'll search all India through and through
 And take notes of all you see
 From the Viceroy down to the old Punkhawalla
 There's none that can equal me
 My Grand Pa' was a warrior bold
 With eighteen dibs for his pay
 He retired and opened a sodawater shop
 In the Suburbs of Bombay.

CHORUS.

I'm a dandy fellow with a paper collar
 On the Esplanade so gay
 I'm a tip top Angle Indian Masher
 And a Cockney from Bombay.

ଗାୟନ ଛାନ୍ଦ ଖୁ

ଓପେରୀର ରାଜ.

My friend Sam conducts a Tram
 In the fashionable parts of the Town
 With the salary of 20 dibs a month
 And is known as Mr. Brown
 He dresses in style with a handsome tie
 With a five dibs suit and a cane
 Though he has no watch he can keep to the scratch
 With a four anna new brass chain.

CHORUS.—I'm a dandy fellow & c., & c.

ଗାୟନ ଛାନ୍ଦ ଖୁ

Its a long way to Tipperary.

Up to mighty London, came an Irishman one day,
 As the streets are paved with gold sure everyone was gay,
 Singing songs of Picadilly Strand and Leicester Square,
 Till paddy got excited then he shouted to them there.

CHORUS.

It's a long way to Tipperary, it's a long way to go,
 It's a long way to Tipperary, to the sweetest girl I know,
 Good-by Piccadilly—Farewell Leicester Square,
 Its a long long way to Tipperary but my heart's right there.

ગાયન ૭૦૦ મું

Paddy wrote a letter to his Irish, Molly O !
Saying should you not receive it, write and let me know,
If I make mistakes in spelling, Molly dear said he,
Remember it's the pen that's bad, don't lay blame on me.

ગાયન ૭૦૧ મું

રાગ અશ્વિન તાલ ૪૪૬ દાદરા.

I have seen a deal of gaiety. I lead a jolly life;
My name is Retty Madam, the handsome Parsee's wife,
The thing I most excel—in dressing neat and tight.
In silken suits and patent Boots, the brightest of the bright.

CHORUS.

For Retty Madam is my name,
Good for every drink at night,
From brandy to champagne—For.
From Meadow street to Esplanade, the people all exclaimed
Oh there goes Retty Madam, the handsome Parsee's dame
1 oft I ride on Arab horse, and eat my gentle Capers,
And private concert oft I sing, and oft I write to the
papers—For.

ગાયન ૭૦૨ મું

The National Anthem.

God save our gracious King,
Long live our noble King,
God save the King!
Send him victorious,
Happy and Glorious,
Long to reign over us,
God save the King!

લાલી ગાયન સંગ્રહ,

આપ પહેલાની થોડી નક્કો ખાટી છે તે દ. બે ની કામતે નીચલે ઢંકાણેથી મળશે.

પરચયન મ્યુઝીક ક્લાસ,

નં. ૧૪૧, જુના મોદીખાના, કાટ, —મુંબઈ.

મોડલ મ્યુઝીક ગાઈડની જેની અસલ કીમત આના આઠ છે તે ફક્ત ચાર આનામાં મેહુર કપની. સુખડની દુકાન, ધોળીતલાવ ઉપરથીજ ફક્ત મળશે.

આય દુકાળના અઈયામમાં

કરકસર કરો!

નવા ફેંટા મોઘાઢાટ થઈ
જયા છે, તો શું કામ તમારા જુના
ફેંટા અમારે ત્યાંથી ધોવાડી નવા જેવા
ખનાવી લેતા નથી! જુની રથાલો
કાઢી નાંખી નવી પશુ અમે
ચઢાવી આપીએ છીએ.

અમારું કામ
અપ-ટુ-ડેટ
છે.

પાવડીવાલા.
પરજોરજી
નશરવાનજી

ફુલમોહરાની પાવડી

ખાંધનાર,

મુસ બીલ્ડીંગ સામે

મોંટરોડ.

ગોળવાલા ફોર્ટ ટયુશન ક્લાસ.

મુંબઇનો આગેવાન ટયુશન ક્લાસ અને તેના સંબંધમાં ચાલતી ફોર્ટ મોડલ સ્કુલ (રિજસ્ટર્ડ ૧૯૧૭). એકસોળ છે કે જેને વિખ્યાતી પામેલા એન્જ્યુકેશનીસ્ટ નાગદાર સરકારના કેળવણી ખાતાના મે. ઇન્સપેક્ટર સાહેબે એ જાણીતા કોમ હિતકારીક અદરથો અને જાહેર છાપાઓએ વખાણ્યો છે.

સેન્ટ ડેવિડ્સ કોલેજના વિધવાન પ્રોફેસરને પ્રીન્ટીપલ રે. ફા. શુદીયરનું મત:—“...છોકરા તથા છોકરીઓ પોતાનું કામ જે ઉત્સાહથી કરતાં જણાયાં તેજ અત્રે અપાતાં સંગીન શિક્ષણનો એક અત્યુક પુરાવો રજૂ કરનારી ખીના છે. હયાં ધણી ઉંચા પ્રકારની કેળવણી આપવામાં આવે છે, અને દરેક વિદ્યાર્થી તરફ છુટું છુટું ધ્યાન આપવામાં આવે છે...”

એલફીન્સ્ટન કોલેજના ઇંગ્લીશ લીટરેચરના પ્રોફેસર નગરકરનું મત:—“...દરેક છોકરા-છોકરીએ માહરા સવાહના જવાબો ધણીજ આલાકીથી આપ્યા...હું જાહેર આલમને આ વર્ગોના લાભ લેવાને અંતઃકરણપુર્વક બલામણુ કરું છું અને મીં ગોળવાલાને દરેક ફતેહ ઇચ્છું છું...”

મુંબઇની સ્મોલ કોઝ કોર્ટના માનવંતા વડા જજ મીં કે. એમ. જવેરીનું મત:—“...આ ખાતાના જે સારા પરિણામો આપ્યાં છે અને હાલમાં જે આપાદીને તત્ત્વકે ચડે છે તે જદ્દ તેના પ્રીન્ટીપલ મીં ગોળવાલાને જેટલી સુખારકબાદી આપે તેટલી ઓછી છે...”

પારસીઓના પાયોનીઅર પત્ર “જમે જમશેદ”નું સત્તાધારી મત:—“...ઇંગ્રેજી ભાષાથી બેનસીય રહેલાં જાનુઆ તથા અદરથોને ટુંક વખતમાં ધરગતુ અંગ્રેજી શીખવાના ક્લાસો છે જ્યાં મલાહજ અદાજ સાથે અનુભવી સ્ત્રી શિક્ષકો તેમજ પ્રેડ્યુએટો અંડર પ્રેડ્યુએટો મારફતે ધણીજ સંગીન શિક્ષણ આપવામાં આવે છે. સ્કુલે જતાં વિદ્યાર્થીઓના શરઆતથી મેટ્રિક સુધી ખાનગી વર્ગો તથા આખા દિવસ માટેની નિશાળ ધરાવી આવી હાલતે લાવવા માટે જવાન મીં ગોળવાલાએ જર અને જોરની કશી કયાસ રાખી નથી...”

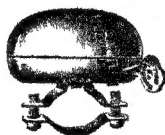
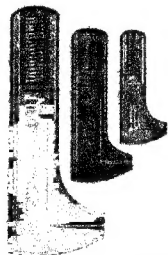
એ ઉપરાંત ખીજાં ધણાં જાણીતાં આસામીઓનાં મત જગ્યાની તંગાસે લીધે અત્રે આપ્યાં નથી તે મંગાવી વાંચવાની એલતેમાશ છે. શી જે કે ખીન ટેકણુ કરતાં લગાર વધુ છે, પણ ઉપર મુજબ સામેત ચપલું સંગીન શીક્ષા ધ્યાનમાં લેતાં તે જહુ નહવીજ લેખાય.

વધુ વિગત માટે પ્રોનસીપલ મીં ગોળવાલાને લખો યા મલો:—

ટેં કોર્ટના જુંખાખાનાની સામે.

RELIABLE HOUSE FOR CYCLE & MOTOR STORES

N. D. Patel & Co.

DIRECT IMPORTERS.

Whole sale and retail cycles of well known makers
to suit all pockets

Large Stock of cycles and motors accessories always in hand.

agram -Shanti
1000.— 2953

283, Princess Street
BOMBAY No 2

સૂરની મધૂરતા.

ગાયનની ખરેખરી મીઠાશ મધુરા સૂરથીજ આવે છે. તેથી સૂરની મધુરતા અને કોમળતા સાચવી રાખવા માટે ખાસ સંભાળ રાખવી જોઈએ છે. કુદરતી નિયમ વિરૂદ્ધ સૂરનો અથવા શરીરનો ઉપયોગ કરવાથી સૂર તલ્લી બગડી જાય છે તે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાનું છે. સૂરને તુકસાનકારક ધર્મપણુ ચીજ ખાવી ન જોઈએ તેમ હાલવા ચાલવામાં, પહેરવા ઓઢવામાં પણ ખાસ સંભાળની જરૂર છે. હવાની અસર શરીર ઉપર ને ખાસ કરીને સૂર ઉપર ઘણી જલ્દી થાય છે. માટે દરેક રૂતુની હવાને અનુકુળ કપડાં કાંતાં તથા ખીજી ચીજો વાપરવી કે જેથી સૂરની મધુરતા કાયમ જળવાઈ રહે.

દરેક રૂતુને માફકસરનાં સારાં કપડાં તથા ખીજી અગતની ચીજો સ્વદેશી બનાવટની હુમૈશાં વધારે સારી હોય છે. સ્વદેશી વસ્તુઓ સારી ને સસ્તી મળવાનું ખાત્રીનું ઠેકાણુ તે આપણા સૌથી જુનો બાણીતો બોમ્બે સ્વદેશી સ્ટોર છે. ત્યાં આપણને દરેક વીજ મળે છે, સૌથી સસ્તી મળે છે, સારી મળે છે ને વળી ભાવ કરવાની કંઈ માથાકુટ રહેતી નથી. બોરીબંદરનો હેડ સ્ટોર અથવા તેની એકાદ શાખા આપણા રસ્તામાં આવેજ છે તે આપણે જોઈતી દરેક ચીજ હુમૈશાં ત્યાંજ લેવી.

ધી બોમ્બે સ્વદેશી સ્ટોર્સ.

સ્વદેશી વસ્તુઓ માટે સૌથી જુનો, બાણીતો, મોટો ને સસ્તો સ્ટોર્સ

હેડ ઓફીસ:- બોરીબંદર, મુંબઈ.

શાખાઓ:- પ્રીન્સેસ સ્ટ્રીટ, માધવબાગ, ગીરગામ-મ'

પુના સીટી, પુના કેમ્પ, કોચીન અને રાવ

છેલ્લામાં છેલ્લી ફરિયાદ
ઈંગ્લીસ સ્ટાઈલના બ્લાઉસી
ઝ બનાવવા માટે અમારી દુ
કાને હવે પ્રગતિ જાણીતી
અને આગેવાન દરજ્જાને
ભાગવે છે.

લગ્ન-નવગ્ન-સાલથેક વગેરે ખુશ
પ્રસંગો માટે અમારી દુકાનેથી તરફ
વાર સ્ટાઈલના બ્લાઉઝ ઝ-ક્રાફ્ટ-બોટી
વીજેરે. વાળખી બાવે ખરીદો.

યાદ રાખજો.

કે શેડીઆઓ ધરે ભેરીને શેઠાઈ કરે
પણ અહીં તો અમારી અંગત દેખ-
રેખ અને કાળજીથી જલું કામ આપ
આગળ થતું હોવાથી અમારી લોકપ્રીય
દુકાને દરેક જાનુઓના વીરવાસ
ધરાવી રહી છે.

સારા સપરમે દીવસે તમે ભેટ
આપવા માંગતા હોવ તો

લાયક

ને ત્યાંથીજ એક
બ્લાઉસીઝ

લાયકની દુકા.

પૈસા ઘોડા કમાવા, પણ ધરાકોને રાજ ર
ધરે માફલવા એ અમારો નીયમ છે. અ
દુકાને જુનો માલ ખીલકુલ રાખતાજ
જ્યારે પણ જોશો ત્યારે બસ બધો ૮
રોક. છેલ્લી વેરાયટીઝ.

બ લાઉસી ઝ

સઉથી જુની આગેવાન પ્રખ
દુકાનમાં જ્યારે પણ દાખ
થશે ત્યારે હમેશાં બહ
રીઝનો તદ્દન નવ
રોક તમે જો

ધેરમાં ચાલુ વપરાસ
માટે મુતરાઈ બ્લાઉસી
તેમજ રેશમી હલકી
કીમતના રોકમાં હમેશા તૈ

ન્યુ ચર્ચરિડ વેરઝ એન્ડ સી
શાભે સર હરકીશનદાસ હોસખી
દુકાને નં ૧૫, પોસ્ટ નં ૪ મુંબઈ.

બહારગામના ધરાકોને ધણીજ કાળજી
લાલ રાખી તાકીદ વી. પી. કરવામાં આવશે

